NEW YORK TIMES BESTSELLER

SUSAN ELIZABETH PHILLIPS

ROMAN

Kalbinde Bir Yer Aç

PEGASUS

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Aç

BİR MELEK İLE BİR BAŞ BELASI

Gracie Snow, efsanevi eski futbolcu Bobby Tom Denton'ı ne pahasına olursa olsun Teksas'a sürükleyerek ilk filminin çekimlerine götürmekte kararlıdır. Ama 1957 model bir T-bird sahibi, egoist bir kovboyu evcilleştirmek Ohio'lu bu utangaç genç hanımın altından kalkamayacağı kadar ağır bir görev gibi görünmektedir.

Son derece yakışıklı ve çekici olmasına rağmen Bobby Tom'un bir film yıldızı olma konusunda şüpheleri vardır ve bir türlü aklından ve hayatından çıkaramadığı bu patronluk taslayan ufak kadınla işbirliği yapmaya yanaşmamaktadır. Böylece baş belası Bobby Tom işbirliği yapmaktansa tekdüze bir hayat süren Gracie'yi vahşi bir kediye çevirmeye karar verir.

Ama kötü çocukların saklanamayacağı kadar küçük bir kasabada melek yürekli bir vahşi kediden daha tehlikeli bir şey olamayacağım hesap etmemiştir. İki unutulmaz insan sevgiyi, kahkaha atmayı ve tutkuyu keşfederken ve sadece cennette var olabilecek bir birliktelik doğmak üzereyken kıyamet kopacaktır.

"Susan Elizabeth Phillips'in adından söz ettirdiğini göreceksiniz!"
LaVyrle Spencer

www.pegasusyayinlari.com
ISBN:978-605-5289-81-2

1

"Bir *koruma* mı? Lanet olası bir korumaya ihtiyacım yok!" Bobby Tom Denton'ın mor timsah derisi kovboy çizmelerinin gümüş burunları, eski futbolcu halıda yürüyüp ellerini avukatının masasının üzerine koyarken gün ışığında parladı.

Jack Aikens onu dikkatle inceledi. "Windmill Stüdyoları ihtiyacın olduğunu düşünüyor."

"Ne düşündükleri umurumda bile değil. Güney Kaliforniya'da yaşayan herkes böylesine bir ahmaklığı kimsenin yapmayacağını gayet iyi bilir." Bobby Tom doğruldu. "Belki birkaç çiftçi bunu yapabilir ama hepsi o kadar." Uzun ve zayıf bedenini deri koltuğa yerleştirdikten sonra çizmelerini masanın üzerine çaprazlayarak uzattı.

Jack Aikens en önemli müşterisini iyice inceledi. Bobby Tom beyaz keten pantolonu, leylak rengi ipek gömleği, mor deri çizmeleri ve açık gri Stetson şapkasıyla oldukça klasik bir giyim tarzı sergiliyordu. Eski bir dış açık olan bu müşterisi Stetson'ı olmadan hiçbir yere gitmezdi. Sevgililerinin bir kısmı, sevişirken bile şapkasını başından çıkarmadığını iddia ediyorlardı ama Jack buna pek inanmıyordu. Profesyonel futbol hayatı son on yılını Şikago'da geçirmesine sebep olmuş olsa da Bobby Tom bir Teksaslı olmaktan büyük gurur duyuyordu.

Dergi kapaklarına çok yakışan görüntüsü özellikle de kadınları avlayan gülüşü, elmas işlemeli Süper Kupa yüzükleri ile Bobby Tom Denton profesyonel futbolun en parlak çocuklarından biriydi. Kariyerinin ilk gününden itibaren televizyon seyircileri onun taşralı tavırlarını çok sevmişlerdi ama ona karşı oynayanlar onun bu iyi çocuk cazibesine pek de kanmıyorlardı. Bobby Tom'un akıllı, son derece hızlı ve çevik ve yeri geldiğinde son derece sert olduğunu biliyorlardı. Ulusal Futbol Ligi'nin sadece en renkli dış açığı değildi, en iyisiydi ve beş ay önce son Süper Kupa'da incinen dizi otuz üç yaşında emekli olmasına sebep olmuştu. Hollywood'un aksiyon filmlerinde yeni bir kahraman yaratmak için onunla ilgilenmesi son derece doğaldı.

"Bobby Tom, Windmill'dekiler endişelenmekte haklı. Sana ilk filmini onlarla yapman için birkaç milyon dolar ödeme yapıyorlar."

"Ben bir futbolcuyum, lanet olası bir film yıldızı değilim."

"Geçtiğimiz ocak ayından bugüne emekli bir futbolcusun," diye hatırlattı Jack. "Ayrıca film kontratını imzalama kararı da senindi."

Bobby Tom Stetson'ını çıkardı, elini gür sarı saçlarının arasından geçirdikten sonra şapkayı tekrar taktı. "Sarhoştum ve hayatıma yeni bir yön vermeye çalışıyordum. Sarhoşken önemli kararlar vermemem gerektiğini bilecek kadar iyi tanıyorsun beni."

"Uzun zamandır dostuz ve seni henüz sarhoş görmedim bu nedenle bunu bir bahane olarak göremeyeceğim. Ayrıca tanıdığım en zeki işadamlarından birisin ve paraya da ihtiyacın yok. Windmill ile kontrat imzalamak istemiyorduysan bunu yapmasaydın."

"Pekâlâ, fikrimi değiştirdim."

"Bugüne kadar sayamayacağım kadar çok iş anlaşması yaptın ve senin bir kontratı bozduğunu hiç görmedim. Bunu yapmaya şimdi başlamak istediğinden emin misin?"

"O lanet olası kontratı bozacağımı söylemedim."

Jack iki dosyayı ve bir rulo Tums şekeri yeniden düzeltti. On yıldır arkadaştılar ama Bobby Tom'u saçını kesen berberden daha iyi tanıdığından kuşkuluydu. Tüm hoşluklarına rağmen bu eski futbolcu son derece şahsına münhasır bir insandı. Jack onu suçlamıyordu. Yeryüzünde yaşayan herkes Bobby Tom'dan bir şeyler istiyordu ve bu ünlü sporcu da kendini korumayı öğrenmişti. Aslında Jack'e göre bunda da her zaman başarılı değildi. Tüm eski sporcular, güzel vücutlu bir kadın ya da talihsiz bir hikâyeye sahip olan eski mahallesinden arkadaşı Bobby Tom'u hep kolay hedef olarak seçiyordu.

Jack Tums rulosunun iki ucundaki yaldızlı kâğıdı soydu. "Sadece meraktan soruyorum, oyunculuk konusunda herhangi bir bilgin var mı?"

"Elbette yok."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Ne fark eder ki? Bu tür filmlerde insanın yapması gereken tek şey ya birinin kıçını tekmelemek ya da bir kadını soymak. Zaten sekiz yaşından beri bunları yapıyorum."

Bu tam Bobby Tom Denton'lık bir açıklamaydı, Jack gülümsedi. Müşterisi ne derse desin o Bobby Tom'un film kariyerinde başarılı olmayı planladığına inanmak zorundaydı. Daha bugüne kadar iyi olmayı planlamadığı bir işe giriştiğini görmemişti ama bu işte biraz zaman harcıyordu.

Jack arkasına yaslandı. "Birkaç saat önce Windmill'den Willow Craig ile konuştum. Oldukça mutsuz bir kadın, özellikle de senin tüm çekimlerin Telarosa'da yapılmasını istemen canını sıkmış."

"Teksas'ta küçük bir kasabada olmasını istediler. Oralardaki ekonomik durumu sen de biliyorsun, bunun oraya çok faydası olacak."

"Doğduğun yerden bir süre uzak durmak istediğini sanmıştım, özellikle de kasabanın yenilenmesi için tüm o büyük festival çılgınlığına girişilmişken."

Bobby Tom irkildi. "Bunu hiç hatırlatma."

"İşin aslı şu ki oraya gitmek zorundasın. Windmill aletleri ve elemanlarını oraya çoktan götürdü ve çekimlere başlayabilmek için sana ihtiyaçları var."

"Onlara oraya gideceğimi söyledim."

"Tıpkı tüm toplantılara ve iki hafta önce Los Angeles'ta senin için ayarladıkları kostüm provalarına gideceğini söylediğin gibi."

"Saçma sapan işlerdi. Zaten Ulusal Futbol Ligi'ndeki bir oyuncunun sahip olabileceği en iyi gardıroba sahibim. Kostüm provasını ne yapayım?"

Jack pes etti. Bobby Tom her zamanki gibi işi yine kendi bildiği gibi yapacaktı. Tüm yüzeysel sevimliliğine rağmen bu Teksaslı bir katır kadar inatçıydı ve birileri tarafından güdülmekten nefret ediyordu.

Bobby Tom çizmelerini masadan indirerek yavaşça doğruldu. Çok iyi saklamayı başarsa da Jack onun bu zorunlu erken emeklilikle yıkıldığını biliyordu. Doktorlar ona bir daha futbol oynayamayacağını söylediğinden beri Bobby Tom şu anki varlığının sadece bir kısmını oluşturan milyonlarca dolarlık bir maaşa sahip olan bir Şikago Stars efsanesi gibi davranmak yerine mali kriz eşiğinde olan bir işadamı gibi ortalıkta dolanıp duruyordu. Jack bir an için bu film anlaşmasının hayatını nasıl geçireceğini bulana kadar Bobby Tom'un sadece vakit geçirmek için ilgilendiği bir şey olmaması şıkkının ne derece gerçek olabileceğini merak etti.

Bobby Tom kapıda durarak ona tüm savunma oyuncularının dehşete kapıldığı o mavi bakışı sergiledi. "Hemen Windmill'i arayıp bu koruma işinden vazgeçmelerini söylemeye ne dersin?"

Bu kibar bir rica gibi görünse de Jack kanmadı. Bobby Tom her zaman ne istediğini gayet iyi bilir ve genellikle de elde ederdi. "Korkarım yola çıktı bile. Ayrıca koruma değil, sana eşlik edecek birini gönderiyorlar."

"Onlara Telarosa'ya tek başıma gideceğimi söyledim ve öyle yapacağım. Bir koruma ortaya çıkıp da bana emirler yağdırabileceğini düşünüyorsa gerçekten 'güçlü kuvvetli bir adam' olmasında yarar var, aksi takdirde kıçına baş harflerim kazınacak."

Jack önündeki sarı bloknota bakarak bu "güçlü kuvvetli adam"ın adının Gracie Snow olduğunu söylemek için hiç de iyi bir zaman olmadığına karar verdi. Bloknotu dosyanın altına iterken bu lanet olası Bayan Snow'un muhteşem bir popoya, bir erkeğin aklını başından alacak cinsten memelere ve bir piranaya içgüdülerine sahip olmasını umuyordu. Aksi takdirde Bobby Tom Denton karşısında hiçbir şansı olmayacaktı.

Gracie Snow bu ay saçlarından oldukça dertliydi. Temmuz ayının nemli gece esintileri bakırımsı kahverengi yaramaz lülelerini gözlerinin önünde uçuşturup duruyordu. Bay Ed denilen kuaföre güvenmemesi gerektiğini bilmeliydi. Güne negatif düşünerek başlamanın iyi olmadığına karar verdi, bu tüm gününün ters gitmesine sebep olabilirdi. Kiralık arabasının kapısını kilitleyerek Bobby Tom Denton'ın evine uzanan kaldırımda yürümeye başladı.

Evin kavisli girişinin önüne yaklaşık yarım düzine araba park etmişti, Michigan Gölü'ne bakan sedir ağacı ve camdan oluşan binaya yaklaşırken müziğin sesini duydu. Saat dokuz buçuk olmak üzereydi, keşke bu karşılaşmayı yarın sabaha erteleyebilseydi, o zaman daha dinlenmiş ve daha az sinirli olurdu ama böyle bir lüksü yoktu. Willow Craig'e ilk gerçek sorumluluğunun üstesinden gelebileceğini ispatlamak zorundaydı.

Garip bir evdi, alçak, geniş ve oldukça keskin köşeleri olan bir çatıya sahipti. Cilalı ön kapıların uyluk kemiklerine benzeyen alüminyum kapı kolları vardı. Bina zevkleriyle hiç örtüşmüyordu ama bu durumu daha da ilginç kılıyordu. Midesinde uçuşan kelebekleri göz

ardı etmeye çalışarak kararlı bir şekilde zile bastı ve üzerindeki boyu ne uzun ne de kısa olan ve modaya hiç uymayan lacivert ceketini çekiştirdi. Keşke eteği Los Angeles'tan Şikago O'Hare Havaalanı'na yaptığı yolculuk sırasında bu kadar buruşmuş olmasaydı ama arası giysilerle hiçbir zaman hoş olmamıştı zaten. Bunun sebebinin hep yaşlılarla dolu bir evde büyümekte olmasından kaynaklandığını düşünüyordu, giysiler konusunda hep en az yirmi yıl geriden geliyordu.

Zile tekrar basarken sesin içeride yankılanmış olabileceğini düşündü ama müzik o kadar yüksekti ki bundan emin olmak güçtü. Sinir uçlarının karıncalandığını hissetti. Parti oldukça çılgındı sanki.

Gracie otuz yaşındaydı ama hiç çılgın bir partiye katılmamıştı. İçeride porno filmlerin ve misafirler için hazırlanmış kokain tepsilerinin bulunup bulunmadığını merak etti. İkisini de onaylamayacağından emindi ama bugüne kadar bu konularda herhangi kötü bir deneyimi olmadığı için bu yargılamayı daha sonraya bırakmasının adil olacağına karar verdi. Hem yeni deneyimlere açık olmayacaksa kendine yeni bir hayat kurmaya çalışmanın nasıl bir anlamı olabilirdi? Uyuşturucu ya da porno filmlerle bir deneme yapmayı elbette ki düşünmüyordu... ama bir göz atabilirdi.

Zile iki kez üst üste basarken yan topuzundan fırlayan diğer yaramaz bir bukleyi yerine sokmaya çabaladı. Yeni yaptırdığı permanın yaklaşık on yıldır kullandığı demode saç modelini çok daha uygun bir hale getirdiğini umuyordu. Aslında çok daha yumuşak dalgalar halinde inen bir saç hayal etmişti ama Bay Ed'in yaptığı ince perma bu hayaliyle hiç de uyum sağlamamıştı.

Genç kızlık yıllarından beri kendini düzeltme çabaları aslında hep bir felaketle sonuçlanmıştı, bunu nasıl da unutmuştu. Peroksit miktarının yanlış hesaplanmış olmasından dolayı aylarca yeşil saçla gezmişti, çil kremi alerji yapmış tüm cildi iltihaplanmıştı. Sözlüdeyken sütyeninin içine sıkıştırmış olduğu kâğıtlar kayınca lisedeki arkadaş-

larının attığı kahkahalar hâlâ kulaklarındaydı. Bu olay aslında son darbe olmuştu ve o günden sonra oldukça açık sözlü bir kadın olan annesinin Gracie'ye altı yaşından beri sarf ettiği sözleri kabullenerek yaşamaya karar vermişti.

Kadınları çirkin ve gösterişsiz olan bir sülaleden geliyorsun Gracie Snow. Hiçbir zaman güzel bir kadın olmayacağını şimdiden kabul edersen çok daha mutlu bir hayatın olur.

Orta boyluydu, ne sevimli sayılabilecek kadar kısa ne de fidan boylu denebilecek kadar uzun. Minik göğüslü değildi ama yakınlarında bir noktadaydı. Gözleri ne sıcak bir kahverengi ne de parlayan bir maviydi, anlamsız bir griydi. Ağzı oldukça geniş, çenesi de son derece inatçıydı. Çillerinin ardındaki düzgün teni ya da küçük ve düz burnu için şükretmeyi uzun zaman önce bırakmıştı. Bunların yerine Tanrı'nın ona bahşettiği daha önemli yeteneklere müteşekkir olmaya odaklanmıştı; zekâ, ilginç espri anlayışı ve insanların her haline karşı duyulan doyumsuz bir ilgi. Kendine güçlü bir karakterin güzellikten çok daha önemli olduğunu söyleyip duruyordu ama keyifsiz olduğu anlarda biraz erdem ve namusu biraz daha büyük bir sütyen ölçüsü ile değiştirebileceğini de düşünüyordu.

Kapı sonunda açılarak düşüncelerine ara vermesine sebep olduğunda karşısında hayatındaki en çirkin adamı gördü; kalın enseli, kel kafalı, şişirilmiş omuzlu, hantal, boksör suratlı bir adamı. Adamın bakışları lacivert ceket etek ve beyaz polyester bluzunun ve siyah rahat ayakkabılarının üzerinde gezinirken o da adamı ilgiyle inceledi.

"Evet?"

Omuzlarını dikleştirirken çenesini de hafifçe yukarı dikti. "Bay Denton'ı görmeye geldim."

"Tam zamanıydı." Adam başka bir şey söylemeden kolunu yakalayarak onu içeri çekti. "Yanında müziğini de getirdin mi?"

Bu soruya o kadar şaşırmıştı ki girişi sadece boş gözlerle inceleyebildi: kireçtaşı zemin, devasa bir alüminyum duvar heykeli ve üzerinde bir samuray miğferi bulunan granit bir kaya. "Müzik mi?"

"Stella'ya kendi müziğini getirmeni tembih etmiştim. Boş ver. Son kızın burada bıraktığı kaset var."

"Kaset mi?"

"Bobby Tom jakuzide. Çocuklarla birlikte ona sürpriz yapmak istiyoruz, ben her şeyi hazır edene kadar burada bekle. Sonra birlikte gideriz."

Bu sözlerin ardından sağdaki ahşap çerçeveli sürgü kapının ardında kayboldu. Gracie merakla panik arasında gidip gelerek adamın arkasından bakakaldı. Onu başka biriyle karıştırdığı ortadaydı ama Bobby Tom Denton, Windmill Stüdyoları'ndan gelen telefonları açmadığı için bu yanlış anlamayı avantaj olarak kullanıp kullanamayacağını merak etti.

Eski Gracie Stone sabırla adamın dönmesini bekler ve sonra da ona görevini anlatırdı ama yeni Gracie Snow maceraya açtı, kendini kavisli koridorda müziğin gürültüsüne doğru ilerlerken buldu.

Önünden geçtiği odalar daha önce gördüklerine hiç benzemiyordu. Her zaman içten içe tensel zevklere düşkün biri olmuştu ve sadece görmek onu tatmin etmiyordu. Elleri tarih öncesi çağlardan kalma ağaç kesitlerine benzeyen okside olmuş demir kaidelerin ve granit blokların üzerindeki heykellere dokunmak isteğiyle kaşınmaya başladı. Parmaklarını bir kısmı gri lake, bir kısmı kül rengi eskitilmiş deri ile kaplı olan duvarlarda gezdirmek istedi. Zebra desenli keten döşemelere sahip olan mobilyalar onu çağırıyordu. Antik çömleklerden çıkan okaliptüslerin kokuları burnuna doldu.

Okaliptüs ile karışan klor kokusunu aldı. Duvardan yuvarlanırmış gibi görünen, sanatsal bir şekilde yerleştirilmiş olan dev kayaların etrafından dolanınca gözleri fal taşı gibi açıldı. Koridor son derece

lüks bir mağaraya açılıyordu, duvarları çatıya kadar yükselen buzlu camlardan oluşuyordu. Büyük palmiyeler, bambular ve diğer egzotik ağaçlar siyah mermer döşemeye gömülü yataklarından yükselerek mağaraya son derece tropikal ve prehistorik bir görüntü kazandırmıştı. Siyah seramik kaplı, asimetrik şekilli havuz, dinozorların su içmek için gelebileceği gizli bir göle benziyordu. Kaba tasarımlı şezlonglar ve üzeri düz kayaların üzerine oturtulmuş güdük masalar bile bu doğal ortam ile harmanlanıyordu.

Ortam prehistorik olabilirdi ama misafirler son derece moderndi. Yaklaşık otuz kişilik bir grup vardı. Kadınların hepsi genç ve güzeldi, siyahi ve beyazlardan oluşan tüm erkekler ise son derece güçlü kaslara ve kalın boyunlara sahipti. Futbolcular hakkında kötü ünleri dışında hiçbir şey bilmiyordu, kadınların çoğunun giymiş olduğu bir avuçtan küçük bikinileri görünce burada birazdan bir çeşit âlem olacağına dair içinde küçük bir umut belirdi. Böyle bir şeye katılmak gibi bir niyeti yoktu elbette, birinin ona bunu sorabileceğini dahi düşünmüyordu ama incelemek ilginç olabilirdi.

Pencerelerin yanındaki kayalarla yükseltilmiş platformun üzerindeki köpüklü jakuzinin içinden gelen tiz kadın çığlıkları dikkatini çekti. Dört kadın köpüklerin içinde oynuyordu, Gracie onların parlak ve bronz göğüslerinin küçük bikini üstlerinin altındaki zıplayışlarına kıskançlıkla karışık bir hayranlıkla baktı. Sonra bakışları kadınların yanında tek başına oturan adama ilişince bir anda her şey durdu.

Onu fotoğraflarından tanıyordu. Jakuzinin yanında haremini gözeten bir sultan gibi oturuyordu. Onu seyrederken bir anda en gizli seks fantezileri canlanmaya başladı. Bu Bobby Tom Denton'dı. Ulu Tanrım.

O bugüne kadar hayalini kurduğu tüm erkeklerin cisme bürünmüş haliydi; onu görmezden gelen okuldaki tüm çocukların, adını bile hatırlamayan genç adamların ve zekâsından dolayı ona övgüler

yağdıran ama asla çıkma teklif etmeyen tüm yakışıklı profesyonel erkeklerin. O Gracie gibi sade kadınlara, bazı şeylerin elde edilemez olduğunu hatırlatmak üzere Tanrı'nın yaratmış olduğu ışıltılı, insanüstü bir yaratıktı.

Gördüğü fotoğraflardan o Stetson'ın sarı gür saçlarına yapışarak gece mavisi gözlerini gölgelediğini çok iyi biliyordu. Gracie'ninkilerin aksine elmacık kemikleri bir Rönesans heykeltıraşı tarafından yontulmuş olabilirdi. Güçlü, düz bir burun, çıkık bir çene ve üzerine uyarı levhası asılması gereken dudaklar. Son derece erkeksiydi, ona bakarken yaz akşamlarında çimenlere uzanıp yıldızları seyrettiği zamanlarda hissettiği delici arzuyu hissetti. Parlıyordu ve ulaşılmazdı.

Siyah Stetson'a yılan derisi kovboy çizmeleri ve üzerinde kırmızı yeşil şimşek desenlerinin bulunduğu kadife bir bornoz eşlik ediyordu. Bir elinde kehribar renkli birası duruyordu, dudağının köşesine sıkıştırmış olduğu purosundan duman kıvrılarak yükseliyordu. Çizmelerinin üst kısmıyla bornozunun arasından görünen teni çıplaktı, güçlü baldırlarını iyice gözler önüne seriyordu, bornozunun altında tümüyle çıplak mı diye düşünürken ağzı kurudu.

"Hey! Sana beni kapıda beklemeni söylemiştim."

Onu eve alan iri yarı adam elinde küçük bir teyple arkasından yaklaştığında yerinden sıçradı.

"Stella senin oldukça ateşli olduğunu söyledi ama ben bir sarışın istemiştim." Kuşku dolu gözlerle onu süzdü. "Bobby Tom sarışınları sever. O peruğun altındaki saçların sarı mı?"

Eli hızla yan topuzuna gitti. "İşin aslında..."

"Üzerindeki kütüphane memuru kostümünü sevdim ama biraz daha makyaj yapmalısın. Bobby Tom kadınlarını makyajlı sever."

Ve göğüsler, diye düşündü bakışlarını platforma doğru kaydırırken. Bobby Tom oldukça iri göğüslü kadınlardan hoşlanıyordu.

Bakışları yeniden teybe kaydığında aralarındaki yanlış anlaşmanın nasıl halledileceğini düşünmeye çalıştı. Uygun bir açıklama yapmak için toparlanmaya çalışırken adam göğsünü kaşıdı.

"Stella sana biraz özel bir şeyler istediğimizden bahsetti mi? Son dönemde emekliliğinden dolayı oldukça sıkıntılı. Şikago'yu terk edip bundan sonra Teksas'ta yaşayacağını bile söylüyor. Çocuklarla birlikte onu biraz olsun güldürmek istedik. Bobby Tom striptizcileri sever."

Striptizciler! Gracie'nin eli sahte incilerinin üzerinde kasıldı. "Aman Tanrım! Açıklama yapmam gerekiyor…"

"İşin aslında evlenebileceğini bile düşündüğüm bir striptizci vardı ama onun futbol testinden geçemedi." Adam başını iki yana salladı. "Hâlâ en büyük dış açık oyuncusunun şapkasını bırakıp Hollywood'a gideceğine inanamıyorum. Lanet olası diz."

Ondan çok kendisiyle konuşuyor gibi göründüğü için Gracie cevap vermedi. Onun yerine bu adamın onu –yeryüzündeki tek otuzluk bakireyi– bir striptizciyle karıştırmış olmasına dair inanılmaz gerçeği içine sindirmeye çalıştı.

Utanç vericiydi.

Korkutucuydu.

Nefes kesiciydi!

Adam onu bir kez daha eleştiren gözlerle inceledi. "Stella'nın son gönderdiği kadın rahibe kostümüyle gelmişti. Bobby Tom gülmekten ölüyordu neredeyse. Ama makyajı oldukça yoğundu. Bobby Tom kadınlarını makyajlı sever. Gidip kendine çekidüzen versen iyi olacak."

Bu yanlış anlamaya bir son vermenin zamanı gelmiş de geçmişti bile, boğazını temizledi. "Maalesef, Bay…"

"Bruno. Bruno Metucci. Bert Somerville takımın sahibiyken Şikago Stars oyuncusuydum. Tabii hiçbir zaman Bobby Tom kadar iyi değildim."

"Anlıyorum. İşin aslı şu ki..."

Jakuziden bir anda yükselen kadın çığlıkları dikkatini dağıttı. Arkalarında parlayan Michigan Gölü'nün camlardan yansıyan ışıltısında oynaşmakta olan kadınlara eğlenerek bakan Bobby Tom'u görmek için ona baktı. Bir an onu uzayda uçan bir kovboy gibi hayal etti. Stetson'ı, çizmeleri ve bornozuyla sıradan insanlar gibi yer çekimi tarafından sınırlanamıyordu. Çizmelerinde görünmeyen mahmuzlar vardı sanki, ışık hızına ulaşabilen, yaptığı her şeyi harika gösterip aydınlatan, etrafa kıvılcımlar saçan mahmuzlar.

Jakuzideki kadınlardan biri köpüklerin arasından yükseldi. "Bobby Tom, teste yeniden girebileceğimi söylemiştin."

Bağırarak konuşmuştu, misafirlerden alkışlar yükseldi. Grup tek bir vücut gibi platforma dönerek gelecek cevabı beklemeye başladı.

Bobby Tom bir elinde bira ve purosu, diğer eli bornozunun cebindeyken kadını ilgiyle baştan aşağı süzdü. "Hazır olduğundan emin misin Julie, tatlım? Biliyorsun sadece iki şansın kaldı, Eric Dickerson'ın yüz metreden kırdığı rekoru bilememiştin."

"Eminim, gerçekten çok çalıştım."

Julie *Sports Illustrated* dergisinin mayolar sayısının kapağından fırlamış gibiydi. Sudan çıktığı anda sarı saçları omuzlarına saçıldı. Jakuzinin kenarına oturdu, bikinisi parlak sarı bantları olan turkuvaz renkli üç minik üçgenden oluşuyordu. Gracie tanıdıklarının böylesine her şeyi gözler önüne seren bir bikiniyi onaylamayacaklarını biliyordu ama her kadının sahip olduklarını sonuna kadar değerlendirmesi gerektiğine inanan biri olarak onun harika göründüğünü düşündü.

Kalabalığın içinden biri müziği kapattı. Bobby Tom kayalardan birinin üzerine oturarak yılan derisi çizmeli ayağını diğer dizinin

üzerine attı. "Buraya gel ve bana bir şans öpücüğü ver. Bu kez beni sakın hayal kırıklığına uğratma. Tam da seni Bayan Bobby Tom yapabileceğimi hissetmeye başlamıştım."

Julie onun isteğini yerine getirirken Gracie merak dolu bakışlarını Bruno'ya dikti. "Onlara futbol hakkında sorular mı soruyor?"

"Elbette. Futbol Bobby Tom'un hayatıdır ve boşanmaya inanmaz, oyundan anlamayan bir kadınla asla mutlu olmayacağını da bilir."

Gracie bu bilgiyi hazmetmeye çalışırken Bobby Tom Julie'yi öptü, ıslak poposunu hafifçe okşadıktan sonra onu yeniden jakuzinin kenarına oturmaya gönderdi. Misafirler olayları daha iyi takip edebilmek için platforma iyice yaklaştılar. Gracie, Bruno'nun da bu işi bir arka basamaktan seyretmek istemesini avantaj olarak kullandı, böylelikle o da bir şey kaçırmayacaktı.

Bobby Tom purosunu alçakta duran oniks kül tablasına koydu. "Pekâlâ, tatlım. Oyun kurucularla başlayalım. En yüksek pas yüzdesine hangisi sahiptir? Terry Bradshaw mu, Len Dawson mı yoksa Bob Griese mi? Soruların kolay olmasına çalıştığımın farkındasın herhalde. Sana yüzdesinin kaç olduğunu sormuyorum sadece en yüksek yüzdeye hangisinin sahip olduğunu soruyorum."

Julie ıslak saçlarını omzundan geri attıktan sonra kendine güvenen bir tavırla gülümsedi. "Len Dawson."

"Çok güzel." Jakuzinin ışıkları parlayınca Stetson'ın altındaki yüzü görünür hale geldi. Gracie emin olabilmek için biraz uzakta duruyordu ama o derin mavi gözlerde eğlenceli bir parıltı vardı. Kendini insan doğasını incelemeye adamış biri olarak Bobby Tom'un neyin peşinde olduğunu merak etmeye başladı.

"Şimdi bir bakalım son testindeki sorunlardan kurtulmuş musun. 1985'e dön ve o dönemdeki Ulusal Futbol Konferansı Şampiyonası'nda önde gelen passız koşucunun adını söyle."

"Kolay. Marcus Allen."

"Amerikan Futbol Konferansı'ndaki?"

"Curt... Hayır! Gerald Riggs."

Bobby Tom elini göğsüne bastırdı. "Bu cevabınla neredeyse kalbimi durduracaktın. Tamam, şimdiki soru, Süper Kupa'daki en uzaktan atılan gol kime aittir?"

"1970. Jan Stenerud. Süper Kupa IV."

Kalabalığa bakarak sırıttı. "Evlilik çanlarını duyan tek kişi ben miyim?"

Gracie onun bu sahte tavrına gülümserken Bruno'nun kulağına fısıldadı. "Bu biraz küçültücü bir durum değil mi?"

"Kazanırsa hayır. Bobby Tom'un değerinin ne olduğunu biliyor musun sen?"

Çok fazla, diye düşündü. Julie'nin cevaplarını rahatlıkla verdiği iki soruyu daha soruşunu izledi. Bu sarışın güzel olmanın yanı sıra oldukça da bilgiliydi ama Gracie yine de onun Bobby Tom Denton'ın karşısında durabilecek kadar zeki olmadığına dair garip bir hisse kapılmıştı.

Yeniden Bruno'ya fısıldadı. "Bu genç kadmlar gerçekten onun bu konuda ciddi olduğuna inanıyorlar mı?"

"Elbette ciddi. Yoksa onun kadar kadınları seven bir adamın bugüne kadar neden evlenmemiş olduğunu sanıyorsun?"

"Belki de eşcinseldir," dedi sadece bir laf etmiş olmak için.

Bruno'nun kalın kaşları alnında birleşti ve ortalığa tükürükler saçmaya başladı. "Eşcinsel mi? Bobby Tom Denton mı? Bugüne kadar kırdığı cevizlerin haddi hesabı yok. Tanrım! Sakın bunu söylediğini duymasın. Muhtemelen... Yok, ne yapacağını hayal dahi etmek istemiyorum."

Gracie, kendinden son derece emin bir heteroseksüel erkeğin homoseksüellikten bahsedilmesiyle kendisini tehdit altında hissede-

ceğine inanamıyordu ama erkeklerin düşünme şekli üzerinde uzman olmadığı için muhtemelen bir şeyleri kaçırıyordu.

Julie Walter, Payton isimli bir adam ve Pittsburgh Steelers hakkında sorulan iki soruyu daha cevapladı. Bobby Tom iskemlesinden doğrularak platformun diğer ucunda derin düşüncelere dalmışçasına dolanmaya başladı, Gracie buna bir an için bile inanmadı.

"Pekâlâ, tatlım, şimdi iyice odaklan. Mihraba doğru ilerlediğin uzun yolda sadece bir soruluk mesafen kaldı ve ben de şimdiden ne kadar güzel bebekler yapacağımızın hayalini kurmaya başladım. İlk Süper Kupa'mdan bu yana üzerimde böylesine bir baskı hissetmemiştim. Odaklanıyor musun?"

Julie'nin alnında kırışıklıklar oluştu. "Odaklanıyorum."

"Tamam, sevgilim sakın beni hayal kırıklığına uğratma." Birasını dudaklarına götürdü, dibine kadar içtikten sonra şişeyi yerine koydu. "Herkes kalenin arasındaki genişliğin 5.63 metre olduğunu bilir, kale üst direği ise..."

"Yerden üç metre beş santim yüksekte olmalı!" diye haykırdı Julie.

"Ah, tatlım zekâna böylesine aptalca bir soru sormayacak kadar çok saygı duyuyorum. Sorumu bitirene kadar bekle aksi takdirde ceza olarak iki soru daha sormak zorunda kalacağım."

Kız felakete uğramış gibi görünüyordu. Gracie onun için üzüldü.

Bobby Tom kollarını göğsünde kavuşturdu. "Kale üst direğinin ön kısmı yerden üç metre yüksekliktedir. Dik direkler de onun en az dokuz metre yukarısına kadar çıkmalıdır. Şimdi sorun geliyor sevgilim, yüreğimi avuçlarının arasında tuttuğunu sakın unutma." Gracie beklemeye devam etti. "Bayan Bobby Tom Denton olabilmek için bana her birinin ucunda asılı olan kurdelelerin tam boyutunu söyleyebilir misin?"

Julie jakuzinin kenarına elini vurdu. "Bunu biliyorum Bobby Tom! Bunu biliyorum!"

Bobby Tom donakaldı. "Öyle mi?"

Gracie'nin dudaklarının arasından hafif bir kıkırtı çıktı. Julie bu soruya cevap verirse adam hak ettiğini bulacaktı.

"On santime yüz elli iki santim!"

Bobby Tom göğsüne vurdu. "*Ah*, bebeğim! Kalbimi bulunduğu yerden söküp yere fırlattın."

Julie'nin yüzü buruştu.

"On santime yüz yirmi iki santim, sevgilim. Sonsuza dek evli ve mutlu yaşamaktan sadece otuz santim uzakta kaldık. En son ne zaman bu kadar üzülmüştüm hiç hatırlayamıyorum."

Gracie onun Julie'yi kollarının arasına alarak uzun uzun öpmesini izledi. Bu adam Kuzey Amerika'nın en büyük cinsiyetçisi olabilirdi ama yine de onun bu cüretine hayrandı. Yanık tenli güçlü eli Julie'nin parlayan poposunun üzerinde kıvrılırken onu hayranlıkla izledi. Gracie'nin aynı bölgede kasları bilinçsizce tepki vererek kasıldı.

Misafirler dağılmaya başladı, birkaç erkek platforma tırmanarak kaybeden güzele taziyelerini sundu.

"Hadi gidelim." Bruno, Gracie karşı koyamadan önce kolunu yakalayarak onu ileri doğru itti.

Panik içinde nefesini tuttu. Küçük bir yanlış anlaşılma olarak başlayan şey kontrolden çıkmak üzereydi, hızla adama döndü. "Bruno konuşmamız gereken bir konu var. İşin aslı oldukça komik gerçekten ve..."

"Hey, Bruno!" Kızıl saçlı başka bir boksör kılıklı adam yanlarına geldi. Gözlerini Gracie'nin üzerinde gezdirdikten sonra eleştiren gözlerle Bruno'ya baktı.

"Yeterince makyaj yapmamış. Biliyorsun ki Bobby Tom kadınlarını makyajlı sever. Ve umarım o peruğun altında sarı saçları vardır. Memeleri de tabii. Ceketi o kadar bol ki bunu anlamak imkânsız. Memelerin var mı bebek?"

Gracie hangisinin daha utanç verici olduğuna karar veremedi, memelerinin olup olmadığının sorulmasının mı yoksa kendisine bebek denmesinin mi? Birkaç saniye süreyle konuşamadı.

"Bruno orada kim var?"

Bobby Tom'un sesini duyduğu anda midesi kasıldı. Jakuzinin platformunun ucuna kadar ilerlemişti ve ona büyük bir ilgiyle bakıyordu.

Bruno teybe vurdu. "Ben ve çocuklar bu gece seni biraz şaşırtmaya karar verdik."

Gracie gittikçe artan bir korkuyla Bobby Tom'un genişleyen sırıtışını izledi, bembeyaz dişleri tümüyle ortadaydı. Gözleri buluştu ve Gracie başının döndüğünü hissetti.

"Hadi tatlım, buraya gel ki yaşlı Bobby Tom başlamadan önce seni tam olarak görebilsin." Yumuşacık Teksaslı aksanı tüm bedenini ele geçirdi ve tüm sağduyusunu beraberinde götürdü, bu nedenle aklına ilk geleni söyleyiverdi.

"Ben, şey, önce makyaj yapmalıyım."

"Artık bu konuda endişelenmene gerek kalmadı."

Bruno onu biraz daha itince dehşet içinde nefesini salıverdi. Geri çekilmeyi başaramadan önce Bobby Tom'un kocaman eli bileğine dolandı. Gracie uyuşmuş gibi bir süre önce Julie'nin kalçasında duran uzun parmaklı ellerin şimdi kendisini platforma çekişini izledi.

"Haydi, hanımefendiye biraz yer açalım kızlar."

Panik içinde kadınların onu seyredebilmek için jakuziden çıkışlarını izledi. Anlatmaya çalıştı. "Bay Denton size aslında kim..."

Bruno teybin düğmesine bastı ve sesi *Stripper* adlı şarkının gürültüsü içinde boğuldu. Erkekler ıslık çalarak alkışlamaya başladılar. Bobby Tom ona cesaret vermek için göz kırptıktan sonra kolunu bıraktı, şovu izlemek üzere ilerideki kayanın üzerine oturdu.

Yanakları yanmaya başlayarak kızardı. Jakuzi platformunun ortasında yalnız başına duruyordu ve mekânda bulunan herkes ona bakıyordu. Bütün bu mükemmel yaratıklar kusurlu Gracie Snow'un soyunmasını bekliyorlardı.

"Haydi bebek!"

"Utanma!"

"Salla, tatlım!"

Erkeklerin bir kısmı hayvan sesleri çıkarırken kadınlardan bir tanesi parmaklarını dudaklarının arasına götürerek tiz bir ıslık çaldı. Gracie çaresizlikle onlara baktı. Hepsi gülmeye başladı, tıpkı ikinci sınıfta İngilizce dersinde sütyenin içine yerleştirdiği dolgular kaydığında olduğu gibi. Kendi türlerine göre davranan yetişkin birer parti delisiydi hepsi ve isteksizliğini de şovun bir parçası olarak değerlendirdikleri ortadaydı.

Önlerinde donmuş bir şekilde dururken bir striptizciyle karıştırılmış olma fikrinin verdiği utancın, bu insanlara nasıl bir aptal olduğunu haykırarak söylemekten daha az olduğunu düşünmeye başladı.

Bobby Tom Denton ile arasında en fazla on beş adım vardı ve tek yapması gereken ona biraz daha yaklaşarak kimliğini fısıldamaktı. Onu gönderenin Windmill Stüdyoları olduğunu öğrendiği anda yaptığı hatadan büyük bir utanç duyacak ve ona oradan kurtulması için tüm gücüyle yardım edecekti.

Teypten yükselen müziğin sesini yeni bir hayvan sesleri patlaması bastırdı. Özenle sağ bacağını sağa doğru kaydırırken siyah topuklu ayakkabısının burnunda yükseldi. Yine kahkahalar koptu.

"İşte bu!"

"Nelerin var göster bize!"

Bobby Tom'la arasındaki mesafe gözüne kilometrelerceymiş gibi görünmeye başlamıştı. Eteğini çekiştirerek ona doğru bir adım daha attı. Eteğin ucu dizlerinin üzerine çıktığında aşağıdaki kahkahalara ıslıklar da eklendi.

"Çok ateşlisin bebek! Bunu sevdik!"

"Çıkar o peruğu!"

Bruno kendini kalabalığın önüne fırlatarak işaret parmağıyla dev bir daire çizdi. Gracie önce ne demek istediğini anlamadı ama sonra soyunurken yüzünü Bobby Tom'a dönmesini istediğini kavradı. Yutkunarak o derin mavi gözlere doğru döndü.

Başındaki Stetson'ı geriye iterek Gracie'nin rahatlıkla duyabileceği bir sesle konuştu. "İncileri sona bırak, sevgilim. İnci takan kadınları çok severim."

"Sıkılmaya başladık!" diye bağırdı adamlardan bir tanesi. "Bir şey çıkar!"

Aklını kaybetmek üzereydi. Onu burada tutan tek şey patronunun işini halletmeden bu evden kaçıp gittiğini duyduğunda söyleyecekleriydi. Bütün sırtı kasıldı. Ama kaçmadı! Bu fırsatı hayatı boyunca beklemişti ve ilk sıkıntıda oradan korkakça kaçmayacaktı.

Yavaşça takımının ceketini çıkardı, Bobby Tom muhteşem bir şey yapmış gibi ona gülümsedi. Onları ayıran on adım artık milyonlarca kilometre gibi görünüyordu. Bobby Tom çizmesinin bileğini diğer dizinin üzerine atınca bornozu açılarak kaslı uylukları ortaya çıktı. Gracie'nin ceketi parmaklarının arasından kayarak yere düştü.

"İşte bu, tatlım. Gerçekten iyi gidiyorsun." Gözleri hayranlıkla parlıyordu, sanki gördüğü en beceriksiz değil, en yetenekli dansçıymış gibi davranıyordu.

Birtakım beceriksiz hamlenin sonunda ona yaklaşmayı başardı, seyircilerden gelen yuhalamaları dikkate almamaya çalışıyordu.

"Gerçekten güzel," dedi Bobby Tom. "Daha önce hiç böyle bir gösteri izlemedim."

Son bir kalça hamlesiyle yanına varmayı başardı, ceketi yoktu ve yüzüne ancak gergin bir tebessüm oturtmayı başarabilmişti. Ona fısıldamak üzere kulağına doğru eğilince büyük bir talihsizlikle yanağı şapkasının kenarına çarparak onun geri gitmesine sebep oldu. Bobby Tom bir eliyle şapkayı düzeltirken diğer eliyle onu kucağına çekti.

Müziğin sesi çığlığını bastırdı. Bedeninin altındaki sert kasları ve yan tarafına bastırılan duvar gibi göğsü hissettiği anda kalakaldı.

"Yardıma ihtiyacın var mı tatlım?" Eli bluzunun en üst düğmesinin üzerine gitti.

"Ah, hayır!" Adamın kolunu yakaladı.

"Çok ilginç bir tarzın var, sevgilim. Biraz yavaş ilerliyor, sanırım henüz eğitim aşamasındasın." Ona hiç de zamparaca olmayan ama çok eğlenen bir şekilde sırıttı. "Adın ne?"

Yutkundu. "Gracie... Adım Gracie Snow. Bayan Snow," dedi aralarına psikolojik bir mesafe koyabilme adına. "Ve ben bir..."

"Bayan Snow." Kelimeleri ona büyük haz veren bir şarapmış gibi ağzında yuvarlamıştı. Bedeninin ısısı Gracie'nin zihnini bulandırıyordu, kucağından kurtulmaya çalıştı.

"Bay Denton..."

"Sadece en üst düğme, tatlım. Çocuklar sıkılmaya başladı." Gracie onu durdurmayı başaramadan beyaz polyester bluzunun yakasındaki düğmeyi açtı. "Bu işte yeni olmalısın." İşaret parmağı boynundaki oyukta gezinerek ürpermesine sebep oldu. "Stella'nın tüm kızlarını tanıdığımı sanıyordum."

"Evet, ben... Yani hayır, ben..."

"Sakın heyecanlanma. Gayet iyi gidiyorsun. Kızmazsan bacaklarının çok güzel olduğunu da söyleyeceğim." Becerikli parmakları ikinci düğmeyi de açtı.

"Bay Denton!"

"Bayan Snow?"

Gözlerinde Julie'ye futbol testini uygularken gördüğü aynı eğlenen ifadeyi gördüğü anda onun bir düğmeyi daha açıverdiğini fark etti, şeftali rengi sütyeni ortaya çıkmıştı. Sade bir kadının aptalca düşkünlüğü olan bu edepsiz iç çamaşırı en gizli sırlarından biriydi. Dehşet içinde küçük bir inilti savurdu.

Kalabalıktan gürültülü bir alkış koptu ama bu alkışlar onun sütyenine değildi. Havuzun yanında duran kadınlardan bir tanesi bikinisinin üstünü çıkarmış başının üzerinde çeviriyordu. Gracie bu kadının bir sütyenden daha fazla desteğe ihtiyacı olduğunu hemen fark etti.

Erkekler öterek el çırptılar. Gracie bluzunun önünü kapatmaya çalıştı ama Bobby Tom parmaklarını yakalayarak avucunun içinde hapsetti.

"Candi önünüze geçiyor gibi görünüyor, Bayan Snow."

"Sanırım... Belki de..." Yutkundu. "Sizinle konuşmam gereken bir konu var. Özel olarak."

"Bana özel dans mı yapmak istiyorsun? Gerçekten çok tatlısın ama bundan daha fazlasını görürsem misafirlerim kırılabilir."

O anda eteğinin belindeki düğmeyi açarak fermuarını indirmeye başladığını hissetti.

"Bay Denton!" Sesi niyetlendiğinden çok daha yüksek çıkmıştı, yakındaki misafirler güldü.

"Bana Bobby Tom de, tatlım. Herkes öyle der." Özel bir şakaya gülermiş gibi gözlerinin kenarları kırıştı. "Bu çok ilginç işte, daha önce külotlu çorap giyen bir striptizcimiz hiç olmamıştı."

"Ben striptizci değilim!"

"Elbette öylesin. Yoksa niye giysilerini bir grup sarhoş futbol oyuncusunun önünde çıkarıyor olasın?"

"Ben giysilerimi çıkarmıyorum... Ah!" Topu tutmakta çok becerikli olan parmakları giysilerini de birer kâğıt parçasıymış gibi üzerinden alıveriyordu, bluzu açılmıştı. Tüm gücünü toparlayarak kucağından kalkmaya uğraştığı anda eteğinin ayak bileklerine doğru indiğini fark etti.

Utanç içinde uzanarak onu toparlamaya çalıştı. Yerine çekmeyi başardığında yüzü kıpkırmızıydı. Organizasyon yeteneğiyle gurur duyan bir kadın böylesine korkunç bir olayın gerçekleşmesine nasıl izin verebilirdi? Bluzunun önünü toparlayarak onu kendine bakmaya zorladı. "Ben striptizci değilim!"

"Öyle mi?" Bornozunun göğüs cebinden bir puro çıkararak parmaklarının arasında çevirdi. Gracie onun bu açıklamaya hiç de şaşırmamış olduğunu fark etti.

Gracie'nin sözleri yakınlarında bulunan misafirlerin dikkatini çekti, özel görüşme planlarının bir anda suya düştüğünü anladı. Sesini iyice kısarak fısıldamaya başladı. "Korkunç bir yanlış anlaşılma oldu. Bir striptizciye benzemediğimi anlayamıyor musunuz?"

Yakmamış olduğu puroyu dişlerinin arasına sıkıştırarak onu incelerken normal bir sesle konuştu. "Bu konuda doğru kararı vermek bazen gerçekten güç oluyor. Buraya son gelen kadın, rahibe kostümü giymişti, ondan önceki de Mick Jagger'ın bir kopyasıydı."

Biri müziği kapadı ve kalabalığın üzerine garip bir sessizlik çöktü. Gracie kontrolünü kaybetmemeye kararlı olmasına rağmen artık sesinin düzgün çıkmasını sağlayamamaya başlamıştı. Daha önce

yere düşürmüş olduğu ceketini yerden aldı. "Lütfen Bay Denton, özel konuşabileceğimiz bir yere gidebilir miyiz?"

İçini çekerek kayanın üzerinden kalktı. "Bunu yapsak iyi olacak galiba. Ama bana üzerindekileri çıkarmayacağına dair söz vermen gerekiyor. Misafirlerim olmadan seni çıplak görmem hiç de adil olmaz."

"Söz veriyorum Bay Denton, beni bir daha asla çıplak görmeyeceksiniz."

Bundan kuşku duyuyor gibiydi. "İyi niyetinden kuşkulanmak istemem hayatım ama geçmişime bakarsak senin için karşı koymanın zor olacağını düşünüyorum."

Egosunun bu kadar yüksek olması Gracie'yi hayrete düşürdü. Ona baktığında Bobby Tom hafifçe omuz silkti. "Çalışma odama gitsek iyi olacak, böylece planladığın özel konuşmayı yapabilirsin." Kolunu tutarak onu platformdan indirdi.

Zemine vardıklarında onun striptizci olmadığını duyduğunda hiç şaşırmadığını fark etti. Son derece sakindi ve durumdan da son derece eğlenir gibi bir hali vardı. Düşüncelerini tamamıyla mantıklı bir yere oturtmayı başaramadan önce, onunla konuşmuş olan kızıl saçlı futbolcunun kalabalığın arasından sıyrılarak Bobby Tom'un koluna vurduğunu gördü.

"Lanet olsun, Bobby Tom. Umarım bu da hamile değildir."

Susan Elizabeth Phillips - Bahtında Bir Yer Aş

2

"Başından beri bir striptizci olmadığımı biliyordunuz, değil mi?" Bobby Tom çalışma odasının kapısını arkalarından kapattı. "Çok emin değildim."

Gracie Snow o kadar da aptal değildi. "Olduğunuzdan eminim," dedi kendinden emin bir tavırla.

Bobby Tom bluzunu işaret etti, Gracie onun kadın katili gözlerinin kenarlarında yine aynı tebessüm çizgilerini gördü. "Düğmelerini biraz yanlış iliklemişsin. Yardım etmemi ister misin? Hayır, sanırım istemezsin."

Hiçbir şey planladığı gibi gitmiyordu. Bobby Tom'un arkadaşı onun da hamile olmadığını umduğunu söylerken ne demek istemişti? Willow'da, aktörlerden birinin adının birkaç yıl önce bir babalık davasına karıştığına kulak misafiri olmuştu. Bobby Tom'dan bahsediyor olmalılardı. Muhtemelen o da savunmasız kadınları tuzağına düşürüp sonra da onları terk eden iğrenç adamlardan biriydi. Böylesine ahlaksız bir adamdan kısa bir an için bile etkilenmiş olmak canını yaktı.

Düğmelerini düzeltmek ve kendini toparlamak için arkasını döndü. Bu işleri yaparken etrafına bakındı ve şu ana kadar gözlemlediği en büyük egoyla karşı karşıya olduğunu fark etti.

Bobby Tom Denton'ın çalışma odası futbol kariyerinin mabedi gibiydi. Mermersi gri duvarların üzeri büyütülmüş fotoğraflarıyla doluydu. Bir kısmında üzerinde Teksas Üniversitesi forması vardı ama çoğunda Şikago Stars'ın gök mavisi ve altın forması görülüyordu. Bazılarında sağlıklı bedeni C formunu almış şekilde parmak uçlarında yerdeydi, bazılarında da topu almak üzere uzanıyordu. Üç altın yıldızlı kaskıyla gol çizgisine dalarken, yanlardan değişik manevralar yaparken, bir balet gibi bir ayağını öne atmış olduğu oldukça yakın çekim fotoğraflardı bunlar. Raflar kupalar, övgüler ve çerçevelenmiş başarı belgeleriyle doluydu.

Onun *Çakmaktaşlar* çizgi filminden kalmış gibi duran granit çalışma masasının arkasındaki deri koltuğa yerleşmesini izledi. Masanın üzerinde zarif gri bir bilgisayar ve ileri teknoloji ürünü bir telefon duruyordu. Gracie onun muhteşem bir sarışını öperken görüntülendiği çerçevelenmiş magazin dergilerinin altında duran tekli koltuğa oturmayı tercih etti. Bu kadını *People* dergisindeki bir makaleden tanıyordu, adı Phoebe Somervile Calebow idi ve Şikago Stars'ın güzel sahibesiydi.

Bobby Tom'un gözleri üzerinde gezindikten sonra dudakları kıvrıldı. "Duygularını incitmek istemem tatlım ama sana işin uzmanı olarak söyleyeyim eğer bir gece işine sahip olmayı düşünüyorsan kostümlerini profesyonel olarak çıkarmaktan vazgeçip 7-Eleven'da kasada çalışmayı başlasan çok daha iyi olur."

Buz gibi bakmakta hiçbir zaman çok başarılı olamamıştı ama elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı. "Bilerek beni utandırmaya çalıştınız."

O da üzgün görünmeyi başarmakta Gracie kadar yetersizdi. "Bunu bir kadına asla yapmam."

"Bay Denton burada Windmill Stüdyoları adına bulunduğumu gayet iyi bildiğinizi düşünüyorum. Beni buraya yapımcı Willow Craig gönderdi ve..."

"Hımm... Bir kadeh şampanya, kola ya da başka bir şey ister misin?" Telefonu çalmaya başladı ama o ilgilenmedi.

"Hayır, teşekkür ederim. Dört gün önce 'Kanlı Ay' filminin çekimlerine başlamak üzere Teksas'ta olmanız gerekiyordu ve..."

"Biraya ne dersin? Kadınların eskiye oranla çok daha fazla bira içmeye başladıklarını fark ettim."

"Ben içmem."

"Öyle mi?"

Bir işkadınından çok bilgiçlik taslayan biri gibi konuşmuştu, bu vahşi adamla başa çıkmanın en iyi yolu bu değildi, toparlanmaya çalıştı. "Ben içki içmem Bay Denton ama içenlere de bir itirazım yok."

"Adım Bobby Tom, sevgilim. Diğer adımı pek kullanmam."

Arazi gezisinden yeni dönmüş bir kovboya benziyordu ama onu futbol testi yaparken de görmüştü. Göstermeye çalıştığından çok daha zeki olduğundan kuşkulanıyordu. "Pekâlâ, Bobby Tom o zaman. Windmill Stüdyoları ile imzaladığın kontrat..."

"Hollywood tiplerine pek benzemiyorsunuz, Bayan Snow. Ne kadar zamandır Windmill ile çalışıyorsunuz?"

Bir süre incilerini düzeltmekle uğraştı. Telefon bir kez daha çaldı ve o bir kez daha ilgilenmedi. "Bir süredir yapım asistanıyım."

"Tam olarak ne kadardır?"

Kaçınılmaza teslim oldu ama bunu gururla yaptı. Çenesini hafifçe yukarı dikti. "Henüz bir ay olmadı."

"O kadar uzun ha?" Çok eğleniyordu.

"İşimin ehlîyimdir. Bu işe mükemmel bir insan ilişkileri ve organizasyon tecrübesiyle başladım." Ayrıca fırın tutacakları yapma, seramik domuz boyama ve piyanoda eski şarkıları çalmakta da son derece ustaydı.

Bir ıslık çaldı. "Çok etkilendim. Ne tür bir işte çalışıyordun?"

"Ben... Eee... Shady Acres adlı bir huzurevi işletiyordum."

"Bir huzurevi mi? Bu da bir şeydir. Uzun süredir mi meslekteydin?"

"Shady Acres'da büyüdüm."

"Bir huzurevinde mi büyüdün? İşte bu ilginç. Cezaevinde büyüyenleri biliyorum," babası cezaevi müdürüydü, "ama bugüne kadar huzurevinde büyümüş biriyle karşılaşmamıştım. Annenle baban orada mı çalışıyordu?"

"Ailem oranın sahibiydi. Babam on yıl önce öldü ve ben de o günden sonra anneme işinde yardımcı oldum. Yakın zamanda orayı satarak Florida'ya taşındı."

"Bu huzurevi nerede?"

"Ohio."

"Cleveland mı? Columbus mu?"

"New Grundy."

Gülümsedi. "New Grundy diye bir yer duyduğumu hatırlamıyorum. Oradan Hollywood'a nasıl gittin?"

O öldürücü tebessümüyle bakarken konuya odaklanmak zor oluyordu ama büyük bir kararlılıkla bunu yapmaya çalıştı. "Willow Craig bu işi bana teklif etti çünkü güvenilir birine ihtiyacı vardı ve Shady Acres'ı nasıl işlettiğimi gördüğünde çok etkilenmişti. Babası orada kalıyordu, geçen ay öldü."

Windmill Stüdyoları'nın başkanı Willow ona yapımcı asistanlığı görevini teklif ettiğinde Gracie talihine inanamamıştı. Bu sadece işe

yeni giriş pozisyonuydu ve maaşı da düşüktü ama Gracie kendini kanıtlamaya ve yeni mesleğinde hızla ve göz alıcı bir şekilde ilerlemeye kararlıydı.

"Bay Den... Eee, Bobby Tom işe başlamak için gelmemenin belirli bir sebebi var mı?"

"Ah, elbette bir sebebi var. Şeker ister misin? Masamın bir yerinde bir paket olacaktı." Elini masanın granit köşelerinde gezdirmeye başladı. "Çekmeceleri bulmak oldukça zor oluyor, sanırım onları açmak için bir keskiye ihtiyacım var."

Gracie gülümserken onun bir kez daha sorusunu cevaplamaktan kaçındığını fark etti. Kafası karışık insanlarla iletişim kurmaya alışıktı, konuya başka bir noktadan yaklaşmaya karar verdi.

"Oldukça değişik bir evin var. Uzun zamandır mı burada yaşıyorsun?"

"Birkaç yıldır. Ben çok fazla sevmiyorum ama mimarı kendisiyle gurur duyuyor. Bunu Japon Tahitisi'nin etkisi altındaki kentsel Taş Devri olarak yorumluyor. Ben de çirkin olarak yorumluyorum. Yine de dergiler bundan hoşlanıyor gibi; ev pek çok kez fotoğraflandı." Şekerleri arama çalışmasına son vererek elini bilgisayarın klavyesinin üzerine koydu. "Bazen eve geliyorum ve küvetin yanında duran bir kafatası ya da salonun ortasında duran bir kano görüyorum, oysa gerçek insanların evlerinde böyle şeyler yoktur."

"Sevmediğiniz bir evde yaşamak zor olsa gerek."

"Bir sürü evim var, bu nedenle pek de önemli değil."

Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. Tanıdığı insanların çoğu yaşamlarını bir evin parasını ödemeye çalışarak geçiriyordu. Kaç taneye sahip olduğunu sormak istedi ama esas konudan uzaklaşmasının akıllıca olmayacağının farkındaydı. Telefon yeniden çalmaya başladı ama Bobby Tom yine umursamadı.

"Bu ilk filmin, değil mi? Hiç aktör olmak istemiş miydin?"

Boş gözlerle ona baktı. "Aktör mü? Ah, evet... Uzun bir zamandır."

"Muhtemelen ertelenen günlük çekim maliyetlerinin binlerce dolar tuttuğundan bihabersin. Windmill küçük ve bağımsız bir şirkettir ve böyle bir harcamayı kaldıramaz."

"Maaş çekimden kessinler."

Bu fikir hiç de canını sıkmış gibi görünmüyordu. Gracie düşünceli gözlerle onu inceledi. Bilgisayarın yanında duran fare ile oynuyordu. Parmakları uzun ve düzgündü, tırnakları kısa kesilmişti. Bornozunun kol manşetinden güçlü bileği görülüyordu.

"Oyunculuk deneyimin olmadığı için bu konuda biraz sıkıntı yaşadığını düşünüyorum. Korkuyorsan..."

Masadan uzaklaşarak kısık sesle konuşmaya başladı. Gracie onun sesinde şu ana kadar böylesine bir kesinlik duymamıştı. "Bobby Tom Denton hiçbir şeyden korkmaz, sevgilim. Bunu unutma."

"Herkes bir şeyden korkar."

"Ben değil. Hayatının en önemli bölümünü bağırsaklarını sökmek üzere son sürat üzerine koşan adamlara karşı geçirirsen film çekmek seni hiç etkilemez."

"Anladım. Ama artık futbol oyuncusu değilsin."

"Ah, hayatımın sonuna kadar şu ya da bu şekilde futbol oyuncusu olarak kalacağım." Bir an için gözlerinde umutsuzluk gibi bir duygu gördüğünü düşündü. Ama son derece ciddi bir tavırla konuşuyor olduğu için bunu hayal etmiş olduğuna karar verdi. Masanın etrafından dolaşarak üzerine doğru geldi.

"Belki de telefonun başına geçip patronuna bu yakınlarda bir ara orada olacağımı söylesen iyi olacak."

Sonunda onu kızdırmayı başarmıştı, bir metre altmış beş santimlik boyuyla ayağa dikildi. "Patronuma söyleyeceğim tek şey yarın

akşamüzeri ikimizin birlikte San Antonio'ya uçacağımız ve oradan da arabayla Telarosa'ya gideceğimiz."

"Biz mi?"

"Evet." Ona karşı işin başından itibaren sert bir tavır sergilemesi gerektiğinin farkındaydı, aksi takdirde ondan korkunç bir şekilde yararlanacaktı. "Bu olmazsa kendinizi çok kötü bir davanın ortasında bulacaksınız."

Çenesini başparmağı ve işaret parmağı ile sıvazladı. "Sanırım kazandın, sevgilim. Uçuşumuz saat kaçta?"

Kuşkuyla onu süzdü. "On iki ellide."

"Tamam."

"Seni saat on birde alırım." Onun ani teslimiyeti temkinli olmasına sebep oldu ve sesi bir bildirim yapmaktan çok soru sorarmış gibi çıktı.

"Havaalanında buluşursak daha kolay olabilir."

"Seni buradan alırım."

"Gerçekten çok naziksin."

Bunun ardından hatırladığı tek şey Bobby Tom'un onu dirseğinden tutarak çalışma odasından çıkarışıydı.

Mükemmel ev sahibini oynayarak ona on altıncı yüzyıl tapınak gongunu ve taşlaşmış ahşaptan yapılmış olan heykeli gösterdi, Gracie doksan saniyeden daha kısa bir sürede kapının önünde yalnızdı.

Mis kokulu gecede evden süzülen ışıklara bakarken müziğin sesini dinledi. Nefes alırken gözlerinde bir hüzün belirdi. Bu ilk çılgın partisiydi ve dışarı atılmıştı.

Gracie ertesi sabah saat sekizde Bobby Tom Denton'ın evindeydi. Otelden ayrılmadan önce Shady Acres'a telefon açmış, Bayan Fenner ile Bay Marinetti'nin nasıl olduğunu öğrenmişti. Huzurevinden

kaçmaya ihtiyacı vardı ama üç hafta önce arkasında bırakmış olduğu insanları hâlâ umursuyordu. İkisinin de daha iyi olduğunu duyunca rahatladı. Annesini de aramıştı ama Fran Snow, Sarasota'daki su aerobiği dersine gitmekle meşguldü ve onunla konuşacak vakti yoktu.

Gracie arabasını sokağa park etti, çalılar onu gizliyordu ama yine de evin çıkışını son derece net görebiliyordu. Bobby Tom'un dün geceki ani kabullenişi kuşkulanmasına sebep olmuştu ve riske giremezdi.

Gecenin büyük bir kısmını son derece huzur kaçıran erotik düşler ve asabi bir uykusuzluk arasında gidip gelerek geçirmişti. Bobby Tom'un yeryüzündeki en yakışıklı, en seksi ve en heyecan uyandırıcı adam olmadığını kendi kendine tekrarlamasının bir anlamı olmamıştı çünkü öyleydi. O mavi gözlerini, cazibesini, korkunç egosunun altında saklı olan tehlikeli nezaketi ve keskin zekâsını hatırlamak onu daha da zorlamıştı. Diken üstünde olmak zorunda kalacaktı.

Evin önünde beliren kırmızı antika üstü açılır Thunderbird düşüncelerini böldü. Böylesine bir ihaneti bekliyordu, anahtarı çevirerek motoru çalıştırdı ve kiralık arabasıyla çıkış yolunu kapattı. Motoru susturduktan sonra çantasını kaptı ve arabadan indi.

Kontak anahtarları oldukça bol ve hardal renkli bir moda faciası olan elbisesinin cebinde şıngırdadı. Bu kıyafetin onu canlı ve işini bilen biri gibi gösterdiğini umuyordu ama maalesef kılıksız ve orta yaşlı görünüyordu. Ona doğru yürüyen Bobby Tom'un kovboy çizmelerinin topuk sesleri duyuluyordu, yürüyüşünde belli belirsiz bir sekme vardı. Tedirginlikle onun kostümünü inceledi. İpek gömleğinin üzerinde mor palmiye ağaç resimleri vardı. Gömleğini pantolonunun içine sokmuştu ve bacaklarını kusursuz bir şekilde sararak dar kalçalarını iyice ortaya çıkaran soluk renkli kotunun ortaya koyduğu diğer bölümlere bakmamanın daha iyi olacağına karar verdi.

İnci grisi Stetson'ının ucuna dokunarak onu selamladığında kararlı bir şekilde durmaya çalıştı. "Günaydın, Bayan Gracie."

"Günaydın," dedi canlı bir sesle. "Dün gecenin ardından bu kadar erken kalkmanı beklemiyordum." Bobby Tom ona bakarken birkaç saniye geçti. Gözleri yarı örtülüydü ama yine de oradaki tedirginlik verici, yoğun bakışları hissedebiliyordu.

"On birden önce burada olmaman gerekiyordu," dedi.

"Evet, biraz erken geldim."

"Bunu görebiliyorum ve arabanı yolumdan çekersen müteşekkir olacağım." Tembel aksanı dudaklarının kenarlarındaki gerginlikle zıtlık sergiliyordu.

"Üzgünüm ama bunu yapamam. Sana Telarosa'ya kadar eşlik etmek üzere buradayım."

"Terbiyesizlik etmek istemem sevgilim ama işin doğrusu şu ki bir korumaya hiç ihtiyacım yok."

"Ben koruma değil, refakatçiyim."

"Her ne olursan ol, senden arabanı çekmeni istiyorum."

"Bunu anlıyorum ama seni pazartesi sabahına kadar Telarosa'ya götüremezsem kovulacağımdan eminim ve bu nedenle de bu konu üzerinde oldukça katı bir tutum sergilemem gerekiyor."

Bir elini kalçasına koydu. "Sorununu anladım. Sana arabanı çekip gitmen ve geri dönmemen için bin dolar vereceğim."

Gracie ona baktı.

"Hatta çektiğin rahatsızlık için bunu bin beş yüz yapalım."

Bugüne kadar insanların ona sadece bakarak ne kadar onurlu bir insan olduğunu anlayacaklarını düşünmüştü, onun rüşvet kabul edebileceğinin düşünülmesi bir striptizciyle karıştırılmasından çok daha fazla kırılmasına yol açtı.

"Böyle şeyler yapmam," dedi usulca.

Bobby Tom uzun bir nefes koyuverdi. "Bu şekilde hissetmene gerçekten üzüldüm ama parayı alsan da almasan da seninle bugün o uçağa binmeyeceğim."

"Bana kontratını bozacağını mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Hayır. Sana Telarosa'ya kendi başıma gideceğimi söylüyorum."

Ona inanmadı. "Kontratı kendi özgür iradenle imzaladın. Onu yerine getirmek için sadece yasal değil, ahlaki sorumluluğun da var."

"Bayan Gracie, pazar okulu[1] öğretmeni gibi konuşuyorsun."

Bakışları yere indi.

Bobby Tom bir kahkaha atarak başını iki yana salladı. "Bu doğru. Bobby Tom Denton'ın koruması lanet olası bir pazar okulu öğretmeni."

"Sana koruman olmadığımı söyledim. Ben basit bir refakatçiyim."

"Korkarım refakat etmek için bir başkasını bulmak zorunda kalacaksın çünkü Telarosa'ya uçakla değil, arabayla gitmeye karar verdim ve senin gibi bir hanımın bir T-bird'ün içinde benim gibi sorunlu biriyle son derece rahatsız olacağını düşünüyorum." Gracie'nin kiralık arabasına doğru yürüyüp yolcu penceresine eğilerek anahtarlar orada mı diye arabanın içine baktı. "Konu kadınlar olduğunda hiç de iyi bir şöhrete sahip olmadığımı söylemekten büyük bir utanç duyuyorum, Bayan Gracie."

Gracie peşi sıra yürürken Bobby Tom eğildiğinde gerilerek kalçalarına daha da yapışmış olan soluk kotuna bakmamaya çalıştı. "Telarosa'ya arabayla gitmek için yeterli zamanın yok. Willow bizi bu akşamüzeri bekliyor."

Bobby Tom doğrularak gülümsedi. "Onu gördüğünde selamlarımı iletirsin. Şimdi arabanı çekecek misin?"

---

1 Çocuklara kilisede pazar günleri verilen *İncil* dersleri. (ed.n.)

"Kesinlikle hayır."

Başını eğerek pişmanlıkla salladı, sonra hızlı bir adım atarak Gracie'nin omzuna asılı olan çantanın sapını tutarak kolundan çıkardı.

"Onu hemen geri ver!" Siyah çantasını alabilmek için ileri atıldı.

"Bunu yapmaktan ben de mutluluk duyacağım. Tabii anahtarı bulur bulmaz." Çantayı onun ulaşamayacağı bir noktada tutarak içini karıştırmaya başladı.

Gracie elbette onunla güreş tutuşmayacaktı, bu yüzden en ciddi sesiyle devam etti. "Bay Denton çantamı hemen geri verin. Ve pazartesi günü de Telarosa'da olacaksınız. Bunu yapacağınıza dair kontrat imzaladınız..."

"Böldüğüm için özür dilerim Bayan Gracie, senin ısrarcı olman gerektiğini anlıyorum ama çok vaktim yok." Aradığını bulamayarak çantayı geri verdikten sonra eve doğru yürüdü.

Gracie bir kez daha onun peşinden koşmak zorunda kaldı. "Bay Denton, eee... Bobby Tom..."

"Bruno bir dakikalığına buraya gelebilir misin?"

Bruno elinde kirli bir bezle garajdan çıktı. "Bir şey mi istedin B.T?"

"Elbette." Gracie'ye döndü. "Özür dilerim, Bayan Snow."

Hiçbir uyarıda bulunmadan ellerini kollarının altına sokarak üzerini aramaya başladı.

"Kes şunu!" Kaçmaya çalıştı ama Bobby Tom Denton hareket eden cisimlerin geçmesine izin vererek Ulusal Futbol Ligi'ndeki en iyi pas alıcı olmamıştı elbette. Elleri aşağılara inmeye başlayınca Gracie kıpırdamayı bile başaramadı.

"Sakin ol, bu işi kan dökülmeden halledelim." Avuçları göğüslerinin üzerinden geçti. Nefesini tuttu, kıpırdayacak hali kalmamıştı. "Bay Denton!"

Gözlerinin kenarları kırıştı. "Bu arada iç çamaşırı seçiminde oldukça zevklisin. Dün gece kendime engel olamadım ve bunun farkındayım." Elleri beline indi.

Gracie'nin yanakları utançla yanmaya başlamıştı. "Şunu hemen kes!"

Elleri cebindeki şişliği hissedince durdu. Sırıtarak araba anahtarlarını çıkardı.

"Onları geri ver!"

"Arabayı benim için çekebilir misin Bruno?" Anahtarları ona attıktan sonra şapkasının ucuna dokunarak Gracie'yi selamladı. "Sizinle tanışmak büyük bir zevkti, Bayan Snow."

Şaşkınlıkla onun Thunderbird'e doğru ilerleyerek binmesini izledi. Bruno'nun yolun çıkışındaki kiralık arabasına doğru ilerlediğini fark edince ona doğru koşmaktan vazgeçti.

"O arabaya dokunma!" diye bağırarak yönünü değiştirdi.

Hem Thunderbird'ün hem de kiralık arabanın motorları aynı anda çalıştı. İki arabanın arasında çaresizlik içinde ileri geri giderken –biri evin önündeydi, diğeri de yolu tıkıyordu– Bobby Tom'un kaçmasına izin verdiği takdirde ona bir daha asla yaklaşmayı başaramayacağının farkındaydı. Her yerde evi vardı ve onu, görmek istemediği insanlardan uzak tutan bir insan ordusuna sahipti. Onu şimdi durdurmak zorundaydı aksi takdirde bu şansını sonsuza kadar yitirecekti.

Bruno'nun sürücü koltuğunda oturduğu kiralık araba ileri doğru atılarak yolu açtı.

Hızla Thunderbird'e döndü. "Sakın gitme! Havaalanına gitmeliyiz!"

"Sana iyi bir yaşam dilerim." Bobby Tom elini abartılı bir şekilde salladıktan sonra geri geri gelmeye başladı.

Bir anda kendini Shady Acres'a geri dönmüş ve yeni sahiplerinin önerdiği iş teklifini kabul etmiş bir halde gördü. Ben-Gay ve Lysol kokusunu hissetti; çok pişmiş bezelyelerin ve jelatin kıvamındaki patates püresinin tadını. Yılların hızla geçtiğini, elastik kalın çoraplar ve kalın yün hırkalar giymiş bir halde romatizmalı parmaklarıyla akortsuz piyanoda *Harvest Moon* çalmaya çalıştığını. Gençliğini yaşama şansı bulamadan yaşlandığını.

"Hayır!" Çığlık yüreğinden, sonsuza dek elinden kaçmakta olan tüm görkemli hayallerinin yaşadığı o yerden kopmuştu.

Son hızla Thunderbird'e doğru koşmaya başladı, çantası anlamsız hareketlerle yanına çarpıp duruyordu. Bobby Tom sokaktaki trafiği kontrol etmek için başını çevirdi ama onun geldiğini görmedi. Yüreği hızla çarpmaya başladı. Her an gidebilirdi ve onu ömür boyu korkunç monotonlukta bir yaşama mahkûm edebilirdi. Çaresizlik ona güç verdi ve daha hızlı koşmaya başladı.

Bobby Tom arabayı sürmeye devam etti. Gracie hızını artırdı. Ciğerlerine kısa ve hızlı soluklar çekmeye başladı. Tam yanına ulaştığında Thunderbird ileri atıldı. İç burkan bir hıçkırıkla kendini hiç düşünmeden arabanın yolcu kapısının üzerine doğru fırlattı.

"Hay lanet."

Frenleyen arabanın sarsıntısı bedeninin üst kısmının yolcu koltuğuna doğru devrilmesine sebep oldu. Elleri ve kolları arabanın paspasına çarptı ve ayakları kapının üzerinde sallanarak asılı kaldı. Kendini toparlamaya çalışırken irkildi. Soğuk havayı kalçasında hissedince eteğinin başına geçmiş olduğunu fark etti. Utanç içinde kendini arabanın içine çekmeye çalışırken eteğini de düzeltmeye uğraştı.

Futbol oyuncularının arasında hiç kuşkusuz son derece yaygın olan ama Shady Acres'ta hiç de duymaya alışık olmadığı son derece müstehcen bir küfür duydu. Normalde iki heceden oluşan bu kelime

Bobby Tom'un ağır Teksas aksanı yüzünden daha fazla hecesi varmış gibi duyuldu. Eteğini kontrol altına almayı başardıktan sonra nefes nefese koltuğa yığıldı.

Kendini toparlayıp ona bakabilmesi için birkaç saniye geçmesi gerekti.

Bobby Tom düşünceli gözlerle ona bakıyordu, dirseğini direksiyona dayamıştı. "Sadece meraktan soruyorum sevgilim, doktoruna sana sakinleştirici vermesi konusunu hiç danıştın mı?"

Başını çevirerek önüne bakmaya başladı.

"Şu konuyu bir daha gözden geçirelim, Bayan Gracie, şu anda Telarosa'ya doğru yola çıkıyorum ve oraya kendi başıma gidiyorum."

Bakışlarını tekrar ona çevirdi. "*Şimdi mi* yola çıkıyorsun?"

"Bavulum bagajda."

"Sana inanmıyorum."

"Gerçek bu. Kapıyı açıp inmek ister misin?"

İnatla başını iki yana salladı, sabrının sonuna varmak üzere olduğunu anlamamasını umuyordu. "Seninle birlikte gelmek zorundayım. Telarosa'ya varana kadar seninle olmak bana verilen sorumluluk. Yapmam gereken bir işim var."

Çenesinde bir kas seğirdi, nihayet onun o taşralı sahte nezaketini kırmış olduğunu fark etti.

"Seni dışarı atmama sebep olma," dedi kısık ve kararlı bir sesle.

Omurgasını saran ürpertiyi umursamadı. "Anlaşmazlıkları kaba kuvvet yerine uzlaşma ile daha kolay çözebileceğime her zaman inanmışımdır."

"Ben Ulusal Futbol Ligi'nde oynadım sevgilim, bildiğim tek şey kan dökmektir."

Bu kaygı uyandırıcı sözlerin ardından kapısına uzandı, Gracie saniyeler içinde kendi tarafına geçerek onu arabadan aşağı atacağını biliyordu. O kapıyı açamadan önce kolunu yakaladı.

"Beni dışarı atma, Bobby Tom. Seni rahatsız ettiğimin farkındayım ama seninle birlikte gelmeme izin verirsen söz veririm ki buna değecek."

Yavaşça ona döndü. "Bununla tam olarak ne demek istiyorsun?"

Ne demek istediğini o da bilmiyordu. Willow Craig'i arayarak Bobby Tom'un Telarosa'ya kendi başına gideceğini haber verdiği anı hayal edince birdenbire o cümleyi sarf etmişti. Willow'un tepkisinin ne olacağını çok iyi biliyordu.

"Ne dediysem onu," diye cevap verdi detaya girmediği takdirde blöfünün yutulacağını umarak.

"İnsanlar bir şeye değeceğini söylediklerinde genellikle paradan bahsederler. Senin yaptığın da bu mu?"

"Elbette ki hayır! Rüşvete inanmam. Hem görünüşe göre onunla ne yapacağını bilemediğin kadar çok paran var."

"Bu doğru, peki aklındaki nedir o zaman?"

"Ben... Eee..." Panik içinde bir ilham ışığı aradı. "Araba sürmek! İşte bu! Ben arabayı sürerken sen de dinlenebilirsin. Direksiyonda mükemmelim. On altı yaşından beri ehliyetim var ve bir kez bile ceza yemedim."

"Ve bununla gerçekten gurur mu duyuyorsun?" Şaşkınlıkla başını iki yana salladı. "Sevgilim, maalesef arabamı benden başkası kullanamaz. Evet, sanırım seni arabadan atacağım."

Bir kez daha kapı koluna uzandı ve Gracie de bir kez daha onun koluna yapıştı. "Yolu tarif ederim."

Huzursuzlanmaya başlamıştı. "Neden yol tarifine ihtiyacım olsun? Bu yolculuğu o kadar çok yaptım ki gözüm kapalı bile gidebilirim. Hayır, sevgilim bundan çok daha iyi bir teklifte bulunmalısın."

O anda tuhaf bir uğultu duydu. Bunun Thunderbird'ün telefonu olduğunu anlaması uzun zamanını almadı. "Sanırım pek çok telefon alıyorsun. Onları senin adına cevaplayabilirim."

"İstediğim son şey birinin benim yerime telefonlarıma çıkmasıdır."

Son hızla düşünmeye çalıştı. "Sen arabayı sürerken omuzlarını ovabilirim. Masajda son derece iyiyim."

"Bu hoş bir teklif ama istenmeyen bir yolcuyu Teksas'a kadar yanımda taşımaya değmez. İyi iş çıkarırsan Peoria'ya kadar olabilir ama daha fazlası olmaz. Üzgünüm Bayan Gracie ama şu ana kadar ilgimi çeken bir teklif sunamadın."

Düşünmeye devam etti. Bobby Tom gibi dünyevi zevklere düşkün bir adama ilgi çekici ne sunabilirdi? Eğlence organize etmeyi biliyordu, özel beslenme sistemlerinden ve ilaç etkileşimlerinden anlıyordu ve huzurevinde kalanlardan 2. Dünya Savaşı hakkında pek çok şey öğrenmişti ama bunların Bobby Tom'un fikrini değiştireceğini hiç sanmıyordu.

"Mükemmel bir görüşe sahibim. Yol levhalarını inanılmaz uzaklıklardan okuyabilirim."

"Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?"

Heyecanla gülümsedi. "Yedinci Ordu'nun büyüleyici tarihini biliyor musun?"

Ona acıyan gözlerle baktı.

Fikrini değiştirmesini nasıl sağlayabilirdi? Dün gece gördüğü kadarıyla iki şeyle ilgileniyordu: futbol ve seks. Spor bilgisi çok azdı, seks ise…

Zihninde son derece tehlikeli ve ahlaksız bir fikir oluşurken nabzı boğazında atmaya başladı. Ya ona takas olarak bedenini teklif etse ne olurdu? Anında dehşete kapıldı. Böyle bir şeyi nasıl düşünebilmişti? Hiç zekice değildi, hele kendini feminist olarak düşünen modern bir kadının yapacağı bir şey hiç değildi. Bu fikir... Her şeyden önce... Bu kesinlikle çok fazla cinsel fantezi kurmaktan dolayı zihninde belirmişti.

Neden olmasın, diye fısıldadı içindeki şeytan. *Onu kime saklıyorsun?*

O bir çapkın, diye hatırlattı ona hep bastırmaya çalıştığı tutku dolu yanı. *Ayrıca benimle ilgilenmez.*

Eğer denemezsen nereden bileceksin, diye cevap verdi şeytan. *Yıllardır bunun gibi bir şey düşlüyorsun. Yeni hayatının önceliklerinden biri cinsel tecrübe edinmek olmayacak mıydı?*

Zihninde Bobby Tom'un çıplak bedeninin bedenine doğru eğildiğini gördü. Kanı damarlarındaki akışını hızlandırdı, teni ürperdi. Onun güçlü ellerinin uyluklarında gezindiğini, onları araladığını, onun dokunuşunu... "Bir şey mi oldu, Bayan Gracie? Yüzün kızardı. Biri sana açık saçık bir espri yapmış gibi duruyorsun."

"Tek düşündüğün şey seks mi?" diye haykırdı.

"Ne?"

"Sırf seninle gelmeme izin vermen için seninle yatmayı reddediyorum!" Dehşet içinde çenesini kapadı. Ne yapmıştı böyle?

Bobby Tom'un gözleri parladı. "Saçma."

Gracie ölmek istiyordu. Kendini bu şekilde utandırmayı nasıl başarmıştı? Zorlukla yutkundu. "Yanlış bir sonuca vardıysam beni affet. Sade bir kadın olduğumu biliyorum ve zaten cinsel açıdan benimle ilgilenmeyeceğinin de farkındayım." İşi düzeltmek yerine daha beter hale getirdiğini fark edince yüzü daha da kızardı. "Ayrıca böyle bir şeyle zaten ilgilenmem," diye hızla ekledi.

"Bak Gracie, sade kadın diye bir şey yoktur."

"Kibar davranmaya çalışıyorsun ve buna müteşekkirim ama bu gerçekleri değiştirmiyor."

"Bak şimdi merak duymaya başladım. Sade olmak ve diğerleri konusunda haklı olabilirsin ama kendini örtüş şekline bakarak söylenmesi zor olan şeyler var. O elbisenin altında bir tanrıça yatıyor olabilir."

"Ah, hayır," dedi acımasız bir dürüstlükle. "Seni temin ederim son derece sıradan bir vücudum var."

Bobby Tom'un dudağının köşesi bir kere daha yükseldi. "Bunu yanlış anlama ama kendi yargılarıma seninkilerden çok daha fazla güvenirim. Bu konuda bir çeşit uzmanım."

"Fark ettim."

"Dün gece bacakların konusunda zaten yorum yapmıştım."

Gracie kızardı ve uygun bir tepki verebilmek için kendini zorladı ama böylesine canlı bir erkekle bu derece kişisel konuları konuşmakta son derece deneyimsizdi ve ne diyeceğini bulmakta zorlandı. "Senin de güzel bacakların var."

"Teşekkür ederim."

"Oldukça hoş bir bedenin de..."

Çatlak bir kahkaha attı. "Lanet olsun Bayan Gracie, seni bugün sadece eğlenmek için yanımda tutacağım."

"Öyle mi?"

Omuz silkti. "Neden olmasın? Emekliliğimden beri zaten bir çılgın gibi davranıyorum."

Fikrini değiştirmiş olduğuna inanamıyordu. Bavulunu arabasından alıp Bruno'ya kiralık arabayı yerine teslim etmesini söylerken gülmeye devam ettiğini duydu. Yeniden direksiyon başına geçtiğinde tebessümü söndü ve ciddi bakışlarla onu süzdü.

"Seni Teksas'a kadar yanımda götürmeyeceğim, bu fikri kafandan hemen at. Yalnız seyahat etmeyi severim."

"Anlıyorum."

"Sadece birkaç saat. Ya da eyalet sınırına kadar. Canımı sıkmaya başladığın anda seni ilk havaalanının önünde bırakırım."

"Buna ihtiyaç olmayacağından eminim."

"Bahse girmeni tavsiye etmem."

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ar

8

Bobby Tom arabayı Windy City'nin otoyolları kendine aitmiş gibi sürüyordu. Şehrin kralı, dünyanın yöneticisi, evrenin hâkimiydi. Radyoda çalan Aerosmith'in *Janie's Got a Gun* adlı şarkısını dinlerken parmaklarıyla direksiyona vurarak tempo tutuyordu.

Kırmızı üstü açık Thunderbird'ünde, inci grisi Stetson'ıyla son derece çarpıcıydı. Yoldaki arabalar onu gördüklerinde kenara çekilerek kornalarına basıyor ve pencerelerini açarak ona sesleniyorlardı. Gracie buna çok şaşırdı. O da onlara el sallayarak yoluna devam ediyordu.

Sıcak rüzgârın tenini alazladığını hissetti, büyük şehir otobanında kırmızı klasik bir Thunderbird ve yanında çok da saygın olmayan bir adamla birlikte hız yapmanın tadını çıkarıyordu. Saçları yan topuzundan fırlamış yanaklarını okşuyordu. Bir an başında bir tasarımcıya ait son moda pembe bir eşarp, burnundan aşağı hafifçe indirmiş olduğu bir güneş gözlüğü ve dudaklarında da kırmızı bir ruj olmasını diledi. Büyük dolgun göğüsler, vücudunu saran bir elbise ve seksi bir çift topuklu ayakkabı da. Ayak bileğine de altın bir bileklik.

Gizli bir yerinde kalp şeklinde bir dövme de olabilirdi.

Bobby Tom daha önce fark etmiş olduğu telefonu açıp aramaları kabul ederken bu cazip hayali kurmaya devam etti. Telefonu bazen

hoparlör sistemiyle kullanıyordu; özel konuşması gereken zamanlarda ahizeyi kulağına götürüyordu. Yaptığı aramalar genellikle iş meseleleri ve onların vergilendirilmeleri konularındaydı, yapmakta olduğu yardımlar da sık sık ortaya çıkıyordu. Ona gelen aramaların çoğu ise ondan para isteyen tanıdıklarıydı. Bu konuşmalar sırasında telefonu kulağına götürmesine rağmen kendisinden talep edilenden daha fazlasını onlara önerdiğini fark ediyordu. Bir saatten daha kısa bir sürede Bobby Tom Denton'ın çok kolay bir hedef olduğunu fark etmekte gecikmedi.

Şehrin kenar mahallelerine ulaştıklarında Gail adlı birini arayarak Gracie'nin son derece hassaslaşmış olan omurgasını titreten ve tüylerini ürperten o tembel Teksas aksanı ile konuşmaya başladı.

"Sadece seni çok özlediğimi bilmeni istedim, şu an gözlerim yaşlarla dolu."

Elini kaldırarak yanında korna çalan Firebird'deki kadına salladı. Son derece temkinli bir şoför olan Gracie onun direksiyonu diziyle tuttuğunu fark edince kapının koluna yapıştı.

"Evet, bu doğru... Biliyorum sevgilim, bunu yapabilmeyi ben de çok isterdim. Rodeo Şikago'ya yeterince sık gelmiyor." Telefonu omzuna sıkıştırarak parmaklarını direksiyonun üzerine koydu. "Öyle deme. Ah, ona da iyi dileklerimi ilet. Birkaç ay önce Kitty ile gerçekten çok hoş vakit geçirmiştik. Teste de girmişti ama '89 Süper Kupası'nı yeterince çalışmamış olduğu için geçememişti. Seni en kısa zamanda yeniden ararım, hayatım."

Telefonu yerine koyarken Gracie ona merak dolu gözlerle baktı. "Kız arkadaşların birbirlerini kıskanmıyorlar mı?"

"Elbette, hayır. Daima kibar kızlarla çıkarım."

Ve hepsine de bir kraliçeymiş gibi davranırsın, diye düşündü Gracie. Hamile bıraktıklarına bile.

"Ulusal Kadın Örgütü seni öldürmek için bir kiralık katil tutmayı ciddi ciddi düşünmeli bence."

Bobby Tom gerçekten şaşırmıştı. "Beni mi? Kadınları severim. Hatta erkekleri sevdiğimden çok daha fazla. Tam bir feminist sayılırım."

"Gloria Steinem[2] bunu söylediğini duymasın."

"Neden? Beni üye yapan o."

Gracie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bobby Tom yaramaz bir tavırla güldü. "Gloria çok kibar bir hanımdır."

O an itibarıyla Gloria onun çevresinde bir an bile konsantrasyonunu kaybetmemesi gerektiğini anladı.

Şikago banliyöleri yerlerini Illinois çiftlik arazilerine bırakırken Willow Craig'i aramak için telefonu kullanıp kullanamayacağını sordu, parasını iş kredi kartıyla ödeyeceğini de söyledi. Bu onu çok eğlendirdi.

Windmill, merkez ofisini Telarosa'daki Cattleman's Hotel'e kurmuştu. İşverenine bağlandığı anda sorunu anlatmaya başladı. "Korkarım Bobby Tom Telarosa'ya uçak yerine arabayla gelmekte direniyor."

"Onu bundan hemen vazgeçir," dedi Willow son derece kesin bir dille.

"Elimden geleni yaptım. Maalesef dinlemiyor. Şu an yoldayız, Şikago'nun hemen güneyinde."

"Ben de bundan korkuyordum." Aradan birkaç saniye geçti, Gracie sofistike işvereninin her zaman taktığı o büyük küpelerinin tekiyle oynadığını hayal edebiliyordu. "Pazartesi sabahı saat sekizde burada olması gerekiyor. Anladın mı beni?"

---

2 Amerikalı feminist, gazeteci ve 1960'ların sonundaki ikinci dalga feminizmin lideri. (ed.n.)

Gracie, Bobby Tom'a baktı. "Bu o kadar kolay olmayabilir."

"Onun peşine seni takmamın sebebi bu. Zor insanlarla başa çıkmaya alışık olmalısın. Bu filme bir servet bağladık Gracie ve daha fazla gecikmeyi bütçemiz kaldırmaz. Sporla ilgilenmeyen insanlar bile Bobby Tom Denton'ı tanıyor ve ilk filminin tanıtımı için büyük bir kampanya yürütüyoruz."

"Anlıyorum."

"Güvenilir biri değil. Bu kontratı yapmak aylarımızı aldı ve bu filmin çekilmesini istiyorum! Sen işini nasıl yapacağını bilemediğin için bu stüdyonun batmasına izin vermeyeceğim."

Gracie yaklaşık beş dakika süren uyarıların ardından eğer pazartesi sabahı sekizde Bobby Tom'un Telarosa'da olmasını sağlayamazsa olacakları düşünürken midesinde küçük bir düğüm oluştuğunu hissetti.

Bobby Tom telefonu yerine koydu. "Sana gerçekten bu işi verdi değil mi?"

"Beni görevlendirmiş olduğu işi doğru bir şekilde yapmamı bekliyor."

"Windmill Stüdyoları'nda bulunanlar seni benim peşim sıra yollamanın, bana kurbanlık koyun göndermekle aynı olduğunun farkında değiller mi?"

"Ben bu duruma öyle bakmıyorum. İşimde oldukça başarılıyımdır."

Yandan gelen şeytani bir kahkaha duydu ama bu ses onun radyonun sesini açmasıyla boğularak yok oldu.

Shady Acres'taki masum müziklerin yerine son derece vahşi olan *rock* müziği dinlemek ona büyük bir haz verdi, gerilimi azaldı ve keyifle ürperdi. Duyuları son derece hassaslaşmıştı. Bobby Tom'un tıraş losyonunun odunsu kokusu başını döndürürken bilinçsizce dokunduğu yumuşak koltuk derisi ona yenilenmiş 1957 model bir

Thunderbird'de olduğunu hatırlatıyordu. Arabanın dikiz aynasından sarkan pembe bir çift zar da olsaydı her şey mükemmel olacaktı.

Bir gece önce çok az uyumuştu ve kafası düşmeye başladı ama buna rağmen gözleri çok uzun süre kapalı kalmadı. Bobby Tom onun yolculuğun ilk ayağında kendisine eşlik etmesine izin vermişti ve onu yolculuğun sonuna kadar yanında kalacağına ikna etmenin kolay olmayacağını biliyordu. Bir hata yaptığı anda Bobby Tom ondan hemen kurtulmayı planlıyordu, bu nedenle her ne olursa olsun onu gözünün önünden ayıramazdı.

Araba telefonu homurdandı. Bobby Tom içini çekerek hoparlörün düğmesine bastı.

"Hey, B.T. Ben Luther Baines," dedi taşkın bir ses. "Lanet olsun evlat, neredeyse peşine düşmekten vazgeçecektim."

Bobby Tom'un yüzünde beliren acılı ifade Luther'ın bu işi başarmış olmasını tercih edeceğini anlamasına yetti. "Nasılsınız, sayın vali?"

"Turp gibi. Seni son gördüğümden bu yana beş kilo verdim. *Light* bira ve genç kadınlar. Her zaman işe yarar. Elbette bu konudan Bayan Baines'e bahsetmemize hiç gerek yok."

"Hayır, efendim, elbette yok."

"Buddy seni görmek istiyor."

"Ben de onu görmeyi çok istiyorum."

"Bak B.T. Cennet Festivali organizasyon komitesi biraz telaşlanıyor. Senin geçen hafta Telarosa'da olacağını sanıyorduk, Bobby Tom Denton Ünlüler Golf Turnuvası için bütün arkadaşlarının burada olacağından emin olmak istiyoruz. Cennet Festivali'nin ekimde olduğunu biliyorum ama önceden tanıtımlara başlamamız lazım ve posterlere yazacağımız büyük isimleri de bilmeliyiz. Michael Jordan ve Joe Montana'dan bir haber var mı?"

"Biraz meşguldüm. Muhtemelen gelirler."

"Biliyorsun o hafta sonunu seçme sebebimiz Stars ve Cowboys'un o sırada herhangi bir karşılaşmalarının olmaması. Peki ya Troy Aikman bir şey söyledi mi?"

"Ah, orada olacağından eminim."

"Güzel, bu gerçekten güzel." Gracie genizden gelen bir kahkaha duydu. "Toolee aslında sen gelene kadar bir şey söylemememi tembih etti ama ben hemen söylemek istiyorum." Başka bir küçük kahkaha daha geldi. "Geçen hafta evin kiralanma işini hallettik. Cennet Festivali'nin başlangıcını Bobby Tom Denton'm doğduğu yere adayacağız!"

"Yapma dostum... Luther, bu gerçekten çılgınlık! Benim doğum yerime bir şey adanmasını falan istemiyorum. Ayrıca ben de herkes gibi hastanede doğdum ve bunun gerçekten bir anlamı yok. O evde büyüdüm. Bence buna hemen bir son vermelisin."

"Çok şaşırdım ve bu yaklaşımından incindim. İnsanlar hep şöhretin başını döndürdüğünü söylüyorlar ama ben onlara yanıldıklarını söylüyorum. Şimdi bir düşünmem lazım. Buradaki ekonomik durumun ne kadar kötü olduğunu biliyorsun, bu lanet olası düşük yaşam standartları Rosatech'i yok etmeye çalışıyor, tam bir felaketin ortasındayız. Tek umudumuz Telarosa'yı turist cenneti haline getirebilmek."

"Evin üzerine bir levha asmak Telarosa'yı turist cennetine çevirmez! Luther, Amerika Başkanı değildim, sadece bir futbol oyuncusuydum!"

"Sanırım kuzeyde gereğinden fazla yaşadın. Senin bakış açını zedelemiş. Oyun tarihindeki en iyi dış açıktın. Buralarda biz böyle şeyleri asla unutmayız."

Bobby Tom bıkkınlıkla gözlerini yumdu. Onları yeniden açtığında inanılmaz bir sabırla yeniden konuşmaya başladı. "Luther, golf turnuvasına yardımcı olacağımı söyledim ve olacağım da ama sizi

bu doğum yeri işiyle ilgili hiçbir şeyde rol almayacağım konusunda uyarıyorum."

"Elbette ki alacaksın. Toolee çocukluktaki yatak odanı aynen o zamanki gibi döşemeyi planlıyor."

"Luther..."

"Bu arada yardımcılar hediyelik eşya dükkânlarında satılmak üzere bir Bobby Tom yemek kitabı hazırlıyorlar, sonuna da bir ünlüler bölümü eklemek istiyoruz. Evonne Emerly senin Cher ile Kevin Costner'ı çağırman gerektiğini söylüyor, yemek ve köfte tarifleri olan diğer Hollywood ünlülerini de."

Bobby Tom önünde bomboş uzanan karayoluna baktı. "Bir tünele girmek üzereyim Luther, sinyal kaybolacak. Seni sonra ararım."

"Dur bir dakika B.T, daha konuşmadığımız bir konu var..."

Bobby telefonu kapadı. İçini çekerek arkasına yaslandı.

Gracie tüm konuşmayı dinlemişti ve merakla yanıp tutuşuyordu ama onu rahatsız etmek istemediği için dilini ısırdı.

Bobby Tom dönerek ona baktı. "Durma. Bana bunca çılgının arasında nasıl aklı başında kalmayı başardığımı sor."

"Son derece... hevesliydi."

"O sadece bir aptal, hepsi bu. Telarosa Belediye Başkanı kesinlikle tescilli bir deli ve aptaldır. Bu Cennet Festivali işi iyice çığırından çıkıyor."

"Cennet Festivali tam olarak nedir?"

"Ekim ayında yapılması planlanan üç günlük bir kutlama, Telarosa'nın ekonomisine katkıda bulunmak için turistlerin oraya gelmesini sağlayacağı düşünülen aptalca bir plan. Merkeze çekidüzen verdiler, birkaç sanat galerisi ve restoran yaptılar. İyi bir golf sahası, uygun bir çiftlik ve vasat bir otel var. Hepsi bu."

"Bobby Tom Denton'ın Doğduğu Ev'i unuttun."

"Sakın hatırlatma."

"Oldukça umutsuz bir çaba gibi görünüyor."

"Çılgınca. Telarosa'dakiler işlerini kaybetmemek için o kadar çok uğraşıyorlar ki hepsinin beyni sulanmış."

"Neden Cennet Festivali diyorlar?"

"Cennet, kasabanın orijinal adı."

"Eskiden batı kasabaları kurulurken kilise gruplarının etkisi büyükmüş."

Bobby Tom sırıttı. "Aslında oraya kovboylar Cennet adını vermişler çünkü San Antone ile Austin arasındaki en iyi genelevler oradaymış. Yüzyılın sonunda kasabanın saygın insanları adını Telarosa olarak değiştirmişler."

"Anlıyorum." Gracie'nin daha düzinelerce sorusu vardı ama onun daha fazla konuşamayacak durumda olduğu ortadaydı ve rahatsız etmek istemeyerek sustu. Anlaşıldığı üzere ünlü olmanın kendine has zorlukları da vardı. Bu sabah örnek alınacak olursa, tonlarca insanın Bobby Tom Denton'dan bir parça koparmak istediği ortadaydı.

Telefon çaldı. Bobby Tom içini çekerek gözlerini ovuşturdu. "Gracie telefonu benim adıma açıp her kim arıyorsa ona golf oynadığımı söyler misin?"

Gracie yalan söylemekten hoşlanmazdı ama o kadar yıpranmış görünüyordu ki söylediğini yaptı.

Yedi saat sonra Gracie kendini Whoppers isimli köhne bir Memphis barının kırmızı kapısının önünde dehşet içinde etrafına bakınırken buldu. "Yolumuzdan çıkıp yüzlerce kilometreyi buraya gelmek için mi yaptık?"

"Bu senin için bir eğitim, Bayan Gracie. Daha önce hiç bara gittin mi?"

"Elbette daha önce bara gittim." Gayet saygın bir restorana bağlı olduğunu söyleme gereğini hissetmedi. Bu bar ise M harfi kırılmış neon tabelasının kirli pencerenin önünde sallanıp durduğu, önündeki kaldırımın çöplerle dolu olduğu bir yerdi. Onunla umduğundan daha uzun süre birlikte kalmış olduğu için daha fazla karşı çıkmak istemiyordu ama sorumluluğunu da göz ardı edemezdi.

"Korkarım bunun için zamanımız yok."

"Gracie, sevgilim hayatı biraz daha hafife almanın yollarını bulmazsan kırk yaşına gelmeden kalp krizinden öleceksin."

Gracie endişeyle alt dudağını kemirmeye başladı. Cumartesi akşamı olmuştu ve bu yol değiştirmenin sonucunda önlerinde hâlâ 1120 kilometrelik bir yol vardı. Kendine pazartesi sabahından önce Telarosa'da olma zorunluluklarının olmadığını hatırlattı, Bobby Tom herhangi bir saçmalık yapmaya kalkışmazsa yeteri kadar zamanları vardı. Buna rağmen rahatlayamadı.

Bobby Tom'a torpido gözünde duran haritaya göre en kısa yolun St. Louis üzerinden geçtiğini birkaç kez söylemiş olmasına rağmen Telarosa'ya Memphis üzerinden gitmeye karar vermiş olmasına hâlâ inanamıyordu. Bu arada ona sürekli olarak Mississippi'nin doğusundaki en güzel yemekleri yapan yerde yemek yemeden hayatında bir gün daha yaşamasına izin veremeyeceğini söyleyip durmuştu. Gracie birkaç dakika öncesine kadar küçük, pahalı ve muhtemelen Fransız yemekleri yapan bir yer hayal ediyordu.

"Uzun süre kalamazsın," dedi kesin bir sesle. "Geceyi geçirmek için durmadan önce birkaç saat daha yol almalıyız."

"Sen nasıl istersen, tatlım."

Kapıyı onun için açtığında içeriden gelen *country* müziğin sesi kulaklarına dolarken Whoppers Bar and Grill'in dumanlı ortamına

adım attı. Kare formlu ahşap masalar pis turuncu-kahverengi damalı yer döşemesinin üzerine yerleştirilmişti. Bira reklamları, sinek lekeleriyle dolu takvim kızı posterleri ve geyik boynuzları ambiyansı tamamlıyordu. Gözlerini oldukça kaba görünen kalabalığın üzerinde gezdirirken Bobby Tom'un koluna dokundu. "Benden kurtulmak istediğini biliyorum ama bunu burada yapmazsan çok müteşekkir olurum."

"Endişelenmene gerek yok, sevgilim. Tabii canımı sıkmadığın sürece."

Bu kaygı verici bilgiyi sindirmeye çalışırken turkuvaz rengi dar bir etek ve daracık bir kolsuz tişört giymiş olan iri yapılı bir esmer, Bobby Tom'un kollarına atıldı.

"Bobby Tom!"

"Merhaba, Trish."

Kızı öpmek için eğildi. Dudakları dudaklarına değdiği anda kız ağzını açarak adamın dudaklarını elektrik süpürgesi gibi emdi, dilini içine çekti. Önce Bobby Tom geri çekildi ve kıza yanına gelen her kadına yaptığı gibi o iç titreten tebessümüyle baktı.

"Trish yemin ederim her boşanmanın ardından daha da güzelleşiyorsun. Shag yok mu?"

"Şuradaki köşede A.J. ve Wayne ile duruyor. Aradığında söylediğin gibi Pete'i de buldum."

"Akıllı kız. Merhaba çocuklar."

Barın uzak köşesindeki dikdörtgen masanın etrafında oturan üç adam gürültülü bir şekilde ona hoş geldin dedi. İkisi siyahi, biri beyazdı ve üçü de yapılıydı. Gracie onlarla selamlaşmak üzere ilerleyen Bobby Tom'un peşine takıldı.

Adamlar el sıkıştı ve Bobby Tom Gracie'nin orada olduğunu hatırlayana kadar birbirlerine dostça hakaretler yağdırarak anlaşılmaz birtakım spor terimleri kullandılar.

"Bu Gracie. Korumam."

Üç adam da onu merak dolu gözlerle inceledi. Bobby Tom'un Shag diye hitap ettiği ve eski takım arkadaşı olduğunu tahmin ettiği adam ona bira şişesiyle selam verdi.

"Korumaya neden ihtiyacın var B.T? Yine birini hamile mi bıraktın?"

"Öyle bir şey değil. CIA'den."

"Dalga geçiyorsun."

"CIA'den değilim," diye itiraz etti Gracie. "Ve onun koruması da değilim. Bunu sadece..."

"Bobby Tom, sen misin? B.T burada kızlar!"

"Merhaba, Ellie."

Metalik altın rengi kot giymiş olan sarışın bir seks bombası kollarını beline sarıverdi. Barın diğer tarafından üç kadın daha ortaya çıkıverdi. A.J. denilen adam bir masa daha çekti ve Gracie daha ne olduğunu anlayamadan kendini Ellie ile Bobby Tom'un ortasındaki iskemlede otururken buluverdi. Ellie'nin Bobby Tom'un yanına oturamamış olması gerçeğinden rahatsız olduğunu fark edince yerini değiştirmek üzere bir hamle yaptığı anda bacağını aşağı bastıran güçlü eli hissetti.

Etrafındaki sohbet koyulaşırken Gracie Bobby Tom'un ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalıştı. Tüm kanıtlar tersini söylese de Bobby Tom'un göstermeye çalıştığı kadar halinden memnun olmadığını hissediyordu. Eğer bu insanlarla olmak istemiyorsa neden buraya kadar araba sürmüştü? Evine dönmeyi tahmin ettiğinden daha az istiyor olmalıydı ve bu yolculuğu bilerek uzatıyordu demek.

Biri önüne bir bira şişesi itti, o sırada gözünde Shady Acres'ta beyaz saçlıların arasında otururken kendini hayal etmekle o kadar meşguldü ki içki içmediğini unutarak biradan bir yudum aldı. Şişeyi kendinden uzaklaştırdıktan sonra üzerinde Jim Beam reklamı olan saate baktı. Yarım saat sonra Bobby Tom'a gitmeleri gerektiğini söyleyecekti.

Garson geldi, Bobby Tom ona bir şeyler ısmarlamak konusunda ısrarcıydı, ona Whopper'ın üç peynirli, jambonlu jalapeno hamburgerini, kızarmış soğan halkalarını ve kremalı lahana salatasını denemediği sürece yaşamasının bir anlamı olmadığını söyledi. Ona kolesterol yüklü yemekleri zorla yedirmeye uğraşan Bobby Tom'un aslında çok az yemek yediğini fark etti.

Bir saat geçti. Bobby Tom isteyenlere imza verdi, herkesin ısmarladıklarının bedelini ödedi, yanlış anlamadıysa birine jet ski alması için borç para verdi. Gracie sonunda onun Stetson'ının altına eğilerek fısıldadı: "Gitmemiz gerekiyor."

Ona dönerek yumuşacık bir sesle konuştu. "Tek kelime daha edersen tatlım, hemen seni havaalanına götürecek olan taksiyi arayacağım." Bunu söyledikten sonra köşede duran bilardo masasına doğru ilerledi.

Bir saat daha geçti. Zaman konusunda bu kadar endişeleniyor olmasa köhne bir barda böylesine renkli kişilerin arasında bulunuyor olmanın tadını çıkarabilecekti. Bobby Tom ile romantik bir ilişkisi olamayacak kadar sade bir görüntüye sahip olduğu için diğer kadınlar onu bir tehdit olarak algılamıyorlardı. Gracie de erkekler hakkında bir bilgi çeşmesi gibi görünen ve hostes olan Ellie de dâhil olmak üzere bu kadınlarla yaptığı sohbetin tadını çıkardı. Aslında uzmanlığı genel olarak seks üzerineydi.

Bobby Tom'un ara ara ona baktığını fark edince bakmadığı bir anda kaçıp gideceğine karar verdi. Tuvalete gitmesi gerekiyordu ama

onu görüş alanının içinde tutmalıydı, bu yüzden bacak bacak üstüne atarak oturmaya devam etti. Geceyarısı olduğunda bu yolculuğu daha fazla erteleyemeyeceğini biliyordu. Onun barda Trish ile konuşmaya daldığından emin olduktan sonra tuvaletin yolunu tuttu.

Birkaç dakika sonra dışarı çıktığında onu bulamayınca midesi panikle çırpınmaya başladı. Gözlerini kalabalıkta gezdirerek çılgınca gri Stetson'ı görmeye çalıştı ama hiçbir yerde göremedi. Kalabalığın arasında ilerlemeye başladı, midesi endişeyle çalkalanıyordu artık. Tam gitmiş olduğu gerçeğini kabullenmeye başlarken onun Trish ile birlikte sigara makinesinin arkasındaki girintide durduğunu gördü.

Dersini çok iyi almıştı, onun bir daha kendinden uzaklaşmasına izin vermeyecekti. Girintiyi ön kapıdan gizleyen duvar telefonunun bulunduğu küçük boşluğa yerleşti. Duvara yazılmış olan telefon numaralarını ve yapılmış olan grafitileri incelerken bölgede bir yankılanma olduğunu fark etti. Kendisini ilgilendirmeyen şeylere kulak misafiri olmayı sevmezdi ama o tanıdık Teksas aksanını kolaylıkla duyabiliyordu.

"Hayatımda tanıştığım en anlayışlı kadınsın, Trish."

"Bana güvendiğin ve açıldığın için gerçekten çok mutluyum. Senin gibi bir adam için geçmişini anlatmanın zor olduğunu biliyorum."

"Bazı kadınları kandırıyor olmayı gerçekten umursamıyorum ama sen gerçekten de çok tatlı bir kadınsın Trish ve bunu sana yapamam, özellikle de sen son boşanmanın ardından bu kadar savunmasız bir durumdayken."

"Sanırım hepimiz neden hiç evlenmediğini merak ediyorduk."

"Şimdi biliyorsun işte, tatlım."

Bu kesinlikle özel bir konuşmaydı ve Gracie daha uzak bir noktada durması gerektiğini biliyordu. Merakını bastırmaya çalışarak bir adım uzaklaşmaya başladığı sırada Trish'in konuşmasını duyarak duraksadı.

"Hiç kimse öyle... eee öyle bir anne ile büyümek zorunda kalmamalı."

"Söyleyebilirsin, Trish. Annem bir fahişeydi."

Gracie'nin gözleri irileşti.

Trish'in boğuk sesi şefkat doluydu. "İstemiyorsan bundan bahsetmek zorunda değilsin."

Bobby Tom içini çekti. "Bazen bu tür şeylerden bahsetmenin faydası oluyor. Bunu anlayamayabilirsin ama işin en kötü yanı geceleri erkekler getirmesi ya da babamın kim olduğunu bilmemek değildi. En kötüsü onun lise maçlarıma sarhoş ve makyajı yüzüne dağılmış bir halde gelmesiydi. Sahte elmas küpeleri ve içine bir şey giymemiş olduğunu herkesin görebileceği darlıkta bir pantolonla orada durması. Cuma gecesi maçlarını seyretmeye gelen kimse topuklu ayakkabı giymezdi ama annem giyerdi. Telarosa Teksas'taki en değersiz kadındı."

"Ne oldu ona?"

"Hâlâ orada yaşıyor. Hâlâ sigara ve viski içiyor ve canı istediğinde birtakım oyunlar oynayıp duruyor. Ona ne kadar para verirsem vereyim bu bir şeyi değiştirmiyor. Sanırım fahişe her zaman fahişedir. Ama yine de benim annem ve onu seviyorum."

Gracie onun sadakatinden çok etkilendi. Aynı anda da annelik görevlerini böylesine istismar etmiş olan kadına karşı büyük bir öfke duydu. Belki de Bobby Tom, annesinin sürdürdüğü yaşam tarzından ötürü Telarosa'ya dönmekte isteksiz davranıyordu.

Girintide sessizlik oldu. Bulunduğu köşeden göz atma riskine girdi. Trish bir tente gibi Bobby Tom'a sarılmıştı. Bu güzel siyah saçlı kadın onu öperken Gracie'nin içinde bir şeyler yumuşayarak kendini çok zayıf hissetmesine sebep oldu. İmkânsızı dilediğinin farkında olmasına rağmen yine de o güçlü, sert bedene bedenini bastıranın

kendisi olmasını istiyordu. Bobby Tom Denton'ı öpebilecek kadar özgür ruhlu bir kadın olmayı diliyordu.

Duvara yaslanarak gözlerini sımsıkı yumdu, içindeki yoğun ve acı veren arzuyla savaşıyordu. Bir erkek onu hiç böyle öpecek miydi?

Herhangi bir erkek değil, diye fısıldadı içindeki şeytan. *Kötü şöhretiyle tanınan bir Teksas çapkını.*

Derin bir nefes aldıktan sonra kendine aptal olmamayı öğütledi. Tek umudu bir karış toprak olabilecekken Ay'ı dilemenin hiçbir anlamı yoktu.

"Trish? Nerede bu kaltak?"

Bu kavgacı ve sarhoş ses hayallerine hızlı bir son verdi. Barın girişinden Trish ile Bobby Tom'un üzerine doğru giden iri yarı, siyah saçlı bir adam gördü.

Trish'in gözleri panikle irileşti. Bobby Tom hızla bir adım öne atarak onu arkasına sakladı. "Lanet olsun Warren, uzun zaman önce kuduzdan öldüğünü düşünüyordum."

Warren bir varile benzeyen göğsünü şişirerek kasıla kasıla ilerledi. "Güzel çocuk da buradaymış. Son dönemde hiç birini emdin mi?"

Gracie inledi ama Bobby Tom sadece sırıttı. "Bunu yapmadığımdan eminim Warren ama bana soran olursa ilk iş olarak onları sana gönderirim."

Warren Bobby Tom'un espri anlayışından hiç hoşlanmamıştı. Korkunç bir homurtuyla sallanarak ileri doğru bir adım daha attı.

Trish yumruğunu ağzına soktu. "Onu kızdırma B.T."

"Ah, tatlım, Warren hiç kızmayacak. Birinin ona hakaret ettiğini anlayamayacak kadar salak."

"Kafanı koparacağım, güzel çocuk."

"Sarhoşsun, Warren!" diye bağırdı Trish. "Lütfen git."

"Kes sesini, lanet olası fahişe!"

Bobby Tom içini çekti. "Neden eski karına böyle kötü bir şekilde hitap ediyorsun?" Gracie'nin neredeyse göremediği bir süratle yumruğunu Warren'ın çenesine geçirdi.

Trish'in eski kocası bir iniltiyle birlikte yere yığıldı, bardaki kalabalık hemen iki adamın etrafına toplanarak kısa bir süre için Gracie'nin görüşünü kapadı. Gracie birkaç kadını dirsekleyerek kendine yol açtı. Öne vardığında Warren bir eli çenesinde ayağa fırlamıştı.

Bobby Tom ellerini kalçasının iki yanına koymuş duruyordu. "Keşke ayık olsaydın Warren, o zaman bu işi çok daha ilginç bir hale getirebilirdik."

"Ben ayığım, Denton." Warren'ın arkadaşı olabilecek tipte asık suratlı iri yarı bir Neanderthal ileri atıldı. "Geçen yıl Raiders'a karşı oynarken ne oldu, ödlek? Bok gibi oynadın. Regl miydin yoksa?"

Bobby Tom biri ona Noel hediyesi vermiş gibi mutlu oldu. "İşte şimdi işler ilginçleşiyor."

Bobby Tom'un arkadaşı Shag kollarını sıvayarak yanına doğru ilerledi ve Gracie biraz olsun rahatladı. "İkiye karşı bir, B.T. Eşitsizlikten hoşlanmam."

Bobby Tom onu geri yolladı. "Saçlarını dağıtmana hiç gerek yok, Shag. Bu çocuklar biraz egzersiz yapmak istiyor, işin aslında ben de istiyorum."

Neanderthal ileri atıldı. Sakat dizi Bobby Tom'un reflekslerini azaltmamıştı. Eğilerek rakibinin kaburgalarına yumruğunu geçirdi. Adam iki büklüm oldu, Warren o sırada ileri atılarak Bobby Tom'un yanına omuz attı.

Bobby Tom sendeledi, hemen toparlandı ve adamın karnına bir yumruk savurarak Trish'in eski kocasını yere gönderdi. Adam yerden kalkmak gibi bir çabaya girişmedi.

Neanderthal daha ayık olduğu için biraz daha dayandı. Birkaç yumruk atmayı denedi ama Bobby Tom'un ölümcül süratinin üstesinden gelemedi. Sonunda o da pes etti. Burnu kanayarak ve küfürler mırıldanarak çıkışa doğru sendelemeye başladı.

Bobby Tom'un alnı hayal kırıklığıyla kırıştı. Kalabalığa arzu dolu, aranan bakışlarla baktı ama karşısına kimse çıkmadı. Kokteyl peçetelerinden birini alıp dudağının kenarındaki kesiğin üzerine bastırdıktan sonra eğilerek Warren'ın kulağına bir şeyler mırıldandı. Adamın yüzü iyice solunca Gracie artık Trish'in eski kocasından hiç çekmeyeceğine karar verdi. Warren'ı bıraktıktan sonra kolunu Trish'in omzuna atarak onu müzik kutusunun bulunduğu tarafa doğru götürdü.

Gracie huzur dolu bir nefes aldı. En azından Willow'u arayıp bir bar arbedesinde yıldızlarını kaybettiğini anlatmak zorunda kalmamıştı.

İki saat sonra Bobby Tom ile birlikte bara yirmi dakika mesafede olan lüks bir otelin resepsiyonunun önünde duruyordu. "Umarım bu kadar erken yatmaya alışık olmadığımı biliyorsundur," diye homurdandı Bobby Tom.

"Saat sabahın ikisi." Gracie genellikle yatağa saat onda yatardı çünkü ertesi sabah beşte kalkması gerekirdi, yorgunluktan başı dönmeye başlamıştı.

"Ben de onu söylüyorum ya. Henüz çok erken." İstediği süite kayıt yaptırdıktan sonra kapıdaki adamı eliyle çağırdı, omzundaki çantayı ona verirken masanın üzerinde duran dizüstü bilgisayarının çantasını aldı. "Sabah görüşürüz, Gracie." Asansörlere doğru yürümeye başladı.

Resepsiyonist beklentiyle Gracie'ye baktı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Gracie saçlarının dibine kadar kızararak kekeledi. "Ben, şey, onunla birlikteyim."

Bavulunu kaptığı gibi peşi sıra koştu, kendini sahibinin peşinden koşturan bir köpeğe benzetiyordu. Asansörün kapısı kapanırken içeri girmeyi başardı.

Bobby Tom kuşku dolu gözlerle ona baktı. "Kayıt yaptırdın mı?"

"Şey, sen süit istediğin için koltukta uyuyabileceğimi düşündüm."

"Yanlış düşünmüşsün."

"Orada olduğumu bile fark etmeyeceksin."

"Kendi odanı tut, Bayan Gracie." Yumuşak bir sesle konuşuyordu ama bakışlarındaki gizli tehditkâr ifade Gracie'nin huzurunu bozdu.

"Bunu yapamayacağımı biliyorsun. Seni yalnız bıraktığım anda bensiz çekip gideceksin."

"Bunu tam olarak bilemezsin." Kapılar açıldı ve Bobby Tom halı kaplı koridora çıktı.

Gracie peşinden koşturdu. "Seni rahatsız etmem."

Kapı numaralarına baktı. "Gracie bunu söylediğim için beni hoş gör ama gerçek bir karın ağrısı olmaya başladın."

"Bunun farkındayım ve özür dilerim."

Koridorun sonundaki oda kapısının önünde durduğunda yüzünde bir tebessüm belirdi ve anında yok oldu, manyetik anahtarı kapıdan geçirdi ve yeşil ışık yanınca kapı kolunu bastırdı. İçeri girmeden önce eğilerek dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Seninle tanışmak güzeldi."

Gracie sersemleyerek yüzüne kapanan kapıya bakakaldı. Dudakları karıncalandı. Parmaklarını onların üzerine, öpücüğü oraya mühürlemek ister gibi bastırdı.

Saniyeler geçti. Öpücüğün verdiği haz söndü ve omuzları düştü. Bobby Tom arabasıyla çekip gidecekti. Bu gece ya da yarın sabah... Bunu ne zaman yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama

onsuz gitmek niyetinde olduğundan emindi ve bunun olmasına izin veremezdi.

Valizini bitkinlikle halıya koydu, üzerine oturarak sırtını odanın kapısına yasladı. Geceyi burada geçirmek zorundaydı. Dizlerini kıvırdı, kollarıyla sardı ve yanağını oraya yasladı. Keşke onu gerçekten öpmüş olsaydı... Gözleri kapandı.

Arkasındaki kapı açılınca küçük bir çığlıkla geriye doğru yuvarlandı. Ayağa fırlayarak Bobby Tom'a döndü. Onu gördüğüne hiç de şaşırmamıştı, muhtemelen kapı deliğinden bakarak gitmesini bekliyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu abartılı bir sabırla.

"Uyumaya çalışıyorum."

"Geceyi kapımın önünde *geçirmeyeceksin*."

"Beni burada görenler, hayranlarından biri olduğumu düşünecektir."

"Düşünecekleri tek şey senin *bir çılgın* olduğundur!"

Herkese son derece dostça davranan bu adam ona karşı dikenlerini çıkarıp duruyordu. Gracie bazen insanların üzerinde böyle bir etkisi olduğunun farkındaydı.

"Yarın bensiz gitmeyeceğine dair şeref sözü verirsen kendime oda tutacağım."

"Gracie, bırak yarını bir saat sonra ne yapacağımı bile bilmiyorum."

"O zaman korkarım burada kalmak zorundayım."

Çenesini başparmağıyla sıvazladı. Gracie bu hareketin anlamını artık kavramıştı. Karar verdiği bir konuda karşısındakinde hâlâ düşünüyormuş havası uyandırıyordu.

"Bak sana ne diyeceğim. Yatmak için henüz çok erken. Beni uyku vaktine kadar biraz daha eğlendirebilirsin."

Başıyla kabul ettiğini belirtirken eğlenceden ne kast ettiğini de merak ediyordu.

Bobby Tom bavulu süite aldıktan sonra kapıyı kapattı. Gracie süite girince açık turuncu ve yeşil tonlarla döşenmiş olan geniş oturma odasını gördü. "Burası güzelmiş."

Bobby Tom ilk kez görüyormuşçasına etrafına bakındı. "Sanırım oldukça güzel. Dikkat etmemişim."

Bu kadar güzel bir şeyi nasıl fark etmezdi? Oldukça rahat kanepeler, son derece davetkâr koltuklar odanın tam ortasına yerleştirilmişti. Dikdörtgen ahşap bir masa pencerelerin önündeydi, hoş bir şifonyerin üzerinde mükemmel bir çiçek aranjmanı vardı. Keyifle ona baktı.

"Böylesine bir şeyi nasıl fark etmezsin?"

"Hayatımın büyük bir kısmını otellerde geçirdim ve sanırım bu yüzden biraz hissizleştim."

Pencereye koşup karanlık suya ve parlayan ışıklara bakarken onu zorlukla duydu. "Mississippi Nehri tam önümüzde."

"Hı hı." Stetson'ını çıkararak yatak odasına gitti.

Gracie bu kadar muhteşem bir manzaraya bakan bir otel odasında bulunduğu gerçeğini içine sindirmeye çalıştı. Oturma odasında dolaşarak kanepe ve koltukların rahatlığını kontrol etti, masanın çekmecelerini açtı, yüksek televizyon dolabını inceledi. Gözleri otomatik olarak haftalık film çizelgesini taradı ve "Ateşli Amigo Kızlar" adlı filmin üzerinde kaldı.

Kelimeler aklını başından aldı. Otelde kaldığı birkaç seferde bu yetişkin filmlerinden birini izlemeyi çok istemişti ama filmin bedelinin faturasında görünecek olması her seferinde cesaretini kırmıştı.

"Bir şey seyretmek ister misin?"

Bobby Tom arkasında belirince hemen başını kaldırdı.

Film çizelgesini düşürdü. "Ah, hayır. Geç oldu. Hem de çok geç. Biz gerçekten de... Sabah erken kalkmamız lazım ve..."

"Gracie açık saçık filmler çizelgesine mi bakıyordun?"

"Açık saçık filmler mi? Ben mi?"

"Evet, bakıyordun. Tam olarak yaptığın buydu. Bahse girerim ki hayatında hiç açık saçık film seyretmedin."

"Elbette seyrettim. Hem de bir sürü."

"Birkaç tanesinin adını say."

"Pekâlâ, *Ahlaksız Teklif* oldukça erotik bir filmdi."

"*Ahlaksız Teklif* mi? Açık saçık filmden anladığın bu mu?"

"New Grundy'de geçer."

Sırıtarak TV çizelgesine baktı. "'Arzu Molası' yeni başlamış. Göz atmak ister misin?"

Dürüstlük dürtüsü merakını yendi. "Bu tür şeyleri onaylamıyorum."

"Sana onaylayıp onaylamadığını sormadım, seyretmek ister misin dedim."

Uzun bir tereddüdün ardından cevap verdi. "Kesinlikle hayır."

Bobby Tom gülerek kumandayı aldı ve televizyonu açtı. "Kanepeye yerleş, Bayan Gracie. Ben olsam bunu hayatta kaçırmazdım."

Yetişkin film salonlarına giren düğmelere basmaya başlamıştı bile. Gracie isteksiz görünmek için elinden geleni yaparak ellerini kucağının üzerinde kavuşturdu. "Sadece bu seferlik. Aslında araba yarışlarıyla ilgili filmleri seyretmeyi severim."

Bobby Tom öyle çok güldü ki neredeyse kumandayı elinden düşürüyordu. Ekran dört adet kıvranıp duran çıplak bedenle dolduğunda da kahkahalarına devam etti.

Gracie yanaklarının yanmaya başladığını hissetti. "Aman Tanrım."

Bobby Tom gülmeye devam ederek yanına oturdu. "Konu hakkında kaçırdığın bir şeyler olursa sormaktan çekinme. Bunu daha önce de seyrettiğimden eminim."

Konu falan yoktu; bunu birkaç dakika içinde fark etmişti. Sadece kırmızı bir spor arabanın üzerinde âlem yapan bir sürü çıplak beden vardı.

Bobby Tom parmağını ekrana doğru uzattı. "Belinde alet kemeri takılı olan esmeri görüyor musun? O tamir ustası. Diğer kadın da onun yardımcısı."

"Ya."

"Ve o adamın da gerçekten oldukça büyük..."

"Evet," dedi Gracie son hızla. "Sağdaki."

"Hayır, tatlım, o değil. Ben *elleri* büyük olandan bahsediyorum."

"Her neyse, o arabanın sahibi. O ve arkadaşı kızları valflere bakması için çağırmışlar."

"Valf işi mi?"

"Ayrıca sızdıran bir hortum da var."

"Anlıyorum."

"Ayrıca bilyeli mafsallar konusunda da birtakım endişeleri var."

"Yağ gösterme çubuğu da eğilmiş."

Gracie hızla ona döndüğünde göğsünün sarsıldığını gördü. "Bunları sen uyduruyorsun!"

Gürültülü kahkahalar atarak yaşaran gözlerini sildi.

Gracie çenesini havaya dikti. "Konuşmayı kesersen konunun ne olduğunu kendi başıma da anlayabilirim."

"Tamam, hanımefendi."

Gracie yeniden ekrana döndü ve büyük elli adam yağ tenekesini açıp onu ustanın çıplak göğüslerine sürerken güçlükle yutkundu. Yağ

kadının göğsünden aşağı doğru süzülürken meme ucu sertleşiverdi. Gracie'nin göğüsleri tepki vererek gerildi.

Bu lezzetli ön sevişme devam etti. Ve Gracie bakışlarını ekrandan ayıramadı, yalnız olmadığının son derece farkındaydı. Kuruyan dudaklarını yaladı. Kalbi son hızla atmaya başlamıştı. Hayatında hiç bu kadar utanmamış ve uyarılmamıştı; ekranda gördüğü her şeyi yanında oturan adamla yapmak istiyordu.

Büyük elli adam kadının alet kemeriyle oynamaya başladı. Dudakları parmaklarını aşağılara doğru takip ediyordu. Dili vida setinin hemen solundaki oyuğa yerleştiği anda Gracie göğüslerinin arasının nemlendiğini hissetti.

Bacaklarını birbirine bastırarak kıvrandı.

Bobby Tom yanında kaykıldı. Gracie yan gözle ona baktığında onun ekranı değil, kendisini seyrettiğini görünce dehşete kapıldı. Bobby Tom artık gülmüyordu.

"Yapılacak işlerim var," dedi Bobby Tom birdenbire. "Canın istediği zaman kapatabilirsin." Dizüstü bilgisayarını alarak yatak odasına gitti.

Gracie şaşkınlıkla peşi sıra bakakaldı. Neden birdenbire böylesine huysuzlanmıştı? Sonra bakışları ekrana kaydı.

Aman Tanrım!

Bobby Tom karanlık yatak odasında durup görmeyen gözlerle pencereden dışarı baktı. Fonda televizyondan gelen nefesli iniltileri duyabiliyordu. Tanrım. Son altı ayda kendilerini birer ödül gibi önüne atıp duran onca güzel kadınla sevişmek hiç ilgisini çekmemişti ama şimdi o ince bedeni, çirkin kıyafetleri ve bir kadında gördüğü en kötü saç modeline sahip olan, patronluk taslayan bu Gracie Snow sertleşmesine sebep olmuştu.

Yumruğunu pencerenin çerçevesine dayadı. Bu kadar saçma bir duruma düşmüş olmasaydı bir kahkaha atacaktı. Film ağır bir pornografiye sahip değildi ama Gracie'yi beş dakika seyrettikten sonra her an patlayabilecek bir bombaya dönüşmüştü ve o bunun farkında bile değildi.

Onu seyrederken bir an için onun sunmaya hazır olduklarından faydalanmayı bile düşünmüştü ve bu yeryüzündeki en aptalca şeydi. O Bobby Tom Denton'dı. Lanet olsun. Emekli olmuş olabilirdi ama bu, Gracie Snow gibi bir felaketle birlikte olacak kadar düştüğü anlamına gelmiyordu.

Pencereye arkasını dönerek masaya ilerledi, bilgisayarını modemi kullanabilmek için telefon hattına bağladı ve oturdu. Ama elektronik postalarını alabilmek için gerekli komutları yazmak için uzanan elleri önüne düşüverdi. Bu gece iş görüşmeleri yapabilecek durumda değildi.

Gözünün önünde hâlâ Gracie'nin Mississippi Nehri'ni gördüğü andaki yüz ifadesi vardı. Kendisi böylesine bir heyecan hissetmeyeli ne kadar olmuştu? Gracie gün boyunca ona yıllar önce dikkat etmeyi unutmuş olduğu şeyleri gösterip durmuştu: bir bulut oluşumu, Willie Nelson'a benzeyen bir kamyon şoförü, bir aile minibüsünün arkasından onlara el sallayan çocuk. Sıradan zevklerle ilişkisini ne zaman koparmıştı?

Bilgisayarının klavyesine bakarak bir zamanlar dalavere çevirmekten ne kadar büyük bir zevk aldığını hatırladı. Önceleri borsada oynuyordu ama sonra küçük bir spor malzemeleri satan şirketin sahibi olmuştu. Bir radyo istasyonunun ardından da spor ayakkabılar üreten bir şirketin... Hatalar yapmıştı ama çok da para kazanmıştı. Şimdi bütün bunların başlangıç noktasını hatırlayamıyordu. Bir filmde oynamanın onu oyalayacağını düşünmüştü, çekimler başlamak üzereydi ama içinde en ufak bir heyecan bile hissetmiyordu.

Gözlerini baş ve işaret parmaklarıyla ovaladı. Bu gece Shag'e yeni restoranını kurmasına yardım edeceğine dair söz vermişti. Ellie'ye borç para vermiş ve A.J'e de okul gazetesi için yeğeniyle röportaj yapacağını söylemişti. Onun düşünce yapısına göre doğduğu an itibarıyla yıldız olma şansına sahip olan birinin kimseye hayır deme hakkı yoktu ama bazen bu isteklerin arasında boğulduğunu hissediyordu.

Şimdi de onu büyüten küçük kasaba olan Telarosa'ya dönerek diğer bir vefa borcunu ödemek zorundaydı ve ayakları geri geri gidiyordu. Filmi orada çekmek için ısrar eden kendisiydi ama yine de oradaki şeylerle yüzleşmeye hazır değildi. Aslında zamanı geçmişti ama onlar bunun farkında değildi ve hâlâ ondan bir parça koparmak istiyorlardı.

Varlığı her zaman olduğu gibi işleri karıştıracaktı ve orada bulunan herkes kollarını açarak onu karşılamayacaktı. Birkaç ay önce Way Sawyer ile sevimsiz bir görüşme yapmış Sawyer'ın Telarosa'nın ekonomik açıdan can damarı sayılan Rosatech'i oradan taşımaya dair olan kararını görüşmüştü. Adam son derece acımasızdı ve Bobby Tom onu yeniden görmeyi hiç istemiyordu. Ayrıca Jimbo Thackery ile de uğraşması gerekecekti. Kasabanın yeni polis müdürüydü ve ilkokuldan beri Bobby Tom'un düşmanıydı. İşin en kötü tarafı da futbolla birlikte seks dürtüsünün de yok olduğunu bilmeyen kadınlar ordusuydu ve ne olursa olsun durumunu fark etmemeleri gerekiyordu.

Boş gözlerle klavyeye bakmaya devam etti. Yaşamının geri kalanında ne yapacaktı? O kadar uzun bir zamandır zaferlerle yaşıyordu ki onlar olmadan nasıl yaşayacağını bilemiyordu. Çocukluğundan beri hep en iyisi olmuştu: eyaletin, Amerika'nın, profesyonellerin. Ama artık en iyisi değildi. Başarılı adamlar, bu krizle altmış yaşından önce yüzleşmek zorunda kalmıyorlardı. Ama o otuz üç yaşında emekli olmuştu ve artık kim olduğunu bilmiyordu. Mükemmel bir

dış açık olmayı çok iyi biliyordu ama sıradan bir insan olma konusunda hiçbir fikri yoktu.

Televizyondan gelen oldukça uzun bir kadın iniltisi düşüncelerini böldü, yalnız olmadığını hatırlayınca kaşlarını çattı. Hayatında gerçekten eğlendiği anlar sayılıydı ve Gracie Snow'u gün boyu yanında tutma sebebi de buydu ama vücudunun ona olan tepkisini ve nasıl uyarıldığını hatırlayınca artık kendini gülecek gibi hissetmiyordu. Gracie gibi hayra muhtaç biri tarafından –ki onu daha derinlemesine tanımak gibi bir isteği de yoktu– uyarılmış olmak gerçekten büyük bir rezaletti ve ne kadar dibe vurmuş olduğunun da bir göstergesiydi. Kötü bir kadın değildi ama kesinlikle Bobby Tom Denton'ın kalemi değildi.

Hemen kararını verdi. Hayatında yeterince sorunu vardı ve daha fazlasına hiç ihtiyacı yoktu. Yarın ilk iş ondan kurtulacaktı.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbimde Bir Ateş

4

Pencerenin dışında kilise çanları çalarken Gracie yatak odasının kapısına gelerek yavaşça vurdu. "Bobby Tom, kahvaltı hazır."

Ses yoktu.

"Bobby Tom?"

"Gerçeksin," diye inledi Bobby Tom. "Sadece kötü bir düş olmanı diliyordum."

"Oda servisinden kahvaltı ısmarladım ve geldi."

"Git buradan."

"Saat yedi. Önümüzde on iki saatlik bir yol var. Gerçekten yola çıkmamız gerekiyor."

"Bu odanın balkonu var, sevgilim. Eğer beni yalnız bırakmazsan seni oradan aşağı atarım."

Gracie oda kapısından geri çekildi ve masaya gitti, oradaki yaban mersinli krepini didiklemeye başladı ama yiyemeyecek kadar yorgundu. Gece boyunca çıt sesine bile uyanmıştı çünkü uyuyakaldığı anda Bobby Tom'un kaçacağından emindi.

Saat sekizde Willow'u arayıp ne yaptığını bildirdikten sonra onu yeniden kaldırmaya uğraştı. "Bobby Tom, bu kadar uyku yetmedi mi? Gerçekten yola çıkmamız gerekiyor."

Ses yoktu.

Usulca kapıyı açtı ve onun çarşaf kalçasına dolanmış bir şekilde çıplak yattığını görünce ağzı kuruyuverdi. Bacakları aralanmıştı, biri bükülüydü. Sağ dizindeki hain yara izlerine rağmen yine de son derece güçlü ve güzellerdi. Bembeyaz çarşafların içindeki bronz teni ve baldırlarının üzerinde parlayan altın sarısı tüylerini seyretti. Bir ayağı yatağın ayakucunda duran battaniyenin altındaydı, diğeri açıktaydı, uzun ve oldukça hoş bir eğime sahipti. Bakışları sağ dizinin üzerindeki çirkin, kırmızı yaralarda biraz daha dolandı, sonra uyluklarına ve kalçasını saran çarşafa yükseldi. Çarşaf beş santim daha yukarıda olsaydı...

Onun en mahrem yerini görmek için duyduğu bu arzu onu şoka uğrattı. Hayatı boyunca gördüğü tüm çıplak erkekler yaşlıydı. Bobby Tom dün akşam filmde yer alan erkeklere mi benziyordu? Ürperdi.

Bobby Tom çarşafla birlikte döndü. Saçları gür ve darmadağınıktı, şakakları dalgalıydı. Yanağı yastığa yapıştığı için kırışmıştı.

"Bobby Tom," dedi usulca.

Bir gözü hafifçe aralandı, sesi uykudan dolayı çatallı çıkıyordu. "Ya soyun ya dışarı çık."

Kararlı adımlarla pencereye yürüyerek perdelerin kordonunu çekti. "Birileri bu sabah pek asık suratlı."

Işık odaya dolunca Bobby Tom inledi. "Gracie yaşamın gerçekten büyük tehlike içinde."

"Senin için duşu açmamı ister misin?"

"Sırtımı da keseleyecek misin?"

"Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum."

"Bu konuda kibar olmaya çalışıyorum ama hiç üzerine alınmıyorsun." Doğrularak başucundaki sehpanın üzerinde cüzdanını

arandı ve içinden birkaç banknot çıkardı. "Havaalanına kadar taksi paran benden," dedi onları uzatırken.

"Önce duşunu al, sonra bu konuyu konuşuruz." Hızla odadan çıktı.

Bir buçuk saat sonra bile Bobby Tom ondan kurtulmaya çabalıyordu. Gracie elinde koca bir kâğıt bardak dolusu taze sıkılmış portakal suyuyla birlikte Memphis Sağlık Kulübü'ne doğru ilerliyordu. Önce Bobby Tom'u yataktan çıkarmayı başaramamıştı, sonra da Bobby Tom sabah sporunu yapmadan hiçbir surette yola çıkmayacağını söylemişti. Sağlık kulübünden içeri girdikleri sırada eline para sıkıştırarak köşedeki restorana gidip o spor kıyafetlerini giyerken kendisine portakal suyu almasını istemişti.

Soyunma odasma girerken bakışları son derece art niyetsiz, tebessümü de son derece masumdu; bu da onu ekerek gideceğinin bir kanıtıydı. Ona bir portakal suyu alması için iki yüz dolar verdiğinde bundan iyice emin olmuştu. Sonuç olarak kendini daha sert önlemler almak zorunda hissetti.

Restoranın onun anlattığından birkaç blok daha ötede olması da Gracie'yi hiç şaşırtmadı, en hızlı şekilde bu alışveriş işini halletti. Kulübe geri dönerken girişi pas geçerek arka tarafta bulunan otoparka yöneldi.

Thunderbird kaputu açık bir şekilde orada duruyordu ve Bobby Tom da ne olduğunu inceliyordu. Ona doğru hızla ilerlerken nefesi kesilmek üzereydi. "Çalışmanı bu kadar kısa sürede bitirdin mi?"

Bobby Tom başını telaşla kaldırınca kaput kapağına çarptı ve Stetson'ı yana yattı. Şapkasını düzeltirken usulca bir küfür savurdu. "Sırtım tutulmuştu bu yüzden akşama kadar beklemeye karar verdim."

Sırtı gayet iyi durumda görünüyordu ama Gracie bu konuya hiç değinmedi, onu bırakıp gitmeye niyetli olduğundan da bahsetmedi. "Arabada bir sorun mu var?"

"Çalışmıyor."

"Bir ben bakayım. Motorlardan biraz anlarım."

Bobby Tom inanmaz gözlerle baktı. "Sen mi?"

Onunla ilgilenmeden elindekini çamurluğun üzerine bırakarak kaputun içine doğru eğildi ve distribütör kapağını kaldırdı.

"Aman Tanrım, rotor yok olmuş. Bir saniye bekle. Bende..." Çantasını açtı. "Evet, bende bir tane olmalı."

Bobby Tom'a rotoru distribütör kapağına tutturabilmesi için iki vidayı ve onları sıkabilmesi için de İsviçre çakısını verdi. Hepsini otelden acil durumlar için almış olduğu plastik bir torbanın içine koymuştu.

Bobby Tom gördüklerine inanamıyormuş gibi ona bakıyordu.

"Yerine tam oturduğundan emin ol," dedi yardımcı olmak isteyen bir tavırla. "Aksi takdirde başına sorun çıkarabilir." Tepkisini beklemeden portakal suyunu aldı ve hızla arabanın yolcu koltuğuna doğru ilerleyerek oturdu ve haritayla ilgilenmeye başladı.

Çok kısa bir süre sonra Bobby Tom kaputu kapatınca araba sallandı. Çizmelerinin asfalt üzerinde çıkardığı sinirli sesleri dinledi. Elini Gracie'nin camının çerçevesine koyduğunda eklemlerinin bembeyaz olduğunu gördü. Konuşmaya başladığında sesi son derece kısık, bir o kadar da öfkeliydi.

"Kimse T-bird'üme elini süremez."

Gracie alt dudağını hafifçe ısırdı. "Özür dilerim, Bobby Tom. Arabanı sevdiğini biliyorum ve kızdığın için seni suçlamıyorum. Gerçekten harika bir araba. Bu nedenle de sana karşı dürüst davranacağım, bu yalan dolana devam edersen arabana daha ciddi hasarlar verme kapasitesine sahibim."

Bobby Tom kaşlarını çattı, duyduklarına inanamıyordu. "Arabamı mı tehdit ediyorsun?"

"Korkarım öyle yapıyorum," dedi özür diler bir tavırla. "Huzur içinde yatsın, Bay Walter Karne ölmeden önce sekiz yıl süreyle Shady Acres'ta kalmıştı. Emekli olmadan önce Columbus'ta bir araba tamir dükkânı vardı ve ondan motorlar hakkında birkaç şey öğrenmiştim, özellikle de nasıl çalışmaz hale getirilebileceklerini. Çünkü Shady Acres'ı ayda birkaç kez ziyaret eden son derece işgüzar bir sosyal hizmet görevlisi vardı. Orada kalanları huzursuz ediyordu."

"Sen ve Bay Karne da onun arabasını sabote ederek misillemede bulundunuz."

"Bay Karne'ın arteriti vardı bu nedenle bu işi maalesef tek başıma yapmak zorunda kalmıştım."

"Ve şimdi de bu uzmanlığını bana şantaj yapmak için kullanmayı planlıyorsun."

"Bu düşünce beni gerçekten çok rahatsız ediyor ama diğer taraftan da Windmill Stüdyoları'na karşı bir sorumluluğum var."

Bobby Tom etrafına vahşi gözlerle bakmaya başlamıştı. "Gracie seni şuracıkta boğarak öldürmememin tek sebebi sonra o haberci köpek balıklarının bütün bu hikâyeyi bir televizyon dizisi haline getirecek olması yoksa jüri olanları duyduğu anda beni salıverir."

"Yapmam gereken bir işim var," dedi usulca. "Bunu yapmama izin vermelisin."

"Üzgünüm, sevgilim. İkimiz burada yolun sonuna geldik."

Gracie onu durduramadan Bobby Tom kapıyı açtı, onu yakalayarak otoparka çıkardı. Gracie panik dolu bir fısıltı çıkardı. "Bunu bir konuşalım!"

Onu umursamadan arabanın arkasına geçerek bavulunu bagajdan çıkardı.

Gracie yanına koştu. "İkimiz de aklı başında insanlarız. Eminim anlaşabiliriz. Bence biz..."

"Bence yapamayız. İçeriden sana taksi çağırırlar." Gracie'nin bavulunu kenara bıraktı, Thunderbird'e bindi ve motoru büyük bir gürültüyle çalıştırdı.

Gracie hiç düşünmeden kendini arabanın önüne atarak gözlerini sımsıkı yumdu.

Gerilim yüklü ve son derece uzun süren birkaç saniye geçti. Asfaltın sıcağı hardal rengi elbisesinden bedenine geçti. Egzoz kokusu başının dönmesine sebep oldu. Üzerine bir gölge düştüğünü hissetti.

"Yaşamını kurtarmak adına seninle bir anlaşma yapabiliriz."

Gracie gözlerini açtı. "Ne tür bir anlaşma?"

"Senden kurtulmaya çalışmaktan vazgeçeceğim..."

"Bu adil."

"... yolculuğun geri kalanında söylediklerimi yaparsan."

Ayağa kalkarken bunu düşündü. "Bunun işe yarayacağına pek inanmıyorum," dedi büyük bir dikkatle. "Sana bunu söylememiş olabilirler ama her zaman mantıklı işler yapmıyorsun."

Stetson'ının altındaki gözleri kısıldı. "Kabul et ya da git, Gracie. Bu arabada yolcu olmak istiyorsan o patronvari tavrını bırakacak ve sana söylenenleri yapacaksın."

Konuyu bu şekilde ortaya koyunca fazla seçeneği kalmadığı için asaletle pes etti. "Pekâlâ."

Bobby Tom, Gracie'nin bavulunu yeniden bagaja koydu. Gracie yeniden yolcu koltuğuna oturdu. Bobby Tom arabaya bindiğinde kontak anahtarını öfkeyle çevirdi.

Gracie önce saatine sonra da daha önceden incelemiş olduğu haritaya baktı. "Yola çıkmadan önce bilmeni istediğim bir şey var. Farkında olmayabilirsin ama saat on olmak üzere ve yarın sabah sekizde sette olmalısın. Yapmamız gereken yaklaşık 1100 kilometrelik bir yolumuz var ve en kısa yol..."

Bobby Tom haritayı elinden kaptı, elinin içinde bir top haline getirdi ve arabadan dışarı fırlattı. Birkaç saniye sonra otobana çıkmışlardı.

Ne yazık ki doğuya doğru gidiyorlardı.

Salı gecesi Gracie artık başarısız olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Thunderbird'ün ön camını yarım aylar halinde temizleyen sileceklere bakıp arabanın tepesine inen yağmurun sesini dinlerken son birkaç günü düşündü. Dallas'a ulaşmayı başarmışlardı ama Bobby Tom'u zamanında Telarosa'ya ulaştıramamıştı.

Kaputun üzerine damlayan sular geçen arabaların farları yüzünden parlıyordu. Willow'un öfke dolu telefonlarını düşünmemeye çalışarak duruma olumlu bir açıdan bakmayı deniyordu. Son birkaç gün içinde ülkenin pek çok yerini görmüş, son derece ilginç insanlarla tanışmıştı: *country* ve *western* şarkıcıları, aerobik hocaları, pek çok futbol oyuncusu ve ona farklı eşarp bağlama şekilleri öğreten çok güzel bir travesti.

İşin en güzel yanı da Bobby Tom ondan kurtulmaya çalışmamıştı. Onu Memphis'te neden arabadan atmamış olduğunu hâlâ tam olarak bilemiyordu, zaman zaman onun yalnız kalmak istemediğine dair garip bir hisse kapılıyordu. Bir köprünün ortasında durup onu aşağı atma tehdidiyle sonuçlanan talihsiz bir olay dışında son derece iyi anlaşmayı başarmışlardı. Buna rağmen kendini bu gece son derece garip hissediyordu.

"Gracie, orada rahat mısın?"

Gözlerini sileceklerden ayırmadı. "İyiyim, Bobby Tom. Sorduğun için teşekkür ederim."

"Kapı koluna sıkışmış oturuyorsun. Bu araba gerçekten de üç kişilik değil. Seni otele geri götürmemi istemediğine emin misin?"

"Kesinlikle."

"Bobby Tom, hayatım tüm geceyi bizimle geçirmeye mi niyetli?" Bu geceki partneri Cheryl Lynn Howell onun omzuna yapışarak huysuz bir sesle sormuştu bu soruyu.

"Ondan kurtulmak biraz zordur, tatlım. Neden o burada yokmuş gibi yapmayı denemiyorsun?"

"Sen onunla konuşurken bunu yapmak zor, Bobby Tom. Yemin ederim bu gece onunla benimle konuştuğundan çok daha fazla konuştun."

"Bunun doğru olmadığından eminim, tatlım. Restoranda bizimle bile oturmadı."

"Yan masada oturdu ve sen sürekli olarak dönüp ona sorular sordun. Ayrıca neden bir korumaya ihtiyacın olduğunu da anlayamıyorum."

"Yeryüzünde son derece tehlikeli insanlar var."

"Olabilir ama sen ondan çok daha güçlüsün."

"O mükemmel bir atıcı. Gracie'nin uzi ile neler yapabildiğini bir görsen."

Gracie gerginlikle gülümsedi. Bobby Tom utanmazdı ama son derece yaratıcıydı. Kaykılarak koltuğu biraz daha ortalamaya çalıştı. Antika Thunderbird'ün içindeki darlık korktuğu kadar büyük bir sorun yaratmamıştı. Cheryl Lynn ile aynı koltuğu paylaşmaları gerekiyordu ama eski güzellik kraliçesi Bobby Tom'un kucağında oturmayı seçmişti. Bir şekilde vites kutusuna tırmanmayı başarmıştı ama hâlâ asil bir görüntüsü vardı.

Gracie, Cheryl Lynn'in omuzlarından aşağı dökülen, yumuşacık mercan renkli elbisesine kıskançlıkla baktı. Kendi geniş eteği ve kırmızılı beyazlı el örgüsü bluzu onu tam bir palyaço gibi gösteriyordu.

Cheryl elini Bobby Tom'un uyluğunun üzerine koydu. "Bana tam olarak kimin senin peşinde olduğunu anlatır mısın? Ben babalık davalarıyla başının dertte olduğunu sanıyordum, CIA ile değil."

"Babalık davalarından bir tanesi biraz çirkinleşti. Söz konusu genç bayan babasının organize bir suç örgütüyle olan bağlantısından son dakikaya kadar bahsetmedi. Öyle değil mi Gracie?"

Gracie duymamış gibi yapmayı tercih etti. Kendini uzi kullanan bir CIA ajanı olarak düşünmek çok hoşuna gitmişti ama onu destekleyerek cesaret vermenin iyi olmayacağını düşünüyordu.

Bobby Tom bir kez daha Cheryl Lynn'in kabarık sarı buklelerinin üzerinden ona baktı. "Ismarladığın spagetti nasıldı?"

"Mükemmeldi."

"Üzerine döktükleri o yeşil şeyi pek sevmiyorum."

"Fesleğenli sostan mı bahsediyorsun?"

"Her neyse. Ben güzel etli sosları seviyorum."

"Elbette öyle. Hatta bahse girerim yağlı kaburgaları da seviyorsundur."

"Bunu hatırlatarak ağzımın sulanmasına sebep oluyorsun."

Cheryl Lynn başını omzundan kaldırdı.

"Yine aynı şeyi yapıyorsun B.T."

"Ne yapıyorum, sevgilim?"

"Onunla konuşuyorsun."

"Ah, hiç sanmam hayatım. Aklımda sadece sen varken bunu yapamam."

Gracie, Bayan Lone Star Kadın Kovboy Kraliçesi'nin bu yalanını anlayabileceğini Bobby Tom'a bildirebilmek için hafifçe öksürdü ama kız anlamadı.

Bu gece utandırıcı olduğu kadar aydınlatıcıydı. Bir dâhiyi iş başında gözlemlemek bir ölümlünün her gün yapabileceği bir şey değildi. Bir erkeğin böylesine bir beceriyle kadınları manipüle edebileceğini hayal dahi edemezdi. Bobby Tom her dem uyumlu, daima çekici ve sürekli olarak hoşgörülüydü. Onlara karşı öylesine bir iyilik sergiliyordu ki etrafında dönüp duran kadınlar bunu hoşuna gittiği için yaptığını düşünüyorlardı.

Eski tarzda yapılmış bir dizi apartmanın önünde durdular. Cheryl Lynn, Bobby Tom'a iyice yaslanarak kulağına bir şey fısıldadı.

Bobby Tom boynunu kaşıdı. "Bilmiyorum, tatlım. Gracie bakarken biraz utandırıcı olabilir ama senin için bir sakıncası yoksa bana uyar."

Bu kadarı Cheryl Lynn için bile fazlaydı, güzellik kraliçesi isteksizce geceyi sonlandırmaları gerektiğini anladı. Gracie, Bobby Tom'un şemsiyesini açarak kıza kapısına kadar eşlik edişini izledi. Cheryl Lynn'den kurtulmakla son derece sağduyulu davranıyordu ama Gracie, Bobby Tom'un onunla bu gece çıkmayı neden tercih etmiş olduğunu bir türlü anlayamıyordu. Bu güzellik kraliçesi son derece inatçı, bencil ve yemekte ısmarlamış olduğu yengeç bacaklarından bile aptal olan bir kadındı. Buna rağmen Bobby Tom ona kadınlığın kusursuz bir örneğiymiş gibi davranmıştı. Kendisi dışında herkese karşı son derece beyefendice tavırlar sergiliyordu.

Apartmanın kapısında Cheryl Lynn'in ona bilgi ağacına dolanan bir yılan gibi dolandığını gördü. Bobby Tom bunu hiç de umursar gibi görünmüyordu. Kadın kalçasını daha önce de orada durmuşçasına onunkine doğru bastırdı. Gracie kendini ılımlı bir insan olarak tanımlardı, olaylara uyum sağlar ve çok zor sinirlenirdi ama Bobby Tom iyi geceler öpücüğünü uzattıkça öfkesinin büyüdüğünü hissediyordu. Bu adam tanıştığı her kadına dudaklarıyla cerrahi müdahalede bulunmak zorunda mıydı? Belinden sarkan o kadar çok kadın kafa derisi vardı ki ortalıkta pantolonsuz dolaşsa kimse çıplak olduğunu

fark etmezdi. İlaç firmaları yeni bir diyet hapı üretmekle uğraşmak yerine Bobby Tom Denton'a karşı bir panzehir üretseler kadınlar için çok daha faydalı bir iş yapmış olacaklardı.

Bayan Rodeo Kraliçesi'nin onun bacaklarına tırmanışını izledikçe öfkesi daha da arttı, Bobby Tom arabaya döndüğünde kaynamaya başlamıştı. "Doğruca acil servise gidiyoruz ve sen tetanos aşısı oluyorsun!" dedi son hızla.

Bobby Tom tek kaşını kaldırdı. "Bundan Cheryl Lynn'den hoşlanmadığın anlamını çıkarıyorum."

"Zamanının çoğunu sana bakmaktan çok seninle birlikte olduğunu görüyorlar mı diye etrafına bakmakla geçirdi. Ve zenginsin diye menüdeki en pahalı yiyecekleri ısmarlamak zorunda da değildi." Gracie son dört günün tüm yorgunluğunu ve öfkesini bir seferde çıkarıyordu. "Ondan hoşlanmıyorsun bile, ki bu durumu daha da iğrençleştiriyor. O kadına tahammül etmen mümkün değil Bobby Tom Denton ve bunu sakın inkâr etmeye kalkışma çünkü içini görebiliyorum. Bunu en başından beri yapabiliyorum. Oldukça zeki bir adamsın. Ya o CIA ve uzi hakkındaki saçmalıklar! Sana bir şey daha söyleyeyim. O babalık davalarının tek kelimesine de inanmıyorum."

Oldukça şaşkın görünüyordu. "İnanmıyor musun?"

"Hayır, inanmıyorum. Boş boş konuşup duruyorsun!"

"Boş boş konuşmak mı?" Dudağının kenarı seyirdi. "Artık Teksas'tasın, tatlım. Buralarda biz buna..."

"Ne dediğinizi biliyorum!"

"Bu gece son derece huysuzsun. Bak şimdi de ben sana bir şey söyleyeyim. Bunu sırf seni neşelendirmek için söylüyorum, beni yarın sabah altıda kaldırmaya ne dersin? Doğruca Telarosa'ya gideriz. Öğlen oraya varmış oluruz."

Gracie ona baktı. "Dalga geçiyorsun."

"Senin için bu kadar önemli olan bir konuda dalga geçecek türden biri değilim."

"Doğruca oraya gideceğimize söz veriyor musun? Bir devekuşu çiftliğini görmek ya da birinci sınıf öğretmenini görmek için yan yollara sapmayacak mıyız?"

"Bunu yapmayacağımızı söyledim, değil mi?"

Huysuzluğu bir anda buharlaşıverdi. "Evet. Pekâlâ. Evet, bu kulağa mükemmel geliyor."

Bir şeyden emin olarak arkasına yaslandı. Eğer yarın Telarosa'ya varırlarsa bunun tek sebebi Bobby Tom'un orada olmak istemesiydi, Gracie'nin istemesi değil.

Bobby Tom tekrar ona döndü. "Sadece meraktan soruyorum, bu babalık davalarında nasıl bana inanmıyorsun? Hepsi halka intikal etmiş resmî kayıtlar."

Gracie içgüdüsel olarak konuşmuştu ama söylediği şeyi tekrar düşününce bunun da Bobby Tom'un gerçekleri saptırmasının bir başka yolu olduğuna iyice ikna oldu. "Senin alçakça şeyler yapabileceğine inanmıyorum, özellikle de kadınlar söz konusu olduğunda, ayrıca çocuğunu terk edebileceğini de hiç sanmıyorum."

Yan gözle ona baktı ama dudağının köşesinde bir tebessüm belirdi. Dikkatini yola verdiğinde bu tebessüm iyice büyüdü.

"Evet?" Gracie merakla Bobby Tom'a baktı.

"Gerçekten öğrenmek istiyor musun?"

"O saçma yalanların yerine gerçeği söyleyeceksen evet."

Stetson'ını biraz geri itti. "Uzun bir zaman önce bir kız arkadaşım bana babalık davası açarak terslik yaptı. Bebeğin benden olmadığına emin olduğum halde tüm kan tahlillerini yaptırdım. Esas suçlu eski erkek arkadaşıydı ama yine de bir piç olarak doğacağı için kıza biraz yardımcı olmaya karar verdim."

"Ona para verdin." Gracie nasıl Bobby Tom'u, böyle zamanlarda nasıl bir tavır sergilediğini bilecek kadar inceleme fırsatı bulmuştu.

"Neden masum bir çocuk babasının bir aptal olmasının acısını çeksin?" Omuz silkti. "Bu olayın ardından kolay bir hedef olduğum ağızdan ağıza yayıldı."

"Ve daha başka babalık davaları da açıldı."

Başıyla onayladı.

"Dur bir tahmin yürüteyim. Onlarla savaşmak yerine hep birtakım ayarlamalar yaptın."

"Gereken başlıca şeyleri karşılayabilmek için sadece birkaç küçük fon yarattım," diye cevapladı kendini savunurcasına. "Tanrım, harcayabileceğimden çok daha fazla param var ve hepsi de babanın ben olmadığıma dair kâğıtlar imzaladılar. Kötülük bunun neresinde?"

"Bunda bir kötülük yok sanırım ama adil olmadığını düşünüyorum. Başka insanların hatalarının bedelini sen ödememelisin."

"Küçük çocuklar da ödememeli."

Çocukluğundaki trajediyi mi düşünüyor, diye merak etti Gracie ama yüzündeki ifade anlaşılamaz olduğu için bu merakını gideremedi.

Araba telefonunun tuşlarına bastıktan sonra ahizeyi kulağına götürdü. "Bruno, uyandırmadım, değil mi? Güzel. Bende Steve Cray'in numarası yok. Onu arayıp yarın Baron'u Telarosa'ya uçurmasını söyleyebilir misin?" Sol şeride geçti. "Tamam. Evet, çalışmadığım zamanlarda biraz uçmayı düşündüm. Teşekkür ederim, Bruno."

Telefonu yerine bırakarak *Luckenbach, Teksas* diye mırıldanmaya başladı.

Gracie normal bir sesle konuşmaya özen gösterdi. "Baron mu?"

"Çift motorlu küçük bir uçak. Onu Şikago'daki evimden yarım saat uzakta olan bir pistte tutuyorum."

"Bana uçtuğunu mu söylüyorsun?"

"Sana bundan bahsetmedim mi?"

"Hayır," dedi dengesiz bir sesle. "Bahsetmedin."

Başının yanını kaşıdı. "Sanırım pilot lisansım... Dur bir bakalım... Yaklaşık olarak dokuz yıldır var."

Gracie dişlerini sıktı. "Kendi uçağın var."

"Küçük, şeker bir şey."

"Ve pilot bröven de var."

"Elbette var."

"O zaman neden Telarosa'ya *arabayla* gidiyoruz?"

Bobby Tom incinmiş gibi baktı. "Sadece aklıma geleni yaptım, hepsi bu."

Gracie başını ellerinin arasına alarak onu bir çölde çıplak yatarken ve karıncalar etini minik minik yiyip gözlerini oyarken düşündü. Bu hayalin yeterince acımasız olmadığına karar verdi. Bobby Tom bir kez daha kimseyi umursamadan dilediğini yapmıştı.

"Bu kadınlar ne kadar şanslı olduklarını bilmiyorlar," diye mırıldandı.

"Hangi kadınlardan bahsediyorsun?"

"Futbol testinden geçmeyi *başaramayacak* kadar şanslı olanlardan bahsediyorum."

Kıkırdayarak bir puro yaktı ve *Luckenbach, Teksas* adlı şarkının nakaratını söyledi.

Dallas'ın güneybatısına doğru yöneldiler, etrafta otlayan sığırların ve ceviz ağaçlarının görüldüğü yollardan ilerlediler. Arazi tepelik ve kayalık olmaya başlayınca Gracie yerel yaban hayatı daha çok gözler önüne seren daha büyük çiftlikler gözlemlemeye başladı: bıldırcın, yabani hindi ve büyük tavşanlar. Bobby Tom'un söylediğine göre

Telarosa, Teksas dağlık bölgesinin eteklerine kurulmuştu ve yüzlerce kilometrelik bir alana uzanıyordu. Bu göreceli tecridinden dolayı Kerville ve Fredericksburg gibi zengin bir şehir olma imkânına sahip değildi.

O sabah Willow ile yaptığı konuşmada işvereni ona Bobby Tom'u doğruca şehrin dışında çekimlerin çoğunun yapılacağı Lather bölgesine götürmesini söylemişti, yani Gracie o akşamdan önce şehri görebilme şansına sahip olamayacaktı. Bobby Tom Willow'un anlattığı yeri biliyor gibi göründüğü için Gracie yol tarifini yüksek sesle okumak gibi bir hatadan kaçındı.

Dönemeçli otobandan dar bir asfalt yola saptılar. "Gracie bu yapacağımız film... Belki de biraz bana nasıl bir şey olduğundan bahsetmek istersin."

"Ne gibi?" Oraya vardıklarında mümkün olduğu kadar iyi görünmek istiyordu bu nedenle fırçasını almak üzere çantasına uzandı. Daha profesyonel bir görüntüye sahip olabilmek için sabah üzerine lacivert takımını giymişti.

"Mesela konusundan başlayabilirsin."

Gracie'nin elleri bir anda yaptıkları işi bıraktı. "Bana senaryoyu okumadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Onu görmedim bile."

Çantasını kapatarak Bobby Tom'u inceledi. Onun gibi zeki bir adam senaryoyu bile okumadan bir filmde oynamayı nasıl kabul ederdi? O kadar disiplinsiz miydi? Proje konusunda çok hevesli olmadığını biliyordu ama öyle olsa dahi biraz olsun ilgilenmiş olduğunu düşünmüştü. Bir sebebi olmalıydı ama bu neydi...

O anda korkunç bir şüphe ile sarsıldı. Kendini çok kötü hissediyordu. İçgüdüsel bir tavırla uzanarak onun kolunu tuttu.

"Okuyamıyorsun değil mi Bobby Tom?"

Bobby Tom başını hızla ona çevirirken bakışlarında bir öfke ışığı yanıp söndü. "Elbette okuyabiliyorum. Üniversite mezunu olduğumu biliyorsun."

Gracie üniversitelerin söz konusu kişiler yıldız futbol oyuncuları olduğunda oldukça gevşek tavırlar sergileyebildiğini biliyordu ve kuşkusu hâlâ devam ediyordu. "Hangi bölümden?"

"Bahçe işletmesi."

"Biliyordum!" Yüreği şefkatle dolmuştu. "Bana yalan söylemene gerek yok. Kimseye söylemeyeceğime güvenebilirsin. Okumanı birlikte geliştirebiliriz. Kimse bunu öğrenmez..." Bobby Tom'un gözlerindeki parıltıyı görünce sustu. Geç de olsa onun dizüstü bilgisayarını hatırlayarak dişlerini gıcırdattı. "Benimle eğleniyorsun."

Sırıttı. "Sevgilim insanları kalıplara sokmaktan vazgeçmelisin. Futbolcu olmam alfabeyi öğrenmemiş olduğum anlamına gelmez. Gerekli mücadeleyi verip üniversitenin ekonomi bölümünden oldukça iyi bir not ortalaması ile mezun oldum. Bunu itiraf etmeye her zaman utanmışımdır ama Amerikan Kolej Sporları Kurumu'nun en iyi ilk altı akademisyen sporcusundan biriyim."

"Bunu neden en başta söylemedin?"

"Okuyamadığımı düşünen sendin."

"Başka ne düşünseydim? Kimse senaryoyu okumadan bir film anlaşmasına imza atmaz. İşin içinde olmamama rağmen ben bile senaryoyu okudum."

"Aksiyonlarla dolu bir macera filmi, değil mi? Benim iyi adam olmam gerekiyor ki bu da kötü bir adamın da olmasını gerektiriyor, güzel bir kadın ve kovalamacaların oynandığı arabaların da. Ortalıkta artık Ruslar olmadığına göre kötü adam ya bir terörist ya da bir uyuşturucu satıcısı olmalı."

"Meksikalı bir uyuşturucu kralı."

Gracie'ye "ben söylemiştim" der gibi baktı. "Birçok kavga, kan, yara, küfür de olmalı ama bu arada yasalara da uyulmalı. Benim erkek erkek ortalıkta dolanmam gerekiyor, baş kadın oyuncunun da çıplak bir şekilde çığlıklar atarak ortalıkta koşuşturması. Hedefe yaklaştım mı?"

Bunu kesinlikle başarmıştı ama ona bunu itiraf ederek işini yarım yamalak yapma huyunu pohpohlamak istemiyordu. "Kaçırdığın bir nokta var. Oynayacağın karaktere bürünebilmek için ne olursa olsun senaryoyu okumuş olman gerekirdi."

"Gracie, sevgilim ben bir aktör değilim. Kendim olmanın dışında bir şey olmayı zaten bilmem."

"Pekâlâ, bu filmde Jed Slade isimli alkolik eski bir futbol oyuncususun."

"Jed Slade diye bir isim olamaz."

"Senin adın bu, Samantha Murdock adlı baş kadın oyuncunun ağabeyinden satın almış olduğun viran bir Teksas çiftliğinde yaşıyorsun. Samantha rolünü Natalie Brooks'un oynadığından haberinin olduğunu düşünüyorum. Windmill'dekiler onunla anlaşma imzalamayı başardıkları için kendileriyle gurur duyuyorlar." Bobby Tom başıyla onaylarken Gracie devam etti. "Samantha'nın aslında kim olduğunu bilmiyorsun, işin başında seni bir barda baştan çıkarıyor."

"Beni baştan mı çıkarıyor?"

"Gerçek yaşamda olduğu gibi Bobby Tom, işin bu yanı seni rahatsız etmemeli."

"Bu tür küçük iğnelemeler sana hiç yakışmıyor, sevgilim."

"Samantha seni evine geri götürürken sana fark ettirmeden uyuşturucu veriyor."

"Biz o vahşi sevişmeyi gerçekleştirmeden önce mi sonra mı?"

Gracie bir kez daha onu umursamadı. "Bayılıyorsun ama güçlü gibi bir bünyeye sahip olduğun için o evindeki döşemeleri parçalarken uyanıyorsun. Büyük bir kavgaya tutuşuyorsunuz. Normal olarak onunla kolaylıkla başa çıkabilirsin ama onun silahı var ve sen de uyuşturucunun etkisi altındasın. Mücadele başlıyor. Sonunda sen onu boğmaya başlıyorsun, böylelikle silahını elinden alıp ona gerçekleri söyletmeyi başarıyorsun."

"Ben bir kadını boğmam!"

Bunu öylesine bir öfkeyle söyledi ki Gracie güldü. "Bu sırada onun çiftliği satın aldığın adamın kardeşi olduğunu öğreniyorsun, o da Meksikalı bir uyuşturucu kralı adına uyuşturucu satıyor."

"Dur bir tahmin edeyim. Samantha'nın ağabeyi aslında bu uyuşturucu kralından kaçıp saklanıyor ama bunu yapmadan önce ondan çaldığı paraları döşemenin altına saklıyor."

"Baş kadın oyuncu orada saklı olduğunu düşünüyor ama aslında orada değil."

"Bu arada uyuşturucu kralı paranın nerede olduğunu bildiğini düşündüğü için baş kadın oyuncuyu kaçırmayı planlıyor. Bizim yaşlı Jake Slade..."

"Jed Slade," diye düzeltti Gracie.

"Yaşlı Jed, bir beyefendi olarak alkolü bırakıyor ve kadını koruması altına alıyor."

"Ona âşık oluyor," diye açıkladı Gracie.

"Bu da kadını çıplak göstermek için yüzlerce sebep yaratıyor."

"Bildiğim kadarıyla senin de çıplak bir sahnen var."

"Hayatta olmaz."

Lanier Çiftliği çok daha güzel günler görmüştü. Güney Llano Nehri'nin kıyılarına doğru uzanan boyası soyulmuş ahşap binalardan oluşuyordu. Ön avluda tavuklar yaşlı meşe ağacının nın altında geziniyorlardı. Ahırın yanında bulunan bir pervanesi kırık yel değirmeni temmuz sıcağında tüm umursamazlığıyla dönüyordu. Ahırda bulunan besili atlar ortamı biraz daha zengin gösteriyordu.

Film şirketi tarafından kullanılan kamyonlar ve karavanlar yola yakın bir yere park edilmişti ve Bobby Tom Thunderbird'ü tozlu, gri bir kamyonetin yanına park etti. Arabadan çıkarlarken Gracie portatif jeneratörün yanındaki kablo bobinlerinin ötesinde duran Willow'u gördü. Elinde bir not defteri tutan zayıf, stüdyo çalışanı görünümlü bir adamla konuşuyordu. Ekip üyeleri ahırın yanında çalışıyor ve iri üçayakların üzerlerine ışıkları yerleştiriyorlardı.

Willow ona doğru ilerleyen ve neredeyse iki hafta geç kalmış olan Bobby Tom'a baktı. Siyah pantolon, mercan rengi gömlek, baklava desenli gri ipek yelek giymiş ve yılan derisi bantlı siyah bir Stetson takmıştı bugün. Gracie sivri dilli patronunun onu azarlayışını izlemek üzere keyifle beklemeye başladı.

"Bobby Tom."

Willow adamın adını bir şiir okurcasına dillendirmişti. Dudakları hafifçe kıvrılırken gözleri hayallere dalar gibi parlamaya başladı. O

sert yüz hatları Bobby Tom'a doğru yürürken yumuşadı, kollarını ileri uzatarak ellerini tuttu.

Gracie bir el boğazını sıkıyormuş gibi hissetti. Buraya gelmeye çabalarken işittiği onca azar yok olmuş ve kendisi sorunu yaratan kişi olarak sorumlu tutulurken Bobby Tom tam bir kahraman gibi karşılanmıştı!

Willow'un salya akıtmasını izleyemeyecekti. Arkasını dönerken bakışları Thunderbird'e takıldı. Toz kırmızılığını örtmüştü ve camı sinek ölüleriyle doluydu ama hâlâ gördüğü en güzel arabaydı. Geçirdiği son dört gün çok yorucuydu ama bir o kadar da büyülüydü. Bobby Tom ve kırmızı Thunderbird'ü onu yepyeni heyecanlarla dolu bir dünyaya taşımıştı. Yaşanan tüm çatışma ve tartışmalara rağmen hayatının en güzel günlerini geçirmişti.

Willow'un Bobby Tom'a tapınmasının bitmesini beklerken bir fincan kahve içmek üzere yemek karavanına doğru ilerledi. Tezgâhın arkasında uzun gümüş küpeli, siyah saçlı oldukça egzotik bir görünüme sahip olan bir kadın duruyordu. Zeytin renkli teni, yoğun bir göz makyajı ve yanık tenli çıplak kollarında gümüş bilezikleri vardı.

"Yanında bir çörek ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Pek aç değilim." Gracie strafordan yapılmış kahve bardağını kahveyle doldurdu.

"Ben Connie Cameron. Senin Bobby Tom ile birlikte geldiğini gördüm." Üzerindeki lacivert takıma öyle bir baktı ki Gracie bir kez daha yanlış giyinmiş olduğunun farkına vardı. "Onu uzun zamandan beri tanıyor musun?"

Kadının tavrı çok dostça sayılmazdı ve Gracie yanlış anlaşılmaları işin başından ortadan kaldırmanın daha iyi olacağına karar verdi. "Sadece birkaç gündür. Prodüksiyon yardımcılarındanım. Ona Şikago'dan buraya kadar eşlik ettim."

"Güzel işmiş." Connie'nin ileride duran Bobby Tom'a bakan gözleri tam bir avcı gibi bakıyordu. "Hayatımın en iyi dönemlerini Bobby Tom Denton ile birlikte geçirdim. Bir kadına yüzde yüz kadın olduğunu hissettiren bir erkektir."

Gracie bu cümleye nasıl karşılık vereceğini bilemedi, gülümseyerek kahvesiyle birlikte portatif masalardan birine doğru ilerledi. İskemleye oturduğunda Bobby Tom'u aklından çıkararak sorumluluklarını düşünmeye çalıştı. Prodüksiyon yardımcıları zincirin son halkası olduğu için birilerine çıraklık edebilir, personel kâğıtlarını yazmak zorunda kalabilir ya da düzinelerce ayak işinden birine koşulabilirdi. Willow'un yaklaştığını görünce patronunun onu Los Angeles'taki ofiste çalışmaya göndermemesini umdu. Bu maceranın sona ermesine henüz hazır değildi, Bobby Tom'u bir daha göremeyeceğini düşünmek ona derin bir acı verdi.

Willow Craig otuzlu yaşlarının sonlarına varmış olan zayıf ve sürekli aç yaşayan takıntılı bir diyet uygulayıcısıydı. Çılgınca bir enerjiye sahipti, Marlboro'ları uç uca eklerdi, son derece kaba olabildiği anlar vardı ama Gracie ona yine de hayranlık duyuyordu. Gracie onu selamlamak için ayağa kalkmak üzere bir hamle yaptı ama Willow eliyle oturmasını işaret ettikten sonra yanına oturdu.

"Konuşmamız gerekiyor, Gracie."

Sesindeki sertlik Gracie'nin huzursuzlanmasına sebep oldu. "Pekâlâ, yeni görevlerimi bekliyorum."

"Benim konuşmak istediğim de buydu." Şeftali renkli tulumunun cebinden Marlboro'larından birini çıkardı "Bu işi yapış şeklinden mutlu olmadığımı biliyorsun."

"Özür dilerim, elimden geleni yaptım ama..."

"Bu işte önemli olan yapılanlardır, bahaneler değil. Yıldızımızı buraya zamanında getirememe başarısızlığın bize çok paraya mal oldu."

Gracie dilinin ucuna gelen tüm açıklamaları yutarak sadece, "Bunun farkındayım," dedi.

"Onun zor biri olabileceğini biliyorum ama seni bu iş için tutma sebebim de zor insanlarla başa çıkabileceğini düşünmemdi." Sesindeki acılık ilk kez yok oldu ve bakışlarında şefkate benzer bir ifade belirdi. "İşin aslında suçun yarısı da benim. Bu işte deneyiminin olmadığını biliyordum ama seni yine de işe aldım. Üzgünüm Gracie ama şimdi de seni göndermek zorundayım."

Gracie tüm kanının çekildiğini hissetti. "Beni göndermek mi?" diye fısıldadı. "Hayır."

"Seni seviyorum Gracie, babam ölmek üzereyken ve ben perişanken ona Shady Acres'ta çok iyi baktın. Ama duygusallığım yüzünden bugün kariyerimde bulunduğum yerden vazgeçemem. Oldukça kısıtlı bir bütçemiz var ve bunda hatalı insanlara yer yok. Gerçek şu ki sana yapman için bir iş verildi ve sen de başarısız oldun." Ayağa kalkarken sesi iyice yumuşadı. "Üzgünüm, bu iş sana uymadı. Otelde kurduğumuz ofise uğrarsan çekini alabilirsin."

Bu sözlerin ardından Willow uzaklaştı.

Sıcak güneş Gracie'nin başına vuruyordu. Yüzünü güneşe dönmek, güneşin onu tamamıyla yakıp kül etmesini ve en korktuğu şeyle yüzleşmesini engellemesini istedi. İşinden kovulmuştu.

Biraz ileride Bobby Tom, boynunda mezura asılı genç bir kadınla karavanlardan birinden çıktı. Kadın onun söylediği bir şeye güldü, Bobby Tom ona karşılık olarak son derece samimi bir tavırla gülümsediği anda Gracie kızın ona âşık oluverdiğini anladı. Kıza bağırmak ve gişe memurlarına bile aynı şekilde gülümsediğini söyleyerek onu uyarmak istiyordu.

Lastik sesleri geldi ve gümüş bir Lexus alana girdi. Sürücü arabayı durdurur durdurmaz kapıyı hızla açarak dışarı fırladı; çok hoş giyimli sarışın bir kadındı. Bobby Tom'un yüzünde bir kez

daha o kadın avcısı tebessümü belirdi. Kadına doğru koşarak onu kollarının arasına aldı.

Gracie hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başını çevirdi. Nereye doğru gittiğine bakmadığı için kabloların oluşturduğu bataklıkta tökezledi. Sadece yalnız kalması gerektiğinin farkındaydı.

Ekipman kamyonlarının diğer tarafında paslı bir arabanın yanında garip bir açıyla duran bir kulübe bulunduğunu gördü. Hava şartlarının perişan hale getirmiş olduğu bu yapının ahşap duvarındaki gölgeliğe sığındı.

Yüzünü ellerinin arasına gömerken tüm hayallerinin yıkıldığını ve geriye sadece çaresizliğin kaldığını hissetti. Neden ona bu kadar uzak olan bir noktaya uzanmaya çalışmıştı? O küçük bir kasabadan gelen, vasat görünümlü bir kızdı, dünyayı ele geçirebilecek açgözlü bir maceraperest değildi. Göğsünü sıkıştıran dev bir yumruk vardı ama ağlayamazdı. Bunu yapmaya başlarsa asla duramazdı. Tüm hayatı gözlerinin önünden geçti, sonu olmayan otobanlara benziyordu. Çok fazla şey ummuştu ve çok azıyla yetinmek zorunda kalmıştı.

Megafondan gelen ses sefilliğine son vermeden önce ne kadar süreyle orada durmuş olduğunun farkında değildi. Lacivert takımı temmuz öğleden sonrası sıcağı için fazla kalındı ve gömleği tenine yapışmıştı. Doğrulurken ilgisiz gözlerle saatine baktığında aradan bir saatten fazla bir süre geçmiş olduğunu gördü. Telarosa'ya gidip maaş çekini almalıydı. Burada daha uzun kalması için bir sebep yoktu, Bobby Tom'un bagajında duran bavulu da ona gerekmiyordu. Ofisten birini ayarlayarak onu daha sonra aldırabilirdi.

Yolda gelirken Telarosa'ya sadece beş kilometre kaldığını belirten levhayı gördüğünü hatırladı. O kadar bir yolu rahatlıkla yürüyebilirdi ve böylelikle de Windmill'den birine kendini götürmesi için yalvarma onursuzluğunu yaşamamış olurdu. İşini elinden almış olabilirlerdi

ama gururundan kalan son kırıntılara dokunamayacaklardı. Omuzlarını dikleştirerek yola çıkan arazide ilerlemeye başladı.

On beş dakika sonra dayanma gücünü tam olarak hesaplayamamış olduğunu düşünmeye başladı. Son birkaç günde yaşamış olduğu gerginlik, uykusuz geceler, sürekli olarak endişelenmek, sadece açlık hissettiğinde yediği birkaç lokma ve ayağındaki yürüyüşe göre tasarlanmamış siyah topuklu ayakkabılar onu zorluyordu. Yanından bir kamyonet geçerken gözlerini tozdan koruyabilmek için kolunu kaldırdı. Beş kilometreden daha az kaldı, dedi kendi kendine. O kadar da uzak değil.

Güneş başına geçiyordu ve gökyüzü neredeyse bembeyazdı. Yolun kenarındaki otlar bile kavrulmuştu ve son derece kırılgan bir hal almışlardı. Terden ıslanmış olan ceketini çıkararak elinde taşımaya başladı. Sağında nehir parlıyordu ama güneşin etkisini azaltabilecek kadar yakınında değildi. Tökezledi ama kendini hemen toparladı. Başını yukarı kaldırınca orada dolanıp duran siyah kuşların akbaba olmadıklarını umdu.

Gittikçe artan susuzluğunu ve topuklu ayakkabılarının verdiği acıyı unutmaya çalışarak ne yapması gerektiğine karar vermeye çalıştı. Maddi birikimi komik denecek kadar azdı. Annesi huzurevinin satışından daha büyük bir pay alması için onu zorlamıştı ama Gracie annesinin rahat yaşaması gerektiğini düşünerek bunu reddetmişti. Şimdi kenara biraz daha para koymamış olduğu için pişmanlık duyuyordu. Hemen New Grundy'ye geri dönmesi gerekiyordu.

Düzgün olmayan yüzeyde ayağı burkulunca irkildi ama yoluna devam etti. Boğazında pamuklar varmış gibi hissediyordu, ter de her yerinden damlıyordu. Arkasından gelen arabanın sesini duyunca otomatik bir hareketle gözlerini tozdan korumak için kolunu kaldırdı.

Gümüş Lexus yanında durdu ve yolcu koltuğunun camı açıldı. "Sizi götürmemizi ister misiniz?"

Gracie kendini birkaç saat önce Bobby Tom'un kollarına atan sarışın sürücüyü tanıdı. Kadın düşündüğünden daha ileri yaştaydı, kırklı yaşlarının başında olabilirdi. Oldukça zengin ve sofistike bir görüntüsü vardı, şehir kulübündeki tenis maçlarında set aralarında şişeden su içen ve kocası şehir dışındayken yakışıklı dış açıklarla yatan kadınlara benziyordu. Gracie Bobby Tom'un kadınlarından biriyle daha birlikte olmak istemiyordu ama teklifi reddedemeyecek kadar bunalmış ve yorgundu.

"Teşekkür ederim." Kapıyı açıp içi de gri olan arabaya yerleşirken Vivaldi'nin müziği kulaklarına, pahalı bir parfüm kokusu da burnuna doldu.

Elinde geniş evlilik yüzüğü dışında başka bir mücevher yoktu ama kulaklarında bezelye büyüklüğünde elmas küpeler vardı. Sarı saçları zengin kadınlar tarafından tercih edilen, yandan ayrılmış garson boy bir kesime sahipti; istiridye beyazı, son derece asil bir kesime sahip olan elbisesinin belinde altın zincirlerden oluşan bolca bir kemer vardı. Zayıf ve güzeldi, gözlerinin kenarlarında belirmeye başlayan çizgiler ona daha da sofistike bir hava kazandırıyordu. Gracie kendini daha da pasaklı hissetti.

Direksiyondaki kadın düğmeye dokunarak camı kapattı. "Telarosa'ya mı gidiyorsunuz Bayan..."

"Snow. Evet, oraya gidiyorum. Lütfen bana Gracie deyin."

"Pekâlâ." Tebessümü dostçaydı ama Gracie yine de bir mesafenin varlığını hissetti. Radyoyu açarken kadının bileğindeki geniş altın bileklik parladı.

Neden yolda yürüdüğünü merak ettiğinin farkındaydı ama bir açıklama yapması için onu zorlamamış olmasını için için takdir etti. Diğer taraftan bireysel problemleri kaba olmasını gerektirmezdi.

"Beni aldığınız için teşekkür ederim. Yürüyüş tahminimden daha uzun sürecekti."

"Seni nerede bırakmamı istersin?" Aksanı belirgin bir güneyli aksanıydı ve genizden gelen hoş bir iniş çıkışa sahipti. Kurtarıcısının kendini biraz önce Bobby Tom'un kollarına attığını gözleriyle görmemiş olsa bu kadını asalet ve uygarlığın temsilcisi olarak adlandırabilirdi.

"Yolunuza çok ters düşmüyorsa Cattleman Hotel'e gideceğim."

"Hiç de değil. Film şirketinden olduğunu düşünüyorum."

"Öyleydim." Güçlükle yutkundu ama kelimelerin dudaklarının arasından dökülmesini engelleyemedi. "Kovuldum."

Aradan birkaç uzun dakika geçti. "Üzüldüm."

Gracie kendisine acınılmasını istemiyordu, hızla cevap verdi. "Ben de. Yürüyeceğini düşünüyordum."

"Bu konuda konuşmak ister misin?"

Kurtarıcısı hem sempatik hem de saygılı davranmayı başarabiliyordu, Gracie ona yanıt vermek istedi. Birilerine açılma ihtiyacındaydı, çok fazla ayrıntı vermeden bu konuyu konuşabileceğine karar verdi.

"Windmill Stüdyoları'nda prodüksiyon yardımcısıydım," dedi dikkatle.

"Kulağa ilginç geliyor."

"Çok prestijli bir iş değil ama hayatımda birtakım değişiklikler yapmak istiyordum ve bu işi bulduğum için şanslıydım. İşi öğreneceğimi ve ilerleyeceğimi düşünüyordum." Dudakları gerildi. "Ne yazık ki bencil, sorumsuz, sadece kendini düşünen, kadın düşkünü bir sütü bozukla karşı karşıya kaldım ve her şeyi kaybettim."

Kadın başını yana çevirerek endişeli gözlerle Gracie'yi inceledi. "Ah, canım. Bobby Tom bu kez ne yaptı?"

Gracie de ona baktı. Şaşkına dönmüştü. Kendi sesini duymadan önce aradan birkaç saniye geçti.

"Ondan bahsettiğimi nereden anladınız?"

Kadın bir kaşını hafifçe yukarı kaldırdı. "Çok fazla deneyimim var. İnan bana anlamak çok da zor olmadı."

Gracie merakla onu süzdü.

"Özür dilerim. Sana kendimi tanıtmadım, değil mi? Ben Suzy Denton."

Gracie çözmeye çalıştı. Bu kadın ablası olabilir miydi? Bu fikir zihninden geçerken kadının elindeki evlilik yüzüğünü hatırladı. Evli bir kadının soyadı aynı kalmazdı.

Midesi tersine döndü. Yalancı yılan! Onca futbol sınavından sonra hem de…

Baş dönmesiyle savaşırken konuştu. "Bobby Tom bana evli olduğunu söylememişti."

Suzy müşfik bakışlarla onu süzdü. "Karısı değilim, canım. Ben onun annesiyim."

"*Annesi* mi?" Gracie buna inanamadı. Suzy Denton annesi olamayacak kadar genç duruyordu. Ve son derece de saygın. "Ama siz hiç de bir…" Ağzından çıkacak olanları fark ettiği anda cümlesini yarıda kesti.

Suzy'nin alyansı direksiyona hızla çarptı. "Onu öldüreceğim! Yine o fahişe hikâyesini anlatıyor, değil mi?"

"Fahişe hikâyesi mi?"

"Neler hissettiğim konusunda endişelenmene gerek yok. Bunu daha önce de duydum. Sana okul maçlarına sarhoş gittiğimi ya da takım arkadaşlarının önünde koçuna neler teklif ettiğimi de anlattı mı?"

"O… Eee… Koçtan bahsetmedi."

Suzy sıkıntıyla başını sallarken dudaklarının yukarı doğru kıvrılıvermesi Gracie'yi şaşırttı. "Bu aslında benim hatam. Israr etseydim dururdu ama…" Sesinde hüzün kırıntıları belirdi. "Ben her zaman saygın bir kadın oldum."

Bir kavşağa geldiler, Suzy üzerinde kurşun deliği olan dur levhasının yanında frene bastı. Sağlarında bulunan tepelerin eteklerinde Gracie alçak endüstri binaları gördü, üzerlerindeki bronz levhada ROSATECH ELEKTRONİK yazıyordu.

"Bobby Tom'un babasıyla, o dört yıl önce bir araba kazasında ölmeden önce otuz yıllık mutlu bir evliliğim vardı. Oğlum büyürken onun her yerde yanında oldum. Anlattığı hikâyelerin aksine Bobby Tom son derece geleneksel bir tarzda büyütülmüştür."

"Annesi olabilecek kadar yaşlı görünmüyorsunuz."

"Elli iki yaşındayım. Hoyt ile liseden mezun olduktan bir hafta sonra evlendim ve dokuz ay sonra da Bobby Tom doğdu."

On yaş daha genç duruyordu. Kendinden çok farklı olan insanlar daima Gracie'nin merakını uyandırırdı, küçük bir soruşturma yapmadan duramadı.

"O kadar genç evlendiğiniz için hiç pişmanlık duydunuz mu?"

"Asla." Gracie'ye anlayışla gülümsedi. "Bobby Tom babasının kopyasıdır."

Gracie çok iyi anlamıştı.

Suzy onun merakını dindirmek için elinden geleni yapıyordu ama Gracie onun bu kadar sade ve hatta pasaklı giysilere ve garip bir saç modeline sahip olan bir kadının yolunun kadın avcısı oğluyla nasıl çakıştığını merak ettiğini görebiliyordu. Ama Gracie artık kiminle konuştuğunun farkındaydı ve oğlunun tavırlarından şikâyetçi olamazdı.

Bir dizi tren rayının üzerinden geçtiler ve şehir merkezine girdiler. Gracie Telarosa'nın, sıkıntılarını dünyadan saklamak için elinden gelenin en iyisini yaptığını hemen anladı. Dükkânların çoğunun boş olduğunu gizlemek için sivil örgütler camları değişik afişlerle donatmıştı. Bir zamanlar bir ayakkabıcı olan dükkânın cam-

larına sanat projeleri asılıydı, eski kitapçının vitrini de araba yıkama reklamlarıyla örtülüydü. Boş sinema tentesinin üzerinde CENNET FESTİVALİ, BU EKİM AYINDA T'ROSA'DA! yazıyordu. Bu arada oldukça yeni görünen birkaç dükkân da vardı: süslü motiflere sahip olan bir sanat galerisi, el yapımı gümüş satan bir kuyumcu, sundurmasında dövme demir masalar bulunan bir Meksika restoranına dönüştürülmüş Victoria tarzı bir ev.

"Güzel bir kasaba," dedi Gracie.

"Telarosa'nın ekonomisi biraz bozuldu ama Rosatech Elektronik bizi ayakta tutuyor. Kasabaya gelirken önünden geçtik. Maalesef yeni sahibi onu kapatarak San Antonio'da yeni bir santral açmakta kararlı gibi görünüyor."

"Peki ya sonra ne olacak?"

"Telarosa ölecek," dedi Suzy. "Belediye Başkanı ve meclis üyeleri bunun olmasını engellemek için turizmi teşvik etmeye çalışıyorlar ama o kadar izole bir yerdeyiz ki bu oldukça güç görünüyor."

Güzel çiçeklerin ekilmiş olduğu, içinde tarihî bir meşe ağacının gölgelediği eski bir savaş kahramanının heykeli bulunan parkın önünden geçtiler. Gracie kendini son derece bencil hissetti. Sorunları bu hoş kasabanın başına geleceklerle kıyaslandığında son derece önemsizdi.

Yol kıvrıldı ve Suzy arabayı Cattleman Hotel'in önünde durdurdu. Arabayı park ettikten sonra ayağını frenden çekti. "Gracie, Bobby Tom ile aranda ne olduğunu bilmiyorum ama onun vicdansız biri olmadığını biliyorum. Eğer sana karşı bir hata yaptıysa bunu mutlaka telafi etmek isteyecektir."

Mümkün değil, diye düşündü Gracie. Bobby Tom onun kovulduğunu öğrendiğinde topuklarını tıngırdatarak herkesi biftek yemeye götürecekti.

6

Bobby Tom, Stetson'ını çıkararak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve Willow'u sakin ama mesafeli bakışlarla süzerken yeniden taktı. "Şunu tam olarak anlamama izin ver. Pazartesi sabahı burada *olmadığım* için Gracie'yi kovdun."

Prodüksiyon karavanının yanında duruyorlardı. Saat altıyı geçiyordu ve o günkü çekimleri bitirmişlerdi. Bobby Tom zamanın çoğunu etrafta gezinip güneşin altında terleyerek ve birilerinin saçlarına karışıp durmasıyla geçirmişti. İki aktivite de onu hiç sarmamıştı, yarın işin daha ilginç olmasını umuyordu. Şu ana kadar yaptığı tek oyunculuk evin arka kapısından çıkıp başını bir kova suyun içine sokmak ve sonrasında ahıra doğru yürümek olmuştu. Onu mümkün olan her açıdan çekmişlerdi ve "Kanlı Ay" filminin yönetmeni David Givens son derece mutlu görünüyordu.

"Oldukça kısıtlı bir bütçemiz var," diye cevap verdi Willow. "İşini yapmadı, bu nedenle de gitti."

Bobby Tom başını eğerek alnını başparmağıyla ovdu. "Willow, Gracie'nin tanıştığımız anda çok iyi anlamış olduğu bir şeyi senin hiç anlamamış olduğundan eminim."

"Neymiş o?"

"Ben tam anlamıyla sorumsuz birisiyim."

"Elbette değilsin."

"Kesinlikle öyleyim. Büyük bir adamın bedenine sıkışmış, hiç olgunlaşmamış, disiplinsiz ve ben merkezci küçük bir çocuğum ve bana bunları söylemediğinden dolayı da seni takdir ediyorum."

"Bu doğru değil, Bobby Tom."

"Gerçek şu ki kendimden başka kimseyi düşünmüyorum. Bunu muhtemelen sana işin başında söylemem gerekirdi ama temsilcim bunu yapmama izin vermedi. Sana karşı dürüst olacağım. Eğer biri etrafımda dolanıp beni hizaya sokmazsa bu filmi bitirebilme şansın yok."

Willow küpesiyle oynadı, bazı kadınlar sinirlendiklerinde böyle yaparlardı. "Ben'in seninle ilgilenebileceğini düşünmüştüm."

"Rams şapkalı, Goofy'ye benzeyen o adam mı?" Bobby Tom inanmaz gözlerle adama baktı. "Bir Rams fanını ciddiye alacağımı mı düşündün gerçekten? Sevgilim ben Süper Kupa yüzüklerimi gerçek takımlara karşı oynayarak kazandım."

Willow bu konuda ne yapacağını gerçekten bilmiyordu. "Maggie ile anlaşabilecekmiş gibi duruyorsun. Sana onu ayarlarım."

"Maggie gerçekten hoş bir hanım. Ama maalesef birbirimize baktığımız anda aramızda birtakım kıvılcımlar oluştu ve bir kadınla romantizm yaşamaya başladığımda onu her şeyi yapmaya ikna edebilirim. Bunu böbürlenmek adına söylemiyorum sana sadece biraz bilgi vermek istedim. Maggie'nin uzun süre benden sorumlu olabileceğini hiç sanmıyorum."

Willow kurnaz bakışlarıyla onu süzdü. "Eğer Gracie'yi geri almamı sağlamaya uğraşıyorsan bunu unut. O seni kontrol edemediğini zaten ispatladı."

Bobby Tom ona aklını kaybetmiş gibi şaşkınlıkla bakakaldı.

"Dalga geçiyorsun, değil mi? O kadın hapishane gardiyanlarına ders bile verebilir. Bu iş bana kalmış olsaydı ekim ayından önce asla burada olmazdım. Bu arada Houston'da ziyaret etmek istediğim bir amcam var ve Dallas yakınlarına gelip de Mesquite'deki rodeoya gitmemek bir Amerikalıya hiç yakışmaz. Saçımın da kesilmesi gerekiyor ve sadece Tallahassee'de yaşayan berberime güvenirim. Ama Bayan Gracie çok ayak diredi ve ona geri adım attıramadım. Onu sen de gördün. Sana da son sınıfta derse giren İngilizce öğretmenlerini hatırlatmıyor mu?"

"Şimdi sen söyleyince..." Willow köşeye sıkışmaya başladığını fark ederek hemen savunmaya geçti. "Ne yapmaya çalıştığını anlıyorum ama korkarım bu işe yaramayacak. Kararımı verdim. Gracie gitmek zorunda."

İçini çekti. "Özür dilerim, Willow. Senin çok meşgul bir kadın olduğunu biliyorum ve sana kendimi anlatmaya çalışarak boşa vaktini harcıyorum." Tebessümü daha da kibarlaştı, sesi iyice yumuşadı ama mavi gözleri buz parçaları gibiydi. "Özel bir yardımcıya ihtiyacım var ve onun Gracie olmasını istiyorum."

"Anlıyorum." Willow kendisine bir ültimatom verilmiş olmasının farkındalığıyla bakışlarını yere indirdi. "Sanırım kemerleri iyice sıkmak zorunda kalacağımızı itiraf etmem gerekiyor ve işlerin de devam etmesi lazım. Onu geri alırsam bir başkasını işten çıkarmam gerekecek ve zaten şu an eleman azlığı yaşıyorum."

"Kimseyi kovmana gerek yok. Onun maaşını ben hallederim ama bu bilgi aramızda bir sır olarak kalmalı. Gracie para konusunda gerçekten çok komik huylara sahip. Ona kaç para ödüyorsun?"

Willow cevap verdi.

Bobby Tom başını iki yana salladı. "Pizza dağıtımı yapsa daha iyisini kazanır."

"Bu işe giriş pozisyonu."

"İşe hangi pozisyonla girdiğine dair nasıl bir form doldurmuş olduğu konusunda bir spekülasyona girişmeyeceğim." Dönerek Thunderbird'e doğru yürümeye başladı ve duraksadı.

"Bir şey daha var, Willow. Onunla konuştuğunda bir şeyi net olarak açıklamanı istiyorum. Ona benim patron olduğumu söyleyeceksin. Yüzde yüz patron. Hayatının amacı beni mutlu etmek olacak. Patron benim ve ben ne dersem o olacak. Anladın mı?"

Willow şaşkınlıkla ona baktı. "Ama bu biraz önce söylediğin her şeyin tam tersi."

Ona insanın içine işleyen bir tebessümle baktı. "Bu konuda hiç endişelenme. Gracie ile ben bunu hallederiz."

Aynı gece saat dokuz olduğunda Willow hâlâ Gracie'yi bulamamıştı ve Bobby Tom'un evinin yanındaki garajın üst katına yaptırdığı spor salonunda yaptığı ağır antrenman bile onun bu beceriksizliğinin verdiği sıkıntıyı geçirmemişti. Duş aldıktan sonra Telarosa'nın biraz dışında ceviz ağaçlarının arasında yer alan beyaz evinin yatak odasındaki alçak şezlonga oturdu. Bu evi üç yıl önce almıştı, böylelikle o eve geldiği zamanlarda annesi biraz huzur bulabilecekti. Telefon bu sözünü ispatlarcasına çalmaya başladı. Hiç umursamadı ve telesekreter devreye girdi. Son baktığında makinede on dokuz adet mesaj vardı.

Son birkaç saat içinde "Telarosa Times" ile röportaj yapmış, Luther kapıda belirerek Cennet Festivali hakkında sorular sormuş, iki eski kız arkadaşı yanlarında tanımadığı bir kadınla birlikte gelerek onu akşam yemeğine davet etmiş, lise koçu da o haftaki antrenmanda ortalıkta görünmesini istemişti. Tek isteği bir dağın başına çıkıp yeniden insanlarla beraber olmak isteyene kadar orada tek başına kalmaktı. Şu an yalnız kalmaktan bu kadar nefret ediyor olmasaydı bunu yapacaktı da. Yalnız kalmak ona otuz üç yaşında olduğunu ve

futbol oynamaktan başka bir şey bilmediğini hatırlatıyordu. Yalnız kalmak ona artık kim olduğunu bilmediğini hatırlatıyordu.

Kendine Gracie'den neden Memphis'te kurtulmamış olduğunun bir açıklamasını hâlâ yapamıyordu ve kadın kendisini şaşırtmaya devam ediyordu. Deli bir kadın, diye düşündü onun arabasını nasıl sabote ettiğini ve sonra da nasıl önüne yattığını hatırlayarak. Çok da iyiydi. Gracie onu ne kadar delirtirse delirtsin diğer insanlar gibi ondan bir şeyler kopartmaya uğraşmıyordu ve bu da çok güzeldi.

Onunla birlikteyken kendi gibi olmak için bütün enerjisini tüketmesine gerek kalmıyordu. Ayrıca onu eğlendiriyordu ve hayatının bu döneminde buna çok ihtiyacı vardı.

Hangi cehennemdeydi? Tüm masumiyeti ve o lanet olasıca merakı yüzünden muhtemelen yine bir karmaşanın ortasına dalmıştı. Willow'a göre onun kasabaya nasıl gittiğini kimse bilmiyordu, otelden maaş çekini almış ve ortalıktan yok olmuştu. Bavulu hâlâ Bobby Tom'un bagajındaydı. İçinde erkeklerin iyiliği için yakılması gereken şeylerden başka bir şey yoktu ya neyse. İç çamaşırları dışında. Striptizi ve arabasının kapısının üzerinden atlayışı sırasında gördüğü kadarıyla Gracie'nin oldukça güzel iç çamaşırları vardı.

Bacaklarını şezlongun yanına indirdikten sonra ayağa kalkarak giyinmeye başladı. Telarosa'dakilerin onun burnu büyük biri olduğunu düşünmemeleri için Levi's kot yerine Wranglers kotunu giydi, üzerine bebek mavisi bir tişört ve siyah kot bir yelek geçirdikten sonra ayağına da bir çift çizme giydi. Odadan çıkmadan önce dolaptan hasır kovboy şapkasını aldı. Aslında kasabaya gitmeyi hiç istemiyordu ama Gracie kayıpken bunu daha fazla erteleyemeyeceğini de biliyordu.

Umutsuzluk ve teslimiyet duygularıyla küçük balerin resminin önüne gitti, yaldızlı çerçevesini kenara çektikten sonra gizli kasanın şifresini girdi. Kilit açıldığında orada duran lacivert kadife mücevher kutusunu çıkardı ve başparmağıyla açtı.

İçinde ikinci Süper Kupa yüzüğü duruyordu.

Takımın gök mavisi halka içine yerleştirilmiş olan üç altın yıldızdan oluşan logosu yüzüğün tam ortasına yerleştirilmişti. Yıldızların dış köşeleri küçük beyaz elmaslardan oluşurken ortalarında daha iri sarı elmaslar parlıyordu. Oyunun ve kupanın hangi yıla ait olduğunu belirten roma rakamlarının üzerinde de pek çok elmas vardı. Oldukça büyük ve parıltılıydı, tam bir Süper Kupa'ya yakışan cinstendi.

Yüzüğü sağ eline takarken Bobby Tom'un dudakları gerildi. Şatafatlı erkek takılarından hoşlanmazdı ama bu tepkisinin sebebi estetik kaygılara dayanmıyordu. Bu yüzüğü takmak ona yıllardan beri tanıdığı emekli futbol oyuncularını hatırlatıyordu, parıltılı günlerini geride bıraktıktan sonra o debdebeyi yüzüğü takarak hâlâ yaşamaya çalışanları... Bobby Tom dizini dağıttıktan sonra bu yüzüğe dokunmak bile istememişti. Bunu takmak geride bıraktığı en güzel yılları hatırlamak anlamına geliyordu.

Ama şu an Telarosa'daydı –ölmekte olan kasabanın ünlü oğlu olarak– ve kendi isteklerinin pek bir önemi yoktu. Telarosa'dayken bu yüzüğü parmağında taşımalıydı çünkü onun burada yaşayanlara ne ifade ettiğini çok iyi biliyordu.

Oturma odasına giderek iki yaldızlı iskemlenin arasında yer alan yuvarlak masaya doğru ilerledi. Masanın örtüsünde pembe ve lavanta renkli çiçekler ve yeşil kurdele baskıları vardı. Üzerinde içi kurutulmuş güllerle dolu olan küçük bir kâse, mermer bir aşk tanrısı heykelciği ve içinde menekşeler bulunan porselen bir sürahi vardı. Bobby Tom sürahiyi kaldırarak altından pikabının anahtarlarını aldı.

Sürahiyi yerine koyduktan sonra bakışlarını odada gezdirerek gülümsedi. Pastel duvar kâğıtlarına, pırıltılı fiyonklarıyla geriye doğru çekilmiş dantel perdelere, geniş kanepelere ve fırfırlı halılara baktıktan sonra bir daha evlerinin dekorasyonunu asla kendisine kızmış kadınlara teslim etmemeye karar verdi.

Her şey ya dantel ya pembe ya çiçeklerle kaplı ya da fırfırlıydı. Dekoratör olan eski kız arkadaşı her ne kadar aşırıya kaçmamaya çalışsa da, bazen bu dördü bir aradaydı. Arkadaşlarının ona gülmemeleri için dekorasyon dergilerinin ve basının bu eve girmesine hiçbir şekilde izin vermemişti. İşin komik yanı da bu evi seviyor olmasıydı. Bunu ruhen itiraf etmese de bu aptal, şeker kutusuna benzeyen ev onu rahatlatıyordu. Yaşamının büyük bir kısmını son derece erkeksi mekânlarda geçirmişti ki bu eve girmek kısa bir süre tatile çıkmak gibi geliyordu ona. Maalesef kapıdan çıktığı anda da tatil sona eriyordu.

Evin arka tarafında bulunan garajda Thunderbird, siyah Chevrolet pikapla yan yana duruyordu. Bu bölümün üzerindeki kısmı kendine haber vermeden gelen düşüncesiz ziyaretçilerden kaçabilmek adına bir ağırlık çalışma salonu haline getirmişti. Kasabada yaşayan emekli bir çift o burada olmadığı zamanlarda evle ilgileniyorlardı çünkü burası hiçbir şeye dayanamadığı zamanlarda hayatında en sevdiği yerdi.

Pikaba çakıllı yolda manevra yaptırdı. Yolun karşısında sahip olduğu diğer arazi parçası uzanıyordu. Baron yolla arazinin üzerinde bulunan küçük hangarın arasında gururla parlıyordu.

Önünden domuzlarla dolu bir kamyon geçti. O geçtikten sonra asfalt yola çıktı. Arkadaşlarıyla birlikte eski sıcak yaz gecelerinde bu yol üzerinde yaptıkları araba yarışlarını hatırladı. Ardından da Güney Llano'ya gidip içer içer kusarlardı. Daha on yedi yaşındayken midesinin ağır içkileri kaldırmadığını keşfetmişti ve o zamandan beri hep hafif alkollü içkiler içerdi.

Nehri düşününce Terry Jo Driscoll ile orada geçirdikleri zamanları hatırladı. Terry Jo ilk gerçek sevgilisiydi. Şimdi Buddy Baines ile evliydi. Buddy lise boyunca Bobby Tom'un en iyi arkadaşıydı. Ama Bobby Tom dünyaya açılmış, Buddy ise bunu yapmamıştı.

Şehir girişine ulaştı ve orada üniversitedeki son yılındayken takıma seçildiğinde dikilmiş olan levhayı gördü.

TELAROSA/TEKSAS

NÜFUS: 4290

BOBBY TOM DENTON VE TELAROSA LİSESİ TITANS'IN YUVASI

Cowboys'a şans tanınmadan önce Şikago Stars onu kadrosuna dâhil edince bu yazının kaldırılması için birtakım konuşmalar yapılmıştı. Kasabanın ünlü oğlunun Dallas yerine Şikago'ya gitmesi ağır bir durumdu, Stars ile her kontrat yenileme döneminde kasabanın ileri gelenleri onu arayarak köklerini hatırlatmaktan hiç vazgeçmemişlerdi. Ama o Şikago için oynamayı seviyordu, özellikle de Dan Calebow baş antrenör olduktan sonra...

Annesinin evinin bulunduğu bir grup şık eve giden sapağı geçti. Annesinin bu akşam bir Eğitim Kurulu Toplantısı vardı, bunu daha önce telefonda konuşmuşlardı ve hafta sonunda bir araya geleceklerdi. Yakın zamana kadar annesinin, babasının yokluğuna alışmış olduğunu düşünüyordu. Eğitim Kurulu başkanı olmuş ve diğer hayır işlerine de devam etmişti. Ama son zamanlarda onu daha önce hiç sormadığı konularda fikrini almak üzere arayıp duruyordu: Çatı tamir edilsin mi? Tatile nereye gitsin?.. Annesini çok severdi ve onun için her şeyi yapardı ama kendisine karşı gitgide artan bu bağımlılığı endişelenmesine sebep oluyordu.

Tren yollarından geçerken üzerinde Telarosa Lisesi'nin uçuşan turuncu renkli T'sinin bulunduğu su kulesine baktı ve ana caddeye döndü. Eski tiyatro binasının üzerindeki Cennet Festivali reklamı ona bu aralar bazı dostlarını arayarak onları ünlüler golf turnuvası için buraya davet etmesi gerektiğini hatırlattı. Şu ana kadar bu ko-

nuk listesini Luther'ı susturabilmek adına sadece yapıyormuş gibi görünüyordu.

Fırın son gelişinden bu yana kapanmıştı ama Bobby Tom'un Cozy Kitchen'ı hâlâ işe devam ediyordu, BT Qwik Oto Yıkama ve Denton Championship Kuru Temizleme de işlerini sürdürüyordu. Kasabadaki her dükkân onun adından esinlenmemişti elbette ama öyle olmuş gibi görünüyordu. Bildiği kadarıyla kasabada yaşamakta olanların lisans anlaşması gibi kavramlardan haberi yoktu, zaten olsa da bunu zaten pek ciddiye almazlardı. Şikago'da ise bir yıl için adını kullanmak isteyenler ona yaklaşık olarak bir milyon dolar ödüyorlardı oysa Telarosa'dakiler kibarlık olsun diye iznini almak zahmetine dahi katlanmıyorlardı.

Aslında buna engel olabilirdi –başka bir yerde yapılıyor olsa çoktan koymuştu da– ama burası Telarosa idi. Bu insanlar ona sahip olduklarını düşünüyorlardı ve bunun aksi onları şoka sokardı.

Buddy'nin garajının ışıkları kapalıydı, köşeyi dönerek eski en iyi arkadaşının yaşadığı küçük ahşap eve doğru ilerledi. Pikap evin giriş yoluna girdiği anda kapı açıldı ve Terry Jo Driscoll Baines koşarak dışarı fırladı.

"Bobby Tom!" Kadının kısa ve tombul bedenine bakarken sırıttı. İki bebek ve pek çok pastane ürünü satışının ardından bedeni şeklini kaybetmişti ama Bobby Tom'un gözünde o hâlâ Telarosa'nın en güzel kızıydı.

Pikaptan atlayarak kadını kucakladı. "Merhaba, tatlım. Ne kadar muhteşem görünüyorsun."

Kadın da ona sarıldı. "Sana öyle geliyor. Bir domuz kadar şişmanım ve umurumda bile değil. Haydi. Dur şuna bir bakayım."

Bobby Tom en yeni yüzüğünü görebilmesi için elini ona uzattı, keyifle çıkardığı ses Fenner'ın yerinden bile duyulmuş olmalıydı.

"Tanrım! Bu güzelliğe karşı koymak imkânsız. Bir öncekinden de güzel. Şu elmaslara bir bak. Buddy! Bud-dee! Bobby Tom burada ve yüzüğünü takmış!"

Buddy Baines onları seyretmekte olduğu verandadan yavaş adımlarla indi. Bir anlığına Bobby Tom'la gözleri kenetlendi, onlarca yılın anısı karşılıklı olarak paylaşıldı. Ve Bobby Tom o tanıdık kırgınlığı gördü.

İkisi de otuz üç yaşındaydı ama Buddy daha yaşlı görünüyordu. Titans'ı zaferlere taşıyan ukala oyun kurucu göbeklenmeye başlamıştı ama hâlâ yakışıklı bir adamdı.

"Merhaba, Bobby Tom."

"Buddy."

Aralarındaki gerilimin Bobby Tom'un daha önce Terry Jo ile birlikte olması ile bir ilgisi yoktu. Sorun Buddy ile Bobby Tom, Telarosa Lisesi'ni Teksas Eyaleti 3AAA Şampiyonası'na birlikte taşıdıktan sonra ortaya çıkmıştı; sadece biri üniversiteden tam burs almış ve sadece bir tanesi profesyonel lige girmişti. Çok eski dost bile olsalar ikisi de bunu asla unutmamıştı.

"Buddy, Bobby Tom'un yeni yüzüğüne baksana."

Bobby Tom yüzüğü parmağından çıkararak uzattı. "Denemek ister misin?"

Bir başkası olsa açık yaraya tuz bastığı söylenebilirdi ama bu Buddy için geçerli değildi. Buddy'nin bu yüzüğün üzerinde bulunan en az birkaç elmasın kendisine ait olduğunu düşündüğünü biliyordu ve buna Bobby Tom da inanıyordu. Buddy onca yıl boyunca ona kaç bin tane pas atmıştı? Kısa, uzun, kenarlardan, ortadan yüksek... Buddy ona altı yaşında kapı komşusu olduğu günden beri pas atıyordu. Buddy yüzüğü alarak parmağına taktı. "Bunun gibi bir şey kaç para eder?"

"Bilmem, sanırım birkaç bin dolar."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." Buddy sanki her gün pahalı yüzük ekspertizi yaparmış gibi konuşuyordu, oysa Bobby Tom onların ayın sonunu bile zor getirdiklerini gayet iyi biliyordu. "İçeri girip bir bira içmek ister misin?"

"Bu gece olmaz."

"Yapma B.T," dedi Terry. "Sana yeni kız arkadaşım Glenda'yı anlatmam lazım. Yeni boşandı ve senin onu dertlerinden arındırabileceğinden eminim."

"Gerçekten üzgünüm Terry Jo ama bir arkadaşım kayıp ve onun hakkında endişeleniyorum. Bugün komik saçlı zayıf bir kadına araba kiralamış olma ihtimalin var mı Buddy?" Garaj işletmenin yanı sıra Buddy kasabada tek araba kiralayan adamdı.

"Hayır. O filmcilerden bir tanesi mi?"

Bobby Tom başıyla onayladı. "Onu görürsen beni aramasını söyle, lütfen. Başını bir derde sokmuş olmasından endişeleniyorum."

İkisiyle birkaç dakika daha sohbet edip bir sonraki ziyaretinde Glenda ile ilgili her şeyi dinleyeceğine söz verdi. Ayrılmaya hazırlandığı sırada Buddy Süper Kupa yüzüğünü parmağından çıkararak eski en iyi dostuna uzattı.

Bobby Tom ellerini iki yanında tutmaya devam ederek konuştu. "Önümüzdeki birkaç gün boyunca çok meşgul olacağım ve korkarım annene bu süre zarfında uğrayamayacağım. Onun da yüzüğü görmek isteyeceğini biliyorum. Sende kalmasına ve onu annene göstermeye ne dersin? Hafta sonu geçtikten sonra gelir alırım."

Buddy bu sözleri onayladıktan sonra yüzüğü tekrar parmağına taktı. "Bu çok hoşuna gidecektir."

Gracie'nin araba kiralama ihtimalini eleyen Bobby Tom daha sonra Greyhound otobüslerini işleten Ray Don Horton ve onun

ardından da kasabanın tek taksi sürücüsü olan Donnell Jones ve en son da gününün çoğunu evinin önündeki basamağa oturup başkalarının ne yaptığının çetelesini tutan Josie Morales ile konuştu. Hayatı boyunca, beyaz, siyahi ve İspanyol kökenli çocuklarla top oynamış olduğu için Bobby Tom kasabadaki ırkçı ve etnik sınırları kolaylıkla aşıyordu. Bugüne değin herkesin evine girmiş, hepsinin yemeğini yemiş ve hepsinde kendini evinde gibi hissetmişti ama tüm bu bağlantılarına rağmen konuştuğu kimse Gracie'yi görmemişti. Bu arada hepsi yüzüğünü takmıyor olduğu için hissettiği hayal kırıklığını bildirmişti, hepsinin onunla tanıştırmak istediği bir kız ya da borç paraya ihtiyacı vardı.

Saat on bir olduğunda Bobby Tom Gracie'nin bir yabancıya otostop çekmek gibi bir aptallık yapmış olduğuna iyice ikna oldu. Bu düşünce onu çıldırttı. Teksas eyaletindeki insanların çoğu iyi insanlardı ama arada kaçıklar da vardı ve Gracie hayata karşı olan iyimser bakış açısıyla onlardan birine çatmış olabilirdi. Bavulunu almaya çalışmamış olmasını da anlayamıyordu. Çalışmış ve başaramamış da olabilirdi. Ya karşı koyma fırsatını bulamadan başına bir şey geldiyse?

Bu fikir aklının başından gitmesine sebep oldu, polis merkezinde durup Jimbo Thackery ile konuşup konuşmaması gerektiğine karar vermeye çalıştı. O ve Jimbo ilkokuldan beri birbirlerinden nefret ederlerdi. Bunun ne sebeple başladığını hatırlayamıyordu ama liseye geldiklerinde Sherri Hopper, Bobby Tom'un öpücüklerini Jimbo'nunkilere tercih edince olay tam bir kan davasına dönüşmüştü. Bobby Tom ne zaman kasabaya gelse Jimbo kötü davranmak için bir bahane bulmayı başarıyordu, Bobby Tom polis müdürünün ona Gracie'yi bulmasında yardımcı olmayacağından emindi. Kendini onun kuşku uyandıran merhametine maruz bırakmadan önce bir yere daha uğramaya karar verdi.

Dairy Queen kasabanın batısındaydı ve gayriresmî halk merkezi görevine sahipti. Burada Amerika'nın yurttaşlık hakları mevzuatlarının hiçbir zaman gerçekleştiremediği şeyler gerçekleşiyordu. Dairy Queen Telarosa'daki insanlara eşit olduklarını öğretiyordu.

Bobby Tom otoparka girerken Bir Ford Bronco ile BMW arasında, balya telleriyle tutturularak duran bir pikap gördü. Farklı modellerde aile arabaları, bir çift motosiklet ve Plymouth Fury'den inmekte olan tanımadığı İspanyol kökenli bir çift de vardı. Hafta içi akşamı olduğu için kalabalık azalmıştı ama içeride yine de karşılaşmak istediğinden çok daha fazla sayıda insan vardı. Gracie için bu kadar endişeleniyor olmasaydı hiçbir kuvvet onu cuma geceleri zaferlerini lise takım arkadaşlarıyla birlikte kutladıkları bu eski zaferler mezarlığına sokamazdı.

Otoparkın en uzak köşesine park ettikten sonra pikaptan inmek için kendini zorladı. Bu yöntemin bir hoparlör kullanarak Gracie'nin kaybolduğunu bildirmekten çok daha kısa bir yöntem olduğunu biliyordu ama yine de içeri girmeyi hiç istemiyordu. Dairy Queen'in kapısı hızla açıldı ve dışarı tanıdık bir aile çıktı. Usulca bir küfür savurdu. Biri şu an en son görmek istediği insanı sorsa Wayland Sawyer'ın adı Jimbo Thackery'nin adının bile üzerinde olurdu.

Sawyer'ın kendisini görmeyeceğine dair tüm umutları Rosatech Elektronik'in sahibi elindeki vanilyalı dondurma ile basamaktan aşağı indiği anda sona erdi. "Denton."

Bobby Tom başıyla onayladı.

Sawyer dondurmasından bir ısırık alırken soğuk bakışlarını ona dikti. Rosatech'in sahibini şu anda gören birisi, ekose gömleği ve kotuyla onun elektronik endüstrisinin önemli beyinlerinden biri ve Telarosa'da yaşayan ama Bobby Tom kadar zengin olan bir adamdan çok bir çiftçi olduğunu sanabilirdi. İri yapılı bir adamdı, Bobby Tom kadar uzun değildi ama oldukça yapılı ve sağlam bir görüntüye sahipti.

Elli dört yaşına oranla oldukça etkileyici bir yüzü vardı ama hatları klasik bir yakışıklı sayılamayacak kadar kabaydı. Siyah saçları kısa kesilmişti ve aralarda kırlar vardı, alın çizgisi biraz açılmıştı. Sanki Sawyer alnına görünmez bir hat çizmiş ve onun ardında bulunan her bir saç kökünün ölmesini yasaklamıştı.

Rosatech'in kapanacağı söylentileri ortalığa yayıldıktan sonra Bobby Tom geçen mart ayında bu adamla buluşmadan önce onun hakkında mümkün olan her tür bilgiyi edinmeye çalışmıştı. Way Sawyer Telarosa'nın demiryollarının bulunduğu bölgede son derece fakir ve gayrimeşru bir çocuk olarak büyümüştü. Gençliğinde bir baş belası olarak küçük hırsızlıklardan, veranda ışıklarını taşlamaya kadar uzanan birtakım suçlarla pek çok kez hapse atılmıştı. Denizci olarak geçirdiği yıllar ona hem disiplin hem de yeni fırsatlar sunmuştu; oradan çıktığında mühendis olabilmek için bir asker olmanın avantajlarını kullanmıştı. Mezuniyetinden sonra Boston'a gitmiş, zekâsı ve acımasızlığıyla bilgisayar endüstrisinin basamaklarını hızla tırmanmış, otuz beş yaşına geldiğinde ilk milyon dolarının sahibi olmuştu. Evlenmiş, bir kız çocuk sahibi olmuş ve boşanmıştı.

Telarosa halkı kariyerini başından sonuna kadar takip etmişti ama Sawyer kasabaya geri dönmemişti. Kurumsal dünyadan emekli olduğu açıklamasını yaptıktan sonra, on sekiz ay önce Telarosa'ya gelip Rosatech Elektronik ile ilgilendiğini ve şirketi işletmek konusundaki niyetini söylediğinde herkes çok şaşırmıştı. Rosatech Sawyer için son derece küçük bir lokmaydı ve kimse onu neden satın aldığını anlayamamıştı. Sonra altı ay önce onun buradaki santralı kapatarak tüm ekipman ve kontratları San Antonio'ya taşımayı düşündüğü söylentileri ortalığa yayılmıştı. İşte o an itibarıyla kasaba halkı Sawyer'ın Rosatech'i zamanında ona iyi bakmamış olan bu kasabadan intikam almak amacıyla satın aldığına ikna olmuştu. Bobby Tom'un bildiği kadarıyla Sawyer bu söylentileri yalanlayacak herhangi bir girişimde bulunmamıştı.

Sawyer dondurma külahını sakat dizine doğru uzattı. "Bastondan kurtulmuşsun."

Bobby Tom'un çenesi kasıldı. Bastonla yürümek zorunda kaldığı o ayları hatırlamak istemiyordu. Geçen mart ayında, nekahet dönemindeyken kasabanın ileri gelenleri Bobby Tom'u, Sawyer'ı santralı kasabadan taşımamasına ikna etmeye yollamışlardı. Son derece verimsiz bir toplantı olmuştu ve Bobby Tom, Sawyer'dan hiç hoşlanmamıştı. Bir kasabanın refahını böylesine yok etmek isteyen bir adam insan olarak adlandırılamazdı.

Way bir bilek hareketiyle elindeki külahı otların arasına atıverdi. "Emekliliğe uyum sağlayabildin mi?"

"Bu kadar eğlenceli olduğunu bilseydim bunu birkaç yıl önce yapardım," dedi Bobby Tom ifadesiz bir yüzle.

Sawyer başparmağını yaladı. "Film yıldızı olacağını duydum."

"Birimizin bu kasabaya bir gelir sağlaması gerekiyordu."

Sawyer gülümseyerek cebinden araba anahtarlarını çıkardı. "Görüşürüz, Denton."

"Bobby Tom, sen misin?" Otoparka yeni girmiş olan mavi bir Oldsmobile'den tiz bir kadın çığlığı yükselmişti. Annesiyle yıllardan beri briç oynayan Toni Samuels hızla ona doğru gelirken kiminle konuşmakta olduğunu görünce olduğu yerde donakaldı. Neşeli yüzünde düşmanca bir ifade belirdi. Way Sawyer'ın kasabanın en nefret edilen adamı olduğu gerçeğini kimse saklamaya gerek görmüyordu ve adamı dışlamışlardı.

Sawyer bundan hiç etkilenmiyor gibiydi. Anahtarlarını avucunun içine aldıktan sonra Toni'yi başıyla selamladı ve bordo BMW'sine doğru ilerledi.

Bobby Tom yarım saat sonra pikabını ağaçlıklı bir sokaktaki beyaz sütunlu büyük evin önüne park etti. Yaklaşırken evin camla-

rından sokağa ışık vurduğunu görmüştü. Annesi de tıpkı onun gibi bir gece kuşuydu.

Dairy Queen'de kimsenin Gracie'yi görmemiş olması endişelerini daha da artırmış ve annesine uğrayarak Jimbo'ya başvurmadan önce daha başka neler yapabileceğine dair birtakım fikirler almaya gelmişti. Yedek anahtar her zaman sardunya saksılarının altında olurdu ama onu korkutmak istemediği için kapıyı çalmayı tercih etti.

Görkemli ve iki katlı olan evin siyah panjurları ve kızılcık kırmızısı bir kapı tokmağı vardı. Yıllar boyunca küçük bir sigorta şirketi işletmiş olan babası sonunda Telarosa'daki en başarılı işadamlarından biri olduğunda bu evi Bobby Tom üniversiteye gittiğinde satın alabilmişti. Bobby Tom'un büyüdüğü ev, şu an kasabalıların turistleri çekmeyi düşündüğü yer, kasabanın diğer ucunda bulunan küçük bir bungalovdu.

Suzy kapıyı açıp onu görünce gülümsedi. "Merhaba, küçük pastam."

Hayatı boyunca bu şekilde çağrıldığında gülmüştü, içeri girerek onu kucakladı ve kadının başını çenesinin altına kıstırdı. Suzy kollarını beline dolayarak ona sımsıkı sarıldı.

"Bir şeyler yedin mi?"

"Bilmiyorum. Sanmıyorum."

Annesi kibar ama kınayan gözlerle ona baktı. "Burada bunca boş odam varken o evi neden satın aldığını hiç bilmiyorum. Doğru düzgün yemek yemiyorsun, Bobby Tom. Bunu yapmadığını biliyorum. Mutfağa gel. Biraz lazanyam var."

"Kulağa hoş geliyor." Şapkasını koridorun köşesinde duran pirinç askılığa fırlattı.

Suzy ona döndü ve alnı özür diler gibi kırıştı. "Canını sıkmak istemem ama çatı tamircisiyle konuşmayı başarabildin mi? Bu tip

işlerle hep baban ilgilenirdi ve ne yapmam gerektiğini bir türlü bilemedim."

Bir okulun bütçesi konusunda tüm kararları veren kadının sesindeki bu belirsizlik Bobby Tom'u endişelendiriyordu ama duygularını kendine saklamayı tercih etti. "Onu bu akşamüstü aradım. Sana iyi bir fiyat verecek gibi görünüyor, bence işi ona verebilirsin."

Salona açılan gizli sürgü kapıların sımsıkı kapanmış olduğuna dikkat etti. O odanın kapandığını hiç hatırlamadığı için başıyla o tarafı işaret etti.

"Ne oluyor?"

"Önce yemeğini ye, sonra anlatırım."

Bobby Tom annesini izlemeye başladı ama boğuk bir ses duyunca olduğu yerde durdu. "İçeride biri mi var?"

Soruyu sorduğu anda annesinin üzerinde mavi ipek sabahlığının bulunduğunu fark etti. Bir an içi daraldı. Babasının ölümünden sonra hiçbir erkekle görüşüyor olduğundan bahsetmemişti ama bu görüşmediği anlamına da gelmezdi.

Kendi kendine bunun annesinin hayatı olduğunu söyledi, karışmaya hakkı yoktu. Annesi hâlâ güzel bir kadındı ve bulabileceği her türlü mutluluğu sonuna kadar hak etmişti. Kendini buna ne kadar ikna etmeye çalışırsa çalışsın yine de annesinin babasından başka bir erkekle olabileceği fikrini kabullenemiyordu.

Boğazını temizledi. "Bak birisiyle görüşüyorsan bunu anlayabilirim. Bir şeylerin önünde durmak istemem."

Annesi irkildi. "Ah, hayır. Bobby Tom gerçekten..." Sabahlığının kuşağıyla oynamaya başladı. "Gracie Snow burada."

"Gracie mi?" Bir anda içi huzurla doldu ve bunu ani bir öfke izledi. Gracie onu çok korkutmuştu! Ve onun bir çukurda ölü ola-

rak yattığını düşünürken kadın bir anda kendi annesinin sıcacık kollarında çıkmıştı.

"Buraya nasıl geldi?" diye sordu kısaca.

"Onu yoldan aldım."

"Otostop çekiyordu, değil mi? Biliyordum! Bu nasıl bir aptallık..."

"Otostop çekmiyordu. Onu görünce ben durdum." Suzy kısa bir tereddüt yaşadı. "Kolaylıkla tahmin edebileceğin gibi, senin yüzünden biraz üzgün."

"Tek üzgün olan o değil!" Sürgü kapılara doğru atıldı ama Suzy'nin kolunu tutan eli onu durdurdu.

"Bobby Tom, o içti."

Annesine baktı. "Gracie içmez."

"Bunu meyveli şaraplarımı tükettikten sonrasına kadar fark edememiştim."

Gracie'nin alkol almış olma fikri onu daha da öfkelendirdi. Dişlerini gıcırdatarak kapılara doğru bir adım daha attı ama annesi onu yine durdurdu.

"Bobby Tom, insanların içtiklerinde biraz mutlu ve sersem olduklarını bilirsin, değil mi?"

"Evet."

Suzy tek kaşını kaldırdı. "Gracie onlardan biri değil."

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ac

7

Gracie kanepede kıvrılmış yatıyordu, kıyafetleri buruşmuş, saçı bakır rengi bir yığın haline dönüşmüştü. Yüzü ve gözleri kızarmış, burnu da iyice pembeleşmişti. Bazı kadınlar ağladığında güzel olurdu ama Bobby Tom Gracie'nin onlardan biri olmadığını hemen anladı.

O kadar perişan durumdaydı ki, öfkesi bir anda sönüverdi. Ona bakarken karşısındaki bu hüzünlü kadının kendisini top gibi arabanın üzerine atan, tarihteki en kötü striptizi yapan, T-bird'ünü sabote eden ve Slug McQuire'a, Whoppers'taki garson kızların çok üzerine gittiğinde cinsel tacizle ilgili uzun bir söylev veren o cesur ve patronluk taslayan kadınla aynı kadın olduğuna inanmak gerçekten zordu.

Normal şartlar altında ağlayan bir kadınla aynı yerde bulunmaktansa katil arılarla aynı odada kilitli kalmayı tercih ederdi ama bu kadın Gracie idi ve her nasıl olduysa arkadaşı olmayı başarmıştı. Bu kez bir istisna yapabilirdi.

Suzy çaresiz gözlerle ona baktı. "Onu gece kalması için davet ettim. Yemekte iyiydi ama toplantıdan eve döndüğümde onu bu halde buldum."

"Kıyamet kopardığı kesin."

Sesini duyan Gracie başını kaldırarak kızarmış gözleriyle ona bakarak hıçkırdı. "Şimdi ben," kısık bir hıçkırık, "asla," bir hıçkırık daha, "*seks* yapamayacağım."

Suzy doğruca kapıya yöneldi. "Özür dilerim ama hazırlamam gereken Noel kartları var."

O odadan çıkınca Gracie kanepede yanında duran kâğıt mendil kutusunu eliyle bulmaya çalıştı ama gözyaşlarının arasından yerini bulması mümkün olmadı. Bobby Tom kutuya doğru gitti, içinden bir tane alarak Gracie'nin eline verdi. Gracie yüzünü mendile gömdü, omuzları titriyor dudaklarının arasından acıklı bir miyavlama çıkıyordu. Bobby Tom Gracie'nin yanına otururken onun hayatında gördüğü en acınası sarhoş olduğuna karar vermişti.

Usulca konuştu. "Gracie tatlım, ne kadar şarap içtin?"

"Ben içmem," dedi hıçkırıklarının arasında. "Alkol zayıfların koltuk değneğidir."

Gracie'nin omzunu sıvazladı. "Anladım."

Gracie mendili elinde tutmaya devam ederek başını kaldırdı ve onun şömine üzerinde olan yağlı boya tablosunu gösterdi. Babası, Bobby Tom sekiz yaşındayken annesine Noel hediyesi olarak vermişti. Çimenlerin ortasında bağdaş kurup oturmuştu, birlikte büyüdüğü köpeğine sarılıyordu, bu iri köpeğin adı Sparky idi.

Parmağını portreye doğru uzattı. "B... bu kadar tatlı bir çocuğun b... böylesine ahlak yoksunu, bencil, olgunlaşmamış, kadın düşkünü ve iş hırsızı bir sıçan olarak büyümüş olması inanılmaz!"

"Hayat bu kadar komik işte." Gracie'ye bir mendil daha uzattı. "Gracie tatlım, biraz konuşabilmemiz için ağlamaya bir süreliğine ara verebilecek misin?"

Başı titrek bir şekilde sallandı. "Ara vermeyeceğim. Neden biliyor musun? Ç... çünkü hayatımın kalan kısmını dezen... *dezenfektan*

gibi kokan patates pürelerini yemekle geçireceğim." Bir feryat daha koptu. "Etrafında sürekli olarak ölüm kol gezerken ne olur biliyor musun? Bedenin kurur!" Ellerini göğüslerinin üzerine koyarak onun irkilmesine sebep oldu. "Kuruyorlar! Kuruyorum! Şimdi de hiç seks yapmadan ölmeye mahkûmum!"

Bobby Tom'un Gracie'nin omzundaki eli öylece kalakaldı. "Bana bakire olduğunu mu söylüyorsun?"

"Elbette bakireyim! Kim benim gibi çirkin ve silik biriyle seks yapmak ister?"

Bobby Tom fazlasıyla centilmendi. "Canlı kanlı her erkek tatlım."

"Hah!" Ellerini göğüslerinden çekerek yeni bir mendil aldı.

"Ciddiyim."

Gracie sarhoşken bile onun palavralarından etkilenmiyordu. "İspatla."

"Ne?"

"Benimle seks yap. Hemen, şimdi. Evet, tam şu anda." Elleri beyaz bluzunun düğmelerine gitti ve onları açmaya başladı.

Bobby Tom onu kollarını tutarak yatıştırmaya çalıştı ve gülümsememeyi başardı. "Bunu yapamam, sevgilim. Sen böylesine sarhoşken ve işler yolunda değilken olmaz."

"S... sarhoş değilim! Sana daha önce de söyledim, ben içmem."

Gracie ellerini ondan kurtararak beceriksiz hareketlerle gömleğini kollarından aşağı kaydırdı. Bobby Tom onu engellemeyi başaramadan önce karşısında pembe naylondan, şeffaf, üzerinde kabartılı minik kalplerin bulunduğu sütyeniyle, beline kadar çıplak bir şekilde oturmaya başladı.

Bobby Tom yutkundu, sertleşmesi bir saniye bile sürmemişti. Zihninde Gracie ile birlikte olmak gibi vahşi bir düşünce belirmişti. Kariyeriyle birlikte cinsel dürtülerinin de onu terk etmiş olmasına

üzülürken bu kez böylesine basit bir şey tarafından uyarılmak daha da çok endişelenmesine yol açmıştı.

Gracie onun yüzündeki ifadeye baktıktan sonra yeniden gözyaşlarına boğuldu. "Benimle seks yapmak istemiyorsun. Göğüslerim çok ufak. Sen s... sadece büyük göğüslü kadınları seversin."

Doğru söylüyordu ve buna rağmen bakışlarını o mini boy lokmalardan ayıramıyordu. Muhtemelen çok yorgundu ve Telarosa'ya dönmek duygusal savunmalarını yerle bir etmişti ve olur olmaz her şeye tepki veriyordu. "Bu doğru değil, tatlım. Bir kadının sahip oldukları değil, bunlarla ne yapabildiği önemlidir."

"B... ben sahip olduklarımla ne yapabileceğimi bilmiyorum," diye feryat etti. "Kimse bana göstermezse nasıl öğreneceğim? Şu ana kadar bana ilgi göstermiş olan erkek bir ayak hastalıkları uzmanıyken ve bana sadece ayağımı öpüp öpemeyeceğini sormuşken bunu nereden bileceğim?"

Bu soruya verecek cevabı yoktu. Tek bildiği şey Gracie'nin bluzunu bir an önce giymesini nasıl istediğiydi.

Onu fırlattığı yerden almak üzere eğildiği anda Gracie dengesiz hareketlerle ayağa fırladı. "Önünde çırılçıplak soyunsam bile beni istemeyeceğinden eminim."

Başını kaldırdığı anda beceriksiz parmaklarıyla o çirkin lacivert eteğinin düğmesini açmaya çalıştığını gördü.

Ayağa kalktı. "Gracie, tatlım..."

Etek ayak bileklerine düştü ve Bobby Tom şaşkınlığını gizleyemedi. O çirkin kıyafetlerin böylesine tatlı bir bedeni gizlediği kimin aklına gelirdi? Gecenin bir yerinde ayakkabılarından kurtulmuş olan Gracie şu an sadece sütyen ve külotuyla karşısında duruyordu. Göğüsleri küçüktü, bu doğruydu ama ince beli, yuvarlak, şekilli kalçaları, ince ve düzgün bacakları vardı. Onun hayatı boyunca yanında taşımış olduğu kaslı amazonlarla bir tezat oluşturduğunu ve onu bu yüzden

çekici bulduğunu düşünmeye çalıştı. Poposu her gün iki saat aerobik yapanlarınkiler gibi küçük sert kürelerden oluşmuyordu, pazıları da çelik halatlara bağlı olan ağırlıklarla eğitilmemişti. Doğal bir kadın vücuduna sahipti, bazı bölgeleri yumuşak ve ince, bazı bölgeleri de dolgun ve şekilliydi.

Sütyeni ile takım olan külotuna baktıkça kasıkları daha da çok ağrıyordu. Külotun üzerinde sadece bir kalp vardı, merkezin biraz sağına doğru kayık bir şekilde yerleştirilmiş olan bu kalp kıvırcık tüylerini saklayamıyordu. Onu burada, annesinin evinin salonunun ortasında Sparky'nin bakışları altında soymak için bir arzu duymaya başladı. Bacaklarını aralayarak söylediği gibi kurumuş olup olmadığına bakmak istiyordu. Eğer öyleyse onu ıslatarak kendine hazır hale getirmek için bildiği her numarayı uygulamaya hazırdı.

Bu fikrin gittikçe hoşuna gitmeye başladığını fark etti. Bayan Gracie ile çarşafların altında geçireceği birkaç saatlik araştırma gezisi onu öldürmezdi. Hatta son derece insani bir jest olurdu. Sonra gerçeklere döndü. Şu an hayatında son ihtiyacı olan şey bir kadındı. Onlardan kurtulmaya çalışıyordu, hayvanat bahçesine bir tanesini daha eklemeye değil. Yirmi yıldır yaşadığı cinsel tecrübeye hiç orta yaşlı bir bakire dâhil olmamıştı, yasak meyveyi tatmayı ne kadar çok istiyor olsa da muhtemelen Gracie bir erkeği çıplak gördüğü anda inme geçirirdi.

Ama o kadar da kalpsiz değildi, karşısındaki kadının perişanlığını görebiliyordu. İlerleyerek onu kollarının arasına aldı. Gracie uzun, yürekler acıtan bir iç çekişle bedenini onunkine yasladı, eriyerek birbirlerine yapışmışlardı sanki.

Bobby Tom'un içinde bir şeyler oluverdi, kendini patlayacakmış gibi hissetti. Son derece eski moda ve hoş bir kokusu vardı: lavanta ve leylak... Çirkin saçları çenesinin altında yumuşacıktı, parmaklarının altındaki pürüzsüz sırtı ipek gibiydi. Ellerini omurgasının üzerin-

den beline doğru kaydırdı. Vücudunun ne kadar küçük olduğuna şaşırdı. O emreden doğasıyla gözüne çok daha iri bir kadın gibi görünmüştü hep.

Gracie'nin kolları boynuna dolandı. "Şimdi seks yapacak mıyız?"

Zonklayan kasıklarına rağmen onun bunca heves duyarak sorduğu soruyu dinlerken sesindeki endişeyi de fark etti. Parmak uçları külotuna dokunarak içeri doğru kaydı. Çıplak poposunu avuçladı ve onu sıkıca kendine doğru bastırdı. Kendini savunamayacak kadar sarhoş olan bir bakireden faydalanıyor olduğu gerçeğinden belli belirsiz bir utanç duyuyordu. Diğer taraftan kendisi için de çok uzun bir zaman olmuştu ve bu tepkisi son derece anlaşılabilirdi.

"Henüz değil, tatlım."

"Ah. Öpüşebilir miyiz?"

"Sanırım bunu yapabiliriz." Onun yaşlarla lekelenmiş olan yüzüne baktı. Güzel bir ağzı vardı, geniş ve cömertti. Başını eğerek dudaklarını dudaklarıyla örttü.

İlk randevusuna çıkmış bir liseli gibi öpüşüyordu, bu masumiyet kendisini hem heyecanlandırdı hem de huzursuz etti. Otuz yaşındaki bir kadının bundan çok daha fazla tecrübesi olması gerekirdi. Dilini kullanmaya başladı, onu alıştırmak adına küçük hareketler yaptı.

Gracie çabuk öğreniyordu, dudaklarını aralaması çok zaman gerektirmedi. Usulca inleyerek dilini ağzına sokmasına izin verdi. Meyve ve gözyaşı tadındaydı. Bobby Tom diliyle küçük darbeler vururken kendisininki kadar kaslı olmayan o yumuşak kadın kalçasını okşamanın tadını çıkardı. Küçük, yumuşak bedeninin tadını çıkarırken onun ne kadar buyurgan ve rahatsız edici bir kadın olduğunu unuttu. Ona sadece bir bakire ile birlikte olmayalı ne kadar uzun bir zaman olmuş olduğunu hatırlatıyordu.

Dudaklarının altında küçük iniltiler duydu ve Gracie'nin dili kendi macera arayışına başladı. Bobby Tom'un bedeni buna hemen

tepki verdi. Ellerini külotunun içinden çıkarıp uyluklarının üst kısmını yakalayarak onu kaldırdı. Gracie otomatik olarak bacaklarını açarak onları kalçasının etrafına sardı. Omuzlarına sımsıkı tutunduğunda Bobby Tom terlemeye başladığını fark etti. Şu anda durmazsa onun kim olduğunu unutacak ve annesinin salonunda, yerde ona sahip olacaktı. Kilitsiz kapıların ve masum çocukluk portresinin bulunduğu odada, diye hatırlatma yaptı kendisine.

"Gracie..." Bacaklarını kalçasından çözerek onu yere indirdi ve sonra kollarını boynundan çözmeye başladı. "Sevgilim, bu noktada biraz yavaşlamamız gerekiyor."

"İstemiyorum. Bana daha sonra ne olduğunu göstermeni istiyorum."

"Bunu görebiliyorum ama işin doğrusu şu ki şu an öpücüklerden fazlasına hazır değilsin." Onu kendinden uzaklaştırarak kıyafetlerini toplamak üzere yere eğildi, bu arada onu şoka uğratmamak için arkasını dönmüş olduğu sırada kendini toparladı.

Onu hızla giydirmeye başladı, kapı açılıp annesi içeri girdiği sırada Gracie eteğinin düğmesini yeni iliklemişti.

"Durumu nasıl?"

Cevap vermeyi başaramadan önce Gracie burnunu çekerek bağırdı. "Oğlun hiç de centilmen değil. Benimle seks yapmayı reddetti."

Suzy eğlenen bakışları üzerinde dolaşırken oğlunun kolunu okşadı. "Bir annenin yüreğini ısıtacak sözler bunlar."

Bobby Tom bu gece yeterince kadınla birlikte olmuştu. Gracie'ye döndü. "Beni dinle sevgilim. Bu gece burada uyuyacaksın ve hiçbir konuda üzülmeni istemiyorum. Willow yarın sabah ilk iş olarak seni görmeye gelecek."

Gracie bir kez daha onu geçerek Suzy'ye baktı. "Bu evde açık saçık filmler bulunmaz, değil mi?"

Suzy onaylamayan bakışlarla oğluna baktıktan sonra Gracie'nin kolunu tuttu. "Şimdi ikimiz üst kata doğru küçük bir yolculuk yapacağız."

Gracie'nin buna itiraz etmemesi Bobby Tom'u rahatlattı. Onları koridora kadar takip ederek şapkasını aldı. Merdiveni tırmanmaya başladıkları sırada annesine baktı. "Kaç şarap içti?"

"Üç kadeh," dedi Suzy.

Üç mü? Bobby Tom buna inanamıyordu. Sadece üç içkinin ardından elbiselerini çıkarmış ve onunla seks yapmasını istemişti.

"Anne?" Şapkasını taktı.

"Evet, hayatım."

"Ne yaparsan yap ama onu sakın altılı bira paketlerinin yanına yaklaştırma."

Aspirin Gracie'nin midesini yaktı, Suzy Denton'ın verandasına açılan sürgülü kapıyı açınca geç sabah güneşi gözlerine girdi. Evin arka tarafını begonviller sarmıştı, avlunun bir yanındaki ceviz ve birkaç manolya ağacının gölgelediği rustik çiti de hanımelleri... Bahçenin güneş alan bölgesiniyse pembe ve beyaz petunyalar, sardunyalar, papatyalar ve Cezayir menekşeleri süslüyordu. Alçak çalı çitlerin arasından sulama sisteminin sesi geliyordu, bu sabah sulamasının ardından her şey çok daha taze ve temiz kokuyordu.

Ev sahibesi hâkî şortu ve üzerinde bir papağan resmi bulunan parlak renkli tişörtüyle küçük yeşil bahçesinde dizlerinin üzerine çökmüştü. Başını kaldırarak gülümsedi. "Bayan Craig gitti mi?"

Gracie başıyla onayladıktan sonra başıyla böylesine sert bir hareket yaptığı için büyük bir pişmanlık duydu. Yüzünü buruşturduktan sonra Suzy'nin çalışmakta olduğu bölgeye doğru ağır adımlarla ilerlemeye başladı.

"Willow beni tekrar işe almak istiyor." Dikkatle eğilerek üst basamağa oturdu.

"Öyle mi?"

"Ama prodüksiyon yardımcısı olarak değil. Bobby Tom'un yardımcısı olarak."

"Ah."

"Ona düşüneceğimi söyledim." Gracie iyice buruşmuş olan lacivert eteğini bacaklarına sardı, bavulunu Thunderbird'ün bagajında bırakmış olduğu için tek giyeceği buydu. Güçlükle yutkundu. "Suzy, sana dün gece konusunda ne kadar üzgün olduğumu anlatamam. Benim için yaptığın onca şeyden sonra misafirperverliğini kötüye kullandım ve seni kendi evinde utandırdım. Davranışım gerçekten kabul edilemezdi, bu hayatımda yaptığım en kınanması gereken şeydi."

Suzy gülümsedi. "Gerçekten de çok korunaklı bir yerde büyüdün değil mi?"

"Bu bir bahane değil."

"Dün çok kötü bir şok yaşadın," dedi Suzy nezaketle. "Buna her kadın üzülürdü."

"Kendimi onun *kollarına attım*."

"Buna çok alışık, hayatım. Şu ana kadar unutmuş olduğundan eminim."

Kendilerini Bobby Tom'un önünde utanılacak duruma düşüren kadınlardan biri olmak gururunu çok incitiyordu ama gerçeği inkâr edemezdi. "Her zaman kadınlar üzerinde bu kadar güçlü bir etkiye mi sahip oldu?"

Suzy yeşil bahçe kovasından küçük çapayı alarak bahçenin kenarındaki toprağı gevşetmeye başladı. "Hayat pek çok açıdan Bobby Tom için kolaydı. Çocukluğundan bu yana hep iyi bir sporcuydu, hep de mükemmel bir öğrenciydi."

Gracie ona okumayı öğretme teklifini hatırlayınca için için irkildi. Suzy bir tutam lavantayı avucunda ezdikten sonra koklamak üzere burnuna doğru götürdü. Gracie onun başka bir şey söylemeyeceğini düşünmeye başladığı sırada ellerini silkeleyip konuşmaya devam ederek onu şaşırttı.

"Diğer çocuklar arasında da popülerdi. Erkekler onu severdi çünkü hiçbirine zorbalık yapmazdı. Daha ilkokuldayken bile kızlar evimize gelmek için birtakım bahaneler bulurlardı. Bundan nefret ederdi, özellikle de dördüncü sınıfta hayatını perişan ettikleri için daha da kızgındı. Ona aşk mektupları gönderip takip ederlerdi. Diğer çocuklar da onunla acımasızca dalga geçerdi."

Elleri hâlâ çapanın üzerindeydi, kelimeleri seçmekte zorlanıyormuş gibi ağır ağır konuşuyordu. "Bir gün Terry Jo Driscoll –şimdi Terry Jo Baines oldu– evin giriş yoluna tebeşirle kocaman kırmızı bir kalp çizerek yanına 'Bobby Tom, Terry Jo'yu seviyor' yazdı. Bobby Tom üç arkadaşıyla birlikte eve doğru gelirken etrafına çiçekler çizmekle meşguldü. Bobby Tom ne yaptığını görünce ön bahçeden uçarak geçti ve onu yakaladı."

Gracie dokuz yaşındaki çocuklar hakkında pek bilgi sahibi değildi ama bu durumun onun için ne kadar utanç verici olduğunu hayal edebiliyordu.

Suzy fesleğenlerin köklerinin dibinde büyümeye başlamış olan yabani otlara yeni bir saldırıda bulundu. "Diğer çocuklar seyretmiyor olsaydı muhtemelen olay orada son bulacaktı. Ama çocuklar yazıyı görünce gülmeye başladı. Terry Jo da gülmeye başladı ve onlara Bobby Tom'un kendisini öpmek istediğini söyledi. Bobby Tom kendini kaybetti ve kızın koluna bir yumruk attı."

"Dokuz yaş için bunun oldukça anlaşılabilir bir tepki olduğunu düşünüyorum."

"Babası söz konusu olduğunda değil. Hoyt kargaşayı duydu ve ön kapıya çıktığı anda Bobby Tom'un kıza vurduğunu gördü. Bir füze gibi dışarı fırladı ve Bobby Tom'u ensesinden yakaladığı gibi arkadaşlarının önünde dövdü. Bobby Tom aşağılanmıştı; arkadaşları utanmıştı. Bu Hoyt'un onu tek dövüşüydü, kocam bir erkeğin bir kadına vurmasının yeryüzündeki en alçaltıcı durum olduğunu düşünürdü ve oğlunun o sırada henüz dokuz yaşında olması bu fikrini değiştirmedi."

Canı sıkılmış gibiydi. "Bobby Tom ile babası birbirlerine çok yakınlardı ve oğlum bu dersi asla unutmadı. Bu kulağa aptalca gelebilir ama bazen gereğinden fazla ders almış olduğunu düşünüyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yıllar boyunca kadınların kendilerini nasıl onun kucağına atmış olduğuna inanamazsın. Buna rağmen bir tanesine bile herhangi bir kabalık yapmadı. Sadece futbol hayranlarından bahsetmiyorum, evli kadınlar, parazitler, servet avcıları... Bobby Tom ise hiçbir kabalık yapmadan hep mesafeyi korumaya çalıştı. Bu sana da biraz garip gelmiyor mu?"

"Etrafındaki kadınları uzaklaştırmak için basit bir kabalıktan çok daha sofistike sistemler geliştirmiş durumda." Gracie Suzy'nin futbol testinden haberdar olup olmadığını düşündü.

"Kesinlikle. Ve bunu uzun yıllar boyunca otomatik olarak yapmaya alıştığı için etrafına nasıl kalın bir duvar ördüğünün onun bile farkında olduğunu sanmıyorum artık."

Gracie bunu düşündü. "O inanılmaz. Her kadına gülümsüyor, hepsini abartılı bir şekilde pohpohluyor ve onlara sadece duymak istediklerini söylüyor. Hepsinin kendini bir kraliçe gibi hissetmesini sağlıyor. Sonra da kendi bildiğini okuyor."

Suzy başıyla onayladı, ifadesi mutsuzdu. "Şimdi düşünüyorum da, Bobby Tom Terry Jo'ya o hareketi yaptığında Hoyt daha akıllıca

davranabilirdi. Bobby Tom'un yaptığı şey sadece o anki hislerini dışa vurmaktı ve hiçbir zaman da zalim bir çocuk olmamıştı yani bunu bir alışkanlık haline getirmezdi. Zaten Terry Jo da iyileşti. Onun ilk ciddi olduğu kız arkadaşıydı." Dudaklarında gergin bir gülümseme belirdi. "İşin acı yanı ona kısa bir süre önce bu olaydan bahsettiğimde bana babasının kesinlikle doğru şeyi yapmış olduğunu söyledi. Bunun ona neye mal olduğunun farkında değilmiş gibi görünüyordu."

Gracie ona bir şeylere mal olduğundan pek de emin değildi. Bobby Tom son derece çekici, yetenekli, yakışıklı ve zekiydi. Bunların yanı sıra egosunun da gelişmiş olması doğal değil miydi? Yeryüzünde ona uygun bir kadın bulunduğuna inanmıyordu. Özellikle de Ohio, New Grundy'den gelen, otuz yaşında, küçük göğüslü ve çirkin saçlı biri hiç olmazdı.

Suzy çapayı yeşil kovaya atarak ayağa kalktı. Bir an mutlu gözlerle bahçesine bakındı. Fesleğen ve lavanta kokuları her yeri sarmıştı. "Burada çalışmayı seviyorum. Kendimi huzurlu hissettiğim tek yer burası." Utanmış gibiydi, açıklamaması gereken çok özel bir şeyi açıklamıştı sanki.

"Bu beni ilgilendirmez biliyorum Gracie ama olanların bu işi kabul etmeni engellemesine izin vermemelisin." Bahçe kovasını yerden aldı. "Bana Ohio'ya dönmek istemediğini söylemiştin ve şu an aldığın başka bir teklif yok. Bobby Tom kadınların onu gördüklerinde kendilerini kaybetmelerine alışıktır ve dün gecenin senin üzerindeki etkisi onun üzerinde olandan çok daha fazla." Sözlerini destekleyen bir tebessümün ardından içeri girerek gözden kayboldu.

Gracie Suzy'nin onu rahatlatmaya çalıştığının farkındaydı ama yine de sözleri canını acıtmıştı çünkü gerçek olduklarını biliyordu. Bobby Tom'a hiçbir şey ifade etmiyordu, oysa o kendisine çok şey ifade ediyordu. Onu görünce aklı başından gidiyordu, hatta durum bundan da kötüydü ve kalbini de kaybetmekten çok korkuyordu.

Bu bilgiyle yüzleşmemek için gözlerini sımsıkı yumdu ama bir faydası olmadı. Kendine hiç yalan söylememişti ve bunu şu anda da yapamazdı. Kollarını dizlerine sararak gerçekle yüzleşti: Geçen hafta içinde Bobby Tom Denton'a âşık olmuştu. Ulaşması imkânsız olan bir adama delicesine âşık olmuştu ve durum bu kadar üzücü olmasaydı komik olarak bile adlandırılabilirdi. O ölümcül şaraplar, içinde yaşadıklarını Bobby Tom'u gördüğü anda su yüzüne çıkarıvermişti.

Onun için yanıp tutuşuyordu. O son derece vahşi ve pervasızdı, Gracie'nin olamayacağı her şeydi, onu içinde yıllardır nadasa bırakmış olduğu tüm tutkuyla seviyordu. Güzel bir kuğu tarafından büyülenen çirkin bir kuş gibi onun fiziksel güzelliğinden etkilenmişti. Kendine olan güveni ve hiç çaba harcamadan sahip olduğu cazibesi Gracie'yi hem sersemletmiş hem de kendini yeniden genç hissetmesini sağlamıştı.

Şu son altı günde bir ömür yaşamış olduğunu düşünüyordu, dizlerini iyice göğsüne çekerek kendini acı gerçekle yüzleşmeye zorladı. Hollywood'da göz alıcı bir kariyer yapma hayali bu kadardı işte, mantıksız hayaller umutsuz bir şekilde kontrolden çıkmıştı, gerçek yaşamından son derece uzaklardı. Kendi kendine bir oyun oynamıştı ve bunu artık sürdüremeyecekti, onun için Hollywood'da büyülü bir yaşam yoktu. Windmill'deki bu aptal iş onu hiç de heyecan verici bir kariyere ulaştırmayacaktı. Bu da bir fanteziydi sadece. Bu iş biter bitmez New Grundy'ye ve huzurevine geri dönecekti. Ait olduğu yer orasıydı.

Gerçeği kabullenmek ona garip bir huzur verdi. Hayatındaki yanlış huzurevi değildi, bunu şimdi fark ediyordu; hayatındaki yanlış hayatıydı. Huzurevini işletmeyi seviyordu ama işini kendini yaşıtlarından izole etme bahanesi olarak kullanmıştı çünkü hep bir anormallik olduğunu sanmıştı. Oraya saklanmış ve bunu sadece bir iş olarak görmemiş, tüm hayatı haline getirmişti.

Bahçeden gelen huzurlu kokuları içine çekerken farklı bir heyecan hissetti. Sadece otuz yaşındaydı, değişiklikler yapabilecek kadar gençti. Ama bugüne kadar düşündüklerini yaparak değil. Kaçarak değil. Tam tersine hayatının her dakikasını korkusuzca yaşayarak. Kendini gülünen ya da reddedilen biri olmaktan korumaya çalışarak değil... hem bunlar onu öldürmezdi. Ayrıca kendisine Bobby Tom'u her bir zerresiyle sevme iznini verecekti.

Kalbi deli gibi atmaya başladı. Buna cesareti var mıydı? Bu iş bittiğinde huzurevine dönecekti... öncelikle bunu kabullenmesi gerekiyordu. Ama bu arada... öleceğini bile bile kendini uçurumun tepesinden atacak yüreğe sahip miydi? Bu kısacık sürede onunla birlikte olup her kıymetli anın tadını çıkarabilecek güce sahip miydi?

Kararını verdiği anda içinde bir sevinç patlaması oldu. Onun yardımcısı olma görevini kabul edecek ve aklını kullanamadan âşık olduğu bu yıldız ışığına sahip olan adamla geçireceği her anın tadını çıkaracaktı. Her bakışını, her tebessümünü, her hareketini zihninde kayda alacaktı. Tedbirli olmaktan vazgeçip kendini ona verecekti, kabul ettiği kadarını. Belki de onunla sevişirdi. Muhtemelen sevişmezdi. Ne olursa olsun kendini ona koşulsuz olarak verecekti, bittiğinde ise elinde anılardan oluşan muhteşem bir hazine olacağını umuyordu.

Kendine söz verdi. Ona karşı hissettiği bu yoğun sevgi onun her yönünü görmesine engel olmayacaktı, iyi ve kötü her şeyini, o canavarca egosunu, keskin zekâsını ve son derece tehlikeli olan çıkarcı cazibesini asla göz ardı etmeyecekti. Aşkı ilkeleriyle çakışmayacaktı. Sadece kendisi olacaktı, bu Bobby Tom için yeterli olmasa da Gracie'nin sahip olduğu tek şeydi.

Gözlerini yumarak onu zihninde canlandırdı: aklını başından alan bir tebessüm ve Stetson'ıyla yürürken yıldız tozları çıkaran kozmik bir kovboy. Bu yıldız tozları üzerine düşüyor, hırpalanmış bedenine yeni bir can katıyor ve ezik yüreğini uyandırıyordu.

Bobby Tom Denton ile "sonsuza dek mutlu yaşadılar" ile biten bir hikâyeye sahip olamayacağını biliyordu, yüreği acıyordu ama zihni yine de gerçeklere sıkı sıkıya demirliydi. Bobby Tom aşkına karşılık vermeyecekti. Olağanüstü erkekler olağanüstü kadınlarla birlikte olurlardı ve kendisi son derece sıradandı. Bu duygusal karmaşadan hasar almadan çıkabilmesinin tek yolu bir efsaneye âşık olduğunu unutmamasıydı. Onuru herkesin yaptığı gibi ondan bir şeyler koparmasına asla izin vermezdi. Kalbini, karşılığında hiçbir şey alma umudu olmadığını bilerek tamamıyla ona sunacaktı. Ve bu iş sona erdiğinde tanrıların kutsamış olduğu bu adam sadece bir tek şeyi hatırlayacaktı, Gracie Snow hayatında ondan bir şeyler koparmaya çalışmayan tek insan olmuş olacaktı.

Bir saat sonra böylesine köklü bir karar vermiş olmanın etkisiyle hâlâ midesi bulanan Gracie, Bobby Tom için hazırlanmış olan kahverengi ve gri karavana yaklaştı. Bir gece önceki olay, sarhoşluğu ve yeni vermiş olduğu kararın ardından onunla yüzleşmek zor olacaktı ama yapılması gerekiyordu. Basamakları çıkmadan önce yandaki karavanın kapısı açıldı ve Natalie Brooks dışarı çıktı.

Gracie "yeni Julia Roberts" olarak tanıtılan bu uzun bacaklı esmer aktristi inceledi ve Bobby Tom'un bu mükemmel yaratıkla çekeceği aşk sahnelerini hatırlayınca bir anda darmadağın oldu. Kadının alametifarikası haline gelmiş olan kahverengi saçlarına baktı; şu an gayet düzgün bir atkuyruğu şeklinde toplanmış olması güzelliğinden hiçbir şey eksiltmemişti. Yüzünde hiç makyaj olmamasına rağmen bu yirmi dört yaşındaki oyuncu gerçekten de nefes kesiciydi. Yüz hatları oldukça belirgindi: kalın, koyu renk kaşlar; çekik yeşil gözler; geniş, alımlı dudaklar ve bembeyaz dişler. Buruşuk kahverengi bir şort ve eş değer buruşuklukta pembe bir polo yakalı tişört giymişti, ikisi de özel tasarımdı.

"Merhaba." Gracie'ye dostça gülümseyerek elini uzattı. "Ben Natalie Brooks."

"Gracie Snow." El sıkışmanın ardından elini çekerken yaptığı ani hareketin etkisiyle yüzünü buruşturdu. "Filmleriniz çok hoşuma gidiyor, Bayan Brooks. Gerçek bir hayranınızım."

"Bana Natalie de. Elvis şu anda uyuyor yani konuşacak zamanımız var." Karavanın gölgesine konmuş olan iki adet katlanır alüminyum sandalyeyi gösterdi.

Gracie Elvis'in kim olduğunu bilmiyordu ama Natalie Brooks gibi bir ünlüyle sohbet fırsatını kaçırmayacaktı, özellikle de Bobby Tom ile karşılaşmasını geciktirdiği için mutluydu. Yerlerine oturduktan sonra Natalie konuşmaya başladı. "Referanslarının kusursuz olduğunu Anton'dan biliyorum, kocam da ben de öylesine kısa bir zamanda gelmiş olmanı son derece takdirle karşılıyoruz. Elvis için en iyi olanı seçmekte kararlıydık."

Gracie onun neden bahsettiğini bilmiyordu ama oyuncunun bu umutsuz ciddiyetini çok sevimli bulmuştu.

"Sana söylemem gereken ilk şey şu: Anton ve ben programlara inanmayız. Yani Elvis yaygaraya başladığı anda onu hemen bana getirmeni istiyorum. Hiçbir şekilde yan ürünlerle beslenmeyecek. Anton ve ben onun anne sütü alarak bağışıklık sistemini sonuna kadar güçlendirmesini tercih ediyoruz. Ailede alerji çok belirgin bir özellik olduğu için de endişeleniyoruz –Anton'un kuzeni son derece alerjik– bu nedenle de Elvis altı aylık olana kadar anne sütünden başka bir şeyle beslenmeyecek. Bu konuda aynı fikirdesin, değil mi?"

"Ah, elbette." Gracie pek çok kez kendini bebek emzirirken hayal etmişti, bu görüntü o kadar güzel olurdu ki neredeyse canı yanardı. "Ama altı ay sadece anne sütüyle beslenmek için uzun bir süre değil mi? Bence tahıla da ihtiyacı olacak."

Natalie Gracie'ye sanki bebeğini arsenikle beslemesini söylemiş gibi baktı. "Hiç de değil! Bebeğin ilk altı ayında anne sütü başlı başına mükemmel bir besin kaynağı. Aslında Anton'un bunları sana anlatmış olması gerekirdi. Bu çok zor... Los Angeles'ta çalışıyor ve bu ilk ayrılığımız. Hafta sonları uçakla gelecek ama yine de zor olacak."

Gracie bir dadı ile karıştırılmanın bir striptizci ile karıştırılmaktan daha kötü olduğunu düşündü. "Üzgünüm, Natalie. Bunu hemen söylemeliydim ama söylediklerin o kadar hoştu ki dikkatim dağıldı. Bunu bazen yapıyorum. Ben dadı değilim."

"Değil misin?"

Gracie başını iki yana salladı ve şakaklarında hissettiği ağrı ona yine sefil sarhoşluğunu hatırlattı. Hemen durarak konuşmasına devam etti. "Prodüksiyon yardımcılarından biriyim. İşin aslında öyleydim ama şimdi Bobby Tom Denton'ın yardımcısıyım."

Gracie, Bobby Tom'un adı geçince Natalie'nin de diğerleri gibi baygın bakışlara sahip olmasını bekliyordu ama o sadece başıyla onayladı. Sonra hızla başını kaldırdı ve gözlerinde bir panik belirdi. "Duydun mu?"

"Neyi?"

Hızla iskemleden kalktı. "Elvis. Ağlıyor." Uzun bacaklarıyla basamakları tırmandı. İçeri girmeden hemen önce, "Burada bekle sana onu göstereceğim," dedi.

Gracie aşırı annelik duygularına rağmen Natalie Brooks'u sevmeye başladığını hissetti ve bebeğini merak etmeye başladı. Böylelikle sorumluluklarını da biraz daha erteleyebilirdi.

O anda alet kamyonlarından biri yer değiştirdi ve Bobby Tom'un ahırın yanında birkaç çekici genç kadınla konuşmakta olduğunu gördü. Son moda kıyafetlerinden ekipten olmadıkları belliydi, Telarosa'nın kadınları futbol testini geçmek için sıraya girmeye mi başlamışlardı? Bobby Tom'un üzerinde sadece kotu ve çizmeleri

vardı. Güneş sarı saçlarında ve çıplak göğsünde parlıyordu. Onu görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Makyözlerden bir tanesi ona yaklaşarak plastik bir şişeden göğsüne yağ sıkarak kaslarının daha da parlamasını sağladı. Bobby Tom başını eğerek kendine baktı. Bu mesafeden bile o bakışlardaki afallamayı görebiliyordu, onun bu süslemeyi gereksiz bulduğunu anlayınca gülümsemekten kendini alamadı.

Natalie kucağında yumuşacık bir örtüye sarılmış bir yığın ve yüzündeki hoş gülümsemesiyle geri döndü. "Bu Elvis," dedi yeniden iskemlesine otururken. "Yarın dört aylık olacak. Merhaba de, tatlım. Gracie'ye merhaba de."

Gracie hayatında gördüğü en çirkin bebeğe baktı. Minyatür bir sumo güreşçisine benziyordu. Burnu basıktı, küçük gözleri neredeyse yanaklarının kırışıklıkları arasına gizlenmişti, çenesi de yoktu.

"Ah, bu ne... güzel bir bebek," dedi görev icabı.

"Biliyorum," diye atıldı Natalie.

"Alışılmadık bir ada sahip."

"Eski ve onurlu bir isim," dedi Natalie savunmaya geçerek. Sonra üzülmüş gibi göründü. "Dadıya ne olduğunu öğrenmek için şimdi kocamı aradım. Dün gece, dadının dört aylık bebeklerin artık tahılla da beslenmesi gerektiğini düşündüğünü öğrenmiş, o yüzden korkarım yeniden başa döndük. Şu anda İngiliz Kraliyet ailesiyle çalışmış olan dadılardan biri hakkında araştırma yapıyor."

Gracie Natalie'nin yüzünde bunun bile yeterli olmayacağına inanan bir ifade gördü.

İsteksizce de olsa iznini rica ederek Bobby Tom'a doğru ilerlemeye başladı ama son dakikada tüm cesaretini yitirerek yemek karavanının etrafında bir tur attı. Belki de bir fincan kahvenin ardından onunla karşılaşmaya hazır olurdu.

8

Bobby Tom kötü bir ruh halindeydi. Çimlerin büyümesini izlemek bile film çekmekten çok daha enteresan olabilirdi. Buraya geldiğinden beri tek yaptığı şey üstsüz bir şekilde ortalıkta dolanıp viski şişesinden buzlu çay içmek ve ahırın çitini tamir ediyormuş gibi görünmekti. Daha adam gibi terlemeye başlamadan önce "kes" diyorlardı ve durmak zorunda kalıyordu. Makyaj yapılmasından hoşlanmıyordu, Stetson'ı olmadan dışarıda dolanmayı sevmiyordu, göğsüne bebek yağı sıkılması ise onu deli ediyordu, üzerine toplanan tozları fırçaladıklarında bile bundan hoşlanmıyordu.

Bütün bu ilgi kendini bir muhallebi çocuğu gibi hissetmesine sebep oluyordu. Kotunun fermuarını bile daha yukarı çekememesi için bir noktada sabitlemişlerdi. Öylesine açıktı ki içine külot giyme şansı kalmamıştı. Kot zaten bir beden küçüktü, bu süre zarfında sertleşmemeyi ummaktan başka çaresi yoktu, bu gerçekleştiği anda tüm dünya buna şahit olacaktı.

Ruh halinin daha da kötüleşmesinin sebeplerinden biri de Telarosa nüfusunun yarısının çöpçatanlık yapmak amacıyla sete doluşmasıydı. Pek çok Tammy, Tiffany ve Tracy ile tanıştırılmıştı ve beyni aşırı derecede yüklenmişti. Bir de Bayan Gracie Snow me-

selesi vardı. Gün ışığında dün gece olanlar artık o kadar da komik görünmüyordu gözüne.

Kadın sekse o kadar açtı ki bu kaşıntısını geçirecek birini bulması an meselesiydi ve onunla yatağa girmeden önce âşığının sağlık geçmişini incelemeye kalkışacağından da hiç emin değildi. New Grundy'de yaşarken seçenekleri oldukça sınırlı olmalıydı ama bu ekipteki erkek sayısı kadınlardan çok fazlaydı ve bir tanesinin Gracie'nin bekâretine son vermesi için ikna olması hiç de zor olmayacaktı, özellikle de o çirkin kıyafetlerin altında aslında çok tatlı küçük bir beden olduğu duyulduktan sonra bu hiç zor olmazdı. Bu anıyı zihninden silmeye çalıştı.

Otuz yaşına dokunulmadan gelmiş olduğuna inanmak çok zordu; o buyurgan tavırları ve araba motorlarıyla ilgili gerilla taktikleriyle muhtemelen New Grundy'de bulunan erkekleri korkutup kaçırmayı başarmıştı. Onun biraz önce Natalie Brooks ile sohbet ettiğini görmüştü. Sohbetleri sona erdiğinde ona yaklaşmaya başlamıştı ama sonra cesaretini yitirerek yemek vagonuna yönelmişti. Eski kız arkadaşlarından biri olan Connie Cameron ona kesinlikle zor zamanlar geçirtmiş olmalıydı. Şimdi de kameraların arkasına saklanmıştı ve eğer yanılmıyorsa derin nefes alma egzersizleri uyguluyordu. Onun bu perişanlığına son verme kararı aldı.

"Gracie, buraya gelebilir misin?"

Korkuyla yerinden sıçradığını gördü. Dün gece onun yaptıklarını kendi yapmış olsa birincil görgü tanığıyla karşılaşmaktan bu kadar endişelenmezdi ama Gracie ona doğru yürürken ayaklarına beton kalıplar bağlanmış gibi ilerliyordu. Üzerindeki buruşuk lacivert takımı ona seksen yaşında bir rahibe havası veriyordu, insanın nasıl bu kadar zevksiz bir kılığa bürünebildiğini bir kez daha düşündü. Tam karşısında durarak koyu renkli güneş gözlüğünü başının üzerine doğru kaldırdı, gözlük saçların arasında âdeta kayboldu. Buruşuk

kıyafetlerini, kızarmış gözlerini ve tebeşir rengi almış tenini inceledi. *Acınası bir durum.*

Gözlerinin içine bakamamasından hâlâ utandığını anladı. Onun normaldeki diktatörce tavırlarını göz önüne aldığında şu anki durumu kabul edilemezdi, bir an önce kendisine gelmesini sağlamak için saldırgan bir tavır sergilemesi gerektiğine karar verdi. Zaten düşmüş olan birine tekme atmak doğasına aykırıydı ama şu an geri adım atarsa gelecekte sorumlunun kim olduğunu ona hatırlatmak zor olabilirdi.

"Sevgilim, bugün benim için yapmanı istediğim birtakım işler var. Artık benim için çalıştığına göre bu konu pek hoşuma gitmese de T-bird'ümü kullanmana izin vermeye karar verdim. Arabaya benzin alınması lazım. Cüzdanım ve anahtarlar bana kullanmam için verilen karavandaki masanın üzerinde. Karavandan bahsetmişken yeteri kadar temiz bir yer değil. Kasabaya indiğinde bir fırça ve Lysol alırsan yerdeki bazı lekeleri de temizleyebilirsin."

Bu sözler Gracie'yi hızla kendine getirdi, Bobby Tom böyle olacağını biliyordu. "Bana karavanının yerini ovmamı mı söylüyorsun?"

"Sadece kirli olan kısımları. Ah tatlım, kasabadayken bir eczaneye uğrayıp bir kutu da prezervatif alabilir misin?"

Ağzı öfkeyle açıldı. "Sana prezervatif almamı mı istiyorsun?"

"Evet. Başında babalık davaları olunca adımlarını daha dikkatli atmayı öğreniyorsun."

Gracie boynundan saç hattına kadar kızardı. "Bobby Tom sana prezervatif almayacağım."

"Almayacak mısın?"

Başını iki yana salladı.

Bobby Tom ellerini kotunun ceplerine sokarak hüzünle başını salladı. "Bunu yapmayı hiç istemezdim ama iletişim şeklimizi işin

başında net olarak ortaya koymamız gerektiğini anlıyorum. İş unvanının ne olduğunu hatırlıyor musun?"

"Senin, eee, özel yardımcınım."

"Bu kesinlikle doğru. Anlamı da bana özel olarak yardımcı olman."

"Bu kölen olduğum anlamına gelmiyor."

"Bu konuyu Willow'un sana açıklamış olduğunu umuyordum." İçini çekti. "Sana yeni işinden bahsederken patronunun ben olduğumu da söyleyecekti, bunu yaptı mı?"

"Bundan bahsetti."

"Söylediğim her şeyi yapman gerektiğini de söyledi mi?"

"O... Evet, pekâlâ, söyledi. Ama bence bunu kast..."

"Ah, kesinlikle ediyordu. Bugünden itibaren patronun benim, emirlere uyduğun sürece son derece iyi anlaşacağımızdan eminim. Yerleri bugünkü çekimler sona ermeden önce temizleyebilirsen çok müteşekkir olacağım."

Gracie'nin burun delikleri iyice açıldı, kulaklarından çıkan buharı da görebiliyordu. Gracie dudaklarını içinden kurşunlar fırlatacakmış gibi büzdükten sonra çantasını kaptı.

"Pekâlâ."

Onu yeniden çağırmadan önce biraz uzaklaşmasını bekledi. "Gracie?"

Son derece temkinli bakışlarla dönerek ona baktı.

"Şu prezervatif konusu var ya sevgilim. Jumbo boy olmalarına dikkat et. Küçükler çok sıkıyor."

Bobby Tom bugüne kadar zaten kızarmış olan bir insanın daha da kızarabildiğine hiç tanık olmamıştı ama Gracie bunu başardı. Eliyle güneş gözlüğünü buldu, gözlerinin üzerine indirdi ve ortalıktan yok oldu.

Bobby Tom usulca güldü. Ona karşı zorbalık yaptığı için kendini kötü hissetmesi gerektiğini biliyordu ama nedense halinden çok memnundu. Gracie izin verdiği takdirde erkekleri çileden çıkaracak tipte olan kadınlardandı, her şeyi baştan düzene koymak çok daha iyiydi.

Bir saat sonra tüm alması gerekenleri almış olarak eczanenin otoparkında Bobby Tom'un Thunderbird'ünde oturuyordu. Tezgâhta olanları hatırladıkça hâlâ yanakları yanıyordu. Kendine modern ve sosyal farkındalığa sahip olan kadınların sürekli olarak prezervatif aldıklarını söyleyip durduktan sonra cesaretini toplamış ve tam bu işi yaparken yanında Suzy Denton'ı görüvermişti.

Kutu bir saatli bomba gibi elinde duruyordu. Suzy elbette ki onu görmüştü ve bakışlarını bulvar gazetelerinin birinin üzerindeki iki başlı köpeğe sabitlemişti. Gracie o an ölmek istemişti.

Şu anda da duygularını yanında bebek arabasında yatmakta olan Elvis ile paylaşıyordu. "Tam kendimi Suzy'ye daha fazla utandıramayacağımı düşündüğüm sırada bu da oldu."

Elvis geğirdi.

Gracie her şeye rağmen gülümsemeyi başardı. "Senin için söylemesi kolay tabii. Prezervatifleri alan sen değildin."

Elvis güldü ve ağzından tükürük baloncukları çıktı. Çiftlikten ayrılmak üzereyken Natalie'ye rastlamıştı, deliler gibi ortalıkta dolanıyor ve günün ilk sahnesinin çekiminde yer alabilmek için Elvis'i teslim edebileceği güvenilir birini arıyordu. Gracie bu işe gönüllü olunca ona teşekkür ettikten sonra bir dizi talimat vermeye başlamış ve Gracie bu konuda not almaya başlayınca biraz olsun rahatlamıştı.

Gracie'nin akşamdan kalmalığı geçmişti, başı artık ağrımıyordu. Bagajdaki bavulunu almış ve yola çıkmadan önce karavanda üzerine temiz ama maalesef buruşuk olan siyah kahverengi çizgili yeni bir elbise geçirmişti. Kendini yeniden insan gibi hissetmeye başlamıştı.

Kasabanın çıkışına varmak üzereyken burnuna keskin bir koku doldu, ardından da kirli bezinden hoşlanmayan bebek mutsuz sesler çıkarmaya başladı. Gracie ona baktı. "Seni rezil şey."

Elvis yüzünü buruşturarak ağlamaya başladı. Yolda trafik yoktu, bebeğin altını değiştirmek üzere arabayı kenara çekti. Yerine döndüğü sırada çakıllar üzerinde duyduğu tekerlek sesi dikkatini dağıttı.

Oturduğu yerde dönünce yolda tam arkasına park eden bordo BMW'den inmekte olan mükemmel dikişlere sahip gri takım elbiseli, son derece heybetli olan adamı gördü. O yaştaki bir erkek için oldukça çekiciydi. Kısa siyah saçlarında kırlar vardı, dikkat çekici bir yüzü ve oldukça güçlü bir vücudu vardı, yağ fazlası da yoktu.

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" diye sordu arabasının yanında durarak.

"Hayır, ama teşekkür ederim." Başıyla bebeği gösterdi. "Bezini değiştirmem gerekti."

"Anladım." Ona gülümseyince Gracie de gülümsediğini fark etti. Yeryüzünde hâlâ başkalarına yardım etme rahatsızlığına katlanan insanlarını bulunduğunu görmek güzeldi.

"Bu Bobby Tom Denton'ın arabası değil mi?"

"Evet, öyle. Ben onun yardımcısıyım. Adım Gracie Snow."

"Merhaba Gracie Snow. Ben Way Sawyer."

Araba telefonunda Bobby Tom'un Belediye Başkanı Baines ile yaptığı konuşmaları hatırlayınca gözleri irileşti. Demek tüm Telarosa'nın hakkında konuştuğu adam buydu. Way Sawyer'ın adını, başında "orospu çocuğu" eklentisi olmadan ilk duyuşuydu.

"Bunu adımı duymuş olduğunuza yoruyorum."

Temkinli davrandı. "Sadece bir gündür kasabadayım."

"O zaman kesin duymuşsunuzdur." Sırıtarak başını koltuğunda yeniden kıpırdanmaya başlayan Elvis'e doğru eğdi. "Sizin bebeğiniz mi?"

"Ah, hayır. Oyuncu Natalie Brooks'un. Ben ona bakıyorum."

"Güneş gözlerine giriyor," dedi. "Bir an önce yola çıksanız iyi olacak. Tanıştığımıza memnun oldum, Gracie Snow." Başıyla selam verdikten sonra dönerek arabasına doğru yürümeye başladı.

"Ben de tanıştığımıza memnun oldum, Bay Sawyer," diye seslendi arkasından Gracie. "Durduğunuz için teşekkür ederim. Herkes yapmazdı."

Adam ona el salladı ve Gracie yola çıkarken Telarosa halkının adamın alçaklığını abartıp abartmadığını düşündü. Ona son derece iyi bir adam gibi görünmüştü.

Elvis kuru bezine rağmen yüzünü buruşturarak huzursuzlanmaya başlamıştı. Saatine bakınca bir saati geçirmiş olduğunu gördü. "Seni eski karavanına geri götürme zamanı geldi, kovboy."

İçinde prezervatif kutusunun bulunduğu torba kalçasına çarpınca ona âşık olduğu için Bobby Tom'un kusurlarını görmezden gelmeyeceğine dair ettiği yemin aklına geldi. İçini çekerek harekete geçmesi gerektiğine karar verdi. Resmen patronu olabilirdi, yüreğini hızla attıran adam da olabilirdi ama yine de ona saygısızca tavırlarının birtakım sonuçlar doğuracağı hatırlatılmalıydı.

"Sinek dörtlü."

"Pas."

"Pas."

Nancy Kopek briç partnerine bakarak hayal kırıklığıyla iç geçirdi. "Sana as var mı diye sormuştum. Pas dememeliydin."

Suzy Denton özür dileyen bakışlarla partnerine gülümsedi. "Özür dilerim, dikkatim dağıldı." Briç yerine birkaç saat önce eczanede olanları düşünüyordu. Gracie oğluyla sevişmeye hazırlanır gibiydi ve Gracie'yi çok sevdiği için incindiğini görmek istemiyordu. Nancy masada oturmakta olan diğer iki kadına bakarak anlayışla başını salladı. "Suzy'nin dikkati dağınık çünkü Bobby Tom evde. Öğleden sonra hiç kendinde değildi."

Toni Samuels öne doğru eğildi. "Onu dün gece Dairy Queen'de gördüm ama ona yeğenimden bahsetme fırsatını bulamadım. Ondan çok hoşlanacağından eminim."

Tony'nin partneri Maureen kaşlarını çatarak maça altılısını açtı. "Benim Kathy'm daha çok onun tipi, sen de öyle düşünmüyor musun Suzy?"

"Herkesin içeceğini tazeleyeyim." Suzy oyunda şu an kâğıtlarını yere açan kişi olduğu için büyük bir mutlulukla ellerini indirerek masadan birkaç dakikalığına da olsa kaçtı. Aslında perşembe akşamları oynadıkları briçten çok hoşlanırdı ama bugün havasında değildi.

Mutfağa vardığında bardakları tezgâhın üzerine bıraktı ve buzdolabına gitmek yerine cumbanın penceresine doğru ilerledi. Verandanın yanındaki manolya ağacında asılı olan kuş yemliğine bakarken parmakları farkında olmadan kalçasındaki, vücuduna artık üretmediği östrojeni sağlayan ten renkli banda dokundu. Gözlerine bir anda dolan yaşlardan kurtulmaya çalıştı. Ne zaman menopoza girecek kadar yaşlanmıştı? Hoyt Denton ile evlendiği o sıcak yaz gününün üzerinden sadece birkaç yıl geçmiş gibi geliyordu ona.

Bir anda içini büyük bir umutsuzluk kapladı. Onu çok özlemişti. O hem kocası, hem âşığı hem de en iyi dostuydu. Onun duştan çıktığı andaki mis sabun kokusunu özlemişti. Kendisine sarılan kollarını, yatakta fısıldadığı aşk sözcüklerini, kahkahasını, bayat esprilerini

ve korkunç cinaslarını da... O boş kuş yemliğine bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu ve Hoyt'un onu sımsıkı tuttuğu anları hayal etti.

Arabası korkunç bir fırtınada bir tır tarafından yamyassı olduğunda henüz elli yaşındaydı. Cenazenin ardından umutsuz kederi midesini kemiren bir öfke ile birleşmişti. Onu nasıl burada yalnız bırakır, yaşamının tek kaynağı olan bu evliliğe nasıl bir son verirdi? Çok zor zamanlardı ve Bobby Tom olmasa o zamanları nasıl atlatırdı bilemiyordu.

Cenazeden sonra Bobby Tom onu Paris'e götürmüştü ve orada bir ay boyunca Fransız köylerini arabayla gezerek şehri keşfetmişlerdi, tüm şato ve katedralleri ziyaret etmişlerdi. Birlikte gülmüş birlikte ağlamışlardı, tüm acısına rağmen iki korkak gencin nasıl bu kadar harika bir oğul meydana getirmiş olduğuna hayret etmekten ve şükran duymaktan da kendini alamamıştı. Son dönemde ona çok yüklendiğini biliyordu ama bunu yapmazsa onun da ellerinin arasından uçup gidivermesinden korkuyordu.

O doğduğunda arkasından birkaç çocuk daha doğuracağından son derece emindi ama bu maalesef olamamıştı ve bazen onun ufaklığını çok özlüyordu. Onu kucağına almak, saçlarını okşamak, yaralarını sarmak, terli küçük çocuk kokusunu içine çekmek istiyordu. Oysa oğlu uzun zamandan beri koca bir adamdı, sivrisinek ısırıklarına kalamin losyonu sürdüğü, yaralarını öperek iyileştirdiği günler çok geride kalmıştı.

Keşke Hoyt hayatta olsaydı.

Seni çok özledim, sevgilim. Neden beni arkanda bıraktın?

Saat altıda çekimler sona erdi. Bobby Tom ahırdan uzaklaşırken sıcaktan yanıyordu, kirliydi, yorgundu ve sinirliydi. Tüm öğleden sonra boyunca toz yutmuştu ve yarınki program daha da fazlasını yutacağını gösteriyordu. Bu Jed Slade karakterinin yeryüzündeki en

aptal yaratık olduğundan endişeleniyordu. Kendini atlar konusunda uzman olarak nitelendirmezdi ama kendisine saygısı olan bir çiftçinin sarhoş ya da ayıkken bir atı asla yarı çıplak bir şekilde eğitmeye kalkışmayacağını çok iyi biliyordu.

Gün boyunca üzerine uygulanan yapay yağ, göğsüne yapışan tozlar ve kotunun açık fermuarı artık öfkesini içinde tutamamasına sebep oluyordu. Ona bir seks objesi gibi davranıyorlardı! Bu son derece alçaltıcı bir durumdu. Yağlı göğüsler ve kaslı kalçalı bir adama indirgenmişti. Lanet olsun. Onca yıl Ulusal Futbol Ligi'nde oynadıktan sonra başına gelen buydu. Göğüs ve popo.

Karavanına doğru fırtına gibi ilerledi, çizmelerinin topukları yerdeki tozları kaldırıyordu. Hızlı bir duş alıp eve gitmek ve Suzy'ye gitmeden önce orada bir süre kapısını kilitleyerek yalnız kalmak niyetindeydi. Gracie'nin kaçmamış olduğunu umuyordu çünkü şu anki halinin acısını ondan çıkarmak istiyordu. Karavanın kapısını açıp içeri girdiği anda durdu, içerisi kadınlarla doluydu.

"Bobby Tom!"

"Merhaba Bobby Tom!"

"Selam, kovboy!"

Altısı birden hamamböcekleri gibi üzerine üşüşmüş, ev yapımı güveçler, börekler ikram ederken dolaptan bira çıkarıyorlardı. Bir tanesi eski bir tanıdıktı, üç tanesiyle o gün sette tanıştığını hatırladı ve diğer ikisini hiç tanımıyordu. Bütün bu aktivite, üzerinde kahverengi-siyah çizgili bir elbise giyerek tam bir rakun kuyruğuna benzemiş olan yedinci kadın tarafından yönetiliyordu. Bu hain cadı elleriyle emirler vererek kalabalığın ortasında dururken ona sinsice gülümsüyordu.

"Shelley o güveç nefis görünüyor; eminim Bobby Tom her bir lokmasının tadını çıkaracaktır. Marsha hiç bu kadar güzel bir turta gördüğümü hatırlamıyorum. Bunu pişirmekle ne iyi etmişsin. Yerde

mükemmel bir iş çıkardın Laurie. Bobby Tom'un çok takdir edeceğinden eminim. Bu yer döşemeleri konusunda oldukça hassas, öyle değil mi Bobby Tom?"

Ona Meryem ana dinginliğiyle bakıyordu ama gri gözlerinde bir zafer ifadesi vardı. Bu evlenme hayalleri kuran kadınların şu an son görmek istediği şey olduğunu gayet iyi biliyordu ama onlardan kurtulmak yerine etrafına toplanmalarını sağlamıştı! Sonunda Gracie'nin hayatındaki yerinin ne olduğunu anladı. Kesinlikle Tanrı'nın bir şakasıydı.

Saçlarını kocaman bir topuz yapmış olan bir kadın ona bir kutu bira verdi. "Ben Mary Louise Finster'ım, Bobby Tom. Ed Randolph'un yeğeninin karısı birinci kuşaktan kuzenim oluyor. Ed bana buraya uğrayıp merhaba demem gerektiğini söyledi."

Birayı alarak otomatik olarak gülümsedi, harcadığı çabadan yanakları ağrıyordu. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Mary Louise. Ed bu aralar neler yapıyor?"

"Gayet iyi, sorduğun için teşekkür ederim." Yanındaki kadına döndü. "Bu da en iyi arkadaşım Marsha Watts. Eskiden Riley Carter'ın kardeşi Phil ile çıkardı."

Kadınlar birer birer kendilerini öne atıyorlardı. Onlara iyi davranıp nezaketle iltifatlar etmeye çalışırken başı ağrıyordu, cildi toz ve bebek yağının etkisiyle kaşınıyordu. Ortalıkta ozon tabakasını delecek yoğunlukta bir parfüm kokusu vardı, hapşırmamak için çabalıyordu.

Arkasındaki kapı kalçasına çarparak açıldı. Haliyle bir adım yana çekildi ama bu hareketi karşısına başka bir kadının çıkmasına sebep oldu.

"Beni hatırlıyorsun, değil mi Bobby Tom? Ben Colleen Baxter, evlenmeden önce soyadım Timms idi; ama artık o Ames Body Shop'ta

çalışan ve durmadan aldatan orospu çocuğundan boşandım. Seninle aynı lisedeydik ama senden iki yaş küçüktüm."

Gözlerinin önünü kaplamaya başlayan kırmızı sis yığınının arasından Colleen'e gülümsedi. "Sevgilim, o kadar güzelleşmişsin ki seni tanımakta zorlandım. Gerçi o zamanlarda çok güzel küçük bir şeydin."

"İnanılmazsın, Bobby Tom."

Koluna hafifçe vurduktan sonra Gracie'ye dönerek marketten alınmış naylon poşeti ona uzattı. "Bana söylediğin gibi Bobby Tom'un sevdiği o üç çeşit dondurmadan aldım ama hemen dondurucuya koysan iyi olur. Arabamın kliması bozuktu ve çok yumuşadı."

Bobby Tom bu dondurmadan nefret ederdi. Hayattaki pek çok şey gibi o da tatmin eden cinsten bir şey değildi.

"Teşekkür ederim, Colleen." Gracie poşetten kutuyu çıkarırken yüzünde yine pazar okulu öğretmeni gülümsemesi vardı ama gri gözlerinde şeytani parıltılar dolaşıyordu. "Colleen'in sırf sana dondurma alabilmek için kasabaya kadar onca yolu gitmesi ne hoş bir hareket, değil mi Bobby Tom?"

"Çok hoş." Normal bir sesle konuşurken bakışlarında hain planları olduğuna dair bir ifade oluşmuştu, Gracie'yi oracıkta ateşe vermemiş olmasına kendisi bile şaşırıyordu.

Colleen kolunu tutmaya çalıştı ama eli bebek yağından kayınca tozların tenine daha da fazla batmasına sebep oldu. "Futbol hakkında çok çalıştım, Bobby Tom. Umarım sen Telarosa'dan ayrılmadan önce teste girme şansına sahip olurum."

"Ben de çalışıyorum," diye araya girdi arkadaşı Marsha. "Senin buraya geleceğin duyulduğu anda kütüphanedeki tüm futbol kitapları bir anda alındı."

Bobby Tom sabrının sonuna gelmişti, pişmanlıkla iç çekerek ellerini kadınların omuzlarına koydu. "Size bunu yaptığım için çok üzgünüm kızlar ama işin aslı şu ki Gracie dün akşam testi geçti ve Bayan Bobby Tom olmaya razı oldu."

Karavana bir anda bir sessizlik çöktü. Gracie olduğu yerde donakaldı, dondurma parmaklarının arasından erimeye başlamıştı.

Kadınların bakışları ikisinin arasında gidip geldi ve Colleen'in ağzı bir balık gibi açık kaldı. "Gracie mi?"

"*Bu* Gracie mi?" dedi Mary Louise bakışlarıyla Gracie'nin üstünü başını incelerken.

Bobby Tom aslında soğukkanlılıkla öldürmeyi planladığı Gracie'ye becerebildiği en sevecen tebessümüyle baktı. Reba McEntire'ın kabarık saçlarının yanından geçerek onun yanına gitti. "Sana bunu bir sır olarak saklamayı başaramayacağımızı söylemiştim, hayatım."

Kolunu onun omzuna sararak çıplak göğsüne doğru çekti, üzerindeki yağ ve kirin Gracie'nin yüzünün her tarafına bulaşması için elinden gelenin en iyisini yapıyordu. "Hanımlar şunu bilin ki Gracie Süper Kupa tarihçesi hakkında bugüne kadar tanıştığım kadınlardan çok daha fazlasını biliyor. Geçmiş dönemlerin kayıtları söz konusu olduğunda inanılmaz biri. Dün gece bildiğin o pas yüzdeleri hâlâ gözlerimi yaşartıyor, sevgilim."

Göğsünün üzerinde küçük, komik boğulma sesleri çıkarıyordu, bu yüzden onu daha da sıkıca oraya bastırdı. Bunu neden daha önce düşünmemişti? Gracie'yi nişanlısı olarak tanıtmak Telarosa'da kalışı sırasında istediği huzur ve sükûneti sağlayacaktı. Onu göğsünün diğer tarafına doğru kaydırarak yüzünün diğer tarafının da yağlanmasını sağladı. Dondurma kutusu midesinin ortasına çarpılınca nefesini tuttu.

Mary Louise Finster dilini yutmuş gibiydi. "Ama Bobby Tom, Gracie hiç de... Yani o gerçekten çok iyi biri ama kesinlikle senin..."

Dondurmanın soğuğuyla içini çekerken parmaklarını Gracie'nin saçlarının arasına kimse görmeden soktu. "Gracie'nin şu anki görünüşünden mi bahsediyorsun? Ondan istediğim için bu şekilde giyiniyor. Aksini yaptığında erkeklerin çok ilgisini çekiyor ve bu da hoşuma gitmiyor, öyle değil mi sevgilim?"

Gracie'nin sesi göğsünde boğulurken, Gracie dondurma kutusunu yan tarafına doğru kaydırdı. Bobby Tom onun saçlarını daha da sıkı tutarak başını hızla yukarı aşağı sallarken gülümsedi. "Ekipteki çocukların bir kısmı ona son derece vahşi gözlerle bakıyorlar, onların Gracie'nin etrafından ayrılmamalarından çok korkuyorum."

Tam da umduğu gibi bu nişan ilanı kızlar partisini sona erdirmişti. Eriyen dondurmayı umursamamaya çalışarak ziyaretçilerine veda ederken Gracie'yi dibinde tutmaya özen gösterdi. Karavanın kapısı hepsinin ardından kapandıktan sonra Gracie'yi serbest bırakarak yüzüne baktı.

Yağ ve kir yüzüne ve rakun kuyruğuna benzeyen elbisesinin önüne bulaşmıştı, bu arada dondurma kutusundan sızan çikolata, çilek ve vanilyalı dondurmalar parmaklarının üzerinde lekeler oluşturmuştu.

Bir öfke patlaması bekledi ama Gracie bunu yapmak yerine kararlılıkla gözlerini kıstı. Gracie'nin bilindik tepkileri vermediğini hatırlamaya başladığı sırada Gracie Bobby Tom'un kotunun önündeki V şeklindeki açıklığı yakaladı. Bobby Tom herhangi bir tepki vermeyi başaramadan önce erimiş dondurma kutusunu oradan pantolonunun içine boşalttı.

Bobby Tom havaya doğru sıçrarken uludu.

Gracie kutuyu yere fırlattı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "*Bu*," dedi, "bana annenin gözlerinin önünde prezervatif aldırdığın için!"

Çığlık atarak zıplayıp küfür ederken bir yandan da kahkahalar atmak oldukça zordu ama Bobby Tom her nasılsa bunu yapmayı başardı.

O ızdırap çekerken Gracie erimiş dondurmaların ortasında durarak onu seyretti. Ona yem atmakla büyük hata yapmıştı ve karşılığını almıştı, ayrıca Bobby Tom'un kullandığı kaba dil dışında Gracie'nin bu işin altından başarıyla kalkmış olduğu söylenebilirdi.

Tam o anda Gracie Bobby Tom'un elini kotunun fermuarına götürdüğünü gördü ve kendisine erken bir rahatlama izni verdiğini anladı. İçgüdüsel bir hareketle bir adım geri çekilirken topuğu yerdeki dondurma kutusuna takıldı. Bunun ardından hatırladığı tek şey kendisi yerde uzanmış yatarken Bobby Tom'un ona baktığıydı.

"Pekâlâ, şimdi bakalım burada ne varmış?" Bobby Tom'un ona bakan gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi, bir eli hâlâ fermuarda diğeri de kalçasındaydı. Soğuk sıvanmış eteklerinden kalçasına doğru yükseliyordu. Ellerini yere koyarak Bobby Tom yanına çökmeden önce ayağa kalkmaya çabaladı.

"Olduğun yerde kal, sevgilim."

Gracie tedirgin gözlerle ona bakarken kaçmaya çalıştı. "Aklında ne var bilmiyorum ama hemen unutsan iyi olacak."

Dudakları kötü niyetle kıvrıldı. "Ah, böyle bir şeyi unutmak çok zamanımı alır."

Panik dolu bir inilti çıkardığı sırada Bobby Tom'un vıcık vıcık elleri omuzlarını yakalayarak onu karın üstü yere çevirdi. Yanakları vanilyalı dondurmalara yapışınca çığlık attı. Doğrulmayı başaramadan önce sırtına dize benzeyen bir şeyin konulduğunu hissetti.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı Gracie, yere mıhlandığını hissettiğinde.

Bobby Tom fermuarının üzerindeki kopçayla ilgilenmeye başladı. "Sakın endişelenme, tatlım. Oldukça uzun bir zamandır kadınların elbiselerini çıkarıyorum, bunu üzerinden almam sadece birkaç saniye sürecek."

Anılar biriktirme planlarının içinde böyle bir şey yoktu. "Elbisemi çıkarmanı istemiyorum!"

"Elbette istiyorsun." Kopça açıldı. "Çizgiler gerçekten son derece komik şeyler. Futbolcu olmayı planlamıyorsan onlardan hemen kurtulmanı tavsiye ederim."

"Senden moda dersi almaya hiç ihtiyacım... Ah, bırak o fermuarı! Kes şunu!" Bobby Tom elbisenin arkasını açtı, dizini çekti ve onu umursamadan kumaşı kalçalarına kadar indirdi.

"Rahat dur, sevgilim. Evet, işte, güzel iç çamaşırların var." Tek hareketle elbiseyi çıkardı, arkasına fırlattı ve beyaz dantel sütyeniyle külotuna biraz uzun baktı.

Gracie hâlâ katı halde olan çikolatalı dondurmayı eline geçirerek ona fırlattı.

Bu parça çenesine çarptığında Bobby Tom irkilerek uludu ve sonra kutuya doğru hamle yaptı. "Bu gereksiz sertliğin için on beş yardadan ceza alacaksın."

"Bobby Tom..." Kutudan birbirine karışmış dondurmaları alıp karnının üzerine yaymaya başladığında çığlık attı. Soğuk nefesini kesmişti ama yine de kaçmaya çalışıyordu.

Bobby Tom ona sırıttı. "'Beni affet Bobby Tom,' de. 'Sebep olduğum bu karmaşa için beni affet ve bundan sonra söylediğin her şeyi yapacağıma söz veriyorum,' de."

Gracie bunu söylemek yerine hep ettiği küfürlerden birini tekrarladı, Bobby Tom kahkaha atarken onun göğsüne çilekli dondurmayla saldırma fırsatı buldu.

O an itibarıyla kavgada her şey mübah oldu. Bobby Tom üzerinde kot olduğu için kaygan zemin üzerinde ondan daha avantajlıydı. Ayrıca bir zamanlar yılın sporcusu seçilmiş olan son derece iyi bir atletti. Ama üzerine dondurma sürerken arada gülme krizleri geçiriyordu ve Gracie eline geçirdiği her parçayı ona fırlatıyordu. Bağırıyordu, gülüyordu ve bir yandan da onu durdurmaya uğraşıyordu ama Bobby Tom ondan daha dayanıklıydı ve Gracie'nin gücünün tükenmesi çok uzun sürmedi.

"Dur! Yeter!" Sırtüstü yere uzandı. Harcadığı efor sırasında göğüsleri sütyeninden dışarı fırlamıştı.

"'Ne olur,'de."

"Ne olur." Nefes almaya çalıştı. Her tarafı dondurma içindeydi, saçları, ağzı, tüm vücudu... Bir zamanlar beyaz olan iç çamaşırları şu an pembemsi kahverengiye dönüşmüştü. Bobby Tom da ondan iyi durumda değildi. Özellikle saçlarına bulaştırmış olduğu çilekli dondurma miktarından büyük gurur duyuyordu.

Gracie'nin bakışları göğsündeki altın sarısı tüylerden pantolonunun V'sine doğru kaydığı anda ağzı kurudu. Oradaki büyük şişkinliğe bakmaya devam etti. Buna kendisi mi sebep olmuştu? Gözleri onunkilerle buluştu.

Bobby Tom tembel bir keyifle ona bakıyordu. Bir an ikisi de kıpırdamadı, sonra Bobby Tom boğuk bir sesle konuşmaya başladı. "Ne olur, dondurmayı da unutma."

Gracie ürperdi ama bu seferki soğuktan değil, içinden yükselen ateşten kaynaklanıyordu. Kavganın heyecanı bedeninin şu an yaşadığı vahşi duyum bombardımanını kamufle ediyordu. Dondurucu dondurma ile cildinin sıcaklığının yaşadığı tezadı fark etti. Uyluklarına sürtünen sert kotu, parmaklarının arasındaki kaygan yağı ve artık kendisini de kaplayan yağ ve tozun tahrişini de...

Bobby Tom işaret parmağını Gracie'nin göbeğinin üzerindeki çilekli dondurma gölüne batırdı ve yavaşça aşağı doğru indirerek mahvolmuş külotunun üst kısmındaki elastik banda kadar geldi.

"Bobby Tom..." Gracie'nin kalbi atmayı bırakmış gibiydi, adını sadece fısıldayabilmişti ve bu dudaklarından bir yakarı olarak dökülmüştü.

Elleri omuzlarına yükseldi, sütyen askılarının altındaki küçük boşluklara hafifçe masaj yapmaya başladı.

Gracie'nin içinden yükselen arzu dayanılmazdı. Onu delicesine istiyordu.

Zihnini okumuş gibi ellerini sütyeninin ortasında bulunan kopçaya doğru indirdi ve açtı. Gracie kıpırdamadan durmaya devam etti, onun her kadının istediği erkek ve kendisinin de mezuniyet gecesinde bile evde oturan kız olduğunu hatırlamasından korkuyordu.

Ama o durmadı. Tam tersine soğuk danteli üzerinden çekerek bakmaya başladı. Gracie göğüslerinin hiç bu kadar küçük göründüğünü düşünmemişti ama bundan dolayı özür dilemeyecekti. Bobby Tom gülümsedi. Gracie nefesini tuttu, göğüslerinin boyutları hakkında espri yapmasından korkuyordu. Bobby Tom tam tersine içini titreten yumuşacık ve nefesli bir sesle konuştu.

"Korkarım birkaç noktayı atlamışım."

Gracie, Bobby Tom'un parmağını omzunun yanında duran şeklini kaybetmiş olan kutuya batırışını izledi. Oradan biraz vanilyalı dondurma alarak göğüs ucunun üzerine getirdi. Gracie dondurma hassas ucun üzerine düşerken nefesini tuttu.

Göğüs ucu bir anda sertleşerek şişti. Parmağının ucuyla bu küçük tepeciğin etrafında bir daire çizdikten sonra üzerine dokundu. Gracie iç geçirdi, başı yana düştü. Bobby Tom parmağını yeniden karton kutuya batırdıktan sonra aynı şeyleri diğer göğüs ucuna da uyguladı.

Bu kadar hassas olan bir noktasında soğuğu hissettiği anda dudaklarının arasından bir inilti fırladı. Bacakları içgüdüsel olarak aralandı ve ortasındaki bir nokta zonklamaya başladı. Fazlasını istiyordu. Bobby Tom göğüs uçlarıyla oynayıp başparmağıyla işaret parmağının arasında bunları çimdiklenerek yoğururken nefesini tuttu, parmaklar önce ısıtıyor sonra kutuya dalıp geri gelerek yeniden donduruyordu.

"Ah, lütfen... Lütfen..." Ona yalvardığının farkına vardı ama kendine engel olamıyordu.

"Sakin ol, sevgilim. Sakin ol."

Göğüs uçlarını soğuk dondurmayla boyamaya, sonra parmaklarıyla ısıtmaya ve sonra yeniden boyamaya devam etti. Ateş ve buz. Gracie ateşe dönüşmüştü. Göğüs uçları ihtiyaçla şişerken bacaklarının arası alev alev yanıyordu. Kalçaları bir ritimle oynamaya başlamıştı ve kendi hıçkırıklarını duyuyordu.

Bobby Tom'un parmakları göğüslerinin üzerinde durdu. "Sevgilim?" Ama Gracie artık konuşabilecek durumda değildi. Açıklanamaz bir şeyin eşiğine gelmişti.

Bobby Tom elini göğsünden çekerek bacaklarının arasına kaydırdı. Gracie külotunun üzerinden o elin ve avucun sıcaklığını hissetti.

Ve o anda parçalandı.

Susan Elizabeth Phillips Kitabında Bir Aşk

9

Bobby Tom temizlenmiş döşemenin ortasında durarak karavanın arka camlarından dışarıyı seyretti, duş alabilmek için Gracie'nin duştan çıkmasını bekliyordu. Biraz önce yaşananlardan kabul etmek istediğinden çok daha fazla etkilenmişti. Kadınlarla yaşamış olduğu onca tecrübeye rağmen böyle bir şeyi daha önce hiç görmemişti. Ona dokunduğu anda Gracie doruğa tırmanmıştı.

Sonra sessizlik içinde mutfağı temizlemişlerdi. Gracie ona bakmayı reddetmişti, Bobby Tom da ona çok kızgındı ve konuşmak istememişti. Bunca zaman neden lanet olası bir bakire olarak kalmıştı? Hayatın en doğal hazlarından birine böylesine doğal ve duyarlı tepkiler verirken neden kendini reddedip durmuştu?

Aslında ona mı yoksa kendine mi daha kızgındı bunu bilmiyordu. O minicik külotu parçalayıp kendisine sunulanı almamak için tüm kontrol gücünü kullanmıştı. Bunu neden yapmıştı? Çünkü o Gracie Snow idi, lanet olsun. Kendisi de merhamet seksinden uzun zaman önce vazgeçmişti. Bu çok karmaşık bir şeydi.

İşte o anda kararını verdi. Cinsel dürtüleri tüm gücüyle geri gelmişti, ilk fırsatta Dallas'a uçacaktı. Oraya vardığında kendisi kadar özgür ve kolay bir yaşam süren, çıplaklığı mumlu yemekler ve uzun konuşmalardan daha ilginç bulan tanıdığı güzel dullardan

birini arayacaktı. Keşiş hayatına son verdiği anda Gracie Snow tarafından baştan çıkarılması da imkânsız olacaktı.

Gracie'nin ona söz verdiği gibi Thunderbird'ün bagajından bavulunu almamış olduğunu hatırladı. Karavandan çıktı. Biraz ileride ahırın orada bir araya toplanmış ekip görevlilerini gördü. Yeteri kadar uzakta olmalarından memnundu, böylelikle onlara neden dondurmayla kaplı olduğunu anlatmak zorunda kalmayacaktı.

Arabanın bagajını açtığı anda arkasından gelen sesi duydu. "Bak, sen. Ben de bu kokunun köpek pisliğinden geldiğini düşünmüştüm. O üzerindeki saçmalıklar da nedir?"

O tarafa dönmeden bavulu çıkardı. "Ben de seni gördüğüme sevindim, Jimbo."

"Adım Jim. *Jim*, anladın mı?"

Bobby Tom ağır hareketlerle eski düşmanına döndü. Jimbo Thackery her zamanki gibi iri ve aptaldı, üniforması bile bunu engellemiyordu. Siyah gözleri birbirine öylesine yakındı ki her an ortada buluşabilirlerdi ve Bobby Tom'un anaokulundan beri olduğuna yemin edebileceği kirli sakalı da yerli yerinde duruyordu. Polis müdürü aptal değildi –Suzy, Luther onu işe aldığından bu yana iyi işler yaptığını söyleyip duruyordu– ama o koca bedeni ve kafasıyla öyle duruyordu. Çok fazla dişi vardı, Bobby Tom o yalaka sırıtışı gördüğü anda yumruğu ile yaratıcı bir dişçilik yapma hissiyle yanıp tutuşuyordu.

"Kızlar seni şimdi görebilseler Bay Film Yıldızı'nın hiç de bir damızlık olduğunu düşünmezlerdi."

Bobby Tom bıkkınlıkla ona baktı. "Bana hâlâ Sherri Hopper yüzünden kin duyduğunu söyleme. On beş yıl önceydi!"

"Elbette ki hayır." T-bird'ün önüne yaklaşarak ayağını tamponun üzerine koydu. "Şu an sana kin duyuyorum çünkü kırık bir farla

dolaşarak kasabalıların hayatını tehlikeye sokuyorsun." Pembe bir bloknot çıkardı ve sırıtarak cezayı yazmaya başladı.

"Hangi kırık far..." diye başlayan Bobby Tom durdu. Sol farı kırıktı ama cam kırıklarının hemen altında duruyor olması ona bu kırığa kimin sebep olduğunu gayet iyi anlatıyordu. "Seni oros..."

"Dikkatli ol B.T. Buralarda kanuna karşı söylediklerine dikkat etmelisin."

"Bunu sen yaptın, lanet olası!"

"Hey, B.T, Jim."

Jimbo yapmakta olduğu işi yarıda keserek, gümüş bileziklerini tıngırdatarak yaklaşmakta olan siyah saçlı kadına döndü ve sırıttı. Bir anda dikkati eski kız arkadaşı olan Connie Cameron'a çevrildi, yemek karavanı ile ilgileniyordu ve dün Bobby Tom buraya geldiğinden beri dikkatini çekebilmek için soyunmak dışında her şeyi yapmıştı. Jimbo'nun gözlerindeki aşk dolu pırıltıları görünce başına daha fazla dert almak istemedi.

"Merhaba, sevgilim." Jimbo dudaklarını kadının dudaklarına dokundurdu. "Birkaç dakika içinde işim bitecek ve seni akşam yemeğine götüreceğim. B.T, Connie ile nişanlandığımızı biliyor muydun? Şükran Günü'nde evleneceğiz ve senden de güzel bir düğün hediyesi bekliyoruz." Jimbo cezayı yazmaya devam etmeden önce zoraki bir tavırla gülümsedi.

"Tebrik ederim."

Connie aç gözlerle Bobby Tom'a baktı. "Ne oldu sana böyle? Domuzlarla yuvarlanmış gibisin."

"Yakınından bile geçemedin."

Connie kuşku dolu gözlerle onu süzdü ama onu daha fazla sorgulama fırsatı bulamadan Jimbo ceza kâğıdını Bobby Tom'un avucuna koydu. "Ödemeyi belediye binasına yapabilirsin."

"O da ne?" diye sordu Connie.

"B.T'ye ceza kesmek zorunda kaldım. Farı kırık."

Connie önce farı, sonra da yerdeki cam kırıklarını inceledi. Nefret dolu gözlerle cezayı Bobby Tom'un elinden alarak iki parçaya ayırdı. "Unut bunu, Jim. Yeniden B.T ile dalaşmaya başlamayacaksın."

Jimbo'nun patlamasına çok az kalmıştı ama Bobby Tom onun bunu sevgilisinin önünde yapmak istemediğinin de farkındaydı. Adam kolunu Connie'nin omuzlarına sardı. "Sonra konuşuruz, Denton."

"Sabırsızlanıyorum."

Jimbo ateş saçan gözlerle ona baktıktan sonra Connie'yle birlikte uzaklaştı. Bobby Tom yerdeki parçalanmış cezaya bakarken Connie'nin ona hiç de iyilik yapmamış olduğunu düşündü.

"Fara ne olduğunu neden bana anlatmadığını anlayamıyorum."

"Çünkü bu seni hiç ilgilendirmez de ondan." Bobby Tom arabanın kapısını gerekenden çok daha sert kapadı.

Gracie onun bu kibrinden o kadar çok alınmıştı ki arabadan inip Bobby Tom'un peşi sıra yürürken evine bakmadı bile. Duş almış, kollarını dirseklerine kadar sıvadığı mavi bir gömlek giymişti. Mükemmel kesimli soluk kotu ve inci grisi Stetson'ı onu reklamlardan fırlamış gibi gösteriyordu, bu arada kendisi buruşuk zeytin rengi etek ve bluzuyla safariye çıkmış gibi görünüyordu.

Karavanda aralarında olanlardan sonra onunla kavgaya tutuşmaya çok ihtiyacı vardı. Yaşadığı tatmin tek taraflıydı ve istediği bu değildi. Vermek de istiyordu sadece almak değil, ama acınacak biri haline düşmek en büyük korkusuydu. Dün gece kendini kollarına atışı ya da bu akşamüstü olanlardan sonra Bobby Tom başka ne düşünebilirdi ki?

Koşar adımlarla ilerleyerek sonunda onu yakalamayı başardı. "Onu son kullanan bendim."

Ona şapkasının altından baktı. "Farı sen kırmadın."

"O zaman neden bana ne olduğunu anlatmıyorsun?"

"Bu konuda konuşmayacağım!"

Biraz daha konunun üstüne gitmeye niyetliyken ev dikkatini çekti. Bu basit beyaz bina Şikago'daki evinden o kadar farklıydı ki iki evin de sahibinin aynı kişi olduğuna inanamadı. Dört boyalı basamağın ardından beyaz korkulukları olan bir verandaya çıkılıyordu, burada ahşap bir salıncak ve kapının yanına konmuş bir süpürge vardı. Veranda ve giriş kapısının önü koyu yeşile boyanmıştı. Ceviz ağaçlarına bakan çift kanatlı camların önünde panjur yoktu. Dış cepheyi süsleyen pirinç kandiller ya da parlak kapı tokmakları da yoktu. Ev son derece küçük, sağlam ve işlevseldi.

Bobby Tom kapıyı açtı ve Gracie içeri girdi.

"Aman Tanrım."

Güldü. "Nefesini kesti, değil mi?"

Bu şeker kutusuna benzeyen girişe baktığında içi merakla doldu, solundaki salona doğru üç küçük adım attı. "Güzel."

"Beğeneceğini düşünmüştüm. Kadınların çoğu beğeniyor."

Yetişkin boyutlarında bir bebek evine girmiş gibi hissetti kendini, leylak rengi ve en soluk yeşil tonlarla süslenmiş, pembe ve kemik renklerinden oluşan bir dünyaydı burası. Fırfırlar, çiçek desenleri ve danteller biraz baskındı ama her şey öylesine zevkle yerini bulmuştu ki elinde nane çayı fincanını alıp yanında kedisi ve bir Jane Austen romanı ile birlikte pembe beyaz çizgili koltuklardan birine kıvrılmak istedi.

Oda gül kokuyordu. Dantel perdelere, cilalı çinilere, kesme camlara ve yaldızlara dokunmak isteyen elleri kaşınmaya başlamıştı. Ön

pencerelerin arasındaki beyaz hasır sepetten dökülen aşk merdiveni mis gibi toprak mı kokuyordu? Şöminenin üzerindeki kuru buğday ve güller parmaklarının arasında dağılır mıydı?

Bobby Tom odanın ortasına doğru ilerleyince yüreği yerinden oynadı. Bunca hoş şeyin arasında çok uygunsuz bir görüntüye sahip olmalıydı ama maalesef daha da erkeksi bir görüntü kazanmıştı. Odanın zarafetiyle onun sert, uzlaşılmaz gücünün yarattığı tezat içinin erimesine sebep oldu. Sadece kendiyle sorunu olmayan bir erkek böylesine kadınsı bir ortamda böylesine bir güven sergileyebilirdi.

Stetson'ını büyük koltuklardan birine attı ve başını kemerli açıklıktan uzattı. "İlginç bir şeyler görmek istiyorsan arka taraftaki yatak odama da bakmalısın."

Gracie'nin bakışlarını ondan alabilmesi birkaç saniye sürdü. Deniz kabuklarının içindeki parıltılı pembeyle boyanmış olan dar koridorda yürürken bacakları titriyordu, sonunda odaya varmayı başardı. Eşikte durdu, o kadar şaşkındı ki konuşana kadar onun da arkasından gelmiş olduğunun farkında değildi.

"Gir içeri ve ne düşündüğünü söyle."

Yaldızlı direkleri olan çift kişilik yatağa ve hayatında gördüğü en inanılmaz karyola sayvanına baktı. Kat kat, ince, beyaz bürümcük danteller bir şelale gibi aşağı doğru inerken, pembe ve lavanta renkli kurdelelerle bağlanarak birer çiçek demeti halini almışlardı.

Gracie'nin gözleri parladı. "Sabahları uyanmak için prensin gelmesini de beklemek gerekiyor mu?"

Güldü. "Bu yataktan kurtulmaya çalışmıştım fakat bir türlü başaramadım."

Bu sayvanlı yatak, yaldızlı sandıklar, pembe ve lavanta renkli yastıklar ve fırfırlı bir şezlonga sahip olan oda Uyuyan Güzel'in şatodaki yatak odasına benziyordu. Yıllar boyunca bir huzurevinin bej

duvarları ve seramik döşemeleri arasında yaşadıktan sonra hayatının sonuna kadar bu odada yaşayabileceğini hissediyordu.

Bobby Tom'un çalışma odasındaki telefon çalmaya başladı ama o umursamadı. "Garajın üzerinde kalabileceğin küçük bir daire var. Benim ağırlık çalışma odam da orada."

Şaşkınlıkla ona baktı. "Burada kalmayacağım."

"Elbette kalacaksın. Başka yerde kalma masrafının altından kalkamazsın."

Bir an neden bahsettiğini anlayamadı, sonra bu sabah Willow ile yapmış olduğu resmî konuşmayı hatırladı. Windmill Stüdyoları prodüksiyon yardımcısıyken onun oda ve yemek masraflarını karşılayacaktı ama Willow bu yeni konumu itibarıyla artık ona bunları veremeyeceklerini bildirmişti. Gracie olanlar hakkında o kadar üzgündü ki bunun bir problem olduğu aklına bile gelmemişti.

"Ucuz bir otel bulurum," dedi kendinden emin bir sesle.

"O maaşla ucuzdan daha az olan bir şeyler bulmalısın, hatta bedava olmalı."

"Sen maaşımı nereden biliyorsun?"

"Willow bana söyledi. Bunu öğrenince eline neden bir şişe cam silici alıp ışıklarda duran arabaların camlarını silmeyi tercih etmediğini merak ettim. Seni temin ederim ki çok daha fazla kazanırsın."

"Para her şey değildir. Kendimi stüdyoya ispatlayana kadar biraz fedakârlık yapacaktım."

Telefon yeniden çalmaya başladı ve o yine umursamadı. "Bu arada nişanlı olduğumuzu sanmaları gerektiğini de unutma. Beni tanıyanlar senin evimde yaşadığını düşünmeliler."

"Nişanlı mı?"

Dudakları sıkıntıyla gerildi. "O kadınlara karavanda senin futbol testinden geçtiğini söylediğimde tam dibimde durduğunu gayet iyi hatırlıyorum."

"Bobby Tom, o kadınlar seni ciddiye almadılar. Ya da üzerinde biraz düşününce almayacaklardır."

"Bu nedenle de bu konuda son derece saldırgan bir tavır sergilememiz gerekiyor."

"Bana insanların gerçekten nişanlı olduğumuza inanmalarını istediğini mi söylüyorsun?" Sesi iyice tizleşmişti, kendini koruma içgüdüsü ön plana çıkmıştı. Fanteziler hayal etmek içindi, yaşanmak için değil. Bu onun için bir oyun olabilirdi ama Gracie için değildi.

"Tam olarak bunu söylüyorum, evet. Sen tersini düşünebilirsin ama sadece sesim çıksın diye konuşmam. Telarosa'da kaldığımız süre boyunca sen gelecekteki Bayan Bobby Tom'sun."

"Kesinlikle olmaz! Ayrıca Bayan Bobby Tom demeyi de kes! Evleneceğin kadın sanki senin bir uzantınmış gibi konuşuyorsun!"

Uzun bir soluk koyuverdi. "Gracie... Gracie... Gracie... Ne zaman aramızda bir iletişim kanalının açıldığını düşünsem bana bunda yanıldığımı ispatlıyorsun. Özel yardımcım olarak başlıca görevin benim buradayken huzurlu ve mutlu olduğumdan emin olmak. Beni doğduğum günden beri tanıyan her bir Tom, Dick ya da Harriet beni ilişkisi olmayan bir kadınla tanıştırmaya kalkışırken bunu yaşamamı nasıl beklersin?"

Söylediklerini doğrularcasına kapının zili çalmaya başladı. Onu da telefonu umursamadığı gibi umursamadı. "Sana iyice açıklayayım. Şu andan itibaren burasıyla San Antone arasında bulunan en az bir düzine kadın Profesyonel Kupa'da Joe Theismann'ın hangi yıl oynadığını ve yazı tura atılırken kaptan ortalıkta görünmezse takımın kaç yardalık ceza alacağını ezberliyor. Buralarda işler böyle yürür. Hiç bakmadan da şu an kapıdakinin bir kadın ya da yanında kadın

getirmiş olan birisi olduğunu söyleyebilirim sana. Burası Şikago değil, görüştüğüm kadınların üzerinde bir kontrolüm yok. Burası Telarosa ve buradaki insanlar beni sahipleniyor."

Onunla mantıklı bir şekilde konuşmaya çalıştı. "Ama aklı olan hiç kimse benimle evleneceğine inanmaz." İkisi de bunun doğru olduğunu biliyordu ve dile getirmek bir şey değiştirmeyecekti.

Zilin çalması durdu ve kapı vurulmaya başlandı, Bobby Tom yerinden kıpırdamadı. "Seni biraz toparladığımda inanacaklar."

Tereddütle ona baktı. "Toparlamakla ne kast ediyorsun?"

"Sadece söylediğimi. Ona ne deniyor? Oprah'nın programında yaptığı yenilemelerden birini yapacağız işte."

"Oprah hakkında ne bilirsin ki sen?"

"Sen de benim kadar çok otel odalarında oturmuş olsaydın gündüzleri televizyonda neler olduğunu gayet iyi bilirdin."

Sesinden eğlendiğini anlayabiliyordu. "Bu konuda ciddi olamazsın. Sadece karavanına o kadınları doldurduğum için benden intikam almaya çalışıyorsun."

"Hiç bu kadar ciddi olmamıştım. Bugün yaşananlar gerçek bir nişanlım olmadığı takdirde önümüzdeki aylarda yaşayacaklarımın küçük bir göstergesiydi. Bizim dışımızda gerçeği bilen tek kişi annem olacak." Kapıdaki gürültü nihayet sona erdi ve Bobby Tom telefona ilerledi. "Bu oyunu oynayacağından emin olmak için onu hemen arıyorum."

"Dur! Sana bunu yapacağımı söylemedim." Ama yapmak istiyordu. Ah, hem de çok istiyordu. Onunla geçireceği çok kısa bir zaman vardı ve bunun her anı çok kıymetliydi. Onun kendisine karşı bir şeyler hissedeceğine dair yanılsamaları da yoktu, bu nedenle gerçekle hayali birbirine karıştırması gibi bir tehlike de olmayacaktı.

Kendine vermek ve almak konusunda verdiği sözü de hatırlatarak aynı günde ikinci kez kanatlarını açarak serbest düşüşe hazırlandı.

Bobby Tom Gracie'ye, sonunda söylediklerini kabul edeceğini biliyormuşçasına bir ukalalıkla bakıyordu, Gracie onun her söylediğini kabul ettiği anda karakterindeki kusurları daha da artıracağının farkındaydı. Tam karşısına yürüyerek kollarını kavuşturdu.

"Pekâlâ," dedi kısık ve kararlı bir sesle. "Bu işi yapacağım ama ne olursa olsun bana asla geleceğin Bayan Bobby Tom'u olarak hitap etmeyeceksin, anlaşıldı mı? Bunu bir kez, sadece bir kez bile ağzından kaçırırsan yeryüzünde bulunan herkes bu nişanın sahte olduğunu öğrenir. Daha da ötesi senin bir… Senin bir…" Ağzı açıldı ve kapandı. Yiğitçe konuşmaya başlamıştı ama şu an yeterince güçlü bir tanım aklına gelmiyordu.

"Baltalı bir katil olduğumu mu ilan edersin?" diye yardım etmek istedi Bobby Tom.

Cevap alamayınca bir tahminde daha bulundu. "Vejetaryen mi olacağım yoksa?"

Gracie bir anda buldu. "İktidarsız olduğunu söylerim!"

Bobby Tom ona delirmiş gibi baktı. "Herkese iktidarsız olduğumu mu söyleyeceksin?"

"Bana o iğrenç adla hitap edersen."

"Sana baltalı katil masalını anlatmanı öneririm. Daha inandırıcı olur."

"Çok büyük laflar ediyorsun, Bobby Tom. Ama sana bir izlenimimi söyleyeyim, bence sadece laftan ibaretsin."

Kelimeler ağzından döküldüğü anda ne söylediğini fark ederek bunu yaptığına kendi de inanamadı. Otuz yaşında flört deneyimi bile olmayan bir bakire olarak profesyonel bir çapkını cinsel bir eksiklikle suçlamıştı. Bobby Tom ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu,

sonunda onu konuşamayacak hale getirmiş olduğunu fark etti. Dizleri titremeye başlamıştı, çenesini havaya dikerek yatak odasından çıktı.

Ön taraftaki koridora vardığında gülümsemeye başladı. Bobby Tom gibi bir rakip elbette ki bunu karşılıksız bırakmayacaktı. Misilleme planlarına şimdiden başlamış olduğundan emindi.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Aç

10

"Bay Sawyer şimdi sizi görecek, Bayan Denton."

Suzy deri kanepeden kalkarak son derece güzel döşenmiş olan kabul holünü geçti ve Rosatech Elektronik'in CEO'sunun odasına girdi. İçeri girdikten sonra Wayland Sawyer'ın sekreterinin topuk seslerinin ardından gelerek oyma ceviz kapıyı kapattığını duydu.

Sawyer başını masasından kaldırmadı. Suzy onun bu hareketi kendisine yerini bildirmek için hesaplı olarak mı yoksa lisede öğrendiklerinden sonra görgü kurallarına dair hiçbir şey öğrenmemiş olduğundan dolayı mı yaptığına karar veremedi. Her iki şıkta da durum yakışıksızdı. Kasaba ve bölge şu ana kadar onunla görüşmeye pek çok temsilci göndermişti ve o hepsine karşı çıldırtıcı bir çekimserlik göstermişti. Yönetim kurulunun kadın başkanı olarak sadece acıklı bir son çaba olarak değerlendirildiğinin fazlasıyla farkındaydı.

Adamın ofisi daha çok bir erkeğin özel kütüphanesi gibi düzenlenmişti, panellerle kaplı duvarlar, koyu bordo, arkası yüksek rahat mobilyalar, avcılıkla ilgili resimler. Şark halısının üzerinde ağır adımlarla yürürken adam, Suzy'nin gözlüğüne çok benzeyen yarım gözlüğünün ardından önündeki kâğıt yığınıyla ilgilenmeye devam etti, yıllar boyunca mükemmel bir görüşe sahip olduktan sonra sonunda bu gözlüklerden edinmek zorunda kalmıştı.

Mavi gömleğinin manşetleri iki kat kıvrılmış, elli dört yaşındaki bir adam için inanılmaz derecede kaslı olan kollarını gözler önüne seriyordu. Ne şık gömleği ne de özenle bağlanmış lacivert-kırmızı çizgili kravatı endüstrinin kralı yerine bir külhanbeyiymiş gibi görünmesini engelleyebiliyordu. Suzy'ye briç kulübünde oldukça sevilen Teksas doğumlu oyuncu Tommy Lee Jones'un biraz daha yaşlanmış halini hatırlatıyordu.

Adamın sessizliğinin sinirlerini bozmasına izin vermemeye çalıştı ama o, toplantı odalarında mutfaktan daha başarılı olan yetenekli işkadınlarından değildi. Bahçesiyle uğraşmak onu güçlü bir işadamıyla aşık atmaktan çok daha fazla ilgilendiriyordu. Ayrıca o eski nesildendi ve birtakım nezaket kurallarına alışıktı.

"Belki de bu iyi bir zaman değil," dedi usulca.

"Bir dakika içinde sizinle ilgileneceğim." Sesi sabırsızdı. Ona bakmadan başıyla masanın önündeki iskemlelerden birini işaret etti, köpeğine oturmasını emreder gibiydi. Bu çirkin jesti Suzy'nin boş bir işin peşine düşmüş olduğunu düşünmesini sağladı. Wayland Sawyer lisedeyken de onulmaz bir öğrenciydi ve görünüşe bakılırsa değişen bir şey yoktu. Tek kelime bile etmeden gerisin geri kapıya doğru yürümeye başladı.

"Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?"

Ona dönerek kısık sesle konuştu. "Ziyaretim sadece boş yere vaktinizi alacak, Bay Sawyer."

"Buna ben karar veririm." Gözlüğünü çıkararak iskemleyi işaret etti. "Lütfen."

Kelime havlarmış gibi çıkmıştı dudaklarının arasından, Suzy bir anda bir insandan böylesine nefret edebildiğini hiç hatırlamıyordu; işin aslında biraz düşününce bunun bir anda olmadığını buldu. Way ondan iki yaş büyüktü, Telarosa Lisesi'nin baş serserisiydi, sadece hızlı kızların çıktığı türden bir oğlandı. Onun dudaklarının arasında

sigarasıyla spor salonunun arkasında durup kobra gibi bakışlarıyla etrafı süzüşünü hayal meyal hatırlayabiliyordu. O genç serserinin böylesine milyoner bir işadamı olmasına inanmak zordu ama değişmeyen bir şey vardı: Suzy'yi o zaman da korkutuyordu şimdi de.

Bu korkusunu yutarak iskemleye doğru ilerledi. Adam baştan aşağı onu inceledi ve Suzy kavurucu yaz sıcağını göz ardı ederek bu çikolata renkli ipek elbise yerine keşke bir etek ceket giymiş olsaydım, diye düşündü. Elbisesi oturunca yana doğru dökülerek kalçasının üzerine toplandı. Boynuna basit altın bir kolye, kulaklarına da onunla eş küpeler takarak kostümünü renklendirmişti. İncecik, çikolata renkli naylon çorapları ve yanlarına minik altın panterler işli kare topuklu özel tasarım topuklu ayakkabıları aynı tonlardaydı. Bu kıyafet komik denecek derecede pahalı olmalıydı; Bobby Tom ona Hilton Head'de bir daire alma teklifini reddettiğinde doğum günü hediyesi olarak bunu almıştı.

"Sizin için ne yapabilirim, Bayan Denton?"

Sözlerinde bir istihza vardı. Yönetim kurulundaki pek çok agresif erkekle kolaylıkla başa çıkabiliyordu çünkü onları hayatı boyunca tanıyordu ama ona karşı böyle bir yeteneği yoktu. Gitmeyi çok istiyordu ama yapması gereken bir iş vardı. Bu kötü adam bildiğini okursa Telarosalı çocukların kaybı çok büyük olacaktı.

"Burada Telarosa Eğitim Kurulu'nu temsilen bulunuyorum, Bay Sawyer. Rosatech'i kapattığınızda buradaki çocukların başına neler geleceğini düşünmüş olduğunuzdan emin olmak istiyorum."

Kemikli yüzünün ortasındaki gözleri karanlık ve buz gibi bakışlara sahipti. Dirseklerini masaya dayayıp parmaklarını birbirine geçirdikten sonra uçlarını inceledi. "Kurulu ne şekilde temsil ediyorsunuz?"

"Başkanıyım."

"Anlıyorum. Bu kurul benim okuldan mezun olmama bir ay kala okuldan atılmamı sağlayan yönetim kuruluyla aynı, değil mi?"

Bu soru Suzy'nin donup kalmasına sebep oldu, ne diyeceğini bilemedi.

"Öyle değil mi Bayan Denton?"

Gözleri düşmanlıkla daha da kararınca Suzy dedikoduların doğru olduğunu anladı. Way Sawyer Telarosa'nın ona kötü davrandığını düşünüyordu ve gerçekten de intikam almak için geri dönmüştü. Eski hikâyeleri hatırladı. Way'in gayrimeşru olduğunu biliyordu, bu da onun ve annesi Trudy'nin dışlanmasına sebep olmuştu. Trudy bir süre ev temizliğine gitmişti –Hoyt'un annesinin evini bile temizlemişti– ama sonunda fahişe olmak zorunda kalmıştı.

Suzy ellerini kucağında birleştirdi. "Kırk yıl önce burada size kötü davranılmış olduğu için bütün o çocukları gerçekten cezalandıracak mısınız?"

"Daha kırk yıl olmadı. Ve anılar hâlâ canlılığını koruyor." Suzy'ye hafifçe gülümsedi ama bu tebessüm dudaklarının köşelerine bile ulaşmadı. "Böyle yaptığımı mı düşünüyorsunuz?"

"Rosatech'i taşırsanız kasabayı hayalet bir kasabaya çevireceksiniz."

"Tek gelir kaynağı bu şirket değil. Turizm de var."

Dudaklarında alaycı bir gerginlik görünce kendisini tuzağa düşürmeye çalıştığını anladı. "İkimiz de turizmin bu kasabayı ayakta tutamayacağını biliyoruz. Rosatech olmazsa Telarosa ölecek."

"Ben bir işadamıyım bir hayırsever değil; sorumluluğum şirketimin daha çok kâr etmesidir. Şu an şirketi San Antone'a taşımak da bunun en iyi yoluymuş gibi görünüyor."

Suzy öfkesini kontrol altına alarak hafifçe öne eğildi. "Size önümüzdeki hafta okulu gezdirmemi ister misiniz?"

"Çocuklar beni gördüklerinde korku dolu çığlıklar atarak kaçışsınlar diye mi? Teşekkür ederim, almayayım."

Gözlerindeki parıltı kasabanın dışlanmış adamı olmaktan çok da rahatsız olmadığını gösteriyordu.

Önce kucağında duran ellerine, sonra da ona baktı. "Fikrinizi değiştirmek adına söyleyebileceğim bir şey yok, değil mi?"

Adam uzun bir süre ona baktı. Suzy dışarıdan gelen boğuk sesleri, duvardaki saatin tıkırtısını hatta kendi nefesini bile duyabiliyordu. Adamın yüzünde anlayamadığı bir şeyler oluyordu, kötü bir şeyler. Duruşunda onu tehdit eden garip bir gerginlik vardı.

"Belki de vardır." Adam arkasına yaslanırken koltuğu gıcırdadı, yüzündeki sert, affetmeyen çizgiler ona Teksas'ın yamaçlarında bulunan granitleri hatırlattı. "Bunu pazar akşamı evimde akşam yemeği yerken konuşabiliriz. Sizi alması için sekizde bir araba gönderirim."

Kibar bir davet değildi, bir bildiriydi ve son derece aşağılayıcı bir tavırla söylenmişti. Suzy ona şeytanla yemek yemeyi tercih edeceğini söylemek istiyordu ama risk çok büyüktü, o korkunç, amansız gözlerin içine bakarak reddetme cesaretinin olmadığına karar verdi.

Çantasını toparlayarak ayağa kalktı. "Pekâlâ," dedi usulca.

Way gözlüğünü takmış ve dikkatini yeniden kâğıtlarına vermişti. Suzy ofisten çıkarken güle güle deme zahmetine bile katlanmadı.

Arabasına vardığında hâlâ burnundan soluyordu. Ne aşağılık bir adamdı! Onun gibi birine nasıl davranılması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hoyt son derece kolay algılanan, neşeli biriydi. Way Sawyer'ın tam tersiydi. Araba anahtarını ararken kendisinden ne beklediğini düşündü.

Luther Baines'in eve gider gitmez ondan telefon beklediğini biliyordu ama ona ne söyleyeceğini bilmiyordu. Sawyer ile yemek yiyeceğini söyleyemeyeceği aşikârdı. Bunu kimseye söyleyemezdi, özellikle de Bobby Tom'a. Sawyer'ın ona nasıl davrandığını öğrense delirirdi ve onun işe karışması daha da riskliydi. Ne kadar sinir bozucu olursa olsun bu işi kendi başına halletmeliydi.

"Yapmasam daha iyi, Bobby Tom."

"O pembe flamingolar ve traktör lastiğinden oluşan çiçek bahçesi seni kandırmasın, Gracie. Shirley saç konusunda gerçekten iyidir."

Bobby Tom, Shirley'nin Hollywood Hair adlı dükkânının kapısını açtı, burası tozlu bir sokaktaki tek katlı evin garajıydı. Öğlene kadar sete gitmek zorunda olmadığı için sabahı değişime başlama günü olarak belirlemişti. Onu kararlı bir şekilde içeri itince Gracie'nin tüm tüyleri bir anda dikildi. Teksas'taki tüm halka açık yerler gibi bu güzellik salonunda da klima dondurucu bir soğukluğa ayarlanmıştı.

Küçük dükkânın üç duvarı pespembeydi, bir duvar ise siyah-altın renkli aynalı seramiklerle kaplıydı. Salonda iki güzellik uzmanı vardı, bir tanesi açık mavi renkli bir iş gömleği giymiş olan süslü bir esmerdi, diğeri de hayatında gördüğü en iri ve yüksek arı kovanı şekilli topuza sahip olan bir sarışın. Tombul bacaklarını daracık mor bir tayt, iri memelerini de pembe bir tişört sarıyordu. Tişörtün üzerinde TANRIM, KEŞKE BUNLAR BEYİN OLSAYDI yazıyordu.

Gracie saçlarını yapacak olan Shirley'nin diğer süslü esmer olması için dua ediyordu ama Bobby Tom çoktan öbür kadına doğru yürümeye başlamıştı. "Hey, bebek surat."

Kadın başını, yapmakta olduğu kömür karası saç yığınının üzerinden kaldırarak genizden gelen bir ses çıkardı. "Bobby Tom seni yakışıklı orospu çocuğu, gelip beni görme zamanın gelmişti."

Bobby Tom onun allıkla bezenmiş yanağına bir öpücük kondurdu, kadın da serbest eliyle onun poposuna bir şaplak attı. "Hâlâ eyaletteki en iyi popo senin."

"Senin gibi bir uzman bunu söylediğinde bunu üst düzey bir kompliman olarak algılıyorum." Diğer güzellik uzmanı ve müşterisine gülümseyerek selam verdi, sonra saç kurutma makinelerinin altında oturmakta olan diğer iki kadını da başıyla selamladı. "Velma. Bayan Carison. Bugün nasılsınız hanımlar?"

İkisi de kıkırdadı. Bobby Tom kolunu Gracie'nin omzuna doladı ve onu öne doğru çekti. "Herkesle tanıştırayım, Gracie Snow."

Shirley merak dolu gözlerle ona baktı. "Adınızı duyduk. Geleceğin Bayan Bobby Tom'usunuz."

Bobby Tom telaşla öne doğru bir adım attı. "Gracie bir tür feminist Shirley, insanlar onu bu şekilde andığında hiç hoşlanmıyor. Dürüst olmak gerekirse araya tire koyarak iki soyadını da kullanmak isteyebilir."

"Gerçekten mi?"

Bobby Tom omuz silkerek ellerini iki yana açtı, çılgın dünyadaki son akıllı adamdı sanki.

Shirley Gracie'ye döndü ve boyalı kaşları iyice yükseldi. "Yapma, hayatım. Gracie Snow-Denton kulağa çok tuhaf geliyor. İngiltere'de bir kalede yaşıyormuşsun gibi bir şey."

"Bir hava durumu haritasında geçen isimlere benziyor," dedi Bobby Tom.

Gracie ağzını açıp araya tire koymak gibi bir derdi olmadığını söylemek üzereyken Bobby Tom'un kendisine hazırlamış olduğu tuzağı görerek ağzını son hızla tekrar kapattı. Mavi gözlerinde gümüş renkli şeytani parıltılar geziniyordu, o yüzden gülümsemeden durmaya çalıştı. Yeryüzünde onun içini görebilen tek kişi kendisi miydi?

Shirley önündeki işi yapmaya devam ederken aynadan da Gracie'yi izliyordu. "Onun kendine çekidüzen vermesini istemediğini de duydum Bobby Tom ama işi bu kadar ileri götüreceğini de düşünmemiştim. Ona ne yapmamı istiyorsun?"

"Senin ellerine teslim ediyorum. Gracie daha çok vahşi bir kediye benzer, sakın tutucu bir şeyler yapma."

Gracie afalladı. Bobby Tom kafasında arı kovanıyla gezen ve garip bir makyaja sahip olan bu sarışın güzellik uzmanına saçlarını

yaparken tutucu davranmamasını söylemişti! Tam karşı koyacakken Bobby Tom dudaklarına ufak bir öpücük kondurarak aklını karıştırdı.

"Yapmam gereken bazı işler var, sevgilim. Annem seni buradan alacak ve birlikte giysi alışverişine çıkacaksınız, böylelikle çeyizin için de bir başlangıç yapmış olursunuz. Yine muhteşem olmana izin verdiğim için sakın benimle evlenme fikrini değiştirmeye kalkışma."

Bütün kadınlar bir anda kahkahalarla gülmeye başladılar, Bobby Tom Denton ile evlenmeyi reddetme fikri onlara çok komik gelmişti. Bobby Tom şapkasına dokunarak onları selamladıktan sonra kapıya doğru ilerledi. Tüm huzursuzluğuna rağmen onunla birlikte güneşin de gittiğini hissedenin bir tek kendisi olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı.

Altı çift meraklı göz ona dikilmişti. Gülümsemeye çalıştı. "Şey, ben tam olarak vahşi bir kedi sayılmam." Boğazını temizledi. "Bazen abartır ve..."

"Otur, Gracie. Bir dakika içinde seninle ilgileneceğim. Bu arada yeni *People* dergisine bakabilirsin."

Saçlarının geleceğini elinde tutan bu kadından korkan Gracie bir iskemleye oturarak eline dergiyi aldı. Kurutucuların altında duran kadınlardan bir tanesi onu plastik çerçeveli gözlüğünün altından açık açık süzüyordu ve sonunda Gracie kaçınılmazla yüzleşmek zorunda kaldı.

"Bobby Tom'la nasıl tanıştınız?"

"Ne zamandan beri birliktesiniz?"

"Testi nasıl geçtin?"

Sorgulama son derece hızlı ve acımasızdı, Shirley onu koltuğa çağırıp çalışmaya başladığında da sona ermedi. Gracie yalan söylemekten hiç hoşlanmıyordu, saçlarının alabileceği hasarı düşünürken gerçekleri çarpıtmak konusuna da tam olarak odaklanamıyordu. Gerçi

ne olduğunu da göremiyordu çünkü Shirley iskemlesini aynanın aksi yönüne çevirmişti.

"Saçlarının permaşı güzel Gracie ama çok fazla saçın var. Biraz kata ihtiyacın var. Katları severim." Shirley'nin makası çalışmaya başladı, bakır saçlar her yerde uçuşuyordu.

Gracie saçlarına ne olduğunu düşünürken regl düzeniyle ilgili bir soruyu kaçırdı. Shirley saçlarını çok kısaltırsa onları bir daha yan topuz yapamazdı, mükemmel bir çözüm değildi ama en azından tanıdık bir görüntüydü.

Yaklaşık altı santim uzunluğunda kalın bir bukle kucağına düşünce endişesi iyice arttı. "Shirley, ben..."

"Makyajını Janine yapacak." Shirley başıyla diğer güzellik uzmanını gösterdi. "Bu hafta Mary Kay ürünlerini satmaya başladı ve kendine yeni müşteriler arıyor. Bobby Tom senin Güney Amerika depremi sırasında başkan yardımcısını korurken tüm makyaj malzemelerini kaybettiğini ve yerine yenilerini almak istediğini söyledi."

Gracie neredeyse boğuluyordu, bunun ardından da kahkahalarını yutmaya çalıştı. Bobby Tom insanı delirtiyordu ama bir o kadar da eğlendiriyordu.

Shirley fön makinesini çalıştırdı ve iskemleyi aynaya çevirdi. Gracie dehşetle inledi. Islak bir sıçana benziyordu.

"Sana bunu yalnızken nasıl yapacağını göstereceğim. Bütün iş parmaklarda." Shirley saçlarını çekiştirmeye başladı ve Gracie başının üzerinde kabarmaya başlayan saçları izledi. Belki de o geniş saç bantlarından kullanarak onları bastırabilirdi. Çaresizlikle bakıyordu. Belki de bir peruk alması gerekecekti.

Sonra bir şeyler olmaya başladı ve gözlerine inanamadı.

"Oldu işte." Shirley bir adım geri çekildi, parmaklarıyla bir mucize yaratmıştı.

Gracie aynadaki yansımasına baktı. "Aman Tanrım."

"Sevimli değil mi?" Shirley aynadan sırıttı.

Sevimli yeterli bir kelime değildi. Gracie'nin saçları son derece modern olmuştu. Delidolu. Teklifsiz. Seksi. Gracie'nin olmadığı her şey. Dokunurken eli titredi.

Kesim alıştığından daha kısaydı, çene hizasındaydı, yandan ayrılmıştı ve iri bukleler halinde iniyordu. Kıvırcık olmaktan çok uzaktı, yumuşacık dalgalar yanaklarına ve kulaklarının üzerine düşüyordu. Küçük yüz hatları ve gri gözleri artık eski yoğun saçları tarafından bastırılmıyordu; Gracie yeni görüntüsüne bakarak mest oldu. Bu gerçekten o muydu?

Shirley onu Mary Kay'lemek üzere Janine'e geçirdiğinde görüntüsüne tam olarak doyamamıştı. Bundan sonraki bir saat boyunca Gracie zaten düzgün olan cildini daha da güzel kılmak için yapması gereken cilt bakımı ve makyajı öğrendi. Janine göz kalemi, kehribar tonunda gölgeler ve siyah rimel ile gözlerini yüzünün odak noktası haline getirdi. Yaptığı işten tatmin olduğu anda Gracie'nin istediklerini yapmasına izin verdi. Gracie yanaklarına allık sürdükten sonra Janine'in ona verdiği pastel mercan rengi ruju dudaklarına sürdü. Merakla aynaya baktığında oradan bakan kadının kendisi olduğuna inanamadı.

Makyaj son derece sade ama göz kamaştırıcıydı. O tatlı, delidolu saç kesimi, parlayan gri gözleri ve ok gibi kirpikleriyle hayal edebileceğinden çok daha güzel olmuştu: dişi, istenen ve evet, biraz vahşi. Yüreği hızla atmaya başladı. Şu an çok farklı görünüyordu. Bobby Tom'un onu çekici bulma ihtimali var mıydı? Belki de ona yeni bir gözle bakmaya başlardı. Belki de…

Bu düşüncelere bir son verdi. Kendisine bunu yapmayacağına dair söz vermişti. Yeryüzünün tüm makyajları bile onu Bobby Tom'un

yanında dolaştırdığı muhteşem güzelliklerin yanına yaklaştıramazdı, düş kaleleri inşa etmesinin hiçbir anlamı yoktu.

Gracie cüzdanını çıkarınca Shirley ona aklını yitirmiş gibi bakarak Bobby Tom'un sonra bu işi halledeceğini söyledi. Gracie'nin midesinde sevimsiz bir kasılma oldu. Bobby Tom'un para verdiği kişilerden oluşan o uzun listeyi hatırladı ve şu an onun bu hayır listesine eklenmiş olduğunu anladı.

Bunu tahmin etmesi gerekirdi. Onu asla kendine yeten, bağımsız bir kadın olarak görmemişti; o da kaybedenlerden biriydi sadece. Bu farkındalık canını yaktı. Onu kendine eşit görmesini istiyordu ama faturalarını öderken bunun gerçekleşmesi imkânsızdı.

Kendi kendine ondan hiçbir şey almayacağına dair söz vermek çok kolaydı ama bunu gerçekleştirmek o kadar da kolay değildi. Pahalı zevkleri vardı ve Gracie'nin ona aitmiş gibi görünmesini istiyordu; Gracie kısıtlı bütçesiyle bunu nasıl gerçekleştirecekti? Kara günler için tasarruf hesabında tuttuğu küçük birikimini düşündü. İlkelerini koruyabilmek için onu yok etmeye hazır mıydı?

Bu sorunun cevabını birkaç saniyeden fazla düşünmedi, bu onun için çok önemliydi ve çenesinde inatçı bir ifade belirdi. Ruhunu ve inançlarını koruyabilmek için kendini ona sadece seven yüreğiyle karşılıksız vermeliydi. Bu da ondan hiçbir şey alamayacağı anlamına geliyordu. Hayatında yeni bir parazit durumuna düşmeden ondan ayrılacaktı.

Kibar ama kesin bir tavırla faturayı ödeyecek miktarda bir çek yazdı ve Shirley'ye Bobby Tom'dan para almamasını rica etti. Yaptığı bu hareket onu çok heyecanlandırdı. Onun hayatında satın alınamayan ve para ödenmeyen tek insan olacaktı.

Dakikalar sonra Suzy geldi. Gracie'ye hayranlıkla övgüler yağdırdı. Güzellik salonundan çıkıp Lexus'a yerleşerek alışverişe gitmek üzere

hazırlandıklarında Gracie onun dikkatinin biraz dağınık olduğunu fark etti, belki de huzursuz bir gece geçirmişti.

Bobby Tom'un garajının üzerinde bulunan dairedeki yatak çok rahattı ama Gracie de iyi uyuyamamıştı. Ağartılmış ahşap ve mavi beyaz renk ağırlıklı odalar, evi dekore eden kişinin burayı yapanla aynı olmadığını gösteriyordu. Odalar son derece kompakt oldukları halde olması gerekenden çok daha fazla lükse sahipti. Ya da onun karşılayabileceğinden daha fazlasına, diye düşündü hüzünle.

Daire açık mutfaklı bir salon ve ayrı bir yatak odasından oluşuyordu, yatak odası Bobby Tom'un ağırlık odasına paraleldi. Gracie'nin yatak odası onun evinin arka tarafına bakıyordu, dün gece uyuyamayıp kalktığında tek uykusuzun kendisi olmadığını da keşfetmişti. Onun çalışma odasının penceresinden de televizyonun gümüş ışıkları saçılıyordu.

Güneş ışıkları Suzy'nin gergin yüz hatlarında parlayınca onu rahatsız ettiği için suçluluk hissetti. "Bunu bugün yapmak zorunda değiliz."

"Bunu yapmak istiyorum."

Cevabı son derece içtendi, Gracie daha fazla üstelemedi. Aynı anda Suzy'ye karşı dürüst olması gerektiğini de hissetti. "Bu sahte nişandan çok utanıyorum. Onu bu fikrin saçma olduğuna inandırmak için çok uğraştım."

"Onun bakış açısına göre hiç de değil. Buradaki insanlar şu ya da bu sebeple hep onun peşindeler. Bu ona kasabadayken biraz huzur verecekse kararını kesinlikle destekliyorum." Ana caddeye döndüğünde konuyu kapattı. "Kasabada harika bir butik olduğu için çok şanslıyız. Millie sana çok iyi bakacaktır."

'Butik' kelimesi Gracie'nin zihninde tehlike çanlarının çalmasına sebep oldu. "Pahalı mıdır?"

"Bunun bir önemi yok. Bobby Tom hepsini halleder."

"Elbiselerimi satın almayacak," dedi Gracie usulca. "Buna izin vermeyeceğim. Onları kendim satın alacağım ve korkarım oldukça kısıtlı bir bütçem var."

"Elbette ki ödeyecek. Bu onun fikriydi." Gracie inatla başını iki yana salladı.

"Sen ciddisin, değil mi?"

"Hem de çok ciddiyim."

Suzy şaşkındı. "Bobby Tom hep öder."

"Benimkileri değil."

Bir an için Suzy bir şey söylemedi. Sonra gülümseyerek U dönüş yaptı. "Zorlukları severim. Yaklaşık elli kilometre ileride bir alışveriş merkezi var. Bu eğlenceli olacak."

Sonraki üç saat boyunca Suzy bir eğitim çavuşu gibi çalıştı, onu ucuzlukta olan bir dükkândan diğerine çekiştirip durdu, bir tazı gibi indirimdeki yerleri buluyordu. Gracie'nin seçimlerini hiç önemsemiyordu, onu kendi başına asla bakmaya cesaret edemeyeceği gençlik dolu ve kışkırtıcı giysilere yönlendiriyordu. Suzy tiril tiril incecik bir etek, mücevher tonlarında ipekli bir bluz, sırtı çapraz, uyluklarından baldırlarına uzanan bir yırtmacı olan karpuz pembesi bir elbise, taşlanmış bir kot ve dar merserize trikolar, son derece kısa etekler ve göğüslerine yapışan pamuklu süveterler seçti. Gracie kemerler, gerdanlıklar, sandaletler ve gümüş küpeler denedi. Son giysiler de Lexus'un bagajına konduğunda Gracie birikimlerinin büyük bir kısmını yok etmişti. Biraz şaşkın biraz da sinirliydi.

"Emin misin?" Gracie son aldıkları kırmızı tuluma baktı. Straplez kısmı öyle dardı ki sütyen takamamıştı, el örgüsü kumaşın üzerinde altın renkli raptiyeler parlıyordu. Üç santimlik altın rengi kemer, bu dar üst bedeni alt kısımdaki bol şorttan ayırıyordu, espadrilleri bir çift bantlı, kırmızı sandaletle yer değiştirmişti. Bu giysiler kendini olmadığı biri olmaya çalışıyormuş gibi hissetmesine sebep oluyordu.

O akşamüstü belki de yüzüncü kez Suzy onu rahatlattı. "Çok şeker oldu."

Gracie paniğini kontrol altına almaya çalıştı. Basit kadınlar "şeker" şeyler giymezlerdi. Tereddüdünü açıklayabilmek için bir bahane bulmaya çalıştı.

"Bu sandaletler taban çukurunu desteklemiyor."

"Taban çukurunda bir sorun mu var?"

"Hayır, ama belki de sebebi hep makul ayakkabılar giymemdir."

Suzy gülümseyerek kolunu okşadı. "Endişelenme, Gracie. Harika görünüyorsun."

"Kendime benzemiyorum."

"Ben kesinlikle kendin gibi göründüğünü düşünüyorum. Ve artık zamanı gelmişti diyorum."

T-bird'ünü kullanan da kimdi? Ayrıca çok hızlı gidiyordu! Bobby Tom bir kilometre öteden şerit halinde kalkan tozu gördü, çitin kenarında duran senaryosunu alarak akşamüstü çekecekleri bölümü okumaya hazırlandı.

T-bird yoldan döndü, tozu dumana katarak ilerledi ve karavanının yanında durdu. Akşamüstü güneşinin parıltısına karşı gözlerini kısarak baktığında arabadan kırmızı seksi bir şeyler giymiş olan ufak tefek birinin indiğini gördü ve bir anda kan başına sıçradı. Lanet olsun! T-bird'ünü kullanması için izin verdiği tek kişi Gracie idi. Arabayı, alışverişini bitirdikten sonra Buddy'nin garajından alıp sete getirmesini istemişti ama anlaşılan o ki Gracie bu işi yapacak yırtıcı bir dişi bularak ona bir ders daha vermeye niyetlenmişti.

Çenesini kasarak yürümeye başladı, gözlerini hâlâ kısmak zorundaydı ve arabadan inenin kim olduğunu anlamaya çalışıyordu, güzel ufak tefek bir beden, kısa seksi saçlar ve yuvarlak bir güneş

gözlüğünün ardına saklanmış olan bir yüzden başka bir şey göremiyordu. Gracie'nin derisini yüzeceğine dair yemin etti. Bu sahte nişanın Bobby Tom'u bu tür şeylerden korumak için planlandığını en iyi bilen kişi Gracie olmalıydı.

Güneş ışınları, uçuşan bakır renkli saçları parlattığında donakaldı. Bakışları orantılı bedende, ince bacaklarda ve nerede görse tanıyacağı hoş ayak bileklerinde dolaştı. Biri kafasına vurmuştu sanki. Kendine salakların şahı unvanını taktı. Gracie'nin değişimine ön ayak olan kendisiydi. Neden sonuçlarına daha iyi hazırlanmamıştı?

Gracie endişeli gözlerle onun yaklaşmasını izledi. Bobby Tom'un kadınlara nasıl davrandığını biliyordu ve neler söyleyeceğini de tahmin edebiliyordu. Onu abartılı bir şekilde övecek, hatta hayatında gördüğü en güzel kadın olduğunu söyleyecekti. Bu övgüler yüzünden asla yeni görüntüsü hakkında ne düşündüğünü anlayamayacaktı. Keşke ona karşı dürüst olsaydı ve Gracie de komik görünüp görünmediğini anlayabilseydi.

Bobby Tom tam karşısında durdu. Gracie onun kadınların aklını başından alan tebessümünün belirmesini ve yağcılığının başlamasını beklerken biraz vakit geçti. Bobby Tom çenesini sıvazladı.

"Buddy iyi bir iş çıkarmış. Faturayı sana verdi mi?"

Gracie kalakaldı, onun yanından geçerek Buddy'nin değiştirdiği farı ve yeni lastikleri incelemesini izledi. Mutluluğu bir anda söndü. "Torpido gözünde."

Bobby Tom ona doğru dönerek ateş saçan gözlerle baktı. "Neden o kadar hızlı kullanıyordun?"

Çünkü delidolu saçları ve uçarı sandaletleri olan özgür ruhlu güzel bir kadın hız sınırları gibi sıradan şeyleri dert etmez.

"Sanırım aklımda başka şeyler vardı." Ona ne zaman tüm diğer kadınlara söylediği gibi hayatında gördüğü en güzel şey olduğunu söyleyecekti?

Bobby Tom'un dudakları gerildi. "Burada olduğumuz süre zarfında T-bird'ü kullanmana izin vermeyi düşünüyordum ama gördüğüm şeyden sonra fikrimi değiştirmem gerektiğini sanıyorum. Arabayı keşler gibi kullanıyordun."

"Özür dilerim." Öfke acısının üzerine çıkmaya başlayınca dişlerini gıcırdattı. Bugün bir servet harcamıştı ve adam bunu fark etmemişti.

"Bunu bir daha yapmazsan çok sevinirim."

Omuzlarını ve çenesini havaya dikti, onun kendisine karşı zorbalık yapmasına izin vermeyecekti. Güzel göründüğünü biliyordu, belki de hayatında ilk kez bunun farkındaydı ve Bobby Tom böyle düşünmüyorsa yapacak bir şey yoktu. "Bir daha olmayacak. Eğer bana bağırman sona erdiyse Natalie'ye bu akşamüstü Elvis'e bakabileceğimi söylemiştim."

"Sen benim yardımcımsın, bir bebek bakıcısı değil!"

"İkisi de aynı şey," diyerek uzaklaştı.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbimdeki Bir Ateş

11

Bordo Lincoln, Wayland Sawyer'ın beyaz tuğladan oluşan ve nehre bakan evinin girişinde durdu. Şoför, kapısını açmak için arabanın etrafından dolanırken Suzy, Sawyer'ın Telarosa'lılara hayatta ne kadar başarılı olduğunu gösterebilmek için bu evi inşa etmekten daha iyi bir şey yapamayacağını düşündü. Söylentilere göre Rosatech'i kapadıktan sonra burayı hafta sonları kullanmaya devam edecekti.

Şoför kapısını açıp çıkmasına yardımcı olurken Suzy'nin avuçları terlemeye başlamıştı. Sawyer ile iki gün önce yapmış olduğu görüşmenin sonrasında başka bir şeyler düşünmeyi başaramamıştı. Elbise yerine bol kesimli krem rengi şık bir pantolon giymeyi tercih etmişti. Üzerine takımı olan bir atlet ve kalçasına kadar uzanan ipek bir ceket giymişti, üzerinde mercan, turkuvaz, fuşya ve açık yeşil gibi mücevher tonlarının bulunduğu bir baskı vardı. Tek mücevheri parmağındaki alyans ve Bobby Tom'un Stars ile ilk anlaşmasını imzaladığında ona almış olduğu elmas tek taş küpeleri vardı.

Suzy'nin tanımadığı İspanyol kökenli bir kadın onu karşılayarak siyah mermer koridordan geçirdi ve onu Palladio tarzı pencerelerin iki kat boyunca yükseldiği ve loşça aydınlatılmış gül bahçesine bakan geniş salona götürdü. İpek abajurlar, sırlı fildişi renkli duvarlarda

sıcacık gölgeler oluşturmuştu. Kanepeler ve hoş bir şekilde gruplandırılmış olan iskemleler, mavi ve yeşil tonlardaydı ve aralarında siyahlar vardı. Mermer şöminenin iki yanına yerleştirilmiş olan kabuk şeklindeki nişlerde, çömlekler içine kurutulmuş ortancalar yerleştirilmişti.

Way Sawyer en büyük pencerenin önüne yerleştirilmiş olan abanoz kuyruklu piyanonun yanında duruyordu. Onun günümüz modern silahşorları gibi baştan ayağa siyahlara bürünmüş olduğunu görünce daha da huzursuzlandı. Ama tozluk ve yelek yerine, İtalyan tasarımı bir takım giymişti, gömleği de ipekti. Odadaki yumuşacık ışıklar adamın yüzündeki sert çizgiler üzerinde etkisiz kalmıştı.

Elinde kesme cam bir kadeh vardı, ona hiçbir şeyi kaçırmayan duygusuz siyah gözleriyle baktı. "Ne içmek istersin?"

"Beyaz şarap olabilir."

Üzerinde içi çeşitli şişe ve kadehlerin bulunduğu aynalı bir tepsi olan küçük sandığa doğru ilerledi. O şarap koyarken Suzy sakinleşmek için odada gezinerek duvarlardaki resimleri inceledi. Birkaç tane büyük yağlı boya tablo ve çok sayıda suluboya resim asılıydı. Dolmakalemle çizilmiş bir anne ve çocuk resminin önünde durdu.

"Londra'daki bir müzayededen birkaç yıl önce aldım."

Arkasına geldiğini duymamıştı. Ağzı altın işlemeli şarap kadehini uzattı, Suzy şarabını yudumlarken her bir resmin hikâyesini anlatmaya başladı. Bilgi verirken ağır ağır konuşuyor ve ölçülü bir dil kullanıyordu ama bu Suzy'yi rahatlatmadı. Sükûnetle Londra'daki müzayedeleri anlatan bu adamla spor salonunun yanında sigara içen ve hızlı kızlarla çıkan asık suratlı serseriyi bir türlü birleştiremiyordu.

Son birkaç hafta içinde Sawyer'ın geçmişindeki boşlukları doldurabilmek için biraz araştırma yapmıştı. Kasabanın eskilerinden öğrendiği kadarıyla annesi Trudy on altı yaşındayken üç yol işçisi tarafından tecavüze uğramıştı ve adamlardan biri Way'in babasıydı.

Bu olay 2. Dünya Savaşı sona ermeden bir süre önce gerçekleşmişti ve kimse kızın hikâyesine inanmamıştı, bu yüzden Trudy dışlanmıştı.

İlerleyen yıllarda Trudy kendisinin ve oğlunun yaşamını evine girmesine izin veren birkaç ailenin evlerini temizleyerek sürdürmeye çalışmıştı ama sonunda bu zorlu çalışma ve sosyal sürgün onu yormuştu. Way liseye başladığında pes etmiş ve diğerlerinin yargılarını kabullenmişti. İşte o zaman kendini kasabadan geçen bir adama satmıştı. Otuz beş yaşında zatürreden ölmüştü ve bu olaydan kısa bir süre sonra Way deniz kuvvetlerine katılmıştı.

Suzy'nin huzursuzluğu, kadehinin üzerinden onu inceledikçe arttı. Trudy Sawyer adaletsizliğin kurbanı olmuştu ve Way Sawyer gibi bir adam bunu asla unutmazdı. Bilançoyu eşitleyebilmek adına daha ne kadar ileri gidecekti?

Hizmetçinin gelip yemeğin hazır olduğunu bildirmesi Suzy'yi rahatlattı, Way onu soluk yeşil ile yeşim renklerinin karıştığı yemek odasına götürdü. Salatalarını yerken oldukça kibar ve anlamsız sohbetler etti, somon ve yabani pirinçten oluşan ana yemek servisi yapıldığında Suzy'nin sinirleri iyice gerilmişti. Neden ona ne istediğini söylemiyordu? Neden bu akşam burada yemek yemekte ısrarcı olduğunu bilse belki biraz olsun rahatlardı.

Aralarındaki sessizlik adamın canını hiç de sıkmıyordu, Suzy için ise dayanılmaz olduğu için sonunda sessizliği bozdu. "Piyanonu gördüm. Çalıyor musun?"

"Hayır. Piyano kızım Sarah'ya aitti. On yaşındayken Dee ile boşandığımızda satın almıştım. Annesini kaybetmesinin tesellisiydi."

Söylediği ilk insani şeydi bu. "Velayeti sende mi? O zamanlar için bu alışılmadık bir şey değil mi?"

"Dee sorunlu bir anneydi. Anlaşmayı kabul etti."

"Kızını sık sık görüyor musun?"

Haşhaşlı ekmeğini ikiye böldü, yüzündeki ifade ilk kez yumuşadı. "Yeterince sık değil. San Francisco'da reklam fotoğrafçısı, yani birkaç ayda bir bir araya gelebiliyoruz. Küçücük bir dairede yaşıyor –bu yüzden piyano hâlâ bende duruyor– ama kendine yetiyor ve mutlu."

"Sanırım günümüzdeki ebeveynlerin tek arzusu da bu." Suzy oğlunu düşününce tabağındaki somonla oynamaya başladı. O da kendine yetiyordu ama mutlu olduğundan hiç emin değildi.

"Biraz daha şarap ister misin?" diye sordu kaba bir tavırla.

"Hayır, teşekkür ederim. Bir kadehi geçince baş ağrısı yapıyor. Hoyt kasabadaki en masrafsız kız olduğumu söylerdi."

Ortamı yumuşatmak için yaptığı bu girişime Way gülümsemedi bile. Tam tersine yiyormuş gibi yapmayı bırakarak arkasına yaslandı ve onu süzmeye başladı, bakışlarındaki derinlik Suzy'nin insanların birbirine gerçekte ne kadar az bakıyor olduğunu düşündürdü. Onunla ilk kez karşılaşıyor olsaydı onu çekici bile bulabilirdi; bu düşünce irkilmesine sebep oldu. İyi huylu kocasının tam tersiydi ama hoş görüntüsü ve güçlü varlığı göz ardı edilir gibi değildi.

"Hâlâ Hoyt'u özlüyor musun?"

"Hem de çok."

"İkimiz aynı yaştaydık, okula aynı dönemde gittik. O Telarosa Lisesi'nin altın çocuğuydu, tıpkı oğlun gibi." Tebessümü gözlerine ulaşmadı. "İkinci sınıflardaki en güzel kızla çıkıyordu."

"Kompliman için teşekkür ederim ama en güzel kız olmaktan fazlasıyla uzaktım. O yıl dişlerim hâlâ telliydi."

"Ben en güzel kız olduğunu düşünüyordum." Şarabından bir yudum aldı. "Hoyt ile çıkmaya başladığınızı duyduğum sırada sana çıkma teklif etmek için cesaretimi toplamaya uğraşıyordum."

Suzy daha fazla şaşıramazdı. "Bilmiyordum."

"Suzy Westlight ile bir şansım olabileceğini düşünmem gerçekten inanılmaz. Ben Trudy Sawyer'ın oğluydum ve Dr. Westlight'ın kızından çok farklı bir dünyaya aittim. Sen demiryollarının doğru tarafında yaşıyordun ve güzel elbiselerin vardı. Annen seni parlak kırmızı bir Oldsmobile ile gezdiriyordu, hep tertemiz ve taze kokardın." Sözleri son derece şiirseldi ama onları duyguları öldüren bir sertlikte söylemişti.

"Bu uzun zaman önceydi," dedi Suzy. "Artık genç değilim." Elini ipek pantolonunun üzerinde gezdirdi ve östrojen bandının çıkıntısını hissetti. Bu da hayatın vaatlerinin eksilmeye başladığını gösteren başka bir işaretti.

"Benim gibi sonu çıkmazda olan bir çocuğun sana çıkma teklif etmeyi düşünmesine gülmeyecek misin?"

"Hep benden nefret ediyormuş gibi davranırdın."

"Senden nefret etmezdim. Uzanamayacağım bir yerde duruyor olmandan nefret ederdim. Sen ve Hoyt bambaşka bir dünyaya aittiniz ve ben oraya çok uzaktım. Altın çocukla altın kız sonsuza kadar mutlu yaşadılar."

"Artık durum böyle değil." Boğazının tıkandığını hissederek başını eğdi.

"Üzgünüm," dedi yine kaba bir sesle. "Zalimlik etmek istememiştim."

Suzy başını hızla kaldırdı, gözlerinde yaşlar parlıyordu. "O zaman neden bunu yapıyorsun? Benimle bir tür oyun oynadığının farkındayım ama kuralların neler olduğunu bile bilmiyorum. Benden ne istiyorsun?"

"Senin benden bir şey istediğini sanıyordum."

Bu doğrudan cevap adamın duygusallığından etkilenmemiş olduğunu gösteriyordu. Yaşların akmaması için gözlerini kırpıştırdı

ama onunla karşılaştığı günden bu yana iyi uyuyamamıştı ve kendini toparlamakta zorlanıyordu. "Bu kasabayı yok etmeni istemiyorum. Pek çok hayat yıkılacak."

"Bunun olmaması için nasıl bir şey feda etmeyi düşünüyorsun?"

Omurgasına parmaklar batmaya başlamıştı. "Feda edebileceğim hiçbir şey yok."

"Evet, var."

Sesindeki sertlik Suzy'nin çözülmesine sebep oldu. Peçetesini buruşturup masaya koyduktan sonra ayağa kalktı. "Eve gitmek istiyorum, hemen."

"Benden korkuyorsun, değil mi?"

"Bu akşamı daha da uzatmak için bir sebep göremiyorum."

Adam da ayağa kalktı. "Sana gül bahçemi göstermek istiyorum."

"Hemen gitsem çok daha iyi olacak."

İskemlesini iterek ayağa kalktı ve ona doğru geldi. "Görmeni istiyorum. Lütfen. Hoşuna gideceğini düşünüyorum."

Sesini yükseltmemişti ama sesindeki emir tonlaması ortadaydı. Bir kez daha bildiğini okuyordu ve Suzy kolunu sıkıca tutarak onu camlı balkon kapılarına doğru ilerleten ele nasıl karşı koyacağını bilemiyordu. Dalga şeklindeki pirinç kapı tokmağının üzerine batırdı. Suzy dışarı adımını attığı anda gece, kokulu bir buhar banyosu gibi her yanını sardı. Güllerin yoğun kokusunu içine çekti.

"Çok güzel."

Onu çakıllı yoldan çiçeklerin bulunduğu yere doğru yürütmeye devam etti. "Bunu tasarlaması için Dallas'tan bir peyzaj mimarı getirttim ama her şeyi çok süslü yapmaya kalkışınca işin çoğunu tek başıma yapmak durumunda kaldım."

Onu bahçede gül ekerken düşünmek istemiyordu. Suzy'ye göre bahçeyle ilgilenenler son derece iyiliksever kişiler olurdu ve Way'e o gözle bakması imkânsızdı.

İçinde balıklarının bulunduğu küçük göle ulaştılar, göl çalılar ve bitki örtüsünün arasına gizlenmişti. Taraça yöntemiyle yerleştirilmiş olan taşlardan oluşturulan küçük bir şelale tarafından besleniyordu, nilüferlerin mumlu yapraklarının altında yüzen tombul balıkların pulları parlıyordu. Suzy, Way'in söyleyeceklerini bitirmeden gitmesine izin vermeyeceğinin farkındaydı, yolun kenarına yerleştirilmiş iç içe giren asma yaprakları olan desenli demir banklardan birine oturdu.

Ellerini kucağında birleştirerek kendini hazırladı. "Bana ne feda etmeye niyetlendiğimi sorduğunda ne demek istiyordun?"

Adam karşısındaki banka oturarak bacaklarını uzattı. Gölden gelen ışıltılar elmacık kemiklerine vuruyordu, yüzüne daha da şeytani bir hava kazandıran bu durum Suzy'nin sinirlerini daha da bozdu. Sesi gece kadar sakindi. "Rosatech'i burada tutmak için ne kadar kararlı olduğunu merak ettim."

"Hayatım boyunca bu kasabada yaşadım ve ölmesini engellemek için her şeyi yaparım. Yönetim kurulu başkanıyım ama bölgede gerçek bir güce sahip değilim."

"Bölgedeki gücün beni ilgilendirmiyor. Senden istediğim bu değil."

"O zaman ne?"

"Belki de yıllar önce Trudy Sawyer'ın piçiyken sahip olamadığım şeyi istiyorum."

Şelalenin şırıltısını, evi soğutan klimanın uzaktan gelen homurtusunu duyuyordu, bu huzur dolu sesler onun sakin sözlerini daha da kaygı verici kılıyordu. "Ne demek istediğini anlamadım."

"Belki de ikinci sınıftaki en güzel kızı istiyorum."

Suzy'nin içini bir dehşet kapladı, etraflarını saran gece bir anda tehlike arz etmeye başlamıştı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Way dirseğini banka yaslayarak bacaklarını çaprazladı. Bu rahat duruşuna rağmen Suzy onun aslında fazlasıyla tetikte olduğunu hissetti ve bu korkmasına sebep oldu. "Bir arkadaşa ihtiyacım var ama Rosatech için çok çalışmam gerekiyor ve birilerini arayacak vaktim yok. Senin o kişi olmanı istiyorum."

Suzy'nin ağzı o kadar kurumuştu ki dilinin şiştiğini hissediyordu. "Bir arkadaş mı?"

"Sosyal toplantılara birlikte katılacağım, seyahatlere birlikte çıkacağım ve bir davet verdiğimde benim adıma ev sahipliği yapacak birine ihtiyacım var."

"Bir arkadaşın olduğunu sanıyordum. Dallas'ta görüştüğün biri olduğunu duymuştum."

"Yıllar içinde pek çok kadın gördüm. Biraz daha farklı bir şey arıyorum. Daha evcil birini." Bir iş anlaşması yapıyormuş gibi sakindi ama bir gariplik vardı, bir panik hali; Suzy onun görünmeye çalıştığı kadar sakin olmadığını anladı. "İkimiz de yine kendi hayatlarımızı yaşayabiliriz ama sen... ama sen..." Durdu, Suzy adamın gözlerinin kendisini yaktığını düşündü. "Ama sen benim için hep hazır olacaksın, Suzy."

Kelimenin üzerinde bu kadar durması Suzy'nin kanını dondurdu. "Hazır mı? Way sen sakın... Kulağa neredeyse öyle geliyor..." Dehşetini saklayamadı. "Seninle yatmayacağım!"

Adam bir an hiçbir şey söylemedi. "Bundan nefret ederdin, değil mi?"

Suzy ayağa fırladı. "Sen delisin! Bunu önerdiğine inanamıyorum. Sen bir arkadaştan bahsetmiyorsun; bir metres istiyorsun!"

Tek kaşını kaldırınca Suzy hayatında bu kadar donuk ve duygusuz bir erkekle karşılaşmadığını düşündü. "Öyle mi? O kelimeyi kullandığımı hatırlamıyorum."

"Benimle oynamaktan vazgeç!"

"Aktif bir yaşamın olduğunu biliyorum ve bunu bırakmanı beklemiyorum ama zaman zaman benimle olmanı istediğimde teslim olmanı isterim."

Suzy'nin kulakları zonklamaya başlamıştı, adamın sesi sanki çok uzaklardan geliyordu. "Bana neden bunu yapıyorsun?"

"Ne yapıyorum?"

"Şantaj yapıyorsun! Hepsi bunun için, değil mi? Seninle yatarsam Rosatech Telarosa'da kalacak. Yatmazsam şirketi götüreceksin!" Way cevap vermedi, Suzy içinden yükselmekte olan öfkeyi engelleyemedi. "Ben elli iki yaşındayım! Bir metres istiyorsan neden senin yaşındaki adamların yaptığı gibi genç bir tane bulmuyorsun?"

"Genç kadınlar ilgimi çekmiyor."

Suzy ona arkasını döndü, tırnakları avuçlarına geçmişti. "Benden bu kadar mı nefret ediyorsun?"

"Senden hiç nefret etmiyorum."

"Ne yaptığının farkındayım. Otuz yıl öncesinin kan davasını güdüyorsun."

"Kan davam kasabayla, seninle değil."

"Ama cezalandırılan benim."

"Eğer böyle görüyorsan bunu değiştirmek adına bir şey söylemeyeceğim."

"Bunu yapmayacağım."

"Anladım."

Hızla ona döndü. "Beni zorlayamazsın."

"Seni asla zorlamam. Bu tamamıyla senin kararın."

Sözlerindeki duygusuzluk onu öfkelendirmekten daha çok korkuttu. Bu adam deli, diye düşündü. Ama o gözlerde zekâ ve korkunç bir berraklık görüyordu.

İstemediği halde sesinde bir yakarı tonlaması belirdi. "Bana Rosatech'i taşımayacağını söyle."

Way ilk kez tereddüt etti, kendisiyle savaşır gibiydi. "Sen konuşmamızı bir süre düşünene kadar hiçbir şeye dair söz vermeyeceğim."

Suzy zar zor bir nefes aldı. "Artık eve gitmek istiyorum."

"Pekâlâ."

"Çantamı içeride bıraktım."

"Ben getiririm."

Suzy bahçede yalnız kaldı, kendisine neler olduğunu anlamaya çalışıyordu ama durum içine sindiremeyeceği kadar deneyimsiz olduğu bir durumdu. Oğlunu düşündü ve kanı dondu. Bobby Tom bunu duysa Way Sawyer'ı öldürürdü.

"Hazır mısın?"

Adam omzuna dokununca yerinden sıçradı.

Way elini hızla çekerek ona çantasını uzattı. "Arabam ön tarafta." Evin yanından ön tarafa doğru dönen tuğla yolu gösterdi, Suzy o bir kez daha kendisine dokunmadan önce hızla yürümeye başladı.

Ön tarafa vardıklarında şoförlü Lincoln'ün yerinde onun BMW'sini gördü. Way onu eve kendi götürmeyi planlıyordu. Adam kapıyı açtı, Suzy tek kelime etmeden arabaya bindi.

Way hiç konuşma girişiminde bulunmayarak onu rahatlattı. Gözlerini yumarak yanındakinin Hoyt olduğunu hayal etmeye çalıştı ama bu gece son derece uzaklarda gibiydi. *Neden beni bıraktın? Bununla tek başıma nasıl başa çıkacağım?*

On beş dakika sonra Way arabayı Suzy'nin evinin girişinde durdurdu ve ona bakarak usulca konuşmaya başladı. "Üç hafta boyunca burada olmayacağım. Döndüğümde..."

"Lütfen," diye fısıldadı Suzy. "Beni bunu yapmaya zorlama."

Way'in sesi son derece soğuk ve mesafeliydi. "Geri döndüğümde kararını öğrenmek için seni arayacağım."

Suzy arabadan indi ve hızlı adımlarla evine doğru ilerledi.

Way, Telarosa'nın en nefret edilen adamı olarak direksiyon başında onun gözden kaybolmasını izledi. Kapı çarpılarak kapandığında yüzünde öfke, acı ve küçük bir özlem belirdi.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ar

12

Bir gecede ilk kez birileri Bobby Tom'un burnuna bir peçete uzatıp imza istemiyordu; onunla dans etmek, golf turnuvası hakkında bilgi almak için etrafında dolanıp duran da yoktu. Sonunda kendine ayıracak birkaç dakikası olmuştu, sırtını oturduğu bölmenin arkasına yasladı. Wagon Wheel, Telarosa'nın oldukça tutulan bir gece kulübüydü, içeride cumartesi gecesi kalabalığı vardı, içkilerin parasını Bobby Tom ödeyince daha da çok eğleniyorlardı.

Bira şişesini budaklı masaya bıraktı ve arada bir içtiği ince purolardan birini çıkardı. Aynı zamanda Gracie'nin, Brooks & Dunn'ın yeni *country* şarkısı eşliğindeki toplu dansa katılmaya çalışarak tam bir aptal durumuna düşürmesini izliyordu. Değişiminden bu yana iki hafta geçmişti, Bobby Tom insanların ona alışmış olması gerektiğini düşünüyordu ama kasabadaki herkes onu görünce yaygara koparmaya devam ediyordu.

Görünüşündeki tüm gelişime rağmen yine de muhteşem sayılmazdı. Sevimliydi bunu inkâr etmiyordu. Hatta güzel bile sayılabilirdi. O büyük saç diyarından sonra bu uçuşan katlı saçları Shirley'nin başyapıtıydı; yüzünün etrafını saran saçları ışıkların altında etrafa sıcacık bakır ışıltılar saçıyordu. Ama Bobby Tom, kadınlarının sarışın ve gösterişli olmasını tercih ederdi, bacaklarının koltuk altlarına kadar

uzanmasını ve göğüslerinin de porno yıldızlarınınkine benzemesini. Yani canlı seks abidelerinden hoşlanırdı ve bundan dolayı da kimseden özür dilemeyecekti. Bu seks abidelerinin çoğunu Ulusal Futbol Ligi'ndeki kanlı savaşların sonunda elde etmişti. Onları pek çok çürüğe sahip olduğu ve günde iki kez yaptığı antrenmanlar sonucunda elde etmişti; öyle şiddetli atakların sonunda kazanmıştı ki bazen kendi adını bile hatırlayamadığı olmuştu. Bunlar öyle büyük savaşlardı ki onlardan vazgeçmek kimliğini reddetmek anlamına gelirdi.

Shiner birasından iri bir yudum aldı ama bira içindeki boşluğu doldurmadı. Şu an sezona başlıyor olması gerekirdi ama o bunun yerine kameraların karşısında dolanıyor ve bir seks abidesi olmaktan son derece uzak olan, hükmetmeyi seven bir kadınla nişanlıymış gibi yapıyordu.

Gracie'nin bedeni o daracık kotla gerçekten çok çarpıcıydı. Len Brown gözlerini bir türlü onun kalçasından alamıyordu. Annesine Gracie'ye birkaç tane kot almaları gerektiğini söylemişti ama ona bacaklarına kramp girmesini sağlayacak darlıkta bir kot alması için izin vermiş olduğunu hiç hatırlamıyordu.

Gracie'nin giysileri konusu kaşlarını çatmasına yol açtı. Annesi, Gracie'nin kendi kıyafetlerinin parasını ödemekte ısrar ettiğini ve bu nedenle alışveriş merkezine gitmek zorunda kaldıklarını anlattığında buna inanamamıştı. O giysileri Bobby Tom'un alması gerekirdi! Bu onun fikriydi, değil miydi? Ayrıca o zengin, Gracie de fakirdi ve evleneceği kadının her şeyin en iyisine sahip olması beklenirdi. Bobby Tom bunu öğrendiğinde ikisi büyük bir tartışmaya girmişlerdi. Shirley, Bobby Tom'un Gracie'nin saçları ve bakımı için gönderdiği parayı geri gönderince tartışmanın boyutları daha da büyümüştü. Gracie onları da kendi ödemekte diretmişti. Lanet olsun, çok inatçıydı. Cesareti ondan bir şey kabul etmemekle kalmamış, bir de ona kira ödemeyi teklif etmişti.

Son sözü yine de kendisi söyleyecekti. Daha dün Millie'nin butiğine gitmiş ve Gracie için oldukça zarif siyah bir kokteyl elbisesi seçmişti. Millie ona söz vermişti, Gracie elbiseyi geri getirirse kesinlikle geri almama prensipleri olduğunu söyleyecekti. Öyle ya da böyle bu konuyu kendi bildiği şekilde halledecekti.

Biranın etiketini başparmağıyla kaldırdı. Belki de Willow ile konuşsa iyi olacaktı. Gracie'nin o acınası maaş çekini kimin verdiğini öğrenmemesi şu an için çok önemliydi.

Gracie birkaç adımı daha kaçırdığı sırada, öfkeli bakışlarını ona dikti. Annesi ona bu gece bu yeleği giymesi için ne diye ısrar etmişti? Gracie'ye akşam Wagon Wheel'e gideceklerini söyledikten sonra Gracie'nin annesine telefon açtığını ve cumartesi gecesi o kulübe giderken ne giymesi gerektiğini sorduğunu duymuştu. Şimdi o soruyu neden sorduğunu çok iyi anlıyordu: "Tek başına mı?"

Annesinin sayesinde Gracie şu an altın renkli brokar bir yeleği çıplak tenine giymişti, altında daracık siyah bir kot ve kovboy çizmeleri vardı. Yelek tam olarak açık saçık da sayılmazdı. Önü yukarıdan aşağıya inci düğmelerle kapanıyordu ve üçgen uçları pantolonunun üzerine kadar uzanıyordu. Ama böylesine şık bir yeleği içine hiçbir şey giymeden kullanmak onun bir sürtük gibi görünmesine sebep oluyordu ki Len Brown'un izleyen gözlerine rağmen bunun gerçekle uzaktan yakından alakası yoktu. Zavallı Gracie şu an böyle bir görüntüye sahip olduğunu bilse muhtemelen utançtan gözyaşlarına boğulurdu.

Brooks & Dunn şarkısı sona erdi ve müzik yavaşladı. Bir centilmen değildi ama onu ortada tek başına kalmaktan kurtarabilmek için ayağa kalktı. Daha üç adım atmamıştı ki Johnny Pettibone, Gracie'yi Len'den koparak aldı ve dans etmeye başladılar. Bobby Tom kendini son derece aptal hissederek durdu, sonra kendine Gracie'ye karşı bu kadar kibar davrandığı için Johnny'ye teşekkür etmeyi unutmaması

gerektiğini söyledi. Herkes ona karşı son derece kibardı. Buna şaşırmıyordu. Bobby Tom Denton'ın evlenmeye niyetlendiği kadına herkes elbette ki bir kraliçe gibi davranacaktı.

Johnny'nin Gracie'yi kendine doğru çekişini izlerken rahatsız oldu. O nişanlı bir kadındı ve bu kadar yakın dans etmemeleri gerekiyordu ama Bobby Tom Gracie'nin karşı koymak gibi bir şey yapmadığını da görüyordu. Hatta yüzünü bir günebakan gibi kaldırmış, Johnny'nin sözlerini büyük bir dikkatle dinliyordu. Utanmış ve kendini hiç de oraya ait hissetmeyen biri adına fazlasıyla iyi vakit geçiriyordu.

Gracie'nin cinsel hayal kırıklığıyla ilgili sorununu hatırlayınca kaşlarını çattı. Ya şu an bir erkek ona ilgi gösteriyor diye hormonlarını kontrol altına alamazsa ne olacaktı? Bu düşünce çok canını sıktı. İçinden geleni yapmak istediği için onu suçlayamazdı ama onunla nişanlıyken elbette ki bunu yapamazdı. Telarosa'da sır diye bir şey yoktu, Gracie Snow gibi bir kadının onu aldattığını duyduğunda kasaba halkının nasıl bir tavır sergileyebileceğini düşünmek istemedi.

Connie Cameron yanına gelince homurtusunu bastırdı. "Hey B.T, yeniden dans etmek ister misin?"

Kolunu kömür karası Stetson'ı ve kotuyla birlikte giydiği lavanta renkli ipek gömleğinin üzerine koydu ve göğüslerini ona sürttü. İkisinin de nişanlı olması kadının cesaretini biraz bile kırmamıştı.

"Çok isterdim Connie ama Gracie güzel bir kadınla birden fazla dans edersem alınır, bu nedenle baştan önlemimi almalıyım."

Connie uzun gümüş küpelerine dolanmış olan siyah saçlarını geriye çekti. "Hiçbir kadının seni bu şekilde etkisi altına alabileceğini düşünmezdim."

"Ben de düşünmezdim ama bu Gracie ile tanışmadan önceydi."

"Jim'in ne düşüneceği konusunda endişeleniyorsan, o bu gece görevde. Dans ettiğimizi bile öğrenmeyecektir." Dans kelimesinin

üzerinde dudaklarını büzerek fazlaca durmuştu, bu da sadece danstan bahsetmediği anlamına geliyordu.

Bobby Tom, Jimbo'nun Connie'yi yakın takibe almış olduğunu düşünüyordu ama geri çekilme sebebi bu değildi. Etrafına onun gibi kadınlar doluştuğunda artık sabırsızlığını gizleyemiyordu. "Jimbo hakkında hiçbir endişem yok. Ben Gracie'yi düşünüyorum. Son derece hassastır."

Connie dans edenlere baktıktan sonra eleştiren gözlerle Gracie'yi süzdü. "Gracie onun değişmesine izin vermenden sonra çok değişti ama hâlâ senin tipin değil. Buradaki insanlar senin bir model ya da film yıldızıyla evleneceğini düşünüyorlardı hep."

"İnsan kalbinin gizemini çözmek gerçekten zordur."

"Sanırım öyle. Bana bir iyilik yapar mısın B.T?"

Her yanını bir bıkkınlık dalgası daha sardı. Biraz daha iyilik. Günde en az on iki saat boyunca setteydi ve son birkaç gün son derece zorlu geçmişti. Aslında aksiyon sahnelerini seviyordu ama bir kadını dövmek söz konusu olmadığında. Başlangıçta Natalie ile yaşayacağı dövüş sahnesinden korkuyordu, inandırıcılıktan o kadar uzaktı ki sonunda çözümü Natalie kadar küçük bir erkek dublör bularak çözmüşlerdi.

Sette olmadığı zamanlarda ise telefonların, ziyaretçilerin ve fon peşinde koşan şirketlerin sonu gelmiyordu. Hafta boyunca gecede dört saatten daha fazla uyumayı başaramamıştı. Dün gece setteki işini bitirdikten sonra uçağına atlamış ve Corpus Christi'deki bir hayır yemeğinde boy göstermişti, ondan önceki gece Cennet Festivali'nin radyo reklam spotlarını hazırlamıştı, bu aktiviteleri yaparken sadece bölge hastanesinin pediatri bölümünde yatmakta olan çocukları gizlice ziyaret ettiğinde mutlu olmuştu.

"Neye ihtiyacın var?"

"Bir gece evime uğrayıp yeğenlerime aldığım futbol toplarını imzalayabilir misin?"

"Memnuniyetle." Elbette uğrayacaktı ama yanında Gracie olacaktı.

Şarkı bitmek üzereydi, izin isteyerek Gracie'yi Johnny Pettibone'un kollarından kurtarmak üzere ilerledi. Len Brown oraya ondan önce vardı ama bu Bobby Tom'u engelleyemedi.

"Merhaba çocuklar. Küçük sevgilimle bir dans da ben edebilir miyim?"

"Elbette, Bobby Tom." Len'in sesindeki isteksizlik sinirini bozdu. Bu arada Gracie "küçük sevgilim" tanımından dolayı onu öldürmeye hazırlandığını bildiren bakışlarla onu izliyordu. Onu rahatsız etmiş olmak keyfinin az da olsa yerine gelmesini sağladı.

Geçen birkaç hafta içinde ikisi de çok meşguldü ve birlikte vakit geçirememişlerdi, bu gece Wagon Wheel'e gelmeleri için ısrar etme sebebi de buydu. Onları dışarıda gezerken görmezlerse nişanlı olduklarına asla inanmazlardı. Her işin üstesinden geliyordu ve Bobby Tom onu sürekli olarak meşgul edecek şeyler bulmakta zorlanıyordu. Boş dolaşmaktan hoşlanmadığı için sonunda şirketin tüm işlerini yapan kadın haline gelmişti, bu arada Natalie'nin bebek bakıcılığı görevini de üstlenmişti.

Onun kızarmış yüzüne bakarken kendine engel olamayarak gülümsedi. Bir kadında gördüğü en güzel tene sahipti, gözlerini de seviyordu. Farklı parlıyorlardı ve hep keyfini yerine getiriyorlardı.

"Yeni bir toplu dans var, Gracie. Hadi deneyelim."

Gracie kuşku dolu gözlerle hızlı ve karmaşık adımlar atan dansçılara baktı. "Son dansta hiçbir adımı yakalayamadım. Bence bunda oturmamız daha iyi olur."

"Ve tüm eğlenceyi kaçıralım mı?" Onu piste çekerken bir yandan da dansçıları inceledi. Adımlar karmaşıktı ama kariyeri adım

saymak ve doğru adımı doğru zamanda atmakla geçmişti, çözmesi otuz saniyesini aldı. Gracie ise sorun yaşıyordu.

Şarkının ortalarına geldiklerinde hâlâ diğerleriyle aynı yöne gitmeyi başaramamıştı. Uyum sağlayamayacağını bile bile onu burada tutması tam bir alçaklıktı ama içindeki çocuk ona buraların kendi çöplüğü olduğunu bildirmek istiyordu ve Gracie nişanlısı dışında hiç kimseyle flört etmemeliydi. Suçluluk duygusu saçlarını savurarak yaptığı hatalara kahkahalarla güldüğünü gördüğü anda huzursuzluğa dönüştü, pistteki en kötü dansçı olmasını umursamıyor gibiydi.

Nemli bakır saç telleri yanaklarına ve ensesine yapışıyordu. Diğer tarafa dönmesi gerekirken ona dönünce yeleğinin en üst düğmesinin açılarak o sevimli küçük göğüslerinin eğimini gözler önüne serdiğini gördü, pembeydiler ve sıcaktan parlıyorlardı. Bir düğme daha açılırsa hepsi gözler önüne serilecekti. Bu düşünce onu öfkelendirdi. O bir pazar okulu öğretmeniydi! Bunu önceden hesaplaması gerekirdi.

Pantolon giyen herkesle flört etmekle öylesine meşguldü ki onun huzursuzluğunu fark etmemişti. Bu huzursuzluğu insanların ona seslenerek cesaret verdiklerini duymasıyla daha da arttı.

"Diğer tarafa, Gracie. Yapabilirsin!"

"Bu tarafa, Gracie."

Gracie'nin diğer yanında kaslı üniversite öğrencisi, Baylor tişörtü giyerek Bobby Tom'un nefretini çoktan kazanmıştı zaten. Çocuk, Gracie'yi kalçasından yakalayıp doğru yöne çevirince Bobby Tom'un gözleri kısıldı.

Gracie buklelerini sallayarak kahkaha attı. "Asla başaramayacağım."

"Elbette başaracaksın." Çocuk elindeki bira şişesini onun dudaklarına götürdü.

Gracie bir yudum aldıktan sonra öksürdü. Oğlan gülerek bir yudum daha içirmek istedi ama Bobby Tom'un onun gözleri önünde bir alkoliğe dönüşmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. Kolunu omuzlarına dolayarak oğlana ateş saçan gözlerle baktıktan sonra Gracie'yi geri çekti.

Oğlan kızardı. "Özür dilerim, Bay Denton."

Bay Denton! Bardağı taşıran son nokta bu oldu. Gracie'nin bileğini yakalayarak onu arkadaki yangın çıkışına doğru çekti.

Gracie hafifçe tökezledi. "Ne oldu? Nereye gidiyoruz?"

"Yan tarafıma bir sancı saplandı. Biraz hava almalıyım."

Elinin tersiyle barın arka kapısına vurdu ve onu binanın arka tarafında, çalışanların arabalarını park ettiği çakıllı alana çıkardı. Beton bloklardan oluşturulmuş duvarın önüne sıralanmış rengârenk arabaların arasında eski, yeşil bir çöp konteyneri duruyordu.

Patates kızartması ve toz dışında egzotik herhangi bir koku alamamıştı ama Gracie bu havayı mutlulukla içine çekti. "Beni buraya getirdiğin için sana çok teşekkür ederim. Bu kadar iyi vakit geçirdiğimi hiç hatırlamıyorum. Herkes o kadar iyi ki."

Sesi çok mutluydu ve gözleri Noel ağaçları gibi parlıyordu, o kadar güzel görünüyordu ki Bobby Tom'un onun birinci sınıf güzellerden olmadığını hatırlaması iyice zorlaşmıştı. Havalandırma yüksek bir sesle uğulduyordu ama içerideki müzik kutusundan gelen sesi bastıramıyordu. Bir tutam saçı yanağından geri ittikten sonra ellerini ensesinin arkasında birleştirerek binanın ahşap kaplamasına yaslandı, göğüsleri iyice dışarı fırlamıştı.

Bunu yapmayı nereden öğrenmişti? Bir anda rakun kuyruğu elbiseli, komik saçlı eski Gracie'yi istedi. Eski Gracie ile çok rahattı ve onun bu gece kulübü kızına dönüşmesinin tek sorumlusunun kendisi olduğunu hatırlayınca daha da hırçınlaştı.

"Nişanlımın göğüslerini kasabadaki herkesin gözüne sokmasından hoşlanmayacağım hiç aklına geldi mi?"

Gracie başını eğerek kendine baktığı anda eli açılmış olan düğmenin üzerine kapandı. "Aman Tanrım."

"Bu gece sana neler olduğunu bilmiyorum ama hemen kendini toplayıp nişanlı bir kadın gibi davranmaya başlasan iyi olur."

Gözleri gözlerinin içine dikildi. Uzun bir süre ona baktıktan sonra dişlerini sıktı ve ikinci düğmeyi açtı.

Bobby Tom bu karşılığa öylesine şaşırdı ki konuşabilmesi için birkaç saniye geçmesi gerekti. "Sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"Etrafta kimse yok. Ateş bastı ve sen de bana bağışıklık kazanmış durumdasın, yani ne fark eder?"

Demek ateş basmıştı, Bobby Tom'a da basmıştı. Gracie'ye bu gece ne olduğunu bilmiyordu ama buna bir son vermeye kararlıydı. "Sana bağışıklık kazandığımı hiç söylemedim," diye terslendi. "Sen bir kadınsın neticede."

Gracie'nin gözleri irileşti. Bu çirkin bir saldırıydı, Bobby Tom anında yaptığından utandı. Gracie'nin yüzündeki ifade endişeye dönüşmeye başlayınca bu utancı daha da arttı.

"Dizin canını sıkıyor, değil mi? Bütün gece bu yüzden suratsızdın," dedi Gracie.

İşi Gracie'ye devret ve o her tür kabalığına bir özür bulsun. İnsanların sadece iyi yanlarını görmekte direniyordu, bu da herkesin ondan faydalanmaya kalkışmasına yol açıyordu. Yine de dizinin artık iyi olduğunu söyleyerek onun kendisi hakkında kurduğu hayalleri yıkmak istemiyordu. Bu yüzden aşağı uzanarak pantolonunun üzerinden dizini ovaladı. "Bazı günler diğerlerinden daha iyi geçiyor."

Gracie onun bileğini yakaladı. "Kendimi çok kötü hissediyorum. O kadar iyi vakit geçiriyordum ki sadece kendimi düşündüm. Eve gidelim ve üzerine biraz buz koyalım."

Bobby Tom kendini bir yılandan bile daha aşağılık hissediyordu. "Sertleşip kalmaması için hareket etmeye devam etmemin daha iyi olacağını düşünüyorum. Bence dans edelim."

"Emin misin?"

"Elbette eminim. George Strait çalıyorlar, öyle değil mi?"

"Öyle mi?"

Elini yakalayarak onu kendine çekti. "Bana George Strait'i bilmediğini söyleme."

"*Country* şarkıcılarını pek tanımam."

"Teksas'ta daha çok ruhani bir figürdür." Onu içeri götürmek yerine kendisine yasladı ve hareket etmeye başladı. Eski bir Fairlane ile Toyota arasında dans etmeye başladılar, Gracie'nin saçları şeftali gibi kokuyordu.

Çizmeleri çakıl taşlarının üzerinde gezinirken elini yeleğinin altından sırtına sokmaktan kendini alamadı. Omurgasındaki çıkıntıları, pürüzsüz yumuşacık tenini hissetti. Gracie ürperdi, bu durum ona Gracie'nin onunla hoş konuşan ilk piç kurusuna âşık olma riskini ve erkek ihtiyacını hatırlattı.

Bu düşünce çılgına dönmesine sebep oldu. Gracie'den hoşlandığını itiraf etmekten utanmıyordu, onun kendisine iyi davranmayacak birinin altına yatmasını da istemiyordu. Ya kendini, onu korunduğuna inandıran o bencil orospu çocuklarından birine verirse? Ya da bir seks manyağı ona kötü davranır ve onu seksten sonsuza kadar soğutursa? Gracie gibi umutsuz kadınları kapıda bekleyen milyonlarca felaket vardı.

Uzun bir zamandır gerçeklerle saklambaç oynuyordu ve hesaplaşma anının artık gelmiş olduğunun farkındaydı. Eğer her sabah aynaya bakmaya devam etmek istiyorsa merhamet sevişmesi konusundaki kuruntularını bir kenara bırakmalı ve gerekeni yapmalıydı. O dostuydu, lanet olsun, dostlarına hiçbir zaman sırtını dönmezdi. Seçme şansı yoktu. Bu işin doğru şekilde yapıldığından emin olmasının tek yolu Gracie'nin başlangıcı kendisiyle yapmasıydı.

Gecenin başından bu yana ilk kez karamsarlığının yok olduğunu hissetti. Kendini beğendi hatta biraz fazla beğendi, iyi bir hayır kurumuna beş haneli bir çek yazdığı zamanlardaki gibi hissediyordu. Burada seksten fazlası söz konusuydu. İyi bir insan olarak bir kadını cahil olduğu bir konuda düşeceği tuzaklardan koruma sorumluluğu vardı. Bu konuda karşısına çıkabilecek sorunları daha fazla düşünmeden konuya daldı.

"Gracie, son birkaç haftadır bu konudan kaçıyoruz ama bence artık bir açıklığa kavuşturmamız gerekiyor. İçkili olduğun gece birtakım şeyler söyledin."

Avucunun altındaki bedenin gerildiğini hissetti. "O geceyi unutursak çok mutlu olurum."

"Bunu yapmak zor. Oldukça kararlıydın."

"Söylediğin gibi sarhoştum."

"İçki bazen gerçekleri su yüzüne çıkarır ve ikimiz de hâlâ burada olduğumuza göre birbirimize yalan söylememiz için hiçbir sebep yok." Elini biraz daha yukarı çıkararak omurgasındaki tümsekleri okşadı. "Olaya şöyle bakıyorum, kendini hayatın en tatlı hazzından uzak tuttuğun için patlamak üzere olan bir barut fıçısı gibisin."

"Kendimi uzak tutmadım. Önüme hiç fırsat çıkmadı."

"İçeride gördüğüm kadarıyla bu fırsat her an karşına çıkabilir. O çocuklar sadece birer insan ve sen de kendini ortaya atıp duruyorsun."

"Bunu yapmadım!"

"Pekâlâ, şöyle diyelim o zaman. Yoğun bir flörtleşme halindeydin."

"Ben mi flört ediyordum? Gerçekten mi?"

Gözleri keyifle irileşince Bobby Tom taktik hatası yaptığının farkına vardı. Tipik farklı tepkileriyle bu yorumu yine farklı şekilde algılamıştı. Kendini güney güzeli zannedip Bobby Tom'un ona söylediklerini unutmaya kalkışmadan önce hızla devam etmeliydi. "Konu şu, bence baş başa verip konuşmalı ve ikimiz için de faydalı olacak bir plan yapmalıyız."

Şarkı sona erince ellerini isteksizce yeleğinin altından çekti ve onu bıraktı. Sırtını Fairlane'e yaslayarak kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Gördüğüm kadarıyla ikimizin de bir sorunu var. Sen cinsellik sanatını öğrenmek için fazlasıyla gecikmişsin ve biz nişanlı olarak bilindiğimiz için bu dersi herhangi birinden alamazsın. Diğer taraftan baktığımızda, ben de normal bir cinsel yaşam sürdürmeye alışığım ama resmî olarak seninle nişanlı olduğum ve burası da küçük bir kasaba olduğu için kız arkadaşlarımdan birini çağırarak bu sorunu çözemem. Anlatabiliyor muyum?"

Gracie son hızla alt dudağını ısırmaya başlamıştı. "Evet, şey, bu kesinlikle bir sorun."

"Ama olmak zorunda değil."

Göğsü uzun mesafe koşmuş gibi yükselip alçalmaya başlamıştı. "Sanırım olmamalı."

"İkimiz de aklı başında yetişkinleriz ve bu konuda birbirimize yardım etmemek için bir sebebimiz yok."

"Birbirimize yardım etmek mi?" Sesi çok zayıf çıkmıştı.

"Kesinlikle. Ben sana ihtiyacın olan dersleri veririm, sen de beni sokaklardan uzak tutarsın. Bence bu gayet güzel yürür."

Sinirle dudaklarını yaladı. "Evet, şey, eee, oldukça mantıklı."

"Ve pratik."

"O da var."

Cevabında hafif bir hayal kırıklığı vardı, Bobby Tom kadınların bu konudaki romantik ihtiyaçları konusunda fazlasıyla bilgiliydi. "Ayrıca şöyle bir şey var seks partnerliği sadece çıkarlara yürüdüğünde çok da eğlenceli bir şey olmaz."

Yine dudağını ısırmaya başlamıştı. "Evet, haklısın."

"O zaman bu işi yapmaya karar vereceksek böyle bir şeyi aklımızdan çıkartıp işi doğru yapmalıyız."

"Doğru yapmak mı?"

"Tabii bu bazı temel kurallar koyamayacağımız anlamına gelmez. Kuralları belirlemenin uzun vadede iyi sonuçlar doğuracağını düşünmüşümdür hep."

"İletişim kanallarını her zaman açık tutmaktan çok hoşlandığını biliyorum mesela."

Sesinde küçük heyecanların yanı sıra biraz da huzursuzluk duyduğundan emindi ve neredeyse gülecekti. Kendini toparlayarak televizyonda konuşan vaizler kadar ciddi bir görünüme büründü ve devam etti. "Benim düşündüğüm şu... Benim için stresli bir deneyim olacağı ortada."

Gracie'nin başı bir anda dikildi, şaşkınlığı çok açıktı ve Bobby Tom bir kahkaha atmamak için tüm gücünü kullandı. "Neden *senin* için stresliymiş?"

Bobby Tom ona yaralanmış bir masumiyetle baktı. "Tatlım, bu çok açık değil mi? Ergenlikten bu yana hep aktif bir cinsellik hayatım oldu. Bu konudaki deneyimli partnerin ben olduğumu, senin de hiçbir deneyimin olmadığını düşünürsek sana bunun bir ayak hastalıkları uzmanının ayağını öpmesinden çok daha farklı bir şey olduğunu söyleyebilirim. Seni ilk deneyimlerinin tamamıyla seks

sanatını öğrenmeye yönelik şekilde ve güzel olacağına temin ederim. Elbette çok uzak olsa da işleri mahvetme ve seni travmaya sokma ihtimalim de var. Böylesine bir sorumluluk ise omuzlarıma ağır bir yük bindiriyor, bu nedenle de sana her şeyin yolunda gideceğinin garantisini tek bir şekilde verebilirim. En başından itibaren cinsel hayatımızın tüm kontrolü bende olmalı."

Gracie ona tereddütle baktı. "Bu tam olarak neler içeriyor?"

"Korkarım seni öylesine şok edeceğim ki daha başlamadan kaçacaksın."

"Söyle bana!"

Sesi bir çığlığa dönüşmek üzereydi ve Bobby Tom artık daha önce neden keyifsiz olduğunu bile hatırlayamıyordu. Gracie'nin sabırsızlığı ona piyango kuponundaki ilk beş sayıyı tutturan ve altıncısının açıklanmasını bekleyen insanları hatırlattı.

Stetson'ını başparmağıyla geri itti. "Bunun senin için iyi bir deneyim olduğundan emin olabilmem için işin başından itibaren bedeninin tüm kontrolünü elime almalıyım. Ona sahip olmalıyım yani kısacası."

Gracie'nin sesi biraz boğuklaşmıştı. "Bedenime mi sahip olacaksın?"

"Evet."

"Senin mi olacak?"

"Evet. Bedenin sana değil, bana ait olacak. İspirtolu kalemle her tarafına baş harflerimi yazmışım gibi."

Bu sözlerine tepkisi yine şaşırtıcıydı, hiç de aşağılanmış bir hali yoktu. Sadece şoktaydı. "Kulağa kölelik gibi geliyor."

Bobby Tom incinmiş gibi görünmeye çabaladı. "Beynine sahip olacağımı söylemedim, tatlım. Sadece bedenine. Arada büyük bir fark var ve bunu ben göstermeden görememene çok şaşırdım."

Boğazı zorlukla yutkunuyormuş gibi oynadı. "Ya beni yani bedenimi istemediğim bir şey yapmaya zorlarsan?"

"Ah, seni tabii ki zorlayacağım. Bundan hiç şüphen olmasın."

Gözleri öfkeyle biraz daha irileşti. "Beni zorlayacak mısın?"

"Elbette. Kaçırmış olduğun pek çok şey var ve zamanımız son derece kısıtlı. Sana zarar vermeyeceğim sevgilim ama seni kesinlikle zorlayacağım yoksa hiçbir zaman ileri düzeye geçemeyiz."

Bu bildirisinin onu ne hale getirdiğini görebiliyordu. Gözleri gri göllere dönüşmüş, dudakları aralanmıştı. Yine de onun metanetine hayran kaldı. Bu baştan beri dikkatini çekmişti zaten. Yürekliydi.

"Ben... ben bu konuyu düşüneceğim."

"Ben düşünülecek bir şey göremiyorum. Sana ya doğru geliyordur ya da gelmiyordur."

"O kadar basit değil."

"Kesinlikle basit. İnan bana tatlım, senin bildiğinden çok daha fazlasını biliyorum. Şu an söyleyebileceğin en iyi şey, 'Sana güveniyorum Bobby Tom ve bana ne söylersen yapacağım,' olmalı."

Bakışları sertleşti. "Bu benim beynimi kontrol altına almak, bedenimi değil!"

"Sadece farkı algılayabilecek misin diye seni sınıyordum. Testi başarıyla geçtin. Seninle gurur duyuyorum, sevgilim." Ölümcül darbeyi vurdu. "Şu an tek istediğim o yeleğin geri kalan düğmelerini de açman."

"Ama sokaktayız!"

Onun eylemi değil, bulundukları yeri protesto ettiğini fark ederek biraz daha bastırdı. "Hatırladığım kadarıyla buradaki deneyimli partner benim, bakire olan da sensin. Ya bu beden işinde bana güvenirsin ya da anlaşmamız sona erer."

Kontrol altına alamadığı cinsel dürtüleriyle yaptığı savaşın dürüst yüzüne yansımasını izlerken neredeyse onun için üzülecekti. Çok düşünüyordu, beynindeki vızıltıları neredeyse duyabiliyordu, dudaklarını büzerek kendisine cehennemin dibine kadar yolu olduğunu söylemesini beklerken o kararsız bir nefes aldı.

Bakışlarını boş alanda gezdirdiğini gördüğü anda onu elde ettiğini anladı. Zevk, neşe ve garip bir şefkat hissetti. O anda onun bu güvenini asla kötüye kullanmayacağına dair kendine söz verdi. Maaşını veriyor olduğuna dair bilgi zihninin bir köşesinde canlanınca bunu hemen arkalara atarak eğildi ve bir eliyle yanağını tutarken diğer yanağını öperek fısıldadı. "Hadi tatlım. Sana söylediğimi yap."

Bir an için kıpırdamadı, sonra parmaklarının göğsüyle yelek arasına girdiğini hissetti.

Sesi boğuk çıkıyordu. "Kendimi aptal gibi hissediyorum."

Yanağının üzerinden gülümsedi. "Buradaki hislerle ben ilgileniyorum."

"Bu çok... çok terbiyesizce."

"Ah, öyle. Şimdi aç."

Gracie'nin elleri bir kez daha bedenlerinin arasına girdi.

"Hepsini açtın mı?" diye sordu Bobby Tom.

"E... evet."

"Güzel, kollarını boynuma dola."

Gracie isteneni yaptı. Bobby Tom ellerini uzatarak yeleği iki yana açtı ve Gracie'nin göğüslerinin sıcaklığını lavanta renkli gömleğinin üzerinden bedeninde hissetti. Yeniden kulağına fısıldadı.

"Kotunun fermuarını aç."

Gracie kıpırdamayınca buna şaşırmadı. Ona umduğundan çok daha fazlasını yaptırmıştı. Kendini de bu seks oyununa öylesine

kaptırmıştı ki bunun bir oyun olduğunu unutma tehlikesi ile karşı karşıyaydı.

Gracie'nin bedeni bedenine sürtünürken usulca inledi. Gracie parmak uçlarında yükseldi. Yanağının çenesine sürtündüğünü hissederken mırıltısını duydu.

"Önce sen."

Bobby Tom patlamak üzereydi. Tepkisini gösteremeden önce birbirleriyle yüksek sesle tartışan iki adamın boş park alanına girdiğini fark etti.

Gracie'nin bedenindeki tüm kaslar gerildi.

"Şişşt..." Onu yavaşça binaya doğru iterek bedeniyle örttü. Bacaklarını açarak Gracie'nin bacaklarını onların arasına aldı ve dudaklarını kulağına bastırdı. "Onlar gidene kadar biraz öpüşeceğiz. Bu hoşuna gider mi?"

Gracie yüzünü kaldırdı. "Ah, evet."

Kotunun içindeki acı veren baskıya rağmen onun yapaylıktan son derece uzak oluşuna gülümsemek istedi ama anlamayacağını biliyordu, kendini kontrol altına aldı. Başını eğerek dudaklarını onunkilere değdirdi, şapkasıyla ikisinin de yüzünü gizliyordu. Gracie'nin dudakları sımsıkı kapalıydı, Bobby Tom dilini daha o isteyip istemediğine karar vermeden önce boğazına kadar sokmayan bir kadınla öpüşmenin gerçekten heyecan veren bir yanı olduğunu düşündü.

Gracie'nin dilini kesinlikle istiyordu, onun bu maceracı tarafını ön plana çıkarabilmek için elinden gelenin en iyisini yapması gerekiyordu. İnanılmaz bir sabırla dudaklarını yavaş yavaş araladı. Boynuna sarılan kollar sıkılaştı, dilinin ucu ağzının girişinde ürkek bir kuş gibi titreşti. Dillerinin yapmaya başladığı şeyle o kadar meşguldü ki Bobby Tom göğsüne heyecan verici bir şekilde yaslanmış olan o çıplak göğüslerin keşfine çıkarak onun dikkatini dağıtmak istemedi ve üzerinden dondurmaların akışını ve o küçük göğüs uçlarının nasıl

sert tomurcuklara dönüştüğüne dair anıları belleğinden mümkün olduğunca uzaklaştırmaya çalıştı.

Bu anılar onu sınıra getirdiği için kalçasını sertçe onunkine bastırdı. Bu saldırganlığı Gracie'yi hiç ürkütmedi. Geri çekilmeye kalkışmak yerine sevilmeyi bekleyen arsız bir kedi gibi ona sürtünmeye başladı.

O anda, bu işte istediği kadar kontrolü elinde tutamayacağını artık biliyordu. Gracie'nin parmakları omuzlarına batıyordu ve gırtlağından kısık hoş iniltiler çıkarmaya başlamıştı. Bobby Tom'un bedenindeki kaslar kasıldı, kalbi göğsünden fırlayacak gibiydi. Çok sertleşmişti ve zonkluyordu, onu hemen oracıkta istiyordu.

Adamların gittiklerini fark ettiği anda kendini tutmaktan vazgeçti. Boynuna dolanmış olan kolları yakalayarak onu kendinden göğüslerini seyredebileceği bir mesafeye kadar uzaklaştırdı. Gecenin içinde parladılar ve pembe uçları baktıkça kabardılar. Kollarını bırakarak göğüs uçlarını başparmaklarıyla okşadı. Gracie binaya yaslandı, başı yana düştü, gözleri kapandı.

Bobby Tom onları emmek için başını eğdi. Göğüs uçları diline battı, sertleşmişlerdi ve ilgisine ihtiyaç duyuyorlardı. Onları ağzına alarak diliyle örseledi, uzun uzun emdi. Aynı anda kalçasını da sımsıkı tutmuş kendini ona bastırıyordu, ona niyetlendiğinden çok daha sert davranıyordu ama bu çok güzeldi, hem de çok güzeldi. Kulaklarındaki yumuşacık iniltiler onu hızla son noktaya götürüyordu. Parmaklarını Gracie'nin bacak arasına götürdü, kotun dikişinin üzerinden onu okşamaya başladı, patlamadan önce onun içine girmesi gerektiğini biliyordu.

Ellerini kotun beline götürdü. Hızla çekti.

"Bobby Tom..." Adını haykırmıştı, Bobby Tom onu korkuttuğunu düşündüğü anda elleri dondu.

"Acele et," diye yalvardı Gracie. "Lütfen, acele et."

Saldırganlığını mutlulukla karşıladığını görünce arzusu daha da arttı. Tam o anda küçük bir akıl parıltısı ona nerede olduklarını hatırlattı; oyun olarak başlattığı şey geri tepmişti. Ona bu şekilde sahip olamazdı... bir binaya dayanarak olmazdı. Bu kadar ileri gitmek için çıldırmış olmalıydı. Ona ne oluyordu böyle?

Yeleğinin önünü kapatmak için tüm öz disiplinini kullanması gerekti. Gracie'nin gözleri açıldı, arzuyla şaşkınlık birbirine karışmıştı. Bobby Tom şapkasını da yerine yerleştirdi. Gracie ilk büyük oyununu oynayan bir acemiydi, bir şampiyonu yerinden etmeye ne kadar yaklaştığını ona asla göstermeyecekti.

"Bunun gayet güzel yürüdüğünü görüyorum, sence de öyle değil mi?" Bobby Tom'un normalde oldukça hızlı olan elleri bu kez son derece beceriksizdi, bu halini örtbas edebilmek için konuşmaya devam etti. "Adım adım ilerleyeceğiz. Bu işin pek çok yanından haberdar değilsin, bunu da telafi edeceğiz. Bunun çok uzun süreceğini sanmıyorum ama en azından bir çaba göstermemiz gerekir."

"Bu sözler gecenin burada bittiği anlamına mı geliyor?"

O kadar üzgün görünüyordu ki ona sarılmak istedi. "Elbette ki hayır. Sadece nefesleniyoruz. Eve döndüğümüzde her şeye baştan başlayacağız. Belki de nehre gideriz ve kamyonetimin camlarının buharlanmasının ne kadar zaman aldığına bakarız."

Yanlarındaki kapı çarpılarak açıldığında Gracie yerinden sıçradı. Johnny Pettibone kafasını dışarı çıkardı. "Bobby Tom, Suzy aradı. Hemen evine gitmeni istiyor. Evyenin altında fare olduğunu düşünüyormuş." Johnny yeniden içeri girdi.

Bobby Tom içini çekti. Camların buharı bekleyecekti. Suzy onu bir kez yakaladı mı uzun bir süre bırakmazdı.

Gracie ona titrek ve sempatik bir tavırla gülümsedi. "Sorun yok, annenin sana ihtiyacı var. Prodüksiyon yardımcılarından biriyle

eve dönerim. İşin aslında bu iyi bile olabilir. Biraz zamanım olur... toparlanmak için..."

Yine dudağıyla oynamaya başlamıştı. "Düşünüyordum da... Bu beden sahiplenme işini... Bana öyle geliyor ki..."

"Aklına geleni söyle, sevgilim. Bu hayatta çok vaktimiz yok."

"Sıralı olmasını istiyorum," dedi telaşla.

"Neyin sıralı olmasını?"

"Aynı şeyin. Beden sahiplenme işinin. Ben de seninkinin sahibi olmak istiyorum."

Bobby Tom katıla katıla gülmek istedi ama tam tersine son derece ciddi bir duruş sergiledi. "Bu kadar zeki bir kadının böylesine mantıksızlaşacağını hiç ummazdım. İkimiz de birbirimizin bedenini sahiplenmeye kalkışırsak bir sonraki hareketi kimin yapacağına asla karar veremeyiz."

Gracie ciddiyetle onu süzdü. "Bir yolunu bulacağımızdan eminim."

"Hiç sanmıyorum."

Çenesini dikti. "Üzgünüm Bobby Tom ama bu konuda kararlıyım."

Onu biraz zorlamak ve bundan keyif almak için bir süre durdu ama ağzını tam açacağı sırada Gracie ona arkasını dönerek kapıya doğru yürümeye başladı. İçeri girerken başını çevirerek kibirle ona baktı.

"Bu zevkli karşılaşma için teşekkür ederim. Çok eğiticiydi." Kapı arkasından kapandı.

Bobby Tom bir an orada kaldı, sonra sırıttı. Ne zaman Gracie'yi istediği noktaya getirmeyi başardığını düşünse kadın onu şaşırtıyordu. Ama onun da kendine has sürprizleri vardı, kamyonetine yürürken Gracie Snow'un ilk seferinin hayatın en ince zevklerinden biri olacağından emindi.

13

Pazarlığa da bak, diye düşündü Gracie, Willow'un Trans Am'inin yanına Thunderbird'ü park edip almak üzere gönderildiği battaniyeyi eline alırken. Arabadan çıkarken içini çekti. Bobby Tom'un onu Wagon Wheel'e götürmesinin üzerinden iki hafta geçmişti ama ilişkilerinin fiziksel yönü bir adım bile ilerlememişti. Bobby Tom fikrini değiştirmiş gibiydi. Gerçi içinde bulundukları koşullar da mahremiyete pek izin vermemişti. Bobby Tom gün boyunca çok çalışıyordu ve kafasını dağıtan pek çok şey oluyordu.

Kulüpteki geceden sonraki pazar günü Bobby Tom, Suzy ile golf oynamıştı, Gracie de Natalie'nin kiralamış olduğu küçük evin yerleştirilmesine yardım etmişti. O gece Bobby Tom'un eski takım arkadaşlarından biri kapıda belirivermiş ve birkaç gün boyunca orada kalmıştı, Bobby Tom'un tüm boş vakitlerine hükmetmişti. Bir sonraki hafta sonu Bobby Tom American Express ile önceden ayarlanmış bir toplantı için Houston'a uçmuş ve onlar adına bir televizyon reklamı çekme konusunu görüşmüştü, bunun ardından filmdeki kötü adamı kovalama sahneleri başlamış ve gece çekimlerine geçilmişti. Yalnız kalacakları bir an bile olmamıştı ama yine de bunun Bobby Tom'un sevimsiz şakalarından biri olduğunu ve böyle bir şeyi yapmaya asla niyetlenmediğini düşünerek üzülüyordu.

Hafta sonu hızla yaklaşıyordu ve Bobby Tom hâlâ bir yerlere gitme planı yapmamıştı, niyetinin ne olduğunu çok yakında öğrenecekti.

Geçen hafta boyunca Bobby Tom ile Natalie'nin çekimleri kasabanın kuzeyindeki küçük kanyonda yapılmıştı. Alet kamyonları ve karavanlar araçların gürültüsünün çekimlere karışmayacağı bir mesafeye, kanyonun ağzına yerleştirilmişti.

"Gracie."

Gracie başını kaldırdı ve yemek karavanındaki Connie Cameron'ın ona seslendiğini gördü. Tezgâhın arkasından çıkarken dudaklarında kendini beğenmiş bir tebessüm vardı.

"Bobby Tom seni arıyor. Tam olarak söylemek zor ama sanırım yine onu kızdırmışsın."

"Aman Tanrım."

Connie eleştiren gözlerle kıyafetini inceledi, Gracie kendi kendine endişelenecek bir şey olmadığını telkin etti. O sabah derin yakalı sarı, merserize bir üst ve orman desenli kısa bir etek giymişti. Kulaklarında kehribar renkli halka küpeler, ayaklarında da bir gece önce koyu mercan rengine boyamış olduğu ayak tırnaklarını açıkta bırakan ince deri bantlı sandaletler vardı. Altın ayak bilekliğini de satın alacak cesareti bulmuş olmayı çok isterdi ama Bobby Tom'a fikrini sorduğunda gülmeye başlamıştı ve Gracie de bu fikirden hemen vazgeçmişti. Zaten böyle bir harcama da yapamazdı.

Bobby Tom'a, ondan izin almadan Millie'nin butiğinden satın almış olduğu pahalı kokteyl elbisesinin bedelini taksitler halinde ödemek bile zaten çok az olan maaş çekini katlediyordu ama Gracie bunu yapmaya karar vermişti bir kez. Millie elbiseyi geri almayacağını bildirdiğinde onu Bobby Tom'a götürerek isterse kendisinin giyebileceğini söylemeyi düşünmüştü. Ama bundan önce elbiseyi denemek gafletinde bulunmuştu ve elbise karşı koyamayacağı bir güzellikteydi. Böylesine pahalı bir şeye sahip olmanın aptallık oldu-

ğunu biliyordu ama bir gün elbiseyi onun için giydiğinde yüzünde belirecek olan ifadeyi çok merak ediyordu. Ona her bir kuruşunu geri ödeyecek olmak ise o anı daha da tatlandırıyordu.

Bugün maaş günüydü, parasını alır almaz ona kirasını ve siyah elbisenin taksitini verecekti, maaşından geriye de bir şey kalmayacaktı. Yine de mali bir uçurumun eşiğinde durmasına rağmen kendini son derece iyi hissediyordu. Kendine aşkını bedelsiz sunacağına dair söz vermişti ve sözünü tutuyor olmak ona gurur ve keyifli bir özgürlük veriyordu.

Set masalarından birini silmek üzere eğildiğinde Connie'nin göğüsleri daracık bluzunu iyice gerdi. "İkinizin daha iyi anlaşamaması gerçekten çok komik. Bobby Tom bana hiç kızmazdı. Tartıştığını gördüğüm tek kadın sensin."

"İkimiz de iletişim kanallarımızı açık tutmak gerektiğine inanıyoruz," dedi Gracie mümkün olabildiğince tatlı bir dille.

"İşte buradasın! Niye bu kadar uzun sürdü?" Sanat danışmanı Mark Wurst kırlaşan atkuyruğunu sallayarak ona doğru geldi.

Son bir ay zarfında setteki herkes onu şirketin getir götür işlerini yapan çalışanı olarak görüyordu. Bobby Tom insanların ondan faydalandığını ve buna bir son vermesi gerektiğini söylüyordu ama Gracie ondan karışmamasını rica etmişti. Bir bakıcıya ihtiyacı olduğuna dair anlattığı hikâyelere rağmen Bobby Tom'un kendisine yetebildiğini anlaması çok vaktini almamıştı, her geçen gün onun için yaptığı işlerin kendisini meşgul etmeye yetmeyeceğini görüyordu. Neyse ki Windmill onu meşgul ediyordu ve onların çalışanı olarak aldığı paranın karşılığını verdiğini bilmek de onu tatmin ediyordu. Hollywood'da bir kariyeri olmayacağını biliyordu ama yine de bu işe sahip olduğu sürece elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

Gracie battaniyeyi sanat danışmanına verdi. "Bana acelesi olmadığını söylemiştiniz, Willow da birtakım belgeleri onun için ofise

götürmemi istemişti." Gracie Willow'un bir zamanlar onu kovmuş olduğu gerçeğini bu kadar çabuk unutmuş olmasına nedense içleniyordu.

"Çekim planını değiştirdiler," diye açıkladı Mark. "Kanyondaki aşk sahnesini yarın yerine bu sabah çekmeye karar verdiler ve battaniyeye ihtiyacımız var."

Gracie'nin midesi altüst oldu. Bununla eninde sonunda yüzleşeceğini biliyordu ama hep daha sonra olacağını umuyordu. Çok az film gerçek sıralamasıyla çekilirdi, bu ilk aşk sahnesi olacaktı ama filmdeki son aşk sahnesi elbette ki en romantiğiydi. Kendine profesyonel olma konusunda büyük bir söylev vermişti. Bobby Tom ile Natalie'nin birkaç ateşli aşk sahnesi vardı ve onları telaşlı bir kıskançlık hissederek seyretmemeliydi.

Gracie Bobby Tom'un Natalie ile ilgilenirken zorlanmasından zevk almasının kötü bir şey olduğunun farkındaydı, özellikle de Natalie ile dost olduktan sonra bu daha da kötü bir durum halini almıştı. Natalie'nin sürekli Elvis'ten bahsetmesi ve onu emzirmesi Bobby Tom'un sinirlerini bozuyordu. Buna rağmen Natalie'ye o kadar kibar davranıyordu ki kadın onu çıldırtıyor olduğunun farkında bile değildi.

"Bazı şeyler özel olarak kalmalı," diye dert yanmıştı Bobby Tom dün verilen aralardan birinde. "Onun, nasıl deniyor süt gelme refleksini bilmek istemiyorum."

"Süt akma refleksi."

"Her neyse, bunu bilmek istemiyorum."

"Bense Natalie'nin bebeğini emzirmesinin hayranlık duyulacak bir şey olduğunu düşünüyorum. Çalışan bir kadın için hiç de kolay bir şey değil."

"Ben de hayranlık duyulması gerektiğini düşünüyorum ama ben kocası değilim, Elvis de benim çocuğum değil, bu ayrıntıları bilmeme hiç gerek yok."

Gracie Bobby Tom'un karavanına doğru ilerlerken esnedi. Geçen haftayı gece çekimleriyle geçirdikten sonra yeniden gündüz çekimlerine dönmüşlerdi ve beden saati saçmalamaya başlamıştı. Görünüşe göre Bobby Tom'unki de aynı durumdaydı. Dün gece banyoya gitmek üzere yataktan kalktığında pencereden aşağı bakmış ve onun ofis penceresinde televizyonun parıltılarını görmüştü.

Sırt çantasında Elvis'i taşıyan ve makyaj uzmanlarından biri olan Roger'ın yanından geçti. Natalie hâlâ kendine uyan bir dadı bulamamıştı ve o çekimdeyken bebek elden ele dolaşıyordu. Gracie Elvis'in gıdısını sıkıştırmak için bir dakikalığına durdu. Bebek keyifle kıkırdadı ve çantanın içinde zıplamaya başladı. Bebek yarışmalarına katılacak bir güzelliğe sahip olmamasına rağmen çok şeker bir şeydi. Alnına küçük bir öpücük kondurduktan sonra Roger'a, bebeğin uykusu geldiğinde yumruğunu emmeye başladığını söyledi.

Karavanın merdivenini tırmanıp kapıyı açtığı anda Bobby Tom oturduğu koltuktan fırladı. "Yine nerelerdeydin?"

"Bu sabah Natalie ile olan sahnenizde kullanacağınız battaniyeyi almaya gittim."

Elinde senaryoyla ona doğru yürüdü. Onun tamamıyla giyinik olduğunu görünce rahatladı. Sevişme sahnesinin çekileceği günün nadiren giyinik olduğu günlerden biri olması gerçekten ironikti. Kotunun fermuarı kapalıydı ve üzerinde göğsünü kapatan kolları sıvalı kot bir gömlek vardı.

"Artık bir prodüksiyon yardımcısı değilsin. Benim yardımcımsın ve bir battaniye almak üç saat sürmez."

Gracie neden geç kaldığını açıklamayınca kuşkulu gözlerle onu süzdü. "Evet?"

"Willow için ofise bazı belgeler götürdüm."

"Ve..."

Kaçınılmaza teslim oldu. "Arbor Hills'te durdum."

"Arbor Hills mi?"

"Yerel bir huzurevi, Bobby Tom. Muhakkak görmüşsündür. Bir gün Willow için koştururken dikkatimi çekmişti."

"Evet, hatırladım. Ama orada ne işin vardı? Huzurevlerinden kurtulmak istediğini sanıyordum."

"Profesyonel merak. Önünden geçerken ön basamaklarda oldukça tehlikeli bir çatlak gördüm. Doğal olarak içeri girip bunu onlara söyledim ve bu arada tesislerin çok vahim durumda olduğunu fark ettim. Yöneticilerinden de pek memnun kalmadım." Son zamanlarda fırsat buldukça orada kalanlarla vakit geçirdiğini ve yöneticilerini birkaç değişiklik yapması için ikna etmeyi umut ettiğini söyleme gereği hissetmedi.

"Ben de senden memnun değilim. Bir sonraki sahne için ezberlemem gereken satırlar var ve yardım istiyorum."

"Sadece inleyip homurdanmıyor musun?"

"Hiç komik değil." Dar karavanda dolanmaya başladı. "Kimse sana söylemediyse diye söylüyorum Gracie, hayattaki her şey şaka değildir."

Hiçbir şeyi ciddiye almayan Bobby Tom Denton ona ciddiyetsizliğin uygunsuzluğu hakkında bir ders mi veriyordu? Bu fikir eğlenmesine engel oldu.

"Bobby Tom bu sevişme sahnesi konusunda sinirli misin?"

Yürümeyi kesti. "Sinirli mi? Ben mi? Hemen gelip bana nefesini koklatsan iyi olur, o küçük şaraplardan içmeye başladığına dair şüphelerim var." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Gerçek

hayatımda erkeklerin hayallerinde gördüğü sevişme sahnelerinden çok daha fazlasını oynadım."

"Kamera karşısında değil ama. Bakan bir sürü insan da yoktu." Bir an endişelenerek durdu. "Var mıydı?"

"Elbette yoktu! Yani, sayılmaz. *Boş ver!* Konu şu ki bu filmi çektiğim süre zarfında asla bir aptal gibi görünmek istemiyorum." Senaryoyu ona verdi. "Burası. Buradan okumaya başla: 'Bu kasların bir kullanım kılavuzu da olmalıydı.'" Kaşlarını çattı. "Sakın diyaloglar hakkında espri yapmaya da kalkışma, anladın mı beni?"

Gracie tebessümünü bastırdı. Bobby Tom bu sevişme sahnesi işinden gerçekten de korkuyordu. Küçük mutfak tezgâhına dayanırken kendini birkaç dakika öncesinden çok daha iyi hissediyordu.

Senaryodaki yeri bulunca becerebildiği kadar ihtiraslı bir tavırla okumaya başladı. "Bu kasların bir kullanma kılavuzu da olmalıydı."

"Sesine ne oldu?"

"Hiçbir şey. Rol yapıyorum."

Gözlerini devirdi. "Sadece aptal satırı oku."

"O kadar da aptalca değil. Bazıları kışkırtıcı bulabilir."

"Aptalca ve ikimiz de bunu biliyoruz. Şimdi devam et."

Gracie boğazını temizledi. "Bu kasların bir kullanma kılavuzu da olmalıydı."

"Komadaymış gibi okumana gerek yok."

"Bir sonraki satırın ne olduğunu bilmiyorsun, değil mi? Bu yüzden beni eleştirip duruyorsun."

"Düşünüyorum."

"Performansıma saldırmak yerine neden, 'Gracie sevgilim, sonraki satırı unuttum. Biraz ipucu verebilir misin?' demiyorsun?"

Aksanını taklit edişi Bobby Tom'un gülmesine sebep oldu. Koltuğa uzandı. Bacaklarına göre oldukça kısaydı. Ayaklarını, daha doğrusu kalın beyaz çoraplarını duvara dayadı. "Özür dilerim Gracie. Haklısın. Şu ipucunu ver."

"Şöyle başlıyor, 'Sevgilim, kullanma…'"

"Hatırladım. 'Sevgilim, o bahsettiğin kullanma kılavuzuna sen sahip olmalısın.' Lanet olsun bu satır onunkinden de aptalca. Hatırlayamamama şaşırmamalı."

"Bir sonraki satır o kadar da kötü değil. 'Neden üstümü arayıp olup olmadığını bulmaya çalışmıyorsun?'" Başını kaldırıp baktı. "Haklısın, Bobby Tom. Bu gerçekten çok aptalca. Senaristin sevişme sahnelerini senden daha çok sevdiğini söyleyemeyeceğim. Senaryonun diğer kısımları çok daha iyi."

"Sana bunu söyledim." Koltukta doğruldu. "Senin *People* dergisinde okumuş olduğun yıldız nöbetlerinden birine yakalanmak zorunda kalacağım galiba. Metnin yeniden yazılması gerekiyor."

"Buna gerçekten vakit yok." Yeniden senaryoya baktı. "İkiniz de aşırı sevimlilik taslamaya kalkışmazsanız işe yarayabilir. Bu satırları hafif bir tebessümle geçiştirin. İkiniz de aptalca olduğunu biliyorsunuz. Küçük bir seksi şaka. Hepsi bu."

"Bir bakayım şuna." Senaryoyu ona verdi. "Haklı olabilirsin. Bu konuyu Natalie ile konuşacağım. Bebeğiyle ilgilenmediği zamanlarda mantıklı olabiliyor."

Sonraki on dakikayı senaryo üzerinde çalışarak geçirdiler. Bobby Tom kendini utandırmayacağına karar verdikten sonra son derece hızlı çalışmaya başladı, sete çağrıldığında tüm metni mükemmel bir şekilde ezberlemişti.

"Bu sahnede yanımda olmalısın, Gracie."

"Korkarım olamayacağım. Yapmam gereken çok şey var." Bobby Tom'un Natalie'ye karşı bir şey hissetmediğini biliyordu ama o sağlıklı bir erkekti ve yaşayacağı fiziksel temas sonunda kaçınılmaz olarak uyarılacaktı. Bunu görmek istemiyordu. Hangi kafası çalışan kadın sevdiği adamın başka bir kadınla sevişmesini izlemeye kalkışırdı, özellikle de Natalie Brooks gibi güzel bir kadınla...

"Hepsi bekleyebilir. Senin kanyonda benimle birlikte olmanı istiyorum." Eskitilmiş deri çizmelerini giydi.

"Kalabalık ederim. Gelmesem daha iyi."

"Bu bir emirdir, Gracie. Patronundan gelen bir emir." Senaryoyu elinden kaptı, kolunu yakaladı ve onu kapıya doğru yönlendirdi. Tam kapı koluna uzandığı sırada eli havada asılı kaldı. Dönerek tüylerinin heyecandan diken diken olmasını sağlayacak bakışlarla onu süzdü.

"Gracie, tatlım senin için bir sakıncası yoksa dışarı çıkmadan önce külotunu çıkarır mısın?"

"Ne!"

"Gayet açık söylediğimi düşünüyorum."

Onun bu boğuk ve tembel sesi nabzının hızlanmasına sebep olmuştu. "Dışarı külotsuz çıkamam!"

"Neden?"

"Çünkü... Çünkü orası dışarısı ve ben..."

"O sevimli eteğinin altında çıplak olacaksın ama bir hanımefendi gibi oturmayı başardığın sürece kimse bunu fark etmeyecektir. Benim dışımda tabii."

Bakışları bir kez daha üzerinde dolaştı, teni nemlenmiş ve alev alev yanmaya başlamıştı. Onun külotsuz dolaşan kadınlardan olmadığını anlayamamıştı, bu yeni haline rağmen bunu yapamazdı.

Gracie'nin tereddüdü üzerine birilerine zorla bir şeyler yaptıracağı anlarda olduğu gibi sabırlı bir şekilde iç geçirdi. "Bu konuda

tartıştığımıza inanamıyorum. Bu son birkaç haftada dikkatin o kadar dağıldı ki bir anlaşmamız olduğunu bile unuttun. O eteğin altındakinin sahibi olduğumu sen de benim kadar iyi biliyorsun." Bir iç çekiş daha. "Sana, yani bir pazar okulu öğretmenine ahlak konusunda söylev vereceğim hiç aklıma gelmemişti."

Gracie kıkırdamamak için kendini zor tuttu, bu Bobby Tom'u sadece daha büyük rezillikler yapmaya teşvik edeceği için mantıklı bir sesle konuşmaya çalıştı. "Pazar okulu öğretmenleri külotsuz dolaşmazlar."

"Bana bunun *İncil*'in neresinde yazdığını söyle."

Bu kez güldü.

"Sabrım tükenmek üzere, sevgilim." O gece mavisi gözlerdeki kıvılcımlar nefesinin kesilmesine sebep oldu. "Çıkar onu hayatım, yoksa ben çıkaracağım."

Ah Tanrım. O puslu şivesi tüm bedenini son derece mahrem bir okşayış gibi sarıyordu ve bunun tam bir pervasızlık olduğunu çok iyi biliyordu. İleride yaşayacağı hayatta yeniden eski ve sade Gracie Snow olabilirdi ama şimdilik o vahşi bir kadındı.

Teni yanarken ona arkasını döndü ellerini eteğinin altına kaydırdı ve sarı külotunu çıkardı.

Bobby Tom gülerek onu elinden kaptı.

"Teşekkür ederim, hayatım. Bunu ilham için yanımda götüreceğim."

Külotu kotunun cebine soktu, o kadar ufaktı ki bir şişlik bile oluşmadı.

"Bu kasların bir kullanma kılavuzu da olmalıydı."

"Sevgilim, o bahsettiğin kullanma kılavuzuna sen sahip olmalısın."

"Neden üstümü arayıp olup olmadığını bulmaya çalışmıyorsun?"

Natalie ile Bobby Tom bu aptalca satırları birbirlerine söylerken gülümsediler, bu da onları iğrenç değil sevimli kıldı. Meşe ve çınar ağaçlarının altındaki gölgeye serili olan Gracie'nin getirmiş olduğu battaniyeye uzandılar.

"Evet, neden yapmıyorum?" Bobby Tom, Natalie'yi kollarının arasına yerleştirip bluzunun iplerini çekiştirirken gülümsemeye devam etti.

Ve neden gülmeyecekti ki? Gracie kumaş Natalie'nin omzundan aşağı kayarken düşündü. O cinselliği eğlenceli bir oyuna çevirmenin ustasıydı.

Sıcak rüzgâr eteğinin altına doğru eserek çıplak kalçasını okşadı. Son derece hassas durumda olan teni karıncalandı. Çıplaklığı yüzünden uyarılmıştı ve ani bir rüzgâr çıkarak önden bağlı olan eteğini uçurmasından ve gizli dünyasını gözler önüne serivermesinden çok korkuyordu. Hepsi Bobby Tom'un suçuydu. İnsanların içine neredeyse çıplak çıktığını bilmesi yeterince kötüydü. Natalie'yle prova yaparken ona bakıp bilinçli bir şekilde kotunun cebine dokunması ve orada ne olduğunu hatırlatması da günahlarına bir günah daha eklemişti. Bugüne kadar bir erkekle cinsel bir sırrı hiç paylaşmamıştı, onun bu şekilde oynaşması Gracie'yi hem sersemletiyor hem de ateşlendiriyordu.

Başının üzerindeki ağaçlar hışırdadı ve kanyona sedir ağacı kokuları yayıldı. Diyaloglar yumuşak bir öpüşme sesiyle kesilene kadar devam etti. Kendine profesyonelce davranacağına söz vermiş olduğu halde onlara bakamadı. Şu an o battaniyenin üzerinde ve o kollar arasında yatan kadın olmak istiyordu. Sadece ikisi... Çıplak.

"Ah, lanet olsun!"

Natalie'nin çığlığı hayallerini sona erdirdi. "Kes!" diye bağırdı yönetmen. "Sorun nedir?"

Gracie Bobby Tom'un partnerinden geri çekilişini izledi. "Canını mı acıttım, Natalie?"

"Sütüm aktı. Tanrım, herkesten özür dilerim. Sızdırıyorum. Yeni bir bluza ihtiyacım var."

Bobby Tom ölümcül bir hastalıkla karşı karşıya kalmış gibi son hızla ayağa fırladı.

"On dakika ara," dedi yönetmen. "Kostümcüler, Bayan Brooks ile ilgilenin. Siz de üstünüzü değişseniz iyi olacak, Bay Denton."

Bobby Tom dondu.

Başını eğdi.

Gömleğinin üzerindeki iki ıslak lekeyi gördüğünde yüzünde bir dehşet ifadesi belirdi.

Gracie'nin dudaklarından bir kahkaha koptu. Bir gömleğin düğmelerini bu kadar çabuk açan birini hiç görmemişti. Gömleği kostümcünün eline tutuşturdu ve hızla Gracie'nin yanına geldi.

"Hadi."

Gözleri kısılmış çenesi gerilmişti, onu ağaçların arasından geçirerek kayalıkların etrafından dolaştırdı, bu kadar hızlı yürümeye çalışınca Gracie tökezledi. Onu kendine doğru çekti ama adımlarını yavaşlatmadı. Diğerlerinin görüş alanından çıktıklarında durdu ve sırtını bir ceviz ağacına yasladı.

"Bu iş gittikçe hayatımın en kötü deneyimi haline geliyor. Yapamayacağım, Gracie. Oraya gidip o kadının bluzunu çıkarmaya uğraşmaktansa tonlarla fare yemeyi tercih ederim. Çocuğunu emziren bir kadınla sevişemem."

O kadar sefil durumdaydı ki feminist yanını incitiyor olsa da Gracie ona karşı şefkat hissetmekten kendini alamadı. Ona bu kadar yakın dururken bu çok zordu ama yine de en makul ses tonunu kullanmaya çalıştı. "Memelerin ilk görevi bebekleri beslemektir, Bobby Tom. Bunu bu kadar çirkin bulmak sana yakışmıyor."

"Çirkin bulduğumu söylemedim. Ama bir başkasının karısıyla öpüştüğümü unutmama sürekli olarak engel oluyor. Natalie Brooks ile sevişmek bana sıkıntı veriyor. Hakkımda ne duymuş olursan ol, hayatım boyunca hiç evli kadınlara bulaşmadım."

"Hayır, bunu yaptığını düşünmedim. Kendine özgü erkek şovenizmine rağmen son derece onurlu bir adamsın."

Bazı erkekler buna sorgulanacak bir iltifat gözüyle bakarlardı ama Bobby Tom'un hoşuna gitmişti. "Teşekkür ederim."

Uzun bir süre bakıştılar. Konuşmaya başladığında Bobby Tom'un sesi boğuklaşmıştı. "İyi bir çalışma günü geçirmemi istiyorsan korkarım keyfimi yerine getirmen gerekiyor."

"Keyfini yerine getirmek mi?"

Onu göğsüne çekerek dudaklarını dudaklarına bastırdı, onu içine çekmeye çalışır gibi bir hali vardı. Gracie'nin tepkisi hiç gecikmedi. Onun ihtirası kendisininkiyle karıştığı anda kanı alevlendi. Dudakları açıktı ve dili saldırgandı. Ellerini eteğinin altına soktuğu sırada Gracie de parmaklarını onun gür saçlarının arasına geçirdi. Büyük elleri kalçasını kavrayarak ayaklarını yerden kesti. Gracie bacaklarını ona dolayarak uyluklarının arasındaki hassas teninde kotun sertliğini hissetti. Bobby Tom onun sırtını ağacın gövdesine yasladı. Gracie bacaklarının arasında sert ve kalın erkekliğini hissetti, içindeki çılgın kız kotunu yırtarak aradaki son engeli kaldırmak istiyordu.

Yılların yoksunluğu kontrolünün sınırlarını zorluyordu. Büyük bir açlıkla inleyerek bacaklarıyla onu daha da sıktı.

Küçük bir küfür duydu. Bobby Tom kalçasını tutan ellerini gevşeterek onu usulca yere bıraktı. "Özür dilerim, sevgilim. Ne kadar duyarlı olduğunu unutmuşum. Bunu hiç başlatmamalıydım."

Ona yaslandı. Bobby Tom başını tutarak onu çıplak göğsüne doğru çekti. Mis gibi sabun ve güneş kokuyordu. Gracie, keşke kendimi tutmayı başarabilseydim, diye düşünerek gözlerini yumdu.

"Lütfen, külotumu geri ver."

Reddetmesinden korkuyordu ama Bobby Tom onunla yeterince eğlendiğine karar vermiş olmalıydı. Cebine uzanabilmek için onu bıraktı. Sarı külotu ona uzatırken Gracie bakışlarını Bobby Tom'un göğsünden ayırmadı. Bobby Tom konuşmaya başladığında sesinde gülümsemeden eser yoktu, tam tersine son derece kararlıydı.

"Yarın gece başladığımız işi bitirmemiz için karşımıza hiçbir engel çıkmayacak."

Gracie cevap veremeden oradan uzaklaştı.

Filmin çekildiği bölgeye isteksiz adımlarla yola çıkmadan önce birkaç dakika süreyle kendini toparladı. Natalie yeni bir bluz giymişti ve Elvis kucağındaydı. Bobby Tom hâlâ üstü çıplak olarak onlara son direktiflerini vermekte olan yönetmenle Natalie'nin arasında duruyordu. Yönetmen kameramana ve elinde saç spreyiyle Natalie'ye yaklaşmakta olan makyöze döndü.

Natalie elini kaldırdı. "Bir dakika. Elvis'in bunu solumasını istemiyorum. Onu tutar mısın Bobby Tom?" Onayını beklemeden tombul bebeği kollarının arasına koydu ve saçına sprey sıkılması için birkaç adım öteye gitti.

Bobby Tom'un kaşları panikle yükseldi. O sırada bedeni profesyonel bir dış açık olmanın verdiği içgüdüyle bebeği göğsüne bastırdı.

Elvis mutlulukla kıkırdadı. Yanağında çıplak tenin verdiği o bildik hisle baş başa kalınca başını Bobby Tom'un memesine doğru çevirerek açgözlü küçük ağzını açıverdi.

Bobby Tom sert bakışlarını ona çevirdi: "Aklına bile getirme ortak."

Elvis kıkırdayarak parmağını emmeye başladı.

14

Ertesi gün alacakaranlık bastığında Bobby Tom ile Gracie, Telarosa Lisesi'nin arka tarafındaki ahşap sıralara oturmuş boş futbol sahasına bakıyorlardı. "Lise futbol maçlarından birine bile gitmemiş olduğuna inanamıyorum," dedi Bobby Tom.

"Shady Acres'ta akşamları yapılacak çok şey vardı. Uzaklaşmak zordu." Sesi kendi kulaklarına bile gergin geldi. Dün kanyondayken Bobby Tom bu akşam başladıkları işi bitireceklerini söylemişti, haliyle çok asabiydi ve kendini bir türlü toparlayamıyordu. Bu sırada Bobby Tom o kadar sakindi ki onu öldürmek istiyordu.

"Çocukken pek eğlenmişe benzemiyorsun." Bacağına hafifçe sürtününce Gracie yerinden sıçradı. Masum gözlerle ona baktıktan sonra biraz ötede duran tavuk butlarından birine uzandı, yemeleri için bir kova kızarmış tavuk, patates kızartması, salata ve bir sepet sıcak ekmek almıştı.

Bu dokunuş kaza eseri gerçekleşmiş olabilirdi. Diğer taraftan onu çok iyi tanıyordu ve dikkatini dağıtmaya çalışıyor olması da büyük bir ihtimaldi. Dairesinin kapısını açıp onu kotu, hasır şapkası, on beş yıl önce üzerine tam olan ama şu anki kaslı yapısıyla üzerine sımsıkı oturan soluk Telarosa Lisesi Titans tişörtüyle gördüğü andan beri diken üstünde olduğunu biliyor olmalıydı. Bobby Tom giysileri

konusunda çok hassastı, Gracie bu tişörtü bir liseli randevusu yaratmak adına bilinçli olarak giydiğinin farkındaydı.

O diğer tarafa bakarken elindeki patates kızartmasının ucunu ısırdı ve sonra bacaklarını aralayarak kalan parçayı sıraların arasından yere bırakıverdi, midesi hiç de yemek kaldıracak durumda değildi. "Çok özledin, değil mi?"

"Liseyi mi? Pek sayılmaz. Verilen onca ödev sosyal hayatımı fazlasıyla engelliyordu."

"Ödevlerden bahsetmiyorum. Futboldan bahsediyorum."

Bobby Tom omzunu silkti ve elindeki budu attı, bu sırada yine koluna sürtünmüştü. Bir şok dalgası içini sardı. "Er ya da geç bırakmak zorunda kalacaktım. Futbol sonsuza kadar oynanamaz."

"Ama bu kadar erken bırakmayı planlamamıştın."

"Belki koçluk yaparım. Bu aramızda kalsın ama birkaç kişiyle görüştüm. Koçluk benim için bir sonraki adım gibi görünüyor."

Gracie onun sesinde bir coşku duymayı bekliyordu ama duyamadı. "Film kariyerin ne olacak?"

"Bir kısmı fena değil. Aksiyon kısmı hoşuma gidiyor." Dudakları nefretle büküldü. "Ama sevişme sahneleri sona erdiğinde sanırım mutlu olacağım. Bugün gerçekten pantolonumu çıkarmamı beklediklerini biliyor muydun?"

Gracie her şeye rağmen gülümsedi. "Oradaydım, unuttun mu? Tüm o çene sıvazlama, baş sallama ve homurdanmalarına rağmen Willow ya da yönetmenin ne demek istediğini anlamadıklarından da eminim."

"Ama pantolonum üstümde kalmalıydı, haksız mıyım?"

"Zavallı Natalie aynı şeyi yapamadı."

"Soyunmak kadınların yaşamında çok olan bir şey. Bunu ne kadar erken kabul edersen o kadar mutlu yaşarsın." Çıplak dizini

okşadı, elini orada gerekenden biraz daha fazla tutarak Gracie'nin içinin ürpermesine sebep oldu.

Attığı bu oltalara tepki vermemek için tüm kontrol gücünü kullanması gerekiyordu. Aklını başına toplayamayacak kadar heyecanlı olmasının yanında Bobby Tom'un ona çektirdiği bu şehvetli azaba rağmen ona karşı büyük bir hoşgörü hissediyordu. Sevişme sahnelerini çektikleri iki gün boyunca Natalie'ye karşı olan tavrından çok etkilenmişti. Rol arkadaşının göğüsleri sızdırmaya devam etmişti, çoğu zaman da onun üzerine akmıştı; Natalie o kadar utanmıştı ki sonunda gözyaşlarına boğulmuştu. Bobby Tom mükemmel bir beyefendi gibi davranarak onu rahatlatmaya çalışmıştı, bu tür şeyler hep başına geliyormuş gibi bir tavır takınmıştı, sanki gün üzerine süt akmadan tamamlanamazdı.

Bazen gerçek hislerini saklama yeteneği Gracie'nin gözünü korkutuyordu. Kimse bu kadar kontrollü olmamalıydı. Kendisi kesinlikle değildi. Şu anda onunla sevişme düşüncesi bile içinin erimesine sebep oluyordu.

Bobby Tom Gracie'nin bacağını peçetesiyle temizledi oysa Gracie oraya hiçbir şey dökmemişti. Başparmağı uyluğunun içinde gezindiğinde nefesini tuttu.

"Bir terslik mi var?"

Gracie dişlerini gıcırdattı. "Hayır... Hayır, hiçbir şey yok." Bu küçük dokunuşlarıyla, öne doğru uzanırken bacağına ya da bir tavuk parçası almak için eğilirken koluyla göğsüne değerek ona duygusal bir işkence yapıyordu ve her dokunuş bir kaza olabilirdi ama Bobby Tom kaza eseri bir şey asla yapmazdı. Yine oyunlarından birini oynuyordu. Keşke şu gece konusunu apaçık bir şekilde dile getirseydi ve Gracie de endişelenmekten kurtulsaydı. Konuyu açabilirdi ama nasıl başlayacağı hakkında en ufak bir fikri bile yoktu.

Elleriyle bir şey yapabilmiş olmak adına beyaz şortunun üzerine dökülmüş olan ekmek kırıntılarını silkeledi. Ona bu gece şort giymesini söyleyen Bobby Tom'du, şortu son derece gündelik bulmasına rağmen onun bacakları hakkındaki övgülerini hatırlayarak razı olmuştu. Üzerine de turkuvaz renkli bir süveter giymişti, her öne eğildiğinde beli ve sırtının alt kısmı ortaya çıkıyordu, bunun Bobby Tom'un dikkatinden kaçmış olduğunu hiç sanmıyordu.

"Çekimleri izlemeye başlasan keşke," dedi zihnini aşırı derecede ısınmış bedeninden kurtarmaya çalışarak. "Belki de senin film kariyerine daha coşkuyla sarılmanı sağlardı. Herkes fotojenik olduğunu biliyor zaten ama kimsenin bu kadar iyi olacağını düşündüğünü sanmıyorum."

Birkaç kez Willow, yönetmen ve çekim ekibinden birkaç kişiyle birlikte bir gün önce çekilmiş sahneleri izleme fırsatını yakalamıştı. Bobby Tom ekranda gerçek hayatta oynadığından çok daha az oynuyordu, hatta oynar gibi görünmüyordu. Bu senaryonun tahmin edilebilirliğini engellemeye yarayan iyi bir performanstı.

Övgüsüyle şişinmek yerine kaşlarını çattı. "Elbette iyiyim. Böyle bir işi yüzüme gözüme bulaştıracağımı bilerek kabul etmiş olduğumu düşünüyor olamazsın."

Gracie kuşku dolu gözlerini ona dikti. "En başından beri daha önce hiç rol yapmamış birine göre son derece güvenliydin." Aklına bir fikir geldiği anda gözlerini kıstı. "Bunu daha önce nasıl anlamadım bilemiyorum. Bu da kandırmacalarından biri, değil mi?"

"Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim bile yok."

"Oyunculuk derslerinden bahsediyorum."

"Oyunculuk dersleri mi?"

"Ne dediğimi duydun. Ders aldın, değil mi?"

Bobby Tom'un suratı asıldı. "Golf arkadaşlarımdan bir tanesiyle oyun esnasında bir şeyler konuşmuş olabilirim ama hepsi bu. Yollarda ilerlerken bu konuda yapılan birkaç sohbet oldu. Vuruşlar arasında birkaç ipucu aldım. Hepsi bu."

Şüphelerini bastırmayı başaramamış olan Gracie ona en sert bakışlarından biriyle baktı. "Bu hangi golf arkadaşınmış?"

"Ne fark eder?"

"Bobby Tom..."

"Clint Eastwood olabilir."

"Clint Eastwood mu! Clint Eastwood'dan oyunculuk dersleri mi aldın?" Gözlerini devirdi.

"Benim bu meslekte ciddi olduğum anlamına gelmez." Şapkasını biraz daha alnına doğru indirdi. "Hayatımın geri kalanını etkilenmediğim kadınlarla sevişerek geçirmeyi düşünmüyorum."

"Ben Natalie'den hoşlandım."

"Hoş bir insan ama benim tarzım değil."

"Belki de bir kız değil de kadın olduğu içindir."

Bobby Tom'un yüzünde kavgacı bir ifade belirdi. "Şimdi bu ne demek oluyor?"

İçinde yaşadığı gerilim onu daha da huysuz yapmıştı. "İnkâr edilemez gerçek şu ki, iş kadın seçimine geldiğinde hiç de iyi bir zevkin yok."

"Bu doğru değil."

"Hiç IQ'su göğüs ölçüsünden büyük olan bir kadınla birlikte oldun mu?"

Bobby Tom'un bakışları göğüslerine kaydı. "Hem de çok büyük."

Gracie göğsünün sertleşmeye başladığını hissetti. "Ben sayılmam. Biz resmî olarak çıkmıyoruz."

"Gloria Steinem ile olan ilişkimi unutuyorsun."

"Gloria Steinem ile çıkmadın!"

"Bunu bilemezsin. Seninle nişanlı olmamız bana hangi kadınlardan etkilendiğim konusunda bir şeyler söyleme hakkını vermez."

Defansa geçmişti. Bacağıyla çıplak baldırlarına sürtündüğü anda Gracie'nin tüyleri diken diken oldu. Gracie bu konuda daha fazla diretemeyeceğini anlayarak saldırısını başka bir yöne çevirdi.

"İş meselelerine kafan çalışıyor gibi görünüyor. Belki de bu konuda, oyunculuktan daha mutlu olursun. Şu an kaç başarılı iş girişimin olduğunu tam olarak bilemiyorum tabii. Jack Aikens bana son derece sağduyu sahibi olduğunu söyledi."

"Her zaman para kazanmayı başardım."

Bundan daha coşkusuz bir cevap alamazdı, bir patates kızartmasını daha sıranın arasından atarken bunun nedenini bulmaya çalıştı. Bobby Tom zeki, yakışıklı, çekici bir adamdı ve aklına koyduğu her şeyde başarılı oluyordu. En çok istediği şey dışında: yeniden futbol oynamak. Bobby Tom'u tanıdığından beri bunun farkındaydı ama kariyeri böylesine acımasız bir şekilde sona erdiği için şikâyet ettiğini hiç duymamıştı. O şikâyet eden bir tip değildi ama duygularını açığa vursa kendini kesinlikle daha iyi hissederdi.

"Her şeyi fazlasıyla içinde tutuyorsun. Ne olduğunu anlatmak senin için daha iyi olmaz mı?"

"Bana psikanaliz yapmaya kalkışma, Gracie."

"Böyle bir şey yapmıyorum ama insanın hayatının bir anda altüst olması çok zor olmalı."

"Bir daha futbol oynayamayacağım için sızlanmaya başlayacağımı sanıyorsan daha çok beklersin. Yeryüzünde yaşayan insanların hayal ettiklerinden çok daha fazlasına sahip oldum ve kendine acımak listemdeki arzu edilen erdemler arasında yer almıyor."

"Senden daha az kendine acıyacak birini zaten tanımıyorum ama tüm hayatını futbol üzerine kurmuştun. Şu an kendini kaybetmiş gibi hissetmen çok doğaldır. Kariyerine olanlar konusunda üzülme hakkına sahipsin."

"Bunu işi olmayan ya da evsiz birine söyle. Yerlerini hemen benimle değiştirmeyi kabul edeceklerine iddiaya girerim."

"Aynı mantıkla düşünecek olursan yiyecek yemeği ve başını sokacak bir evi olan herkesin mutlu olduğu fikrine varırsın. Oysa hayat yemekten ve barınmaktan farklı şeyler de içeriyor."

Dudaklarını kâğıt peçeteyle silerken dirseğiyle göğsüne dokunduğu anda yine içinde zincirleme reaksiyonlar oluşmaya başladı. "Gracie, sakın alınma ama bu muhabbetle canımı ölümüne sıkıyorsun."

Gracie bu dokunuşun bilerek mi yoksa kaza eseri mi olduğunu anlayabilmek için yan gözle ona baktı ama hiçbir şey anlayamadı.

Bobby Tom pantolonunun cebine ulaşabilmek için bacaklarını uzattı ve kot kalçasında iyice gerildi. Gracie'nin nabzı boğazında atmaya başladı. "Bu akşam o kadar çok üzerime geldin ki neredeyse ne yapacağımı unutacaktım." Bir şey çıkararak onu avucunun içinde sakladı. "İlişkiler konusunda kaçırmış olduğun her şeyi düzgün bir şekilde yeniden inşa edebilmemiz için işe evcilik oynayarak başlamamız gerekirdi ama ben o bölümü atlayıp doğrudan işlerin daha ilginçleştiği lise yıllarına gelmeyi düşündüm. Ayrıldığımızda Sherri Hopper bana okul yüzüğümü geri vermeyi reddetmişti, bu nedenle bununla yetinmek zorunda kalacağız." Elini açtı.

Bobby Tom'un avucunda Gracie'nin hayatında gördüğü en büyük erkek yüzüğü duruyordu. Solmakta olan ışıkta parlayan üç yıldızı oluşturan beyaz ve sarı elmaslardan meydana gelmişti. Yüzük oldukça kalın altın bir zincire takılmıştı, zinciri başından geçirdi.

Yüzük göğüslerinin arasına bir gümbürtü çıkararak yerleşti. Onu eline aldı ve tam olarak görebilmek için gözlerini şaşılaştırdı. "Bobby Tom bu senin Süper Kupa yüzüğün!"

"Buddy Baines onu bana birkaç gün önce geri verdi."

"Senin Süper Kupa yüzüğünü takamam!"

"Neden? Birimizin takması gerekiyor."

"Ama..."

"Kasabadakiler yüzük takmazsan şüphelenmeye başlarlar. Herkes bunu görmekten büyük bir keyif alacak. Yerinde olsam kasabaya çok çabuk gitmem. Hepsi bir kez takıp denemek isteyecek."

Bobby Tom bu yüzüğü kazanmak için kaç darbe almıştı? Bu yüzük kaç kırık kemiğe ve ağrıyan kasa bedeldi? Otuz yaşında, sonunda bir erkek ona yüzük vermişti. Hem de nasıl bir yüzük...

Bunun sadece geçici olduğunu kendine hatırlatırken lisedeyken erkek arkadaşlarının verdikleri yüzüğü boyunlarındaki zincirlerin ucunda taşıyan kızları gördüğünde çektiği acıları hatırladı. Bir yüzüğü olmasını nasıl da çok istemişti o zamanlar...

Duygularını saklamaya çabaladı. Bu sadece bir oyundu ve ona çok fazla şey ifade etmesine izin vermemeliydi. "Teşekkür ederim, Bobby Tom."

"Genellikle tam şu anda kızla erkek olayı bir öpücükle kutlarlar ama dürüst olmak gerekirse sen insan içinde dokunamayacağım kadar ateşlisin, bu nedenle bu işi biraz daha yalnız olduğumuz bir ana kadar ertelemek zorundayız."

Yüzüğü avucunun içinde sımsıkı tuttu. "Lise yüzüğünü çok kıza verdin mi?"

"Sadece iki kıza. Sherri Hopper'dan biraz önce bahsettim ama Terry Jo Driscoll ilk sevdiğim kızdı. Şimdi Terry Jo Baines oldu. İşin aslında onunla tanışacaksın; ona bu gece evlerine uğrayacağımızı

söyledim. Kocası Buddy lise yıllarında en yakın arkadaşımdı ve Terry Jo seni hâlâ onlarla tanıştırmadığım için oldukça kırgın. Tabii canın başka bir şey yapmak istiyorsa," yan gözle ona baktı, "bu ziyareti yarına erteleyebiliriz."

"Bu gece gayet uygun!" Gracie'nin boğazı kurumuştu ve sesi bir kurbağa gibi çıkmıştı. Neden bu işi böylesine uzatıyordu? Belki de fikrini değiştirmişti ve onunla sevişmek istemiyordu. Belki de ondan kurtulmaya çalışıyordu.

Gracie'nin arkasına koymuş olduğu poşete uzanırken kolu belindeki açıklığa değdi. Gracie yerinden sıçradı.

Bobby Tom ona baktı, koyu mavi gözleri bir bebek kadar masumdu. "Ortalığı toplamana yardım edeyim."

Şeytani bir tebessümün ardından kızarmış tavuk parçalarını toplayarak hepsini poşete doldurmaya başladı, bu işlemi yaparken eli kolu her yerine dokunuyordu ve Gracie'nin tüyleri ürperip duruyordu. Ne yaptığının fazlasıyla farkında, diye düşündü. Bilerek onu delirtmeye uğraşıyordu.

On dakika sonra küçük tek katlı bir evin salonuna, kırmızı desenli bir bluz, beyaz tayt ve yıpranmış bir çift sandalet giymiş olan, tombul ama hâlâ güzel ve bebek yüzlü, çok işlemden geçmiş sarı saçlara sahip bir kadın tarafından davet ediliyorlardı. Hayatın pek çok darbesini yemiş gibi bir hali vardı ama yıkılmamıştı, Bobby Tom'a olan sevgisi o kadar gerçek ve dürüsttü ki Gracie onu hemen sevdi.

"Bobby Tom'un seni buraya getirme zamanı gelmişti." Terry Jo, Gracie'nin elini sıktı. "Onun sonunda nişanlandığını duyunca kasabadaki herkes yemin ederim ölmek istedi. *Jo-leen!* Kâğıt hışırtılarını duyabiliyorum, elini hemen o küçük keklerden çek!" Temiz ama oldukça eski salona açılan mutfağı işaret etti. "Bu Joleen. En büyük kızımız. Erkek kardeşi Kenny bu gece bir arkadaşında kalıyor. *Buddy*! Bobby Tom ile Gracie burada. *Budd-ee!*"

"Bağırmayı kes, Terry Jo." Buddy mutfaktan çıkarak salona girdi, eliyle ağzının kenarını temizlerken Gracie küçük kekleri kızının yerine onun yediğinden şüphelendi.

Thunderbird'ü yeni lastikler için götürdüğünde Buddy Baines ile garajında tanışmıştı. İçinde yaşamakta olduğu ev gibi onun da harap bir görüntüsü vardı. Siyah saçları ve esmer teniyle hâlâ yakışıklıydı ama belinde biriken ekstra yağlar vardı ve çenesi de çift çene olma yolunda ilerliyordu. Yine de onun lisedeyken nasıl göründüğünü hayal edebiliyordu, Bobby Tom kadar yakışıklıydı ama sarışın değil esmerdi. Üçü –Bobby Tom, Buddy ve Terry Jo– birlikteyken muhtemelen muhteşem bir görüntüye sahiplerdi.

Joleen, Bobby Tom amcasını nemli ve coşkulu öpücüklerle karşıladıktan sonra Terry Jo bira ve cipsleri taşımasına yardım etmesi için Gracie'yi mutfağa çekti. Gracie aslında ikisini de yemek istemiyordu ama Terry Jo'nun o güzel misafirperverliğini bozacak cesareti de yoktu. Bobby Tom'un yüzüğünü bluzunun içine soktu, göğüslerinin arasına yerleşmişti. Mutfakta etrafına bakınırken ona dokundu. Mutfak da salon gibi pejmürde ama sıcaktı. Buzdolabının üzerinde çocukların yapmış olduğu resimler ve mıknatıslar vardı. Yerdeki köpeğe ait su kabının yanında bir gazete yığını duruyordu.

Terry Jo biraları Gracie'ye verirken buzdolabının kapağını kalçasıyla açık tuttu. "Buddy'nin babasının Belediye Başkanı Luther Baines olduğunu biliyor olabilirsin, bana seni doğum yeri komitesine aldıklarını söyledi. Pazartesi akşamı saat yedide toplantın var. İstersen uğrayıp beni de alırsın, birlikte gideriz."

Gracie dört soğuk birayı göğsüne sıkıştırırken panikle ona baktı. "Doğum yeri komitesi mi?"

"Cennet Festivali için." Buzdolabının kapısını kapadı, tezgâhın üzerindeki cips poşetini aldı ve onu iki mavi plastik kabın içine boşalttı. "Bobby Tom'un kasabalıların onun büyüdüğü evi satın aldığını sana

anlatmış olduğunu biliyorum. Festival sırasında onu halka açacağız ama hazırlayabilmek için hâlâ çok yardıma ihtiyacımız var."

Gracie doğduğu evin halka açılması hakkındaki tuhaf proje hakkında Bobby Tom'un düşündüklerini hatırladı. "Bilemiyorum, Terry Jo. Bobby Tom bu konudan hiç hoşnut değil."

Terry Jo iki bira şişesini elinden alarak ona cips kâselerinden birini uzattı. "Yola gelecektir. Bobby Tom bu kasabaya neler borçlu olduğunu bilir."

Gracie Bobby Tom'un kasabaya herhangi bir şey borçlu olduğunu düşünmüyordu ama o bir yabancıydı, buranın halkından farklı bir bakış açısına sahipti.

Kadınlar salona döndüğü sırada Bobby Tom ile Buddy Şikago Stars'ın bir Süper Kupa daha alabilmesi konusunda tartışıyorlardı. Bobby Tom bileğini diğer dizinin üzerine atmıştı, hasır şapkası da bacağının üzerinde duruyordu. Gracie kanepeye doğru yürüdü ve ona birayı uzattı. Parmakları onunkilere dokununca koluna doğru yükselen titreşimleri hissetti. O gece mavisi gözleriyle öyle baktı ki Gracie dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti.

Cips kâsesini sehpaya koyup yanına otururken Buddy'nin onu büyük bir ilgiyle izlediğini fark etti. Gözlerinin göğüslerinde ve çıplak bacaklarında dolaştığını hissetti. Buraya uğrayacaklarını bilseydi Bobby Tom'un ısrarına kulak asmaz ve bir pantolon giyerdi.

Buddy birasını karısından aldıktan sonra koltuğuna gömüldü ve Bobby Tom'a döndü. "Pekâlâ, sezon öncesinde kampa çıkmamak nasıl bir his? Kaç yıldan sonra oldu bu?"

"On üç."

"Gerçekten zor. Bazı rekorlar kırmıştın, biraz daha oynayabilseydin daha önemlilerini de kırabilirdin."

Buddy bile bile Bobby Tom'un yarasına tuz basıyordu. Gracie Bobby Tom'un bu saldırıyı alaycı tavrıyla geçiştirmesini bekledi. Oysa o omuz silkerek birasını yudumladı. Gracie onu korumak istedi. Çocukluk arkadaşlarının arasında son derece kırılgan görünüyordu.

İçgüdüsel olarak eğildi ve Bobby Tom'un bacağını okşadı. Elinin altındaki kaslar son derece sert ve güçlüydü. "Kasabadakilerin kampa gitmek yerine film çekiyor olmasından son derece mutlu olduklarını düşünüyorum. Windmill yerel ekonomiye oldukça büyük bir katkıda bulunuyor. Ama zaten bunu neden sana söylüyorum ki Buddy. Garajın zaten Windmill'in işlerini yapıyor, öyle değil mi?"

Buddy kızardı. Bobby Tom ona şöyle bir baktı. Gracie onun bacağını yeniden okşadı, vücudunun her yerine dokunma hakkı varmış gibi bir fantezi kurdu. Terry Jo sessizliği Cennet Festivali için değişik komiteler kurulduğunu ve Gracie'nin de doğum yeri komitesine seçilmiş olduğunu söyleyerek bozdu.

Bobby Tom'un gözleri kısıldı. "Luther'a bununla hiçbir ilgim olmasını istemediğimi söyledim, ayrıca Gracie'nin de olmayacak. Bu son derece aptalca bir fikir, bu kimin aklına geldiyse gerçekten bir doktora görünmeli."

"Bu Luther'ın fikriydi," dedi Buddy saldırgan bir tavırla.

Bobby Tom birasını kaldırdı. "Ben söyleyeceğimi söyledim."

Gracie Buddy'nin babasını korumaya kalkışmasını bekledi ama o homurdanarak yanındaki kâseden bir avuç dolusu cips aldı. Ağzını doldurduktan sonra Gracie'ye döndü.

"Kasaba ikinizin bir araya geldiğini duyduğunda çok şaşırdı. Sen hiç de Bobby Tom'un tipi değilsin."

"Teşekkür ederim," dedi Gracie nezaketle.

Bobby Tom güldü.

Buddy Gracie'yi biraz daha inceledikten sonra Bobby Tom'a baktı. "Suzy nişanınızı nasıl karşıladı? Yoksa buna ilgi gösteremeyecek kadar çok yeni erkek arkadaşıyla mı meşgul?"

"Sus Buddy!" diye bağırdı Terry Jo. "Bu gece sana ne olduğunu anlayamıyorum, neden bu kadar ters davranıyorsun? Ayrıca sadece bir dedikodudan ibaret olan bir şey uluorta dile getirilmez."

"Neyi uluorta dile getirdi ki?" diye sordu Bobby Tom. "Sen neden bahsediyorsun?"

Buddy ağzına bir avuç daha cips doldurdu. "Ona sen söyle, Terry Jo. Bana inanmaz."

Terry Jo yüzüğünü parmaklarının arasında çevirip dururken bira kutusuna çarptı. "Bu sadece ortalıkta dolaşan bir hikâye. Muhtemelen bir anlamı yok."

"Annemle ilgiliyse bilmek isterim."

"Pekâlâ. Angie Cotter, Nelly Romero ile konuşuyordu... Onun nasıl biri olduğunu bilirsin içinde hiçbir şey tutamaz. Ama söylediklerinin yarısı da doğru değildir. Geçen ay beni eski fırına doğru Buddy'nin tişörtüyle koştururken gördü ve ertesi gün herkesten hamile olduğumu duydum. Yani muhtemelen bu da öyle bir şeydir."

Bobby Tom ona bakmaya devam etti. "Bana ne anlattığını söyle."

"Söylentiye göre Suzy, Way Sawyer ile arkadaşlık ediyormuş."

"Ne?" Bobby Tom güldü. "Bu kasabaya inanamıyorum. Burada bazı şeyler hiç değişmiyor."

"Gördün mü Buddy? Sana bunun koca bir yalan olduğunu söylemiştim."

Buddy televizyon koltuğunda doğruldu. "Angie, Way'in şoförünü birkaç hafta önce Suzy'yi evinden alırken gördüğünü söylüyor. Eğer bu doğruysa annenin kasabada tek dostu bile kalmaz."

"Ben kalırım," dedi Terry Jo. "Suzy'yi severim ve ne olursa olsun her zaman onun yanında olurum."

Gracie yolda Way Sawyer ile olan karşılaşmasından Bobby Tom'a bahsetmediğini hatırladı ama şimdi bunu yapmanın zamanı değildi. Kimse adamın ona yardım etmek için durmuş olduğunu umursamayacaktı, adam hakkında bu şekilde konuşulması onu rahatsız etti.

Bobby Tom kolunu koltuğun arkasına doğru uzatırken Gracie'nin omuzlarına sürtündü, sonra başparmağını bluzunun yakasından içeri sokarak köprücük kemiğine doğru ilerledi. Gracie'nin göğüslerinin üzerindeki deri ürperdi. Göğüs uçlarının onu utandırmasından korktu; çok ince bir malzemeden yapılmış olan bu bluz vücudunda olan biten her şeyi gözler önüne seriyordu. Yanaklarına kan hücum etti.

Bobby Tom okşamaya devam etti. "Sadakatini çok takdir edeceğinden eminim Terry Jo ama bunun gerekeceğini sanmıyorum. Annem bu kasabayı sever ve sana garanti ederim ki o orospu çocuğuyla arkadaşlık etmeyi aklından bile geçirmez."

"Ben de herkese öyle söyledim," dedi Terry Jo.

"Dürüst olmak gerekirse Bobby Tom, Rosatech çekildikten sonra ne yapacağımızı bilemiyorum. Kasaba oldukça dara düşecek. Cennet Festivali bizi turistik yerler arasına sokamazsa ana caddeyi kapatmamız bile gerekebilir."

Buddy son cipsleri de yedi. "Luther, Michael Jordan'ın ünlüler golf turnuvasında oynayacağından oldukça emin görünüyor."

Bobby Tom'un boş bakışları Gracie'nin onun ünlüleri henüz davet etmemiş olduğundan şüphelenmesine yol açtı. Dikkati çok az dağıldığı için bunun yanlışlıkla olmadığını biliyordu. Onun keyif veren boyun okşamasından kıvranarak kurtulmaya çalıştı.

"O kadar emin olmamalı," dedi.

"Jordan gelirse onunla birlikte pek çok turist gelir. Aikman dışında Cowboys'tan kaç kişi geliyor?"

"Hâlâ son sayıyı bekliyorum." Bobby Tom elini Gracie'nin ensesinden çekti ve şapkasını taktı. Ayağa kalkarken Gracie'yi de beraberinde çekti. "Gracie ile gitmek zorundayız. Ona bu gece tüm çocuklarımızın adlarını belirleyeceğimize dair söz vermiştim. Şimdilik ilk oğlumuzun adının Aloysius olmasını istiyor ve ben bu işi bir an önce engellemek zorundayım."

Gracie cipsini yutmaya çalışırken neredeyse boğuluyordu.

Terry Jo inanılmaz bir dostluk gösterisi yaparak Bobby Tom'a Aloysius adının mükemmel olduğunu söyledi. Görgü kuralları Gracie'yi teşekkür etmeye zorladı ve Bobby Tom çok eğlendi. Gracie'nin kalçasını okşayınca Gracie yeniden kızarmaya başladı. Bobby Tom'un eli orada kalınca vedalaşmakta oldukça zorlandı. Gece boyunca yemiş olduğu azıcık şey de midesine oturmuştu.

Evin önünden ayrılıp arabayla ana caddeye döndüklerinde aralarındaki sessizlik büyümeye başlamıştı. Ellerini kucağında birleştirmişti. Saniyeler geçiyordu. Bobby Tom radyoyu karıştırmaya başladı. "*Country* mi *rock* mı? Yoksa klasik müzik mi dinlemek istersin?"

"Hiç fark etmez."

"Sesin biraz sinirli çıkıyor. Bir şey mi oldu?"

Soruyu o kadar masum, o kadar sahtekârlıktan uzak bir şekilde sormuştu ki Gracie artık kendisini bilerek kışkırttığına karar verdi. Dişlerini gıcırdattı. "Klasik müzik iyi olur."

"Üzgünüm, klasik müzik radyosunun sinyali gece yeterince güçlü olmuyor." İşte o anda Gracie'nin tepesi attı. Ellerini yumruk yaparak haykırdı. "Bana ne yapmaya çalışıyorsun? Bilerek beni delirtmek mi istiyorsun? Boş ver. Bunu cevaplama. Sadece beni eve götür. Hemen şimdi!"

Bobby Tom mutlulukla gülümsedi, sanki Gracie onu çok sevindiren bir şey yapmıştı. "Sakin ol Gracie, bu gece bir sinir topu gibisin. Sevgilim, endişelendiğin buysa acı olmayacak. Jinekolog değilim ama artık otuz yaşındasın ve gençliğinde orada duran bariyer yaşından dolayı çoktan buharlaşmıştır."

"*Bu kadarı yeter!* Beni hemen indir! Buna bir dakika daha dayanmak zorunda değilim!" Asla bağıran tiplerden olmamıştı ama ona bağırmak iyi geldiği için devam etti. "Komik olduğunu düşünebilirsin ama değilsin! Kadınlar sana ne derse desin seksi de değilsin! Acınacak haldesin. Çirkin, aptal ve zavallı."

Bobby Tom güldü. "Bu gece iyi vakit geçireceğimizi biliyordum."

Gracie dirseklerini çıplak dizlerine dayadı, başını avuçlarının arasına yasladı. Omuzları çöktü.

Bobby Tom uzanarak sırtını sıvazladı. "Her şey yolunda, sevgilim. Eğlencenin bir kısmı da beklentide." Parmaklarını Gracie'nin omurgasında gezdirmeye başladı.

"Beklentide kalmak istemiyorum," diye inledi Gracie. "Hemen yapalım da bitsin."

"Tatlım, zaten birkaç saat önce başladık. Bunu şimdiye kadar anlamadın mı? Giysilerimizin hâlâ üzerimizde olması senin pikabıma ilk bindiğin andan beri bu işi yapmadığımız anlamına gelmiyor." Sırtında küçük daireler çizmeye başladı.

Gracie başını çevirerek ona baktı. Bobby Tom elini sırtından çekerek ona gülümsedi. Gracie onun gözlerinde bir hassasiyet gördüğünü düşündü ama muhtemelen öyle görmek istediği içindi. Pikap zıplamaya başlayınca doğruldu.

"Neredeyiz?"

"Nehir kenarında. Sana ne şekilde ilerlediğimizi söylemiştim, tıpkı lisedeki gibi yapacağız. Adım adım ilerleyeceğiz sevgilim,

böylelikle kendini kandırılmış gibi hissetmeyeceksin. Bu konuda daha da katı olsaydım buraya gelmeden önce dondurma almak için Dairy Queen'e de uğramış olmamız gerekirdi ama gerçeği söylemem gerekirse ellerimi senden biraz daha uzak tutabileceğimi hiç sanmıyorum." Pikabı durdurdu, motoru ve farları kapattı, pencereyi açtı. Gecenin serin esintisi içeri doldu, akan suların sesi duyuluyordu. Ön camdan ceviz ve servi ağaçlarının yapraklarının arasından parlayan ay ışığını görebiliyordu.

Yutkundu. "Yani biz şimdi... Anladın işte. Burada. Kamyonette mi?"

"Sana tek tek ne yapacağımızı anlatmamı mı istiyorsun?"

"Eee, ben..."

Gülümseyerek şapkasını çıkardı. "Buraya gel, Gracie Snow. Hemen şimdi."

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Aç

15

Gracie hayatında hiç yapmadığı bir şeyi yaparak Bobby Tom'un kollarının arasına yerleşiverdi. Bobby Tom Gracie'nin başını çenesinin altına sıkıştırarak elini bluzunun içine soktu. Gracie'nin yanağı göğsüne dayalıydı, güçlü ve düzenli kalp atışlarını duyabiliyordu.

Bobby Tom başparmağını sırtında gezdirirken bir yandan da saçlarını okşadı. "Gracie sevgilim, bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyorsun, değil mi?" Sesi son derece nazikti ama hiç duymadığı kadar da ciddiydi. "Benim için çok iyi bir dostsun ve seni hiçbir şekilde incitmek istemem ama ben uzun süre bir yerde kalan tiplerden değilim. Geçici bir şeyle başa çıkamayacaksan fikrini değiştirmen için henüz hiç geç değil."

Gracie başından beri bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyordu ama onun bir yerde kalamayan bir tip olduğuna da inanmıyordu. Sadece onun gibi sıradan bir tiple kalamazdı. O sarışın bombalara, insanı öldüren kızıllara, vücutlarını sürekli olarak geliştiren ve göğüslerini büyüten kadınlara alışıktı. Güzellik kraliçelerine, rodeo güzellerine, gülümsemekten başka bir şey bilmeyen modellere. Gelecekteki karısı böyle bir şey olacaktı. Gracie biraz beyinlerinin de olmasını umdu, yoksa Bobby Tom asla mutlu olamayacaktı.

Bobby Tom'un kokusunu içine çektikten sonra parmağını tişörtünün üzerindeki soluk harfte gezdirdi. "Sorun yok. Mutlu sonlar peşinde değilim." Yüzünü ona doğru kaldırarak büyük bir ciddiyetle onu süzdü. "Senden bir şey istemiyorum."

Bobby Tom tek kaşını kaldırdı, bu yorumuna şaşırmıştı.

"Ciddiyim. Giysiler, para ya da akrabalarım için imzanı istemiyorum. Hikâyeni basına satmayacağım ya da benim için birtakım iş ilişkileri kurmanı istemeyeceğim. Film tamamlandığında sana Süper Kupa yüzüğünü ve Thunderbird'ün anahtarlarını geri vereceğim. Senden hiçbir şey almayacağım."

Bobby Tom'un gözlerinde gizemli bir ifade belirdi. "Bunları neden söylediğini anlamıyorum."

"Elbette anlıyorsun. İnsanlar sürekli olarak senden bir şeyler alıyorlar ama ben onlardan biri olmayacağım." Elini yukarı kaldırarak parmaklarını çene hattında gezdirdi. Sonra Stetson'ını çıkararak arka koltuğa attı.

"Bobby Tom, bana seni nasıl mutlu edeceğimi göster."

Bir an için Bobby Tom'un gözleri sımsıkı kapandı, Gracie onun titrediğini düşündü ama o gözler açıldığında orada yine o tanıdık eğlenen ifadeyi gördü.

"Bu gece de o güzel iç çamaşırların var mı?"

"Evet."

"Bu iyi bir başlangıç."

Bir anda Gracie önemli bir şeyi unuttuğunu hatırlayarak dudaklarını yaladı. Bunu söylemesi gerektiğine inanıyordu, boğazını temizledi. "Ben... Muhtemelen daha ileri gitmeden önce öğrenmek istersin... Ben doğum kontrol hapı alıyorum," dedi son hızla.

"Öyle mi?"

"New Grundy'den ayrılmadan hemen önce başladım. Yeni bir başlangıç yapacağım için, ihtiyacım olacağını düşünmüştüm, böylelikle hiçbir... yeniliği kaçırmayacaktım." Bobby Tom'un tişörtündeki harfe baktı. "Ben hazırlıklı olabilirim ama senin aktif bir yaşamın olduğunu biliyorum." Bir kez daha boğazını temizledi. "Cinsel yaşamından bahsediyorum." Durdu. "Yani senin... prezervatif kullanmanı bekliyorum."

Bobby Tom gülümsedi. "Bu konuşmanın senin için kolay olmadığını biliyorum ama bu konuyu ortaya koyarak doğru bir şey yapıyorsun, gelecekteki âşıklarınla da yapmayı sakın unutma." Yüzü gölgelendi ve dudaklarının etrafındaki kaslar gerildi. Sonra Gracie'nin yanağını okşadı. "Şimdi sana bir şey söyleyeceğim, bu kesinlikle doğru ama yine de bana bir saniye için bile inanmaman gerek çünkü erkekler prezervatif kullanmaktan hiç hoşlanmazlar ve onu takmamak için ellerinden geleni yaparlar. Gerçek şu ki sevgilim, tertemiz yaşıyorum ve bunu ispatlamak adına pek çok kan testim var. Babalık davalarından önce de karşı cinsle olan ilişkilerimde son derece dikkatliydim."

"Sana inanıyorum."

Bobby Tom içini çekti. "Ben seninle ne yapacağım? Pinokyo'dan daha fazla yalan söylediğimi biliyorsun. Bu kadar önemli bir konuda yeryüzünde son inanacağın kişi ben olmalıyım."

"Sen ilk inandığım kişisin. İnsanları incitmekten senin kadar nefret eden birini daha görmedim. Gerçi şiddetli bir spor yaparak para kazandığını düşünürsek bu son derece komik, değil mi?"

"Gracie?"

"Efendim."

"İçimde iç çamaşırı yok."

Gracie'nin gözleri bir anda açıldı.

Bobby Tom sırıtarak burnunun ucunu öptü. Tebessümü yavaşça söndü ve gözleri karardı. Direksiyonun arkasından onun tarafına kayarak çenesini avuçlarının arasına aldı ve dudaklarını dudaklarının üzerine kapattı.

Dudakları birbirine dokunduğu anda Gracie'nin bedeni hazla doldu, vücudunun her yanı yeni bir yaşam belirtisiyle zonkluyordu. Dudakları sıcak ve yumuşaktı, dudaklarını araladı. Bobby Tom'un dilinin ucu dudaklarının arasına doğru kaydı, onun bir parçasını kendi bedeninde hissetmek ona garip bir samimiyet duygusu verdi. Kollarını güçlü boynuna doladı ve dilini onunkine değdirdi. Bluzu yukarı doğru sıyrıldı, Bobby Tom ellerini aşağı, tam beline indirdi.

Öpüşmeleri derinleştikçe Bobby Tom'un tişörtünün altından vücudunun nemli ısısını hissetmeye başladı. Parmaklarını omuzlarına geçirdi ve dilini daha da derinlere kabul etti. Yeryüzündeki diğer her şey silindi, sadece duyular vardı. Ciğerleri yanmaya başlayınca nefes almayı unuttuğunu fark etti. Geri çekilerek nefeslendi. Bobby Tom dudaklarını bluzunun V yakasından boynuna bastırdı ve oradaki kemiği dişledi.

"Bobby Tom!"

"Evet, sevgilim?" Nefesi onunkinden daha düzensizdi.

"Şimdi yapabilir miyiz?"

"Hayır, tatlım. Daha hazır değilsin."

"Ah, hazırım. Gerçekten hazırım."

Bobby Tom güldü, sonra inleyerek ellerini çıplak yanlarında gezdirdi. "Bu sadece ısınma. Buraya gel. Yaklaş." Onu kaldırarak kucağına oturttu.

Gracie üzerine yerleştiğinde onun son derece sert olduğunu hissetti, kotunun içinden şortuna doğru baskı yapıyordu. "Bunu sana ben mi yaptım?" diye fısıldadı dudaklarına doğru.

"Yaklaşık olarak üç saat önce," diye mırıldandı Bobby Tom.

Gracie zevkle titreyerek kucağına iyice yerleşti. Kalçasını ona sürterek dudaklarını hapsetti.

"Dur," diye inledi Bobby Tom.

"Oyunlar oynamak isteyen sendin," diye hatırlattı ona aralanmış dudaklarının üzerinde konuşarak.

"Bazen çok aptal olabiliyorum. Tanrım, yapma şunu!"

"Neyi yapmayayım?" Kalçasını yeniden oynattı, aradaki tüm engellerin bir an önce ortadan kalkmasını istiyordu.

Bobby Tom Gracie'nin bluzunun ucunu tutarak sütyeniyle birlikte üstünden sıyırdı. Omuzlarını iterek panele yasladı ve göğüslerini iyice ortaya çıkardı.

Göğsünü tutarak ucunu dudaklarının arasına aldığında Gracie bir çığlık attı. O emerken parmaklarını omuzlarına geçirdi. Bacaklarının üzerinde ata biner gibi oturuyordu, sırtı da panele yaslanmıştı, biraz garip bir pozisyondu ama bedeni artık ona ait değildi ve bacaklarının arasında hissettiği o alışılmadık baskı ona daha da çok heyecan veriyordu. Dudaklarının emişini, bacaklarının arasındaki zonklamayı ve şortunun kenarından içeri giren parmakları hissetti.

Doğrularak Bobby Tom'un tişörtüne uzandı ve onu kotunun içinden çıkardı, eli bedenlerinin arasına girerek fermuarını bulmaya uğraştı. Buldu ve açmaya çalıştı. Bobby Tom çoktan onunkini açmıştı ve şortunu esnek kumaşın elverdiği yere kadar açık bacaklarından aşağı indirivermişti.

Nefes sesleri pikabı sarmıştı. Gracie bir bacağını geri çekerek yanına diz çöktü ve fermuarıyla iki eliyle birden uğraşmaya başladı. Bobby Tom tişörtünü çıkardı, bu işi yaparken dirseğini direksiyona çarpınca korna çaldı. Bobby Tom bir küfür savururken Gracie onun

göğüs uçlarından birini yalamaya başlamıştı ve bir taraftan da hâlâ inatçı fermuarla uğraşıyordu.

Göğüs ucu diline çarptı. Gracie tıpkı Bobby Tom gibi onu örseledi ve tüm bedeninin bir anda sertleştiğini hissetti.

Fermuar açıldı.

Bobby Tom onu bluzunu çıkarabileceği bir mesafeye kadar itti ve bluzu arka koltuğun üzerine attı. Bunu sütyeni izledi, Bobby Tom'un yanında diz çökmüştü, saçları darmadağındı, Süper Kupa yüzüğü çıplak göğüslerinin arasında sallanıyordu ve fermuarı açık şortu kalçasının altına inmişti.

Bobby Tom'un açık fermuarına doğru baktı. "Çok karanlık," diye fısıldadı. "Seni göremiyorum." Parmak uçlarıyla karnına dokundu.

"Beni görmek mi istiyorsun?"

"Ah, evet."

"Gracie..." Sesi nefes almakta güçlük çekiyormuş gibi çıkıyordu. "Bu iyi bir fikir gibi görünmüştü ama işler düşündüğümden daha hızlı ilerliyor ve bu lanet olası pikap çok küçük." Anahtarı hızla çevirerek arabayı vitese geçirince Gracie kapıya çarptı. Geri geri gidip arabayı düzeltirken çakıllar hızla iki yana sıçradı. Pikap kaygan zeminden karanlık anayola fırladı.

Gracie bluzunu almak için arka koltuğa uzandı, Bobby Tom kolunu yakalayarak onu çekti. "Buraya gel." Herhangi bir izin almaya gerek görmeden onu bacağının üzerine sırtüstü yatırdı. Arabayı son hızla kullanırken boştaki eliyle göğüslerine işkence yapmaya devam etti.

Parmakları onu okşarken pikap gecenin içinde hızla ilerledi ve açık fermuarı Gracie'nin yanağını örseledi. Dudaklarını onun sert ve dümdüz olan karnına bastırınca kaslarının kasılışını hissetti. Bobby Tom inleyerek Gracie'nin üstteki bacağını kaldırdı ve elini şortunun içine soktu. Elini oynattığı anda Gracie uçmaya başladı.

"Hayır, olmaz," diye fısıldadı geri çekilerek. "Bu kez olmaz. Ben içine girmeden olmaz."

Bobby Tom pikabı evin giriş yoluna sokarken Gracie koltuğun diğer ucuna savruldu. Yine etrafta çakıllar uçuştu. Bobby Tom frene asıldı. Saniyeler içinde kontağı kapattı ve pikaptan dışarı fırladı.

Kapısını açtığında Gracie hâlâ arabanın arkasında bluzunu arıyordu. "Ona ihtiyacın yok." Onu belinden yakalayarak dışarı çıkardı.

Ev gayet izole bir konumdaydı ve bahçe bomboştu ama Gracie yine de ellerini göğüslerinin üzerine örttü. Verandada yanan loş ışığın parıltısında Bobby Tom'un yüzündeki sırıtmayı gördü; çıplak bedeni, fermuarı açık kotuyla filmin ilk çekim günlerindeki haline benziyordu. Çizmelerinin verandanın ahşap zemininde çıkardığı ses Gracie'nin sandaletlerinin tıkırtısını bastırdı. Anahtarı kilide soktu, kapı açıldığında Gracie'yi pek de nazik olmayan bir tavırla içeri çekti.

Gracie'yi onu hem büyüleyen hem de korkutan bir telaşla yatak odasına götürdü. Gracie onun kendisini istediğini bilmekten hoşlanıyordu ama onu tatmin edebileceğinden emin değildi. Fiziksel aktivitelerde her zaman biraz beceriksiz olmuştu ve bu en büyük fiziksel aktiviteydi. Gözleri odaya hükmeden prenses yatağına takılınca güçlükle yutkundu.

"Artık yeniden düşünmek için çok geç, sevgilim. Korkarım geri dönüşü olmayan noktayı iki hafta önce geçtik." Yatağın kenarına oturarak çizme ve çoraplarını çıkardı. Bakışları Gracie'nin şortunun açık fermuarının arasından görünen beyaz dantel külotunda gezindi.

Odanın son derece kadınsı olması Gracie'yi çok daha az korkutucu kılmalıydı ama tam tersine onun her zamankinden çok daha baskın ve çok daha erkeksi olduğunu hissediyordu. Cinsel heyecanı endişeye dönüşmüştü. Ona bakarak kendini nasıl bir çıkmaza soktuğunu düşünmeye çalıştı. Kendini etrafını dünyanın en çekici kadınlarının sardığı Teksaslı bir çapkına sunma noktasına nasıl gelmişti?

Ve sonra Bobby Tom ona gülümseyince tüm kuşkuları silindi ve yüreği sevgiyle doldu. Ona kendini istediği için sunuyordu. Kendine hayatının sonuna kadar eşlik edecek anılar inşa ediyordu. Bobby Tom elini uzattı ve Gracie ona doğru yürüdü.

Onu yakalayan parmaklar son derece güçlü ve güven vericiydi. "Her şey yolunda, tatlım."

"Biliyorum."

"Öyle mi?" Onu kalçasından tutarak ayırmış olduğu bacaklarının arasına soktu.

"Evet. Bana iyi olmadığın hiçbir şeyi yapmayacağını söyledin."

"Bu doğru, sevgilim. Ama ele avuca sığmadığın da gerçek."

Dudaklarını göğüslerine uzatırken ellerini şortuna götürerek onu külotuyla birlikte aşağı indirdi. Gracie bir elini onun omzuna koyarak kumaşların içinden çıktı. Onlardan kurtulduğu için mutluydu, sonunda onu her şeyden uzak tutan kozasından kurtulan bir kelebek olmuştu. Bobby Tom'un bakışları bacaklarının arasındaki bakır renkli buklelerde durdu. Gracie parmaklarını üst koluna sararak o ayağa kalkana kadar öylece kaldı.

Bobby Tom ayağa kalktığında Gracie parmaklarını, onun kalçasına kadar inmiş olan kotunun beline indirdi ve iç çamaşırı giymediğini söylerken kendisiyle dalga geçmediğini anladı. Elleri titredi ve duraksadı.

Bobby Tom başını arkadan avuçladı ve elini buklelerinin arasına soktu. "Devam et, sevgilim. Sorun yok."

Kotu çekiştirirken Gracie'nin ağzı kurudu. Gözlerini yerden ayırmayarak diz çöktü ve kotu kalçasından, bacaklarından ve bileklerinden aşağı indirdi. Bobby Tom onları tekmeleyerek kenara fırlattı. Gracie beklentiyle baldırlarının üzerine çöktü.

Bakışları dizlerindeki yara izlerinden kalçasına tırmandı. "Aman Tanrım..."

O kadar gösterişli ve o kadar buyurgan olmasını hiç beklemiyordu. Dudakları aralandı ve bakışlarını başka bir yöne çeviremedi. Hayal ettiğinden çok daha büyüleyiciydi. Böylesine bir şeyin içine girmesi cesaret isterdi. Alnı kırıştı ama boyutun kendisini endişelendirmesine izin vermedi. Bobby Tom bunu bir şekilde hallederdi.

"Bu bir felaket olacak," diye mırıldandı Bobby Tom.

Gracie başını hızla yukarı çevirdi ve üzgün gözlerle ona baktı. Teni yanmaya başlamıştı. Utançla ayağa fırladı. "Üzgünüm! Bakmak istememiştim. Ben..."

"Hayır, bebeğim!" Onu kollarının arasına çekerek güldü. "Senin yüzünden değil. Sen mükemmelsin. Sorun benim. Bakışlarınla bile beni öylesine delirtiyorsun ki her şeyin on saniyede bitivermesi tehlikesi ile karşı karşıya kalıyoruz."

Yanlış bir şey yapmamış olduğu için o kadar mutlu oldu ki gırtlağından bir kahkaha yükseldi. "O zaman sanırım yeniden yapmak zorunda kalırız, öyle değil mi?"

"Gracie Snow gözlerimin önünde hafifmeşrep bir kadına dönüşüyorsun." Ucunda Süper Kupa yüzüğü bulunan zinciri başının üzerinden kaydırarak çıkardı. "Bu gece kesinlikle benim şanslı gecem."

Gracie'yi yeniden öpmeye başladı, elleri tüm bedeninde geziniyordu, kalçasını yükselterek ona sürtünmeye başladı. Kendini ona iyice bastırarak çıplak tenini hissetti. Kollarını boynuna dolayarak fisto ve kurdele şelalesinin altındaki yatağa devrilmelerini sağladı. Bobby Tom onu bıraktı, yatağın üzerindeki örtüyü açtı ve onu prenseslere layık yatağa yatırdı. Ama o, aklında sadece öpücük almak olan bir masal prensi değildi.

Gracie bakışlarını onunkilere kenetleyerek yavaşça bacaklarını araladı ve kendini mutlulukla sundu. Bobby Tom gülümseyerek

yanına yerleşti ve elini onun dümdüz karnının üzerine koydu. "Türünün tek örneğisin, sevgilim."

Başını eğerek onu yeniden öptü, parmakları ipeksi kıvrımların arasına doğru indi, sonra bacaklarının arasında küçük bir gezinti yaptı. Dokunuşlarıyla ufak bir işkenceye başladı, gittikçe yakınlaşıyordu ama tam olarak dokunmuyordu…

Gracie elinin altında kıvranırken çılgına döndü, kasları iyice gerilmişti. "Lütfen!" Dudaklarının altında inledi. "Orada durma…"

"Durmayacağım, sevgilim. İnan bana durmayacağım."

Eli en mahrem yerini aralayıp parmak uçları orada gezinmeye başladığı anda Gracie bir çığlık attı. Tüm bedeni titremeye başladı. Parmağı içine yerleştiği anda Gracie büyük bir çığlıkla parçalara ayrıldı.

Bobby Tom sonraki şoklar geçene kadar onu tutmaya devam etti. Gracie sakinleştiği anda onun hâlâ sertliğini koruduğunu ve kalçasının yanına yaslandığını hissedince, gözyaşlarıyla savaşmaya çalıştı. Vermek istemişti ama tek yaptığı şey almak olmuştu.

"Her şeyi mahvettim. Çok, çok üzgünüm. Bu işi batırdığımı biliyorum." Hıçkırarak yutkundu. "Mükemmel olmak istemiştim ama… ama fiziksel şeylerde hiçbir zaman iyi olmadım. Kimse spor yaparken beni takımına almak istemezdi, şimdi nedenini anladın işte. Ben geldim ve sen gelmedin, her şeyi mahvettim." Vakitsiz gelen orgazmından öylesine etkilenmişti ki Bobby Tom'un şakaklarında gezinmekte olan dudaklarını güçlükle fark etti.

"Kimse her konuda iyi olamaz, sevgilim." Sesinde garip bir boğukluk vardı.

"Ama ben *bunda* iyi olmayı çok istedim!"

"Anlıyorum." Bobby Tom üzerine tırmandı ve bacaklarını bacaklarıyla iki yana açtı. "Bazen kusurlarını kabul etmen gerekir. Biraz daha aç, tatlım."

Onun için en azından bunu yapabilirdi.

Gracie onun elini yeniden uyluklarının arasında hissetti, parmağı yeni bir işgale girişmişti. Bobby Tom inledi. "Çok darsın."

"Üzgünüm, bunun sebebi benim daha hiç..." Bobby Tom ağır ve ritmik hareketlerle okşamaya başlayınca garip bir haz denizine yuvarlanarak inledi. Her yerine dokunuyordu, becerikli ve meraklı parmakları son derece yumuşak ve mahrem hareketler yapıyordu.

"Bobby Tom?" Adını bir soru gibi fısıldamıştı.

"Özür dileme, sevgilim. Bunu bir hata olarak algılama." O heyecanının arasında ıslak yanağının dibindeki dudakların gülümsediğini fark etti. Bunun nedenini anlayamadan önce bedeninin o küçük girişinde bir sertlik hissetti. İçinde haz şokları titreşmeye başladığı anda Bobby Tom'un omuzlarına koyduğu elleri kasıldı. "Ah..."

Onu yavaş yavaş genişleterek, boyutlarına uyum sağlamasına yardımcı olarak içine yerleşmeye başladı. Parmaklarının altında Bobby Tom'un kendisini tuttuğunu hissedebiliyordu. Kendini tutmasını istemiyordu. Grace bugüne kadar hep bu anı beklemişti.

"Acele et," diye inledi. "Lütfen, acele et."

"Seni incitmek istemiyorum, tatlım." Sesi ağırlık çalışması yaptığı zamanlardaki gibi zorlanarak çıkıyordu.

"Lütfen. Kendini tutma."

"Ne istediğinin farkında değilsin."

"Farkındayım. Her şeyi istiyorum."

Bobby Tom titreyerek içine girdi. Haz dalga dalga Gracie'nin tüm bedenine yayıldı ve damarlarında şarkılar söylemeye başladı. Kalçasını kaldırarak bacaklarını ona sardı. Bobby Tom ellerini kalçasının altına koyarak onu biraz daha yükseltti ve kendini içine doğru bastırdı. Gracie üzerindeki ağırlığın, erkekliğini içine almış olmanın

tadını çıkararak mutlulukla inledi, bedeninin içine bu şekilde yerleşebilmiş olması kadınlığın bir sihriydi.

Kulağının dibindeki nefesi sert ve hışırtılıydı, Gracie de hayatı boyunca bunu yapmış gibi onunla birlikte hareket etmeye başladı. İçine dolan haz ve mutluluk her şeyin ötesinde bir güce sahipti, hayal edebileceği her şeyden çok daha öteydi, rüzgârdan, gök gürlemesinden çok daha öte. Bobby Tom onu bulutların tepesine taşımaya başladı, içinde sadece mest olmanın bulunduğu gizemli bir yerdeydi. Bedenlerinin ıslaklığı çığlıklarıyla karıştı ve o bulutların birer parçası oldular. Bir an orada asılı kaldılar ve hemen ardından sıcacık, gümüşi bir yağmura dönüştüler.

Yere çarpmadan önce dakikalar ya da saatler geçmiş olabilirdi. Yeryüzü küçük parçalar halinde geri dönmeye başladı: kolunda hissettiği serin hava, gökyüzünden geçen jetin sesi. Bobby Tom'un bedeni üstünde giderek ağırlaşmıştı. Bu ağırlığı mutlulukla kabullendi ve içinden usulca çıktığını hissettiğinde bir kayıp duygusu yaşadı.

Bobby Tom yanına yuvarlandı, yüzüne bakarken kolunu göğsünün üzerine koydu. Küçük bir uykuya dalınca sırtüstü yatmaya devam eden Gracie onu incelemeye başladı, yüzündeki her bir ayrıntıyı ezberlemeye çalıştı: o duygusal alt dudağı, ok gibi kirpiklerinin elmacık kemiklerinin üzerine düşüşü, düz ve güçlü burnu, şakaklarındaki dalgalı ve nemli sarı saçları. Yumuşacık ışığın altında altın gibi parlayan teni. Çok güzeldi, baktıkça nefesi kesiliyordu.

İçini bir mutluluk kapladı. Dans etmek istedi; çatıya tırmanıp keyifle çığlık atmak. Hiç böylesine bir enerjiyle dolmamıştı.

"Bobby Tom?"

"Hımm..."

"Gözlerini açabilir misin?"

"Hmmm..."

Uzun bir zaman önce seyrettiği çizgi filmdeki süslü şemsiyesiyle dans eden fareyi hatırladı. "Hayal ettiğimden çok daha iyiydi. Senin harika bir âşık olacağını biliyordum, gerçekten öylesin Bobby Tom. Ama erken orgazmımla her şeyi mahvettiğimi düşünürken benimle alay etmemen gerekirdi diye düşünüyorum."

Yanağı hâlâ yastığa gömülü dururken tek gözünü açarak ona baktı. "Hâlâ çözemediğin bir şey var, kadınlarda erken orgazm diye bir şey yoktur."

"Bunu nereden bilebilirdim? Bunu yapıcı olmak adına söylüyorum sakın alınma ama sadece *kendi* anladığın türden şakalar yapmak gibi bir alışkanlığın var."

Gülümseyerek göğsünün üzerindeki kolunu hafifçe çekerek saçlarıyla oynamaya başladı. "Ama buna karşı koymak imkânsızdı." Bir kahkaha savurdu. "Erken orgazm."

"Erkeklerde olabiliyor ama. Kadınlarda neden olmadığını anlayamıyorum."

"Lanet olsun, siz modern kadınlar her şeyi istiyorsunuz, değil mi? Sevgilim, siz kadınlar bizi Yüksek Mahkeme'ye verseniz bile bunu, sadece bunu kendimize ait tutmaya devam edeceğiz." Esneyerek sırtüstü döndü, çarşafın çoğunu da üzerinden aldı.

Gracie doğrularak yatağın başucuna yaslandı. "Acıktın mı? Ben acıktım. Çok gergin olduğum için daha önce bir şey yemeyi başaramamıştım ama şu an yemin ederim ki bir atı bile yiyebilirim. Bir sandviç, bir kâse mısır gevreği ya da çorba olabilir. Ya da ..."

"Ne kadar konuşkansın."

"Sence bunu yeniden yapabilir miyiz?"

Bobby Tom inledi. "Biraz daha zamana ihtiyacım var. Birkaç saat kadar önce olduğum kadar genç değilim."

"Düşündüm de... Yani, pek çok farklı pozisyon olduğunu biliyorum ve dürüst olmak gerekirse, eee, erkek organından çok etkilendim ve onu pek fazla inceleme fırsatını bulamadım ve..."

Yatak Bobby Tom'un kahkahalarıyla sallanmaya başlayınca sustu. "Erkek organı mı?"

Gracie kızgın gözlerle ona baktı. "Bunda bu kadar eğlenilecek bir şey göremiyorum. Bu konuda cahil olmak için çok yaşlıyım ve kazanmam gereken pek çok yıl var."

Bobby Tom'un alnı yeniden kırıştı. "Umarım hepsini bir gecede tamamlamayı düşünmüyorsundur."

"Her nedense buna ayak uyduramayacağını hiç düşünmüyorum." Kurduğu cümlelere rağmen Bobby Tom'un açıkta kalan yerlerine özel bir ilgiyle baktığının farkındaydı.

Telefon çaldı. Yatağın yanında duran telefonun sesi kapalıydı ama çalışma odasındaki telefon eve girdiklerinden beri çalıp duruyordu. Onun telefonları açmamasına ve aramaların telesekreter tarafından cevaplanmasına alışmıştı. Bobby Tom bu kez içini çekerek telefonu açmak üzere yatakta yuvarlandı.

"Bunu açarsam, arayan her kimse belki de gecenin geri kalanında bizi rahat bırakır. Alo... Hayır, Luther sorun yok, uyumuyordum... Evet... Evet, listeyi birkaç gün içinde kesinleştireceğim... George Strait'i de mi istiyorsun?" Gözlerini devirdi. "Daha fazla konuşamayacağım, Luther. Diğer hattan arıyorlar, eminim Troy Aikman'dır. Evet, ona söylerim."

Telefonu çarparak kapadıktan sonra kendini yastıkların üzerine attı. "Bana, sana doğum yeri komitesi toplantısını hatırlatmamı söyledi. Oraya gitmeyeceksin. Lanet olası aptallar!"

"Aslında gitmem gerekiyor. En azından birimizin ne peşinde olduklarını bilmesi gerekir."

"Delilik, işte bunun peşindeler ve uzak durmanda fayda var, bulaşıcı olabilir." Bakışları göğüslerinde dolaştı. "İkinci raunda hazır mısın yoksa sabaha kadar oturup saçmalamak mı istersin?"

Gracie gülümsedi. "Kesinlikle ikinci raunda hazırım."

"Güzel."

"Ama..." Tüm cesaretini topladı, Bobby Tom ondan onlarca yıl daha tecrübeli de olsa ve cinsellikle ilgili yeteneği olmadığını bilse de bu kez her şeyi onun yapmaması konusunda son derece kararlıydı. "İkinci raunda hazırım ama bu kez ipler benim elimde olmalı."

Bobby Tom dikkatle ona baktı. "Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Anlamamış gibi yapmana hiç gerek yok, Bobby Tom. İletişim kanallarımızın sonuna kadar açık olduğunu düşünüyorum."

Güldü.

Gracie kalçasını örten çarşafa uzanarak onu üstünden attı. "Merakımı en iyi giderme yolunun duşta olacağını düşünüyorum."

"Duş mu?"

"Sence bir sakıncası yoksa tabii."

"Hem de hiç yok. Ama hazır olduğundan emin misin? Benimle duş almaya kalkışmak bir gecede acemilikten orta seviyeye geçmek anlamına gelir."

Bobby Tom'a bakarken dudaklarında bir tebessüm belirdi. "Sabırsızlanıyorum."

Susan Elizabeth Phillips Kalbimde Bir Yer Ay

18

Ertesi gün uçağıyla gezdiler ve o küçük uçakta uçmak onu büyüledi. Bobby Tom o sabah onu Austin'e götüreceğini bildirmişti, böylelikle ona şehri gezdirecek ve eski üniversite anılarını canlandıracaktı. Hava açıktı, Bobby Tom ona üzerinden geçtikleri nehirlerin ve kanyonların isimlerini söylerken Gracie de yan gözle onu inceleyip duruyordu.

Dün gece gerçekten de hayallerinde canlandırdığı adamın aynısı olmuştu: son derece hassas ve talepkâr, arzularını karşılayan ve içinde kalmasını reddeden... Kendini ona tüm kalbiyle vermişti ve hiçbir pişmanlığı yoktu. Yıllar sonra hayatının son saatlerini yaşarken bile Bobby Tom Denton tarafından sevilmiş olduğu bu geceyi hatırlayarak huzur bulacaktı.

"O telefondan uzaklaşmış olmak gerçekten güzel bir şey," dedi uçağı düzeltirken. "Luther günde en az altı kez arıyor, diğer parça koparmaya çalışanlardan bahsetmiyorum bile."

"Başkan Baines'i golf turnuvası konusunda endişelendiği için suçlayamazsın," dedi. "Cennet Festivali sadece iki ay sonra ve ona hâlâ isim listesini vermedin. Arkadaşlarını arayıp gereken davetleri yapmaya başlaman gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Sanırım," dedi coşkusuz bir sesle.

"Neden çekindiğini biliyorum. Herkes için durmadan bir şeyler yapıyorsun ama karşılığında kendin için bir şey istemekten hoşlanmıyorsun."

"Anlamıyorsun, Gracie. Sporcuların çevresinde daima av peşinde olan insanlar vardır. Şöyle ya da böyle bu hep olur."

"Bana bu bahsi geçen kişilerin bugüne kadar senden hiçbir şey istemediğini mi söylüyorsun?"

"Çok azı."

"Bundan çok daha fazla olduğundan eminim." Sevimli bir şekilde tebessüm etti. "Neden bana arkadaşlarının bir listesini vermiyorsun? Yarın sabah ilk iş olarak senin adına onları ararım."

"Bence sen Troy Aikman'ın telefon numarasını öğrenmek istiyorsun. Üzgünüm tatlım ama senin tipin olduğunu hiç sanmıyorum."

"Bobby Tom..."

"Efendim?"

"Hakkımdaki fikirlerinin değişmesini istemem ama Troy Aikman'ın kim olduğu konusunda en ufak bir fikrim dahi yok."

Gözlerini devirdi. "Son derece ünlü bir oyun kurucu, sevgilim. Cowboys'u birkaç kez Süper Kupa'ya taşıdı."

"Sanırım futbol testini geçemezdim."

"Buradaki kadınların bu konuda sana meydan okumamalarını umuyorum."

Küçük piste iniş konusunda biraz endişeliydi ama Bobby Tom uçağı öylesine yumuşak bir şekilde indirdi ki tekerleklerin yere değişini güçlükle hissetti. İyi yapmadığı herhangi bir şey var mıydı?

Yere indikten sonra oradaki tanıdıklarından bir tanesinden bir araba edinmiş ve Gracie'yi eyalet binası ve Teksas Üniversite kampüsünü de içine alan bir şehir turuna çıkarmıştı. Güneş batarken

Austin'in en önemli yerlerinden biri olan Town Gölü'nün kenarında yürüyüşe çıktılar.

"Birazdan New Grundy'de asla göremeyeceğin bir şeye tanık olacaksın."

Gölün etrafını çeviren binalara ve üzerindeki köprüye baktı. Teknelerde insanlar birazdan havai fişek gösterisi olacakmış gibi bekleyişteydi, gökyüzünde yaklaşmakta olan büyük bir kuş sürüsü vardı. Ona hayvanat bahçesini hatırlatan keskin bir koku hissetti. "Bugün çok şey gördüm. Başka ne olabilir ki?"

Tebessümü gizemliydi. "Doğanın en iyi gösterilerinden biri. Yarasalardan hoşlanır mısın tatlım?"

"Yarasalar mı?" Başını kaldırarak siyah kuşlara baktı. Burnuna gittikçe vahşileşen bir koku doldu. Sesleri de duyuyordu. "Hiç sanmam... *Aman Tanrım*!"

Tam o sırada köprünün altındaki tüneklerinden binlerce yarasa fırladı. Ve sonra binlercesi daha çıktı. Büyülenmiş bir şekilde izlemeye başladı, yarasaların sonu gelmiyordu. Gökyüzünde simsiyah bir sis bulutu oluşturdular. Birkaç tanesi biraz yakınından uçunca küçük bir çığlık attı.

Bobby Tom onu gülerek kendine çekti.

Gracie korkak değildi ve bu görüntüyü asla kaçırmak istemezdi ama yarasalar tükenmek bilmiyordu; bir tanesi daha gereğinden çok yaklaşınca içgüdüsel bir hareketle Bobby Tom'un göğsüne kapandı ve bu onu daha da güldürdü.

"Hoşlanacağını biliyordum." Sırtını sıvazladı. "Austin yeryüzünde en çok yarasa bulunan şehir. Çoğu köprünün altında yaşıyor. Tam olarak sayıyı bilemiyorum ama bu yarasalar bir gecede yaklaşık olarak on bin kilo böcek yiyorlar. Genellikle hava kararmadan ortaya çıkmazlar, karanlıkta görünmeleri zorlaşır ama son zamanlarda ortalık biraz kuru, bu nedenle de biraz daha düzgün beslenebilmek

adına daha erken ortaya çıkıyorlar. Bu bana da karnımın acıktığını hatırlattı. Güzel bir Tex-Mex yemeye ne dersin?"

"Kulağa çok hoş geliyor."

Dışarıda Bobby Tom ile yemek yemek pek çok yeni insanla tanışacağı anlamına geliyordu. Austin'in en ünlü gece mekânlarından biri olan Hole in the Wall'a gittiler ve şehrin ünlü yerel müzisyenlerini dinlediler. Gracie ayrılma zamanı geldiğinde kendi yemeğinin parasını ödemek istedi ama onun yine oradaki tüm hesabı ödemiş olduğunu tahmin ederek dışarı çıkana kadar bekledi, arabaya doğru yürürken kafasında hesapladığı miktarı cüzdanından çıkararak onun cebine tıkıştırdı.

Bobby Tom onları cebinden çıkardı. "Bu da ne?"

Bobby Tom'un bundan hiç hoşlanmayacağını bildiği için kendini korumaya aldı. "Kendi yemeğimin parasını ödüyorum."

Kaşları ortada birleşirken yüzünde patlayacakmış gibi bir ifade belirdi. "Kesinlikle böyle bir şey yapmayacaksın!" Paraları çantasına soktu.

Yapacağı fiziksel bir mücadeleyi kazanamayacağını biliyordu, bunu da ona borçlu olduğu miktarın üzerine eklemeye karar verdi. "Bunu unutmayacağım, özellikle de seninle yattıktan sonra. Kendi masraflarımı ödüyor olmam artık çok daha önemli. Söyledim sana Bobby Tom. Senden hiçbir şey almayacağım."

"Biz çıkıyoruz!"

"Alman usulü olacak."

"Ben böyle bir şey yapmam! Hayatımda yapmadım, bunu kafana soksan iyi olur! Bu şimdi bana… dün sabah masamın çekmecesinde bulduğum paraları hatırlattı. Orada unuttuğumu sanmıştım ama şimdi öyle olduğunu hiç sanmıyorum. Bu konuda bir şeyler biliyor olabilir misin?"

"O kira için..."

"Kira mı? Bana kira borcun falan yok!"

"... ve bana aldığın siyah kokteyl elbisesi için."

"O elbise hediyeydi. Bana onun için para vermeyi aklına bile getirme."

"Senden hediyeler kabul edecek bir pozisyonda değilim."

"Biz nişanlıyız!"

"Nişanlı değiliz. Kendi paramı öderim, Bobby Tom. Bunu kabullenmenin senin için zor olduğunu biliyorum ama benim için çok önemli ve senden bu isteğime saygı duyacağına dair söz vermeni istiyorum. Özellikle de dün geceden sonra."

Dişlerini gıcırdattı. "Bu hayatımda duyduğum en saçma şey. Paranın tek kuruşuna dahi dokunacağımı sanıyorsan bir daha düşün derim."

"Ne yapacağın sana kalmış ama ben borçlarımı ödeyeceğim."

"Onlar borç değil!"

"Benim için öyle. Sana en başından söyledim. Senden hiçbir şey almayacağım."

Bobby Tom içinden küfürler savurarak ondan uzaklaştı. Arabaya vardığında şapkasını çıkardı ve hızla bacağına çarptı. Gracie nedense onun o sırada kendisine vurduğunu aklından geçirdiğini düşündü.

Telarosa'ya dönerken yaptıkları uçak yolculuğu sessizlik içinde geçti. Günün güzelliğini bu şekilde bozmuş olmaktan hiç hoşlanmıyordu ama bu konuda fikir değiştirmeyeceğini anlamalıydı. Eve vardıklarında Bobby Tom biraz daha rahatlamış gibi görünüyordu. Gracie ona çok güzel vakit geçirdiğini söyleyip teşekkür ettikten sonra dairesine yöneldi, giysilerini çıkararak duşa girdi.

Duştan çıktığında onu odasındaki iskemlede üzerinde sadece kotuyla otururken görünce nefesi kesildi.

"Kapıyı kilitlemiştim," dedi.

"Ev sahibinim, unuttun mu? Bende de anahtar var."

Gracie'nin parmakları üzerinde sarılı olan havluya sıkıca yapıştı. Gülümsemiyordu ve Gracie ne düşünmesi gerektiğini bilemedi.

"Yatağa uzan, Gracie."

"Belki... belki de bunu konuşabiliriz."

"Söylediğimi yap."

Yatağa uzandı.

Bobby Tom iskemleden kalkarak fermuarını indirdi. Gracie heyecan ve gerginlikle parmaklarını döşeğe batırdı. Bobby Tom üzerine doğru geldi.

Yüreği son hızla çarpmaya başladı, boğazında bile attığını hissediyordu. Bobby Tom uzanarak havluyu üzerinden aldı. "Bana bunun parasını da ödeyecek misin?"

Gracie cevap veremeden önce Bobby Tom yanında duran yastığı aldı ve kalçasının altına soktu.

"Ne..."

"Sessiz ol." Dizini yatağın kenarına dayayarak Gracie'nin bacaklarını tuttu ve onları ayırdı. Bir an ona baktıktan sonra yatağın kenarına oturdu ve onu başparmaklarıyla açtı.

Başını eğdiğini görünce Gracie'nin nefesi kesildi. Sakalının iç bacağına sürtünüşünü hissetti. Oradaki yumuşacık yeri ısırdı.

"Şimdi seni *ben* mutlu edeceğim," dedi.

Gracie'nin iradesini yenemeyeceğini anladığı için onu bambaşka bir şekilde yendi.

Suzy'nin verebileceği başka bir karar yoktu. Way Sawyer'ın korkunç teklifinin üzerinden bir ay geçmiş ve Suzy bu arada başka bir şey

düşünememişti. Way bir hafta önce kasabaya dönmüştü ama düne kadar onu aramamıştı. Sesini duymak bile paniğe kapılmasına sebep olmuştu. Ona San Antonio'dan bazı iş ortaklarına bir eğlence düzenleyeceğini ve kendisini ev sahibesi olarak görmek istediğini söylediğinde bir tepki bile gösterememişti.

Telefonu kapatır kapatmaz Bobby Tom'a ulaşmaya çalışmıştı, ona ne olduğunu anlatmayacaktı, bunu yapamazdı, sadece sesini duymak istemişti. Evinde değildi, zaten sabah Gracie ile konuştuklarında ikisinin de Austin'de olacağını öğrenmişti.

Şoförlü Lincoln onu San Antonio'ya götürürken içinde bir isteri krizi oluştu. Kendini insanların iyiliği için feda eden menopoza girmiş bir Jeanne D'arc gibi hissetti. Ama insanların ona müteşekkir olmasını bekleyecek kadar aptal da değildi. Way ile olan ilişkisi insanlar tarafından öğrenildiğinde düşmanla işbirliği yapmış olduğu için sonsuza kadar lanetlenecekti.

Way, San Antonio'nun ünlü nehir kenarındaki yollarına bakan kireç taşından yapılmış olan güzel bir binanın en üst iki katında yaşıyordu. Onu karşılayan hizmetçi geceyi geçirmek için hazırlamış olduğu çantasını şoförden alırken Bay Sawyer'ın kısa bir süre sonra geleceğini bildirdi.

Dubleks daire son derece ferahtı ve tropik bir ortama sahipti. Vanilya renkli duvarlar, sarı ve sardunya kırmızısı kapitonelerle döşenmiş olan beyaz ahşap mobilyalar vardı. Yüksek ve dar pencerelerin alt yarıları siyah demirlerle süslenmişti, köşeleri dolduran yemyeşil bitkiler odaya mükemmel bir sükûnet veriyordu ama bu Suzy'nin midesindeki kıpırtılarla garip bir tezat oluşturuyordu. Hizmetçi gece kıyafetlerini giyebilmesi için onu aynı katta bulunan küçük bir yatak odasına götürdü. Oda kesinlikle misafir odalarından biriydi ama Suzy hizmetçinin onu oraya kendi bilinciyle mi yoksa

Way'in emriyle mi götürdüğünü anlayamamıştı. Geceyi bu odada tek başına geçireceği umuduna sımsıkı sarıldı.

Akşam yemeği için bir omzunda aynalı düğmeler bulunan tavus kuşu mavisi ipek elbisesini giydi. Gri topuklu ayakkabılarını giydiği sırada salondan gelen sesleri duydu ve Way'in geldiğini anladı. Makyaj faslını elinden geldiğince uzatarak rimel ve rujunu ağır ağır sürüp kendini toparlamaya çalıştı, sonra yatağın yanındaki komodinin üzerinde unutulmuş olan bir dergiye dalgın gözlerle baktı. Daha uzun süre kaçamayacağına karar vererek kendini salona gitmeye zorladı.

Way pencerenin önünde durmuş nehir kenarını seyrediyordu. Siyah resmî bir takım elbise giymişti, Suzy içeri girince ona döndü. "Çok güzel görünüyorsun, Suzy. Zaten hep Telarosa'nın en güzel kadını oldun."

Normal bir sosyal ortamda karşılaşmışlar taklidi yaparak ona teşekkür edemeyeceği için sessizliği tercih etti.

Way ona doğru bir adım attı. "Bu akşam bizimle birlikte yemek yiyecek üç çift var. İsimlerle aran iyi midir?"

"Pek değil."

Cevabındaki buz gibi tonlamayı umursamadan gülümsedi. "O zaman sana bir avantaj sağlayalım." O misafirleri bir bir sayıp hepsi hakkında birtakım şeyler söylerken Suzy kendini bir anda duruma alışmış ve dinler bir şekilde buldu. Way'in konuşması sona erdiği anda asansör ilk çifti kapıya getirdi.

Topluluk yemek odasına geçtiğinde Suzy gerçekten eğlenmekte olduğunu fark etti. Way'in insanların arasında kendisini aşağılayacağından ve herkesin onun metresi olduğunu anlamasını sağlayacağından korkmuştu ama o kendisini çok eski bir dostu olarak tanıtmış ve başka hiçbir imada bulunmamıştı.

Son derece düşünceli bir ev sahibiydi, onun eşleri sohbete dâhil etme yeteneğine hayran kaldı. Pek çok kez karşılaştığı, kocalar iş konuşurken kadınların sus pus oturmak zorunda kaldığı o davetleri düşündü. Ayrıca bu Bobby Tom Denton'ın annesi olarak tanıştırılmadığı ilk sosyal etkinlikti. Tam tersine Way onun Eğitim Kurulu'ndaki görevinden bahsetmişti ve Suzy kendini Bobby Tom hakkında sorulan sorulara cevap vermek yerine insanlara, devlete ait küçük bir okul işletmenin zorluklarından bahsederken bulmuştu.

Yine de misafirler ayrılmaya başladığında tüm endişeleri geri döndü. Şu ana kadar ikisini bir yatakta yatarken düşünmeyi ve kendine işkence etmeyi reddetmişti ama zaman yaklaştıkça bu düşüncelerin zihnine girmesine engel olamayacağını kabul etti. Hoyt'un içten gülüşünü, hırslı iştahını ve tüm duygularını açıkça ortaya serişini hatırladı. Way ise tam tersine son derece sakin ve mesafeliydi. Onu altüst edecek, deli gibi güldürecek, ağlatacak ya da normal insan tepkileri vermesini sağlayacak bir şey olduğunu hiç sanmıyordu.

Way son misafirin ardından kapıyı kapadı ve döndüğü anda Suzy'nin ürperdiğini gördü. "Üşüdün mü?"

"Hayır. Hayır, iyiyim." Kendi verdiği partilerin ardından normalde mutfakta onu bekleyen bulaşıklardan korkardı. Şimdi ise bu işe gönüllüydü ama hizmetliler çoktan bu işin icabına bakmışlardı.

Way kolunu hafifçe yakalayarak onu salona doğru çekti. "Golfte iyi misin?"

Aklındaki son şey golftu ve bu soru onu şaşırttı. "Bobby Tom ile son oyunumuzda onu fena yendim."

"Tebrik ederim. Ne kadardan attın?" Onu bırakarak koltuğa oturdu ve papyonunu çözdü.

"Seksen beş."

"Hiç fena değil. Oğlunu yenmene şaşırdım. O iyi bir sporcudur."

"Uzun atışlar yapıyor ama bir şekilde başına dert almayı da çok iyi beceriyor."

"Hayatın boyunca hep oynadın, değil mi?"

Pencereye giderek nehir kenarındaki ağaçların üzerinde sallanan küçük beyaz ışıkları seyretti. "Evet. Babam golfçüydü."

"Hatırlıyorum. Onun golf kulübünde taşıyıcı olarak işe girmeye kalkıştığımda öncelikle saçlarımı kestirmem gerektiğini söylemişlerdi." Gülümsedi. "Saçlarımdan vazgeçmeye hazır olmadığım için benzin istasyonunda çalışmaya başladım."

Suzy onun giysi dolabına yaslanarak briyantinli saçlarını siyah plastik tarağıyla tarayışını gözünde canlandırabiliyordu.

Papyonunu çekerek çıkardı, gömleğinin yakasını açtı. "Yarın sabah saat yedi buçukta golf kulübünde ikimiz için yer ayırttım. Biraz atış yaparız."

"Sopalarım ve ayakkabılarım yanımda değil."

"Bunu hallederim."

"İşe gitmek zorunda değil misin?"

"Ben kendi kendimin patronuyum, Suzy."

"Ben... ben gerçekten öğlene kadar geri dönmeliyim."

"Başka bir sözün mü var?"

Yoktu ve aptal görünmeye başladığını fark etti. Onunla vakit geçirecekse golf sahasından daha iyi bir yer olabilir miydi? "Yapmam gereken birtakım işler var ama onları daha sonra da yapabilirim. Golf uygun."

"Güzel." Ceketini çıkararak koltuğun üzerine fırlattı. "Terası görmek ister misin?"

"Bu hoşuma gider." Başına gelecekleri ertelemek için her şeyi yapabilirdi.

Way merdivene yönelince paniğe kapıldı. Terasın bu katta olduğunu düşünmüştü ama şimdi ana yatak odasının önünde uzandığını anlamıştı. Way, Suzy'nin kendini izlemediğini ilk basamakta fark etti. "Manzaraya bakmak için giysilerini çıkarmak zorunda değilsin."

"Lütfen bu konuda espri yapma."

"O zaman bana sana tecavüz edecekmişim gibi bakmaktan vazgeç. Bunu yapmayacağımı biliyorsun." Arkasını dönerek merdiveni çıkmaya başladı.

Suzy de ağır ağır peşinden gitti.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ac

17

Suzy, Way'in ellerini cebine sokarak San Antonio silüetini izlediği korkuluğa doğru ilerledi. Aralarında belirli bir mesafe bırakarak durdu.

"Burada her şey kuruyor," dedi Way ona bakmadan. "Sulama gerçekten zorlu bir iş."

Suzy etrafına bakındı, süs ağaçlarının bulunduğu toprak saksıları ve renkli sezonluk çiçeklerin bulunduğu diğer saksıları inceledi. Sapsarı hatmi çiçekleri eteğine sürtünüyordu. Birazdan olacaklardansa bahçelerden konuşmayı yeğlerdi.

"Asılı sepetlerim konusunda aynı sorunu yaşıyorum. Saçakların altında kalıyorlar ve yağmur suyundan faydalanamıyorlar."

"Neden yerlerini değiştirmiyorsun?"

"Çünkü onları yatak odamın penceresinden seyretmeyi seviyorum."

Yatak odasından bahsettiği için büyük bir pişmanlık duyarak bakışlarını kaçırdı.

"Olgun bir kadınsın ama bir genç kız kadar ürkeksin." Sesi son derece yumuşak, biraz da boğuktu. Ona dönüp kollarını tutunca Suzy gerildi. Bedeninin sıcaklığını ipek elbisesinin üzerinden hissediyordu. Başını eğdi.

Dudakları karşı koymak için aralandığı anda dudaklarıyla örtüldü. Dimdik durarak saldırıya hazırlandı ama dudakları son derece nazikti. Hafifçe dudaklarının üzerinde gezindiler, onların böylesine yumuşak ve sıcak olmalarını hiç beklemiyordu. Gözleri kapandı.

Way hafifçe kayarak kalçasını onunkine bastırdı. Suzy onun ne kadar uyarılmış olduğunu hissetti. Way usulca geri çekildiğinde ona baktı, Suzy gözlerindeki sersemlemiş ifadeyi gizleyemedi. Birkaç saniyeliğine de olsa gerçekten kendini ona vermiş miydi? Elbette hayır. Elbette ki hissettiği şey sadece tiksintiydi. Parası ve gücüne rağmen o hâlâ Way Sawyer idi, Telarosa Lisesi'nin en büyük serserisi.

Way Suzy'nin yanağına düşen bir bukleyi eliyle düzeltti. "İlk öpüşmesini yaşayan bir çocuk gibi görünüyorsun."

Way'in yorumu onu en az öpücüğü kadar heyecanlandırmıştı. "Bu konuda fazla tecrübem yok."

"Otuz yıl boyunca evliydin."

"Söylemek istediğim o değildi. Yani… başka biriyle."

"Hoyt'tan başka hiç kimseyle birlikte olmadın, değil mi? O öleli dört yıl oldu."

Suzy başını eğdi ve rüzgâr fısıltısını taşıdı. "Ben de."

Aralarındaki sessizlik uzadı, Way konuşmaya başladığında sesinde bir belirsizlik hissetti. "Sanırım bu iş daha ileri gitmeden önce birbirimizi biraz daha tanımamızda yarar var."

Suzy'nin içinde bir umut belirdi, gözlerini iyice açarak ona baktı. "Yani beni… zorlamayacak mısın?"

Onu sadece birkaç dakika önce öpen dudaklar sertleşti. "Bunu yapmamı ister miydin?"

Suzy'nin umudu bir anda söndü ve yerini korkunç bir öfke aldı. "Benimle yine oyun oynuyorsun. Nasıl bu kadar zalim olabiliyorsun?"

Arkasını dönerek teras kapısına doğru hızla ilerledi. Way tam girişte onu omuzlarından yakaladı, tam yatak odasının girişinde... Gözlerindeki soğukluk büzülmesine sebep oldu.

"Zalimlik nedir haberin bile yok," dedi. "Doğduğun andan itibaren koruma altında yaşamışsın."

"Bu doğru değil!"

"Öyle mi? Yatağa aç gitmenin ne demek olduğunu bilir misin? Annenin duyduğu utançtan dolayı usul usul ölüşünü izledin mi?"

Suzy buna biraz daha tahammül edemeyecekti. Hızla dönerek yatak odasının kapısını açtı. "Hadi şu işi bitirelim."

Odaya girerken Way'in usulca bir küfür savurduğunu duydu. Kendini ölüme mahkûm bir suçlu gibi hissederek koyu kırmızı duvarlara baktı. Arkasındaki oyuğa yerleştirilmiş olan devasa maun bir yatak vardı, üzeri şal desenli yastıklarla doluydu. Titreyerek Way'e döndü.

"Işıkların açık kalmasını istemiyorum."

Way bir kez daha son derece tereddütlü göründü. "Suzy..."

Suzy onun sözünü kesti. "Işıklar açıkken bunu yapmayacağım."

"Hoyt olduğumu mu hayal edeceksin?" dedi öfkeyle.

"Seni asla Hoyt Denton ile karıştırmam."

Way en az onunki kadar buz gibi bir sesle konuştu. "Seni aşağı kata götüreceğim. Oradaki misafir odasında uyuyabilirsin."

"Hayır!" Ellerini iki yanında yumruk yapmıştı. "Bana bunu yapmana izin vermeyeceğim. Artık benimle akıl oyunları oynayamayacaksın! İkimiz de satın alındığımı ve paramın ödendiğini biliyoruz. Sen zaten bu işin nasıl yürüdüğünü bilirsin. Annenden öğrenmiş olmalısın." Hızla arkasını dönerek banyoya yöneldi ve ne söylemiş olduğunu fark ederek irkildi. Ne olursa olsun asla böylesine iğrenç bir laf etmemeliydi.

"Oradayken, küveti de doldur."

Way'in sesindeki sükûnet titremesine sebep oldu. "Bunu yapmak istemiyorum."

"Ben istiyorum." Duygusuz bir sesle konuşuyordu. "Tercihin buysa ışıklar kapalı kalabilir ama küveti doldur."

Dehşetle tıslayarak banyoya kaçtı ve kapıyı kapadı. Sırtını yaslayarak durdu, kalbi deli gibi çarpıyordu, sahnenin çirkinliği karşısında gözlerine yaşlar batmaya başladı. Karanlık yatak odasında yavaşça çarşafların arasına süzülüp bacaklarını açarak dilediğini son hızla yapmasına izin verebileceğini düşünmüştü ve o sırada uyuşmuş olmayı diliyordu. Onunla banyo yaparak cinsel oyunlar oynamak istemiyordu. Bu işin hemen halledilmesi ve mümkün olduğu kadar etkilenmeden bitmesini istiyordu.

Onun gibi soğuk ve hissiz bir adamla sevişmenin son derece mekanik bir şey olacağını söyleyip durmuştu kendine ama şu an ışığı ararken karşısında öfkeli bakışları ve aç dudakları olan o genç çocuk belirivermişti. Ürpererek bu görüntüyü yok etmeye çalıştı.

Soyunurken koyu kırmızı seramiklerin üzerinde duran aynalara bakmamaya çalıştı. Banyo altın armatürleri ve içinde iki kişiyi rahatça barındırabilecek büyüklükteki kare, siyah mermer küvetiyle oldukça zengin bir görüntü sergiliyordu. Mümkün olduğunca oyalanmaya çalıştı, giysilerini özenle katlayarak, küvetin yanında duran şal desenli kaplaması olan iskemlenin üzerine yerleştirdi. Ayakkabılarını da bankın altına yan yana koydu. Siyah banyo havlusuna sarındıktan sonra küvetin dolması için suyu açtı. O dolarken bahçesini ve sonbaharda oraya ekmeyi düşündüğü bitkileri hayal ederek sakinleşmeye çalıştı, Hoyt ve birisiyle sevişmek üzere olduğu dışında her şeyi düşünebilirdi.

Küvet dolunca jakuziyi çalıştırdı ve suda insanı kamufle eden baloncuklar oluşmasını izledi, ışığı kapadı. Banyonun penceresi yoktu

ve kapkaranlıktı, bugüne kadar sadece kocasının okşamış olduğu vücudunu inceleyen gözleri görmek zorunda kalmayacaktı. Neden onu istemişti? Cildi artık eskisi kadar sıkı değildi; karnı düzlüğünü yitireli yıllar olmuştu ve kalçasında östrojen bandı vardı. Havluyu çıkararak köpüren suya girdi.

Kapı vurulmadan önce çok beklemesi gerekmedi. "Evet?" dedi her zamanki kibarlığıyla. Kibar olarak yetiştirilmişti, onun yaşındaki kadınların uyması gereken kurallar vardı, kendi ihtiyaçlarını her zaman geri plana bırakmaları gerekirdi.

Kapı açıldı, içeri yatak odasından loş bir ışık sızdı. Way ışığı açmadı ama kapıyı da kapamadı, karanlık olmasını istemiş olmasına rağmen odadan sızan ışığa müteşekkirdi. Onu görmesini istemiyordu ama bu adamla karanlıkta baş başa kalmaktan da korkuyordu.

Küvete yaklaşırken silüetini inceledi. Bu kadar çekici olmasaydı olay hiç de ihanet gibi görünmeyecekti. Güçlü bir adamdı, Hoyt kadar uzun değildi ama farklı bir çekiciliğe sahipti. Üzerindeki ropdöşambırın kumaşını ya da rengini seçemiyordu. Way'in elleri kuşağını çözmek üzere beline gidince gözlerini kaçırdı. Bugüne kadar kaç yetişkin adamı çıplak görmüştü? Hoyt'un bedenini kendininkini bildiği kadar iyi bilirdi, bir de küçük bir kızken babasını görürdü. Bobby Tom evde kaldığı zamanlarda bazen ortalıkta iç çamaşırıyla dolaşırdı ama bu sayılmazdı. Çok az deneyimi vardı.

Way küvete girip karşısına yerleştiğinde sular yükseldi. Jakuzinin kısık sesli uğultusu dışarının gürültüsünü bastırıyordu, ikisi şu an herhangi bir yerde yalnız kalmış olabilirlerdi. Way dirseklerini kenara yasladı, bacaklarını uzatırken onunkilere süründü. Ayak bileğini yakalayıp bacağının üzerine çektiğinde Suzy gerildi.

"Gevşe, Suzy. Küvetten dilediğin an çıkabilirsin."

Bu sözler onu sakinleştirmek üzere söylenmişti ama tersine etki yapıyordu çünkü kaçış olmadığını biliyordu. Bu gece bu işi halletmezse çok yakında çıldırıvereceğinden emindi.

Way başparmağıyla ayağının altına küçük daireler çizmeye başlayınca tepki olarak tüm bedeni sarsıldı.

"Hassas ha?" Öfkesi yok olmuştu. Tabanına bu kez de sekiz çizdi.

"Ayaklarım gıdıklanır."

"Hımm." Way bırakmak yerine ayak parmaklarına masaj yapmaya başladı, tabanını okşamaya da devam ediyordu. Suzy her şeye rağmen gevşemeye başladığını hissetti. Keşke hepsi bu kadarla kalacak olsaydı, sıcak bir banyo ve gevşetici bir masaj.

Üzerlerine huzur dolu şaşırtıcı bir sessizlik çöktü, ellerinin hünerli hareketleri ve üzerine saldırmayacağının belli olması da onu rahatlatmıştı. Suya biraz daha gömüldü.

"Buraya bir şişe de şampanya getirmeliydik." Sesi son derece tembel çıkmıştı. "Çok hoş."

O duyumsal oyununa devam ederken Suzy biraz önce annesi hakkında söylemiş olduğu iğrenç sözlerden dolayı özür dilemesi gerektiğinin farkındaydı. Başkalarının kaba tavırlarının kendi görgü kurallarını etkilemesine izin vermemesi gerektiğini de çok iyi biliyordu.

"Annen hakkındaki yorumum çok yersiz ve zalimceydi. Özür dilerim."

"Kışkırtılmıştın."

"Bu bir özür olamaz."

"Sen iyi bir kadınsın Suzy Denton," dedi usulca.

Suzy'nin üzerine çöken rehavet tüm kaslarını jöleye çevirmişti. Biri ona dokunmayalı gerçekten çok uzun zaman olmuştu. Evli ol-

duğu yıllar süresince yaşadığı tüm şehvetli okşayışların kıymetini bilmişti ama artık bunlara sahip değildi.

Way diğer ayağına uzandı. Suzy biraz daha suya batınca saçlarının ucu ıslandı, o kadar gevşemişti ki yükselmeyi denemedi bile. Way yeniden yavaş hareketlerle ayağını yoğurmaya başladı. Suzy kendine sadece yorgunluktan dolayı bu kadar zevk aldığını telkin etmeye çalıştı.

Way ayağını dudaklarına götürdü, Suzy başparmağının altında hafifçe dişlerini hissetti. "Seni hamile bırakma korkusu yaşamamam gerektiğini düşünüyorum."

Bu yorumu Suzy'nin rehavetine son verdi. Doğrulmaya çalıştı ama o ayağını tutarak yeniden bacağının üzerine koydu ve masaja kaldığı yerden devam etti.

"Hayır, gerekmiyor."

"Senin de benim hakkımda endişelenmemen gerekir," dedi.

Neden endişelenecekti?

Suzy onun sesinden, eğlendiğini anladı. "Suzy, doksanlı yıllardayız. Potansiyel âşıklarına seks ve uyuşturucu alışkanlıkları hakkında sorular sorman gerekiyor."

"Tanrım."

"Dünya değişti."

"Pek hoş bir yer olmamış."

Güldü. "Buradan herhangi bir soru sormayacağını anlıyorum."

"Saklayacak bir şeyin olsaydı konuyu açmazdın zaten."

"Bu doğru işte. Şimdi dön ve bırak omuzlarını ovayım."

Kıpırdamasını beklemeden onu bileklerinden tutarak kendine doğru çekerken arkasını çevirdi ve Suzy Way'in açık bacaklarının arasına doğru kaydı. Sırtında güçlü göğüs kaslarını hissetti. Kalçasını

hafifçe kaydırdığında onun tamamıyla uyarılmış olduğunu fark etti. İçini önce bir heyecan ardından da büyük bir suçluluk duygusu sardı.

"Sabunu uzat," diye fısıldadı Way. Sesi bir okşayış gibiydi, parmakları omuzlarının üzerinde çalışmaya başlamıştı. "Sağında duruyor."

"Hayır, ben..."

Dişleri hafifçe boynuna batarak onu şaşırttı. Hafifçe ısırmıştı, acı veren cinsten değildi ama kontrolün kimde olduğunu hatırlatıyordu. Aygırların çiftleşirken kısrakları ısırışlarını hatırladı, bazen kan bile çıkarırlardı. Aynı anda içinden bir ses Way'in onu bırakması için sudan çıkmasının yeterli olduğunu söylüyordu. Ama elleri omuzlarından aşağı kayıp göğüslerini avuçladığında ses duyulmaz oldu.

"Arkana yaslan," diye fısıldadı. "Seninle oynamama izin ver."

Sabunu kendisi uzanıp almış olmalıydı çünkü avuçları kaygandı ve içinde uyandırdığı arzular yeniden gözlerinin dolmasına sebep oldu. Hoyt'u aldatmak istemiyordu. Kendini bu kadar iyi hissetmek istemiyordu ama çok zaman olmuştu ve sıcak sabunlu elleri göğüslerinin üzerinde daireler çizerken karşı koyması imkânsızdı. Bu mahrem dokunuşlara kısa bir süre daha izin verecek ve sonra oradan çekilecekti.

Elleri daireler çizmeye devam etti, usul usul hassas merkeze yaklaşıyordu. Suzy'nin nefesi hızlandı. Elleri göğüs uçlarının üzerinden hafifçe geçti ve sonra onları parmaklarının arasına sıkıştırdı ve onlara ayak parmaklarına yaptığı gibi masaj yapmaya başladı. Bu his hem harika hem de çok tanıdıktı, uzun bir zaman sonra en sevilen şarkıyı duymak gibiydi. Bunun ne kadar güzel olduğunu unutmuştu. Vücudu ağırlaştı, yeni bir rehavete kapıldı, erimek üzereydi.

Way göğüs uçlarını bıraktı ve tüm göğsünde yeniden daireler çizmeye başladı, arada bir uçları örseliyor, çekiştiriyordu. Suzy üzerinde kıvranmaya başladı. Way yeniden daireler çizdi. Bu kez

Suzy inledi, o da göğüs uçlarını parmaklarının arasında tekrar yuvarlamaya başladı.

Nefesi iyice yoğunlaştı, bedeni uyarılmıştı. Way kulağını öperek onu kasıklarının üzerine oturttu, Suzy'nin sırtı hâlâ göğsüne yaslıydı. Suzy Way'in dudaklarının kulak memesinde olduğunu hissetti. Hem tenini hem de elmas küpeyi emmeye başladı, Suzy hiç de aşina olmadığı bir hisle titredi. Hoyt'un bunu yapıp yapmadığını hatırlamaya çalışınca düşüncelerini toplamayı başaramadı.

Way bacaklarını ileri uzattı, bu hareketi yaparken dizleriyle Suzy'nin bacaklarını araladı. Elleri göğüslerinden iç bacaklarına kaydı. İkisini birlikte kenara doğru kaydırıp bacaklarını daha da açarken Suzy onun ne yaptığını tam olarak anlayamadı. Sonra güçlü su jetinden içine giren suları hissetti.

Nefesini tutarak kucağından zıplayacak gibi oldu, küvetin kenarındaki deliklerden fışkıran sudan kaçmaya çalışıyordu.

Kulağının dibinde şeytanın kahkahasını duydu, kısık ve son derece baştan çıkarıcıydı. "Gevşe, Suzy. Tadını çıkar."

O da tadını çıkardı.

Way göğüsleriyle oynadı, kulak memelerini emdi, omuzlarını dişledi ve boynunu yaladı. Bedenleri sürekli yer değiştiriyordu, sular bir onu bir diğerini dövüyordu. Suzy kendini kaybetmişti, Way'in içine girip onunla birleştiği noktada suların da onu okşamasını sağladığında ona karşı koymayı bile akıl etmedi. Üzerinde hareket etmek istedi ama Way buna izin vermedi. Doruğa ulaşmasına saniyeler kala her seferinde bunun gerçekleşmemesi için onu usulca kaydırıyordu.

Suzy hıçkırmaya başladı. "Lütfen..."

"Ne istiyorsun?" diye fısıldadı daha derine doğru bastırırken.

"Lütfen izin ver... İzin ver..."

"Fazlasını mı istiyorsun, Suzy? İstediğin bu mu? Daha fazlası mı?"

Mırıltısı içindeki heyecanı daha da ateşledi. "Evet... Evet..." Ona yalvarıyordu ama çok uzun zaman olmuştu ve kendine engel olamıyordu.

Way'in sesi yumuşak, boğuk ve nazikti. "Daha değil, aşkım. Daha değil."

Onu kucağından kaldırdığında Suzy yeniden hıçkırdı. Kollarının arasında dönmeye çalıştı ama Way ayağa kalktı. Loş ışıkta silüetini ve sertleşmiş kalın erkekliğini gördü. İçgüdüsel bir hareketle hiç utanmadan uzanarak onu yakaladı, bu kişinin kocası olmadığını unutmuştu, bunu istemediğini de.

Way inleyerek bileğini yakaladı. "Bekle. Sadece kısa bir süre daha."

Sudan çıktı ve ropdöşambırını ıslak bedenine geçirdi. Kuşağını bağlama ihtiyacı hissetmeden Suzy'yi sudan çıkardı, havluya sardı, kucağına alarak bakire bir gelin gibi yatak odasına götürdü.

Loş bir şekilde aydınlatılmış olan odaya girdiklerinde Suzy başını omzuna gömdü. Way'i görmek istemiyordu, onun ya da kendisinin kim olduğunu hatırlamak istemiyordu, kocasına ihanet ettiğini de hatırlamak istemiyordu. Cinsel unutuşun eşiğinde, bir yabancının kollarında ne arıyordu?

"Işık yok." Bu adamın onu kendine engel olamayacak kadar uyarmış olmasının utancından saklanmaya ihtiyacı vardı.

Durdu. Suzy başını kaldırıp ona baktı, Way'in saçlarının ıslak ve karışık olduğunu gördü, ifadesi anlaşılmazdı.

Kendini yatağa bırakmasını bekledi ama Way onu ters yönde bulunan şu ana kadar gözünden kaçmış olan kapıya doğru götürmeye başladı. Soran gözlerle ona baktı ama Way ona bakmıyordu. Kapıyı ayağıyla iterek açtı ve onu içeri soktu.

Şaşkınlık vericiydi ama onu giyinme odasına getirmişti. İki sıra halinde dizilmiş olan pahalı, ısmarlama elbiseleri gördü; düzenli

rafları, çizmeleri, kotları ve gömlekleri de. Baş döndürücü bir erkek kokusu her yanını sardı: kolonya, deri ve tertemiz gömleklerin mis gibi kolalı kokusu. Onu halıya bıraktıktan sonra hızla arkasını dönerek kapıyı kapadı. Karanlığa gömülünce Suzy korkuyla nefesini tuttu.

Way'in sesi kısık ve son derece tehlikeliydi. "Işık yok."

Havlu çekilerek kollarının arasından düştü. Sonra Way geri çekilmiş olmalıydı çünkü artık ona değmiyordu.

Saniyeler geçti. Suzy'nin kalbi hızla çarpmaya başladı. Karanlığın içinde çırılçıplak duruyordu, kendisine ne kadar yakın olduğunu bile çözemiyordu. Havalandırma yüzünden nefes alışını bile duyamıyordu. Karanlık yönünü kaybetmesine sebep olmuştu. Çok karanlıktı, hem de çok. Ölümü ve mezarı düşündü. Döndü, bir kez daha döndü ama bu bir hataydı, yönünü iyice kaybetmişti. İçinden yükselen isteri krizine engel olabilmek için boğazını tuttu.

"Way?"

Hiçbir şey yoktu.

Farkında olmadan bir adım geriledi. Giysiler çıplak bedenine sürtündü. Bir nefes, hareket ya da çıtırdayan bir eklem sesi duyabilmek için uğraştı.

Boşluğun içinden bir el bacağına dokundu. Yerinden sıçradı. Hiçbir şey görüp duyamadığı için elin hayalet bir sevgili, hiç de insani olmayan hatta son derece iblise benzeyen bir el olduğu hissine kapılmıştı. El kalçasındaki bandı okşayınca Suzy kasıldı. El yoluna devam etti, beline dokundu, kaburgalarına yükseldi, göğüslerini okşayarak işkenceye başladı.

Bu iblis âşığın karşısında daha fazla uysal duramazdı. Ellerini uzatarak onu hissetmeye çalıştı. Göğsüne dokundu ve ropdöşambırını çıkarmış olduğunu fark etti. Parmaklarının altında tüylerini hissetti. Hoyt'un göğsü tüylü değildi, bu vücut farklılığı iblise âşık olmakla ilgili düşüncesini iyice ön plana çıkardı. Ellerinin altındaki

kaslar da otuz yıldır alışık olduğundan çok farklıydı. Karanlıkta iblis sevgilisiyle baş başaydı ve yaramaz bedeni sessizce onun dokunuşları için yalvarıyordu.

Elleri Way'in bedeninde dolaşmaya başladı, dokunarak iblisin bedenini keşfediyordu. Bedeni banyodan kalan ıslaklığı yitirmişti ama sıcak ve nemliydi. Parmaklarının altındaki kaslar gerildi, ilk kez nefesinin yoğunluğunu duymayı başardı. Ellerini aşağı indirerek oraya dokundu, aslında olmamaları gereken bir yeri büyük bir arzuyla keşfediyorlardı. Ağırlığını, kalınlığını test ederek okşamaya başladı.

Adam onu hızla itti ve bir kez daha o aşılmaz karanlıkta tek başına kaldı.

Kendi nefesi kulaklarına doldu.

Way onu döndürdü. Elleri kalçasını avuçladı, yoğurdu ve arasına kaydı. Suzy bir kez daha karanlığın içinde sadece ellerini hissetti, başka hiçbir yerine değemiyordu. Bedensiz eller bacaklarını ayırdı, sızlanarak titreyene kadar onu okşadı. Sonra onu iterek kalın, yumuşak halının üzerine yatırdı.

Suzy orada yatarak bekledi.

Hiçbir şey olmadı.

Ölüm kadar karanlıktı.

Bir güç –hayvan, insan, iblis mi?– dizlerini yakaladı ve onları ayırdı. Başka dokunuş olmadı. Sadece kara meleğe en mahrem noktalarını açması için yapılan bir baskı.

Ve sonra yine hiçbir hareket olmadı.

Beklemeye devam etti, nefes bile alamıyordu. Çoktan lanetlenmişti, bedeni şeytani bir ihtirasla alev alev yanıyordu.

Sonra hissetti. İç bacaklarında yumuşacık bir gıdıklanma. Açılma. Sıcak bir dilin ıslaklığı.

Ah, *işte! Bu!* Bunu inanılmaz özlemişti. Hayal etmişti. Bu küçük darbeler ve yoğun baskı, bu hem sert hem ipeksi dokunuş, bu emme, bu tümüyle dolan hırslı ağız... yer altı dünyasının karanlığı daha da arttı. İblis sevgilisi kendini kaybedinceye kadar onu yedi bitirdi. Suzy bir çığlıkla düştü, döne döne o kovuğun içine yuvarlandı.

Kendine gelemeden önce adam içine girdi. Bedeni onunla kaplandı ve içi doldu. Bacaklarını adamın kalçasına, kollarını boynuna sardı. Memeleri göğsündeki tüylere sürtündükçe yandı. Way içine daldı, geri çekildi, yine girdi, bastırdı, bastırdı, onu tekrara döndüre döndüre yukarılara çıkardı.

Çığlığı kısık ve boğuktu, Suzy'ninki ise ağıt niteliğindeydi. Karanlığın içinde yeniden yuvarlandı. Hiç bu kadar iyi olmamıştı.

Bir süre sonra ağlamaya başladı. Way giyinme odasının kapısını açınca ışık üzerine döküldü. Bir top şeklinde kıvrılarak yüzünü kollarının arasına gizledi. Her yanını utanç ve suçluluk duygusu sardı. *Aşkım, aşkım.* Kocasına, tüm kalbiyle sevdiği o adama ihanet etmişti. Onu sonsuza kadar, ölüm onları ayırana kadar seveceğine yemin etmişti. Ama henüz ölmemişti. Hoyt yüreğinde hâlâ kocasıydı, en büyük aşkıydı ve ona ihanet etmişti.

Bu şekilde olmamalıydı. Sadece kendini feda etmeliydi! Way'e kasabayı korumak için gitmişti. Ama ona kendini alması için yalvarmıştı ve kendini kaybetmişti.

"Dur lütfen, Suzy. Lütfen." Sesi acı çeker gibiydi.

Suzy yanına düşen havluyu hızla yakalayarak oturdu ve utancını onunla örtmeye çabaladı. Başını kaldırınca tepesinde durduğunu gördü, hâlâ çıplaktı ve onun ıslaklığını taşıyordu.

Pişmanlık gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Eve gitmek istiyorum."

"Çok üzgünsün," dedi Way usulca. "Bunu yapmana izin veremem."

Bakışlarını indirerek dizlerini inceledi. "Bunu bana neden yaptın?" diye bağırdı. "Neden beni yalnız bırakamadın?"

"Üzgünüm," dedi. "Bunun olmasını istememiştim. Özür dilerim."

Ropdöşambırını yerden alarak üzerine geçirdi. Koyu yeşil desenliydi. Yavaşça kolunu tutarak Suzy'yi yerden kaldırdı. Yanında durunca kapının arkasında asılı olan havlu bornozu alarak giymesine yardım etti, Suzy içinde kaybolmuştu. Elini sırtına koyarak yüzyıllar önce girmiş olduğu giyinme odasından çıkardı. Otomatik hareketlerle yanında ilerledi. Nereye götürdüğünün ne önemi vardı? Ona daha fazla ne yapabilirdi?

Onu bir çocuk gibi yürüterek pencerenin yanındaki yumuşak koltuğa oturttu. Suzy bakışlarıyla ona yalvardı. "Bırak evime gideyim." Yeniden ağlamaya başladı.

Way onu kollarının arasına alarak kucağına oturttu. Göğsüne bastırarak saçlarını okşadı. "Ağlama," diye fısıldadı. "Lütfen ağlama." Dudakları alnında, şakaklarında gezindi. "Bunda senin suçun yok. Suçlu benim. Bunu sana ben yaptım."

"Ben de izin verdim. Neden izin verdim?"

"Çünkü sen sıcacık, şehvetli bir kadınsın aşkım ve çok uzun bir zaman geçmişti."

Onun kendisini rahatlatmasına izin vermeyecekti. İhaneti çok büyüktü ve rahatlamaya hakkı yoktu. Ama o sıkıca tutmaya ve saçlarını okşamaya devam etti. Suzy'nin gözyaşları dindi ve kollarının arasında uyuyakaldı.

Way nefesinin derinleşerek düzeldiğini duyunca dudaklarını alnına bastırarak gözlerini yumdu. Bu işin böylesine kontrolden çıkmasına nasıl izin vermişti? Suzy Denton ona hayatı boyunca zarar vermemişti ve ona yaptıklarını hiç hak etmemişti. Gençlik aşkı olmasının suçlusu o değildi, Way'in ona yönelttiği kızgın bakışları

ya da acı yorumları hak edecek bir şey de yapmamıştı, bunlar Natalie Wood'u etkilemeye çalışan James Dean'in ucuz hareketleriydi.

Bir ay önce ofisine girdiğinde yüzünde gençlik yıllarında ona her bakışında beliren korku ifadesi oluşmuştu ve Way'in içinde bir şeyler patlayıvermişti. Tüm gücü ve parası uçup gitmiş ve çocukluğunda sürekli içinde taşıdığı o iktidarsız öfkeyi hissetmişti. Onu evine yine aynı anlamsız öfke yüzünden çağırmıştı, otuz beş yıl önceki adamın neye dönüşmüş olduğunu göstererek ayaklarını yerden kesecekti. Bunu yapmak yerine ona inanılmaz bir şekilde hakaret etmişti.

Ona birtakım yemler atmış olmasına rağmen, kendisini yatağa atmak için ona şantaj yaptığını düşüneceği hiç aklına gelmemişti. Yıllar boyunca kadınlarla ilişkiye girmişti ve bunu yapmak için asla şantaja başvurmamıştı. Tabii Suzy bunu bilmiyordu. Ona arkadaşı ve ev sahibesi olma teklifi tamamıyla öfkeden doğan, anlık bir şeydi. Aslında Suzy'nin ona lanet okumasını bekliyordu ama Suzy gül bahçesinde durmuş ve sanki tokat yemiş gibi ona bakmıştı.

Telarosa'dan uzaklaştığı bir ay boyunca ona olan davranışlarından doğan utancı iyice büyümüştü. Kasabaya döndüğünde onu arayıp özür dileme konusunda kararını vermişti, belki durumu kurtarabilirdi. Ama kendini tanıttığı anda sesinde duyduğu titreme kontrolünü yitirmesine sebep olmuştu. Ondan özür dilemek yerine tüm zorbalığıyla onu buraya gelmeye zorlamış ve Rosatech'in geleceğinin buna bağlı olduğunu ima etmişti.

Bunun doğru olmadığını bu gece bile söyleyebilirdi. Suzy odasına fırtına gibi daldığında ona doğruyu söyleyebilirdi. Peki, neden yapmamıştı?

Acı gerçekle yüzleşirken görmeyen gözlerle önüne baktı. Bu korkunç şeyi yapmıştı çünkü Suzy Denton'a âşık olmuştu. Bu, bu gece mi, geçen ay mı yoksa otuz yıl önce mi olmuştu bilemiyordu. Bildiği tek şey onu sevdiğiydi ve duracak iradeyi kendisinde bulamamıştı.

O hep kontrollü olmakla gurur duyan bir adamdı, asla içgüdüsel isel ya da duygusal tepkiler vermezdi. Rosatech'i alma teklifi kendisine sunulduğunda bile serinkanlılıkla düşünmüştü. Kasabanın, annesine davranışından intikam alma fikriyle bile eğlenebilmişti. Asla bu kadar duygusallaşacağını düşünmemişti. Bu acı çok eskiydi, bilançoyu eşitleme dürtüsü bile onu durdurmamıştı.

Rosatech'in kapatılacağı haberini yayan kendisiydi –bir süre bununla eğlenmişti– ama bu söylentileri yaymasına rağmen bir an bile onca masum hayatı yıkmayı düşünmemişti. Sadece onları kıvrandırmak istemişti ve onları santralı kapatacağına inandırmıştı. Onların kıyamete gidermiş gibi görünen yüz ifadelerini görmekten, kendisini dışlayarak cezalandırma girişimlerini izlemekten çok hoşlanmıştı, sanki onların ne düşündüğü umurundaymış gibi. Bu intikam arzusunun bir çocukluk olduğunu bile kabul etmişti.

Çocukçaydı evet ama son derecede tatminkârdı. Adaleti sağlayamayacaksa güç ve zenginliğin anlamı neydi ki? Kasabaya yayılan korkuyu izlemek annesinin ölümüne sebep olan geçmişi değiştirmeyecekti ama sonunda Telarosa'ya annesine sırtlarını dönmelerinin ve onu kırmalarının hesabını sormuş olacaktı.

Bu gece dönüp dolaşıp aynı noktaya gelmişti. Bu gece dürtülerine yenilmişti ve Trudy Sawyer'ın oğlu kasabanın en saygın kadınına kendini bir fahişe gibi hissettirmişti. Yarın sabah ilk iş olarak ona doğruyu söyleyecekti. Sonra onu Telarosa'ya gönderecek ve bir daha asla rahatsız etmeyecekti.

Ona baktı. Tanrım. Hâlâ çok güzeldi. Tatlı ve hassas. Onu göndermeden önce bir gün daha beklese çok mu kötü olurdu? Ona dokunmayacaktı. Onu tüm nezaketiyle tedavi edecekti. Bu kötü mü olurdu? Suzy Denton'ın sevgisini kazanabilmek için sadece bir gün daha istiyordu.

18

Connie Cameron karavanına elinde buz gibi iki şişe birayla girdiğinde Bobby Tom o gün için setten ayrılmaya hazırlanıyordu. Günlerden cumartesiydi ve haftalık çekimleri sona ermişti, dört gözle çalışmayacağı günü bekliyordu.

"Sıcak bir gündü; serinlemek isteyeceğini düşündüm."

Gömleğini iliklerken ona baktı. Tüm haftayı bağlı bir şekilde ve elebaşını oynayan Paolo Mendez'den işkence görerek ya da etraflarında patlayıcılar uçuşurken Natalie ile nehre atlayarak geçirmişti. Gracie dışında kimse tarafından baştan çıkarılmak da istemiyordu. O küçük tatlı bedeni düşünmesi bile sertleşmesine sebep oluyordu. İlk sevişmelerinden bu yana bir ay geçmişti ama ona hâlâ doymamıştı.

"Üzgünüm sevgilim ama küçük kadın evde beni bekliyor."

"Küçük kadını bilmediği bir şey incitmez." Kapakları öfkeyle çevirerek açtıktan sonra şişelerden birini ona uzattı.

Bobby Tom gömleğini pantolonuna sokmak için şişeyi tezgâha bıraktı. Connie'nin dar ve kısa eteği oturunca iyice yukarı sıvandı. Bacakları bronzdu ama Gracie'ninkiler kadar şekilli değildi.

"Son birkaç gündür nerelerde?" Connie sıcaktan bunalmış gibi bluzunun bir düğmesini daha açtı.

"Ya telefonda ya da huzurevindekileri yola getirmeye çalışmakla meşgul. Benim adıma golf turnuvasının planlarını düzenliyor. Bu büyük bir iş."

"Başaracağından eminim." Birasından bir yudum aldıktan sonra bir ayağını diğer dizinin üzerine koydu. Bu pozisyon Bobby Tom'un mor külotunu net olarak görmesini sağlamıştı.

Madem gösteriyordu Bobby Tom da baktı ama uyarılmaktan çok rahatsız olduğunu fark etti. "Connie ne yapıyorsun? Jimbo ile nişanlıysan neden etrafımda dolanıp duruyorsun?"

"Senden hoşlanıyorum. Hep hoşlandım."

"Ben de senden hoşlanıyorum ya da en azından hoşlanırdım."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Şu an ben tek bir kadına aitim anlamına geliyor. Sen de Jimbo'nun yüzüğünü taktığın sürece tek adamın kadını olmayı düşünsen iyi edersin."

"Ben de sadık bir eş olmayı planlıyorum ama bu mihraba doğru yürümeden önce son bir kaçamak yapamayacağım anlamına gelmiyor."

"Benimle olmaz."

"Ne zaman bu kadar erdemli oldun?"

"Gracie ile tanıştığımdan beri."

"Onda ne buluyorsun, Bobby Tom? Kimse bunu çözemiyor. Yani elbette herkes onu seviyor. O dost canlısı ve herkes Arbor Hills'teki yaşlılar için yaptıklarına hayranlık duyuyor. Yardıma ihtiyacı olan herkesin yanına koşuyor. Lanet olsun, geçen hafta Louann ortadan kaybolduğunda bana bile yardım etti oysa ben ona olan nefretimi her fırsatta göstermiştim. Dans etmeyi bile bilmiyor. Sevimli olabilir ama sen dolgun kadınları sevmişsindir hep."

Bobby Tom'un bahsettiği şeyi tam olarak anladığından emin olmak için göğüslerini öne doğru çıkardı. Gracie Connie'nin kaçırdığı bir şeye sahipti. Onun vicdanı vardı.

Elbette onu çıldırtan bir inada da sahipti. Masasının çekmecesine koyduğu para onun için önemliydi ama bu Bobby Tom için cep harçlığı bile değildi ve bu konuda bu kadar dik kafalı olması sinirini bozuyordu. Onun diğer kariyer yapma peşinde olan kan emicilerden olmadığını zaten biliyordu, neden ona bir şeyler almasına izin vermiyordu? Bu kadar karakter analizi yapmayı biliyordu da neden insanlara bir şeyler verememenin onu rahatsız edeceğini anlayamıyordu? Gracie'nin maaşını ödeyen kişinin hâlâ kendisi olduğunu bilmiyor oluşunu hatırlamak huzursuzlanmasına sebep oldu ama endişelenmesine gerek olmadığını düşünerek bunu geçiştirdi. Bunu asla öğrenmemesini sağlayacaktı, hepsi bu.

Connie kuşku dolu gözlerle onu süzdü. "İnsanların merak ettiği bir şey daha var... Gracie hiç de testi geçecek kadar futbol bilgisine sahip gibi görünmüyor."

"Birkaç istisna yaptım."

Connie oturduğu yerden hızla ayağa fırladı. "Bu hiç de adil değil! Kadınlar senin bu testte son derece adil olacağına inanırlar."

Bobby Tom taktik hatası yaptığını geç de olsa fark etti. "*Adilim*. Bu yüzden bazen çan eğrisine göre not vermek zorunda kalıyorum."

Bu sözler Connie'nin gönlünü almış gibiydi. Tedirgin gözlerle onun şişeyi bırakarak üzerine doğru gelmesini izledi, gözlerinde kararından vazgeçmeyeceğini belirten bakışlar vardı. Telarosa'daki en güzel kadın olabilirdi ama şu an onu Gracie kadar çekici bulmuyordu.

Gracie'nin dün gece kulağının dibinde çıkardığı kışkırtıcı sesleri hatırladı. Muhakkak başkalarıyla yatakta çok daha iyi geçirdiği anlar olmuştu ama şu an ne zaman ve kiminle olduğunu hatırlayamıyordu. Gracie sürprizlerle doluydu. Karşı konulmaz bir tutkuyla masumiye-

tin, çekingenlik ve cesaretin karışımıydı. Sevişirlerken onu öylesine çalıştırıyordu ki kendine sürekli olarak onun erotik sanatlara daha yeni başlamış olduğunu ve bu işe sadece ona fayda sağlamak için girişmiş olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyordu. Emekliliğinin ardından geçici bir süre cinsel dürtülerini kaybetmemiş olsa ona böylesine bir tepki vermeyeceğini kendine hatırlatıp duruyordu, muhtemelen başka bir kadına da aynı tepkileri göstereceğini düşünmek için kendini zorluyordu.

Connie kollarını boynuna dolayıp dudaklarını dudaklarına bastırınca bu teoriyi test etme şansına sahip oldu ama Connie'nin onu ateşlendirmediğini fark etmesi on saniyeden az sürdü. Omuzlarından tutarak onu kendinden uzaklaştırdı. "Bana düğün hediyesi olarak ne istediğini bir an önce bildirmende yarar var."

Connie'nin yüzü gerildi, Bobby Tom onu aşağılamış olduğunun farkındaydı ama buraya davet etmemişti ve fazla umursamadı. Araba anahtarlarını ve Stetson'ını aldı, kapıya ilerledi ve onun çıkması için açık tuttu. Connie tek kelime bile etmeden yanından geçti. Bobby Tom da şapkasını takarak onu takip etti.

Biraz ileride polis müdürü Jimbo Thackery resmî aracının yanında duruyordu.

Connie duraksamadı bile. "Selam, Jim, tatlım." Karışık saçları ve açık düğmesiyle ona doğru ilerleyerek kollarını boynuna doladı.

Jimbo kendini o kollardan kurtararak ateş püsküren gözlerle Bobby Tom'a baktı. "Burada ne haltlar oluyor? Onunla ne yapıyorsun?"

Connie parmaklarını adamın koluna sardı. "Sinirlenme, Jim. Bobby Tom'la sadece bira içiyorduk. Hiçbir şey olmadı, değil mi Bobby Tom?" Bobby Tom'a öyle bir sinsi gülümsemeyle baktı ki insan pek çok şey olduğunu düşünebilirdi.

Bobby Tom ikisine de tiksinerek baktı. "Birbirini bu kadar hak eden iki kişiyi daha önce hiç görmemiştim."

Pikabına doğru ilerledi, Jimbo direksiyona geçtiği sırada onu yakaladı. Polis müdürünün küçük gözleri son derece sert ve ciddiydi. "Peşindeyim, Denton. Kaldırıma sakız kâğıdı attığında ya da tükürdüğünde orada olacağım."

"Ben tükürmem, Jimbo," dedi Bobby Tom. "En azından yoluma çıktığını görmediğim sürece bunu yapmam."

Yola çıktığında dikiz aynasından Jimbo ile Connie'nin yoğun bir tartışmaya girmiş olduklarını gördü. Hangisine üzülmesi gerektiğine karar veremedi.

Bir şey Gracie'yi uyandırdı. Bir ay geçmiş olmasına rağmen hâlâ geceyi Bobby Tom'un yatağında geçirmeye alışamamıştı, bir an nerede olduğunu kestiremedi. Koridordan gelen ışık dikkatini çekince yatakta yalnız olduğunu fark etti.

Ayaklarını yere koyarken sabahlığını giydi ve saatin neredeyse üç olduğunu gördü. Pazar günü olmuştu bile; sabah Bobby Tom, Natalie ve bir haftalığına kasabaya gelmiş olan Anton ile birlikte San Antonio'ya uçacaklardı.

Koridorda ilerledi ve ışığın çalışma odasından geldiğini fark etti. Kapının eşiğinde durdu. Bobby Tom rahat bir koltuğa kıvrılmıştı ve bulunduğu açıdan Gracie'nin içeri girdiğini görmüyordu. Saçları karmakarışıktı, üzerinde eski İspanyol para motiflerinin bulunduğu altın-kahverengi ropdöşambırı vardı. Televizyondan gümüşi ışıklar geliyordu, sesi kapalıydı ve bir futbol maçı oynuyordu.

Bobby Tom kumandayı televizyona doğru tuttu, görüntüler geri sarmaya başlayınca Gracie onun aslında bir videokaset izlediğini anladı. Tüm dikkatini ekrana verdi ve Stars üniforması içindeki Bobby Tom'u gördü.

Televizyondan yansıyan ışık ve gölgeler elmacık kemiklerine vuruyor, yüzüne sakin bir hava kazandırıyordu, sessiz futbol maçı

başladı. Top Bobby Tom'a doğru geliyordu ama görünüşe göre yakalayabileceğinden çok daha yükseğe atılmıştı. Yine de havaya sıçradı ve bir an orada asılı olarak kaldı, tüm kasları uzamıştı.

Karşıdaki oyuncunun ona doğru geldiğini gören Gracie'nin nefesi kesildi. Bobby Tom tamamıyla savunmasız bir pozisyondaydı.

Darbe son derece acımasızdı. Birkaç saniye sonra Bobby Tom acıyla kıvranarak yerde yatıyordu.

Geri sarma düğmesine bastı ve oyun bir kez daha aynı yerden oynamaya başladı. Gracie geceleri çalışma odasından gördüğü ışığın ne olduğunu anlayınca kendini kötü hissetmeye başladı. Bobby Tom karanlıkta oturarak kariyerini bitiren oyunu seyrediyordu.

Kıpırdamış ya da istemeden bir ses çıkarmış olmalıydı çünkü Bobby Tom ona döndü. Orada durduğunu görünce kumandayla kaydı durdurdu. Ekran karlı bir görüntüye büründü.

"Ne istiyorsun?"

"Uyandığımda yatakta yoktun."

"Beni kontrol etmene ihtiyacım yok." Koltuktan kalkarak kumandayı yastıkların üzerine attı.

"Geceleri burada oturup o oyunu seyrediyor olman yüreğimi acıtıyor."

"Bu fikri nereden edindiğini hiç bilmiyorum. Yaralanmamdan beri bu kaseti ilk kez izliyorum."

"Bu doğru değil," dedi usulca. "Yatak odamın penceresinden buradaki ışığı görebiliyorum. Onu sürekli olarak seyrettiğini biliyorum."

"Kendi işinle ilgilensene."

Boynundaki tendonlar gerilmişti ama Gracie onun için bu kadar önemli olan bir konuda geri çekilemezdi. "Hâlâ çok gençsin. Geriye bakmaktansa ileri bakarak yaşamına devam etmelisin."

"İşte bu komik. Senden tavsiye istediğimi hiç hatırlamıyorum."

"Bu artık geride kaldı, Bobby Tom." İçgüdüsel bir hareketle elini uzattı. "O kaseti bana ver."

"Bunu neden yapayım?"

"Çünkü izleyerek canını acıtıyorsun ve durma zamanı geldi."

"Neden bahsettiğini bile bilmiyorsun."

"Lütfen kaseti bana ver."

Başını televizyona doğru çevirdi. "O kadar çok istiyorsan o lanet olası şeyi kendin al ama sakın ne düşündüğümü ya da düşünmediğimi biliyormuş gibi davranmaya kalkışma çünkü bilmiyorsun."

"Gardını kimseye karşı indirmiyorsun, değil mi?" Televizyonun yanına giderek kaseti oynatıcıdan çıkardı.

"Yatakta birlikte vakit geçiriyor olmamız sana beni gözetleme ve rahatsız etme hakkı vermez. Bir kadın bana bunu yaptı mı sonu kapının diğer tarafı olur, bunu sakın unutma. Bu konuşmayı erkeklere karşı olan deneyimsizliğinden dolayı yapıyorum."

Gracie saldırganlığından etkilenmeyi reddetti çünkü neden yaptığını biliyordu. Özel alanına girmiş ve duygularını görmüştü ve o da bunun cezasını ödemesini istiyordu. Kolunu okşadı. "Bu bir konuşma değildi, Bobby Tom. Dişe dokunur herhangi bir şey söylemedin."

Önünden geçerek yatak odasına gitti ve elbiselerini toplamaya başladı, kaseti çantasına koyar koymaz Bobby Tom eşikte beliriverdi. "Belki de açık saçık konuşmadığım içindir."

Dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrılmıştı ama bu hesaplı tebessüm gözlerine ulaşmıyordu. Gracie bu çabayı çok iyi biliyordu, Gracie'nin onu sinirlendiremediğini göstermeye çabalıyordu ve buna en önemli silahıyla son verecekti: kasten kullandığı cazibesiyle.

Gracie bir an tereddüt etti, nasıl bir yol izlemesi gerektiğine karar veremedi. Onu seviyor olması kendine adamın sonuna kadar

korumaya çalıştığı mahremiyetine girme hakkı veriyor muydu? Bunu çok isterdi ama Bobby Tom, o duvarları çok uzun bir zaman önce dikmişti ve hepsini bir gecede yıkamazdı.

"Bu kadar konuşma yeter, Gracie." Önce onun sabahlığını, sonra da kendi ropdöşambırını çıkardı. Gracie onu yatağa götürmesini bekledi ama Bobby Tom onu çalışma odasına geri götürdü, koca koltuğa gömüldü ve onu kucağına çekti. Birkaç dakika sonra ona hâlâ farklı sevişme yöntemleri olduğunu gösteriyordu. Ama Gracie bu kez normal zamanlarda hoşlanacağı kadar hoşlanmadı. Aralarında konuşulmayan çok şey vardı.

Ertesi sabah San Antonio'ya uçuşları olaysızdı, tur rehberleri Bobby Tom olduğu için ilk durakları doğal olarak Alamo Kalesi oldu. Teksas'ın en önemli yapısı, San Antonio'nun en kalabalık yerinde, hamburger ve dondurmacıların ortasındaydı. Bu taş kaleye doğru meydandan geçerlerken bir sokak vaizi, turistler binanın cephesini kameralarıyla çekmeye çalışırken herkesi dünyaya ikinci kez geliş konusunda uyarıp durdu.

"Bir resim kadar güzelsin," diye fısıldadı Bobby Tom. "Ciddiyim, Gracie. Biraz daha güzelleşirsen seni bir yere kilitlemem gerekecek."

Bobby Tom eğilip dudaklarına bir öpücük kondururken içini inanılmaz bir sıcaklık sardı. Sabahın erken saatlerindeki sevişmeleri son derece dünyevi ve terliydi, hiç de kibar bir sevişme değildi. Bobby Tom Gracie'nin, kulağına bildiği tüm açık saçık kelimeleri söylemeden önce orgazm olmasına izin vermemişti. Gracie de o duş alıp giyinene kadar bekledikten sonra gereken misillemeyi yapmıştı, ona yeryüzünün en yavaş striptizini yaptırmıştı. Eğer o harika vücuda yeterince bakamayacaksa Bobby Tom Denton'm sevgilisi olmanın ne gibi bir anlamı vardı?

Natalie kocası Anton ile önlerinde el ele yürüyordu. Gracie Anton Guyard ile ilk tanıştığında bu yuvarlak yüzlü kel işadamıyla film yıldızı karısının güzelliğinin zıtlığı karşısında çok şaşırmıştı. Ama Anton oldukça zeki, etkileyici ve karısına son derece âşık olan bir adamdı, Natalie de ona tapıyordu.

Bobby Tom Gracie'nin elini hafifçe sıktıktan sonra kendisine bakmaya başlayan turistlerden başka bir yöne baktı. Pembe kovboy tarzı, inci düğmeli gömleği ve her zamanki Stetson'ıyla tanınmaması imkânsızdı. Gracie mantar renkli el örgüsü bir üst ve uyumlu bir şort giymişti, sandaletleri ve sallantılı altın küpeleri de vardı.

Önlerinde yürümekte olan Natalie onlara döndü. Yüzü endişeliydi. "Bana verdiğin çağrı cihazının çalıştığından eminsin, değil mi Bobby Tom?"

Gracie Elvis'ten ilk kez ayrılıyor olmanın Natalie'yi huzursuz ettiğini biliyordu, yarı zamanlı bebek bakıcısı haline gelen Terry Jo'ya güveniyordu ama yine de endişeleniyordu. Hafta boyunca göğsünü sağmış ve sütünü şişelere doldurup dondurarak bugüne hazırlanmıştı.

"Kendim denedim," dedi Bobby Tom. "Terry Jo, Elvis ile bir sorun yaşadığı anda seni arayacaktır."

Anton ona üçüncü kez teşekkür etti.

Bobby Tom bu sabah bile Anton'un arkasından onca şey yaptıktan sonra Natalie'nin kocasının yüzüne nasıl bakacağını düşünüyordu. Natalie bir profesyonel olarak kamera karşısında yaşanan sevişme sahnelerinde zorlanmıyor olabilirdi ama Bobby Tom kendini birinin onuruna ihanet ediyor gibi hissediyordu.

Gracie yerinin aykırılığına rağmen Alamo turundan çok hoşlandı. Düzinelerce turistle birlikte Teksas'ın bağımsızlığını kazanmasını sağlayan on üç kader gününü anlatan rehberi dinlerken adamın dramatik tavrı gözlerini sulandırmayı başarmıştı.

Bobby Tom eğlenerek mendille gözlerini silişini izledi.

"Ah, Anton bak! Davy Crockett'in tüfeği!"

Kocasına büyük bir cam fanusun içindekileri gösteren Natalie'ye bakarken Gracie içinde bir kıskançlık hissetti. Birbirlerine her dokunuşları, her bakışları tüm samimiyetlerini ortaya koyuyordu. Natalie kocasının sıradan görüntüsünün altında yatan erkeği net olarak görebiliyordu. Bobby Tom'un bir gün onunla aynı şeyi yaşaması mümkün müydü?

Aklını hemen bu fanteziden uzaklaştırdı. Kendine imkânsız olan konularda işkence etmemeliydi.

Alamo turları sona erince birkaç sokak ötedeki nehir kenarına geldiler. Sudaki köprülerin altından ilerleyen turist mavnalarından bir tanesiyle geziye çıktılar, taş yollardan yürüdüler. La Villita adındaki hediyelik eşya dükkânına girdiler. Bobby Tom Gracie'ye Teksas haritası şeklinde lavanta renkli camları olan bir güneş gözlüğü alırken Gracie de ona üzerinde AKILLI DEĞİLİM AMA YÜK TAŞIYABİLİRİM yazan bir tişört aldı. Natalie ile Gracie bu sözlere gözlerinden yaşlar gelene kadar güldüler, Bobby Tom da büyük bir hakarete uğruyormuş gibi davrandı. Aynı anda aynada hayran hayran kendini izliyordu.

Akşam olmaya başladığında nehir kenarındaki en ünlü lokanta Zuni Grill'de durdular. Çıtır cevizli tavuk, börülce ve keçi peynirli *enchilada* yerken kaldırımda yürüyenleri seyrederek eğlendiler.

Bobby Tom Gracie'nin viskili ve cevizli muhteşem *crême brûlée*'sinden bir lokma alırken Gracie onun gerildiğini hissetti. Bakışlarını restoranın üst katına çıkan metal merdivenlere çevirdiğinde Suzy Denton'ın basamakları indiğini gördü.

Way Sawyer hemen arkasındaydı.

19

Elvis'i kontrol etmek için yaptığı üçüncü telefon konuşmasının ardından masaya dönen Natalie merdivendeki Suzy ile Way Sawyer'ı gördü. "Bobby Tom, oradaki annen değil mi? Yanındaki o muhteşem görünen adam kim?"

"Dikkatli ol, tatlım," dedi Anton. "Beni kıskandıracaksın." Anton yeryüzünün en aptal esprisini yapmış gibi güldü Natalie.

"Adı Way Sawyer," dedi Bobby Tom gerilerek.

O sırada Suzy oğlunu gördü ve yüzü dondu. Kaçmak ister gibi görünüyordu ama bu mümkün olmadığı için masaya yaklaştı, isteksizliği her halinden belliydi. Way yine hemen arkasındaydı.

Suzy yanlarına gelince en parıltılı gülümsemesini takındı. "Merhaba."

Bobby Tom dışında herkes onun selamına karşılık verdi.

"Bebekle birlikte kasabaya güvenle varmış olduğunuzu görüyorum," dedi Way, Gracie'ye.

"Evet, başardık. Durmanız büyük bir nezaketti."

Bobby Tom sert ve soran bakışlarını ona dikti. Onu görmezden gelerek Natalie ile Anton'a Way ile nasıl tanışmış olduklarını anlattı.

Susan Elizabeth Phillips'in Kitabında Bir Yer Al

Bu arada Bobby Tom'un hiç niyetli olmadığını görerek onları tanıştırma görevini de üstlendi.

Anne ile oğlun arasındaki gerilim öyle yüksekti ki Gracie havadaki çıtırtıları duyabiliyordu. Way etkili bir sesle tüm masaya hitap ederek konuşmaya başladı.

"Çok yakında bir dairem var. Buraya bir süre önce bir şeyler yemek için uğradığımda Bayan Denton'ın tek başına oturduğunu gördüm ve onu benimle birlikte yemeye ikna etmeyi başardım ama artık geri dönmem gerekiyor." Suzy'ye dönerek elini sıktı. "Sizi görmek güzeldi, Bayan Denton. Hepinizi görmek güzeldi." Son bir baş selamının ardından restorandan çıktı.

Gracie bu kadar iknadan uzak bir açıklama daha duymamıştı. Suzy'nin bakışlarıyla Way'in masaların arasından ilerleyişini izlediğini de kaçırmadı.

Bobby Tom sessizliğini korumaya devam ettiği için Suzy'yi davet etme görevini de üstlendi. "Biz de tam tatlımızı yiyorduk. Garsona bir iskemle daha getirmesini söyleyelim."

"Ah, hayır, hayır. Teşekkür ederim, gitmem gerekiyor."

Bobby Tom sonunda konuştu. "Bu saat eve arabayla dönmen için biraz geç değil mi?"

"Burada kalıyorum. Bir arkadaşımla birlikte Gösteri Sanatları Merkezi'nde bir senfoni konserine gideceğiz."

"Hangi arkadaşın?"

Gracie Suzy'nin oğlunun mutsuzluğu karşısında ezilmeye başladığını görebiliyordu, kabalık ettiği için Bobby Tom'a çok sinirlendi. Annesi Bay Sawyer ile görüşmek istiyorsa bu onun sorunuydu, oğlunun değil ve Suzy bunu ona söylemeliydi. Ama o anda Suzy bir çocuk, Bobby Tom da kızgın bir ebeveyn gibi görünüyordu.

"Tanıdığın biri değil." Suzy'nin eli saçına gitti. "Pekâlâ, herkese iyi geceler. Tatlınızın tadını çıkarın." Hızla restorandan çıktı ve sola yani Way Sawyer'ın gittiği yönün tam aksine saptı.

Suzy'nin kalbi göğüs kafesinden fırlayacakmışçasına atıyordu. Kendini suçüstü yakalanmış gibi hissediyordu, Bobby Tom onu asla affetmeyecekti. Bebek arabalarının ve Japon turistlerin arasından geçerek kaldırımda son hızla ilerledi. Kahverengi-siyah ayakkabılarının kısa topukları düzensiz bir dokuya sahip olan kaldırıma son hızla çarpıyordu. Way ile geçirdikleri o yasak gecenin üzerinden yaklaşık bir ay geçmişti ve artık hiçbir şey eskisi gibi değildi.

Ertesi sabah kendi korkunç suskunluğuna rağmen Way'in ona nasıl şefkat gösterdiğini hatırladı. Golf sahasına giderlerken ona bir daha dokunmayacağını ama görüşmeye devam etmek istediğini söylemişti. Suzy bu konuda seçme şansı yokmuş gibi davranmıştı –Way'in söylediğini yapmazsa Rosatech kapatılacakmış gibi– ama kalbi buna inanmıyordu. Sert duruşuna rağmen böyle bir zalimlik Way'in doğasında yoktu.

Sonuç olarak onu görmeye devam etmişti. Aralarında fiziksel bir temas olmadığı sürece bu bir ihanet değildi ve kimseye bir zararı yoktu. Gerçeklerle yüzleşmeyi göze alamadığı için onunla isteği dışında görüştüğünü söyleyip durmuştu kendine. Golf oynarlarken, bahçelerinden konuşurlarken, iş arkadaşlarını şehirde gezdirirlerken içten içe isteksiz bir ev sahibesi gibi davranmıştı, Telarosa'nın bütün yükü sanki omuzlarındaydı. Way de ona değer verdiği için buna müsamaha göstermişti.

Ama biraz önce olanlar bu işe bir son vermişti. Birkaç dakika içinde, kendisine inşa etmiş olduğu kırılgan hayaller paramparça oluvermişti. Way ile birlikte olmak istiyordu. Birlikte geçirdikleri zamanlar monoton günlük hayatına atılan renkli fırça darbeleriydi.

Way onu güldürüyor ve kendini daha genç hissetmesini sağlıyordu. Hâlâ seçenekleri olduğuna ve can acıtan yalnızlığı yaşamak zorunda olmadığına inanmasını sağlamıştı. Onun kendisine bunca şey ifade etmesine izin vererek aslında evlilik yeminine ihanet etmişti ve şimdi de bu onursuz hareketi hayatında bu zayıflığını en çok saklamak istediği kişi tarafından görülmüştü.

Kapıcı onu Way'in yaşadığı binaya soktu, Suzy de dairesine çıkan küçük asansöre bindi. Çantasında ona vermiş olduğu anahtarı aradı ama kilide sokamadan önce kapı hızla açıldı.

İlk karşılaşmalarında yüzüne hâkim olan o korkunç hatlar şimdi de belirgindi ve bir an onun sert bir yorum yapacağını düşündü ama o kapıyı kapadı ve Suzy'yi kollarının arasına çekti. "İyi misin?"

Suzy bir an için kendine izin verip yanağını Way'in gömleğine yasladı ama bu kadar küçük bir rahatlama bile Hoyt'a ihanet demekti. "Orada olacağını bilmiyordum," dedi geri çekilirken. "Bu beklenmedik bir durumdu."

"Onun bu konuda sana yüklenmesine izin vermeyeceğim."

"O benim oğlum. Onu durduramazsın."

Way pencereye giderek elini duvara yasladı ve dışarı baktı. "Orada durduğumuz sırada yüzündeki ifadeyi görebilseydin..." Derin bir nefes alırken omuzları yükseldi. "Ona rastlantı olarak karşılaştığımızı söylediğimde bana inanmadı. Pek ikna edici konuşamadım. Özür dilerim."

O gururlu bir adamdı ve Suzy adına yalan söylemiş olmasının ona ne kadar ağır geldiğinin Suzy de farkındaydı. "Ben de özür dilerim."

Way ona döndü, yüzündeki ifade o kadar hüzünlüydü ki ağlamak istedi. "Bunu daha fazla yapamayacağım, Suzy. Ortalıkta sinsi sinsi dolaşamam. Seninle Telarosa sokaklarında yürümek ve evine davet edilmek istiyorum." Uzun bir süre yüzünü araştırdı. "Sana dokunabilmek istiyorum."

Suzy sonun geldiğini bilerek koltuğa çöktü ama henüz bunu kabule hazır değildi. "Özür dilerim," diye tekrarladı.

"Gitmene izin vermek zorundayım," dedi Way usulca.

Suzy'nin içini bir panik sardı ve ellerini iki yanında yumruk yaptı. "Bugün olanları kurtulmak için kullanıyorsun, değil mi? Eğlencen sona erdi ve şimdi benden kurtulmaya ve Rosatech'i de taşımaya çalışıyorsun."

Bu hiç de adil olmayan saldırısı karşısında Way şaşırdıysa da hiçbir şey belli etmedi. "Bunun Rosatech ile bir ilgisi yok. Bunu şimdiye kadar çoktan anlamış olduğunu umuyordum."

Suzy tüm acı ve suçluluk duygusunu ona yönlendirdi. "Senin gibi erkeklerin tehditleriyle baştan çıkardıkları kadınları anlattıkları ortak bir soyunma odası var mı? Hepsi genç ve görkemli bir model yerine benim gibi yaşlı bir kadının peşine düşmüş olmana kahkahalarla gülmüşlerdir."

"Suzy, kes şunu," dedi yorgun bir tavırla. "Niyetim seni tehdit etmek değildi."

"Benimle bir kez daha yatmak istemediğinden emin misin?" Gözyaşları sesini iyice boğuklaştırmıştı. "Yoksa ikinciyi istetmeyecek kadar kötü müydü?"

"Suzy..." Ona doğru geldi, Suzy kendisini kollarının arasına alarak rahatlatmak istediğinin farkındaydı, Way daha ona dokunamadan koltuktan fırladı ve ondan uzaklaştı.

"Bunu sonlandırdığına mutlu oldum," dedi öfkeyle. "Başından beri olmasını istememiştim. Her şeyi unutmak ve ofisine girdiğim günden öncesine dönmek istiyorum."

"Ben istemiyorum. Çok yalnızdım." Tam karşısında durdu ama ona dokunmadı. "Suzy, dört yıldır dulsun. Bana neden beraber olamayacağımızı söyle. Hâlâ benden o kadar çok mu nefret ediyorsun?"

Suzy'nin öfkesi söndü. Usulca başını iki yana salladı. "Senden hiç nefret etmedim."

"Rosatech'i taşımayı hiç düşünmedim; bunu biliyorsun, değil mi? Söylentileri başlatan bendim. Küçük bir çocuk gibiydim. Kasabadan anneme yıllar boyunca yaptıkları için intikam almak istiyordum. Sadece on altı yaşında bir kız çocuğuydu Suzy ve üç adam tarafından vahşice tecavüze uğradı ama cezalandırılan o oldu. Yine de bu yolda seni kullanmak gibi bir niyetim hiç olmadı ve bu yüzden kendimi hiç affetmeyeceğim."

Suzy yüzünü diğer tarafa çevirdi, için için devam etmemesi için ona yalvarıyordu ama Way susmadı.

"O akşamüstü ofisime geldiğinde sana baktım ve kendimi yine demiryolunun ters tarafında oturan o küçük çocuk gibi hissettim."

"Ve beni bu yüzden cezalandırdın."

"Niyetim bu değildi. Benimle yatman için sana şantaj yapmak aklımın ucundan bile geçmedi –bunu şu ana kadar çoktan anlamışsındır– ama o gece yatak odama girdiğinde o kadar güzeldin ki seni çok istedim ve bırakamadım."

Yaşlar Suzy'nin gözlerinden hızla akmaya başladı. "Beni zorladın! Benim hatam değildi! Pes etmemi sağladın!" Sesi kendi kulaklarına bile yaptıklarının sorumluluğunu kabullenmek istemeyerek sızlanan, bunu yapmak yerine etrafındakileri suçlayıp duran bir çocuğunki gibi geliyordu.

Ona son derece yaşlı ve üzgün gözlerle baktığında yeniden ağlamak istedi. Way konuşmaya başladığında sesi son derece boğuk ve acı doluydu. "Bu doğru, Suzy. Seni zorladım. Hata benim. Sadece benim."

Aslında susup konunun burada kapanmasını sağlamalıydı ama doğuştan sahip olduğu onuru şahlandı. Bu onun değil, kendi gü-

nahıydı. Arkasını dönerek mırıldandı. "Hayır, değildi. Tek yapmam gereken hayır demekti."

"Senin için oldukça uzun bir zaman olmuştu. Sen tutku dolu bir kadınsın ve ben de senden faydalandım."

"Lütfen benim adıma yalan söylemekten vazgeç; ben bunu yeteri kadar yaptım." Hırıltılı bir nefes aldı. "Beni zorlamadın. Dilediğim zaman gidebilirdim."

"Neden gitmedin?"

"Çünkü… kendimi çok iyi hissettim."

Way ona dokundu. "Sana o gece âşık olduğumu biliyorsun, değil mi? Ya da belki de otuz yıl önce âşık oldum ve bunu hiç unutmadım."

Suzy parmaklarını dudaklarına bastırdı. "Böyle söyleme. Bu doğru değil."

"Sana âşık oldum Suzy, Hoyt ile rekabet edemeyeceğimi bile bile."

"Bunun rekabetle ilgisi yok. O benim hayatımdı. Sonsuza kadar evlendik. Ve seninle birlikte olduğumda ona ihanet ediyorum."

"Bu saçma. Sen bir dulsun ve bu ülkede kadınlar kendilerini kocalarıyla birlikte gömmüyorlar."

"O benim hayatımdı," diye tekrarladı Suzy başka türlü nasıl anlatabileceğini bilemeden. "Bir başkası asla olmamalı."

"Suzy…"

Gözleri yeniden yaşlarla doldu. "Çok üzgünüm, Way. Seni incitmeyi asla düşünmedim. Sana… Sana çok değer veriyorum."

Way acısını gizlemeyi başaramadı. "Görünüşe bakılırsa üstündeki toprağı silkeleyip yeniden yaşamaya başlayacak kadar değil."

Suzy ona verdiği acıyı görünce bedeninin lime lime parçalanmaya başladığını hissetti. "Bu gece Bobby Tom'un nasıl bir tepki verdiğini gördün. Ölmek istedim."

Sanki Way'e tokat atmıştı. "O zaman söylenecek başka bir şey yok, değil mi? Seni asla utandırmayacağım."

"Way..."

"Eşyalarını topla. Aşağıda seni bekleyen bir araba olacak." Suzy'ye cevap verme şansı tanımadan daireden çıktı.

Suzy hızla ilk gecenin ardından hep kaldığı misafir odasına gitti ve giysilerini bavulun içine fırlattı. Yaşlar yanaklarından süzülürken kendine kâbusun sona erdiğini söyledi. Sonunda olanlar için kendini affetmeyi öğrenecek ve hayatına eskisi gibi devam edecekti. Bundan sonra güvende olacaktı.

Ve son derece yalnız.

Tartışma bir yaz fırtınası gibi çıkıverdi: çabucak, beklenmedik şekilde, girdaplı. Çiftler San Antonio'dan Telarosa'ya dönerken Gracie Bobby Tom'un restoranda annesine sergilediği kabalık konusunda ne yapması gerektiğini düşündü. Natalie ile Anton'dan ayrılıp yalnız kalana kadar dilini tutmaya karar verdi. Bobby Tom'un Suzy'yi ne kadar çok sevdiğini biliyordu ve şu an için biraz sakinleşmeye ihtiyacı vardı, bunun ardından birtakım uyarılara açık olacağından emindi.

Bu fikirden vazgeçmesi için çok zaman geçmesi gerekmedi. Bobby Tom salona girdiği anda şapkasını koltuğa fırlattı.

"Sabah annemi ara ve ona salı akşamı yemeğe gidemeyeceğimizi söyle."

Gracie onu çalışma odasına kadar takip etti. "Hayal kırıklığına uğrayacak. Senin için çok özel bir yemek hazırlayacağını söylemişti."

"Tek başına yemek zorunda kalacak." Masasının başına geçti. Çalan telefonu umursamadan, Gracie'nin onun için hazırlamış olduğu mektup yığınına gömülerek onunla işinin bitmiş olduğunu belli etti.

"Kızgın olduğunu biliyorum ama bu konuda biraz daha anlayışlı davranman gerektiğini düşünmüyor musun?"

Burun delikleri öfkeyle açıldı. "Sawyer'ın ona restoranda nasıl rastladığına dair anlattığı saçmalıklara inanmadın herhalde, değil mi?"

"Ne fark eder? İkisi de yetişkin."

"Ne mi *fark* eder?" Masadan fırladı ve bir anda karşısına geçti. "Görüşüyorlar. Bu fark eder!"

Telesekreter devreye girdi ve Charlie adında bir adam Bobby Tom'un almak isteyeceğinden emin olduğu bir teknenin varlığından bahsetti.

"Bunu tam olarak bilemezsin," dedi Gracie. "Böyle fikirler yürütmek yerine neden onunla konuşup ne olduğunu öğrenmiyorsun? Çıkıyorlarsa muhakkak bir bildiği vardır. Annenle konuş, Bobby Tom. Son zamanlarda çok üzgün görünüyordu. Şu an senin desteğine ihtiyaç duyduğunu düşünüyorum."

Parmağını ona doğru sallamaya başladı. "İşte orada dur! Bu konuda asla benden destek görmeyecek. Asla. Way Sawyer ile arkadaşlık etmeye devam ederse bütün kasabaya ihanet etmiş olur."

Gracie öfkesini bastıramadı. "O senin annen! Ona kasabadan çok daha fazla bağlı olman gerekir."

"Hiçbir şey anlamıyorsun." Halının üzerinde dolanmaya başladı. "Kendimi nasıl bir aptal durumuna düşürdüm. O söylentilere bir an için bile inanmadım. Herkesi böylesine sırtından bıçaklayacağı hiç aklıma gelmemişti."

"Bay Sawyer'dan seri katilmiş gibi bahsetmekten vazgeç. Bence o son derece kibar bir adam. Yolun kenarına park ettiğim gün durmak zorunda değildi, ayrıca bugün anneni koruma çabası da çok hoşuma gitti. Senin onları bir arada görünce neler hissedeceğini biliyordu ve onu korumak için elinden geleni yaptı."

"Şimdi de onu mu koruyorsun? Bu kasabayı tek eliyle yok etmeye hazırlanan o adamı mı?"

"Belki de Telarosa sakinleri ona bu kadar kötü davranmasaydı buradan ayrılmayacaktı."

"Sen neden bahsettiğini bile bilmiyorsun."

"Canını sıkanın Bay Sawyer olduğundan emin misin? Babana çok yakındın. Annen onunla değil de bir başkasıyla görüşüyor olsaydı yine de böyle hissetmeyeceğinden emin misin?"

"Bu kadar yeter! Bu konuda tek kelime daha duymak istemiyorum. Kes artık, duydun mu beni?"

Dondu kaldı. "Benimle bu şekilde konuşma."

Sesini iyice kıstı, son derece sakin ve inandırıcı bir tavırla karşılık verdi. "Seninle istediğim şekilde konuşurum."

Gracie öfkeden çıldırdı. Kendine onu tüm kalbiyle seveceğine dair söz vermişti ama ruhunu teslim etmek bu plana dâhil değildi. Arkasını dönerek uzaklaştı.

Bobby Tom onu salona kadar takip etti. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Yatacağım." Çantasını sehpanın üzerinden aldı.

"Güzel. Ben de hazır olduğumda yanına gelirim."

Gracie neredeyse boğuluyordu. "Şu anda seninle yatacağımı gerçekten düşünüyor musun?" Arka kapıya yöneldi, dairesine gidecekti.

"Buradan çıkmaya cüret dahi etme!"

"Bunu anlaman zor olacak o yüzden dikkatle dinle, Bobby Tom." Duraksadı. "Doğduğun andan beri söylediklerinin aksine, o kadar da karşı konulmaz değilsin."

Bobby Tom arka tarafa bakan pencerenin önünde durarak onun bahçeden geçişini izledi, neden onun dairesine güven içinde gitmesini umursuyordu? Bu gece çizgiyi aşmıştı ve Gracie'ye doğru yolu göstermemiş olsaydı bundan sonra buna hep katlanmak durumunda kalacaktı ve onunla hiç huzurlu olamayacaktı.

Gracie dairesine girer girmez pencerenin önünden çekildi, içi öfkeyle kaynıyordu. Telefon yeniden çalmaya başladı, telesekreter devreye girdi ve Gracie'nin sesi arayanı mesaj bırakmaya davet etti.

"Bobby Tom, ben Odette Downey. Bana bir iyilik yapabilir misin lütfen, Dolly Parton ile konuşup peruklarından birini ünlüler müzayedesinde satmamız için bize bağışlayabilir mi? İnsanların o peruğa çok para vereceklerini biliyoruz ve..." Bobby Tom telefonu son hızla duvardan çekerek odanın karşı duvarına fırlattı.

Gracie annesine ne kadar çok değer verdiğini biliyordu! Onu bu akşam Way Sawyer ile birlikte merdivenden inerken gördüğünde neler hissettiğini anlamalıydı. Masasının üzerindeki nemlendiricinin içinden bir puro aldı, ucunu ısırdı ve kül tablasına tükürdü. Canını en çok sıkanın hangisi olduğuna hâlâ karar veremiyordu, annesini Way Sawyer ile görmek mi yoksa annesinin bunu ona söylememiş olması mı? Yüreği sıkıştı. Babasını o şekilde severken Sawyer'ın ona yaklaşmasına nasıl izin verirdi?

Öfkesini bir kez daha Gracie'ye yönlendirdi. Hayatını spor yaparak geçirmişti ve takım arkadaşlarına sadakat neredeyse adının bir parçasıydı. Gracie ise bu gece bu kelimenin anlamını dahi bilmediğini kanıtlamıştı.

İki kibritin ucunu kopardıktan sonra üçüncüsüyle purosunu yakmayı başardı. Kızgın ve hızlı nefesler çekerken onu hayatına sokarak bunu hak etmiş olduğunu düşündü. Başından beri onun ne denli diktatör bir tavra sahip olduğunu biliyordu ama buna rağmen onu etrafında tutmuş ve bir pire gibi tenine işlemesine izin vermişti.

Elbette ki gece boyunca burada oturup bu konuyu düşünmeyecekti. Tam tersine sakin olacak ve işleriyle ilgilenecekti.

Purosunu ağzının köşesine sıkıştırarak kâğıt yığınını aldı ve ilk sayfaya baktı, yazılar Çince gibi görünüyordu. Ev de o olmadan çok soğuk ve sessizdi. Puroyu kül tablasına bıraktı, kâğıtları masaya vurarak düzeltti ve ortaya doğru itti. Evin sessizliği etrafını iyice sardı, Gracie'nin etrafında olmasına ne kadar çok alışmış olduğunu fark etti. Onun adına yaptığı telefon konuşmalarını ya da New Grundy'deki huzurevinden birini aradığında diğer odadan gelen mırıltısını duymayı seviyordu. Salona girdiğinde onu pencerenin önündeki fırfırlı koltuklardan birinde oturmuş kitap okurken görmeyi seviyordu. Onun peşinden gizlice mutfağa gidip yapmış olduğu o kötü kahveyi döküp ona fark ettirmeden yenisini yapmayı bile seviyordu.

Önünde duran kâğıtları bırakarak ayağa kalktı ve kendi yatak odasına gitti, içeri adımını attığı anda bunun bir hata olduğunu anladı. Odada onun kokusu vardı, bu zor bulunur koku ona bazen bahar çiçeklerini hatırlatıyordu bazen de yaz akşamüstlerini düşünmesine sebep oluyordu ve bazen de olgun şeftaliler geliyordu aklına. Gracie her mevsimin kadınıydı. Saçlarında sonbaharın ışıltısı, o zeki gri gözlerinde kış güneşinin parıltısı vardı. Onun mükemmel bir kadın olmadığını kendine hatırlatması gerekiyordu çünkü son zamanlarda bunu sık sık unutuyordu. O sadece...

Lanet olası kadın çok sevimliydi.

Yatağın yanında, dün gece onun uyuduğu taraftaki halının üzerinde mavi dantel bir kumaş parçası gördü ve almak üzere yere eğildi. Külotunu tanıdığı anda kasıklarında bir sıcaklık hissetti. Küçük kumaşı avucunun içinde sıktı ve bahçeyi geçip, onun dairesine girip, onu soyup ait olduğu yere, içine girmemek için kendini zor tuttu.

Bir bakireye hayatı öğretecek olmanın verdiği keyif artık yok olmaya başlamalıydı, ilişkilerinin cinsel yönüne olan ilgisi azalmalıydı

ama aklına sürekli olarak ona öğreteceği yeni şeyler geliyordu ve eskileri tekrarlamaktan da hiç sıkılmıyordu. Gracie'nin ona sarılışını, çıkardığı küçük sesleri seviyordu; onun merakına ve enerjisine tapıyordu. Gracie meraklı burnunu her işe sokarak kendisini bedeni konusunda nasıl da utandırıveriyordu.

Bunu tanımlayamıyordu ama onun içindeyken Gracie farklı bir şey hissettiriyordu ve bu çok doğruydu, sadece cinsellik açısından değil, başka bir şeyler vardı. Çıktığı ve yattığı onlarca kadını düşündü. Hiçbiriyle Gracie ile hissettiklerini hissetmemişti.

Gracie doğru hissettiriyordu.

Bazen sevişmeleri sona erdikten sonra o küçük komik hareketi yapıyordu. Bobby Tom onu göğsünün üzerinde tutarak baştan ayağa rahatlamış bir şekilde uyuklarken Gracie kalbinin üzerine parmak ucuyla küçük bir X çiziyordu. Küçücük bir X. Tam kalbinin üstüne.

Gracie'nin ona âşık olduğunu düşündüğünü biliyordu. Bu alışılmadık bir şey değildi. Kadınların ona âşık olmasına alışıktı, birkaç istisna dışında kalplerini kırmadan onlara karşı dürüst olmayı öğrenmişti. Gracie'de en takdir ettiği şey işin başından onun tipi olmadığını anlamış olmasıydı, bunu hiç sorun çıkarmadan kabullenmişti. Gracie bu gece yaptığı gibi hiç burnunu sokmaması gereken konularda olay çıkarabilirdi ama asla onu sevdiğini ve karşılığında sevgi beklediğini söylemezdi çünkü bunun olmayacağını bilecek kadar gerçekçiydi.

Garipti ama bu kabullenişi Bobby Tom'u rahatsız ediyordu. Purosunu yeniden dudağına yerleştirdi, ellerini beline koydu ve mutfağa gitti, bir kadın bir erkeği istiyorsa pes etmek yerine savaş vermeliydi. Lanet olsun onu seviyorsa neden böyle terslikler yaparak işi zorlaştırmak yerine biraz uğraşmıyordu? *Bana seni nasıl mutlu edeceğimi göster*, demişti. Biraz sadakat biraz da anlayış göstererek, sürekli tartışmak yerine arada bir onunla aynı fikirde olarak, şu an

o lanet olası garajın üst katında değil de çırılçıplak yanında yatarak mutlu edebilirdi onu.

İçi karardıkça görünmez listesine onunla ilgili birkaç sıkıntısını daha ekledi; bir de şu flört işi vardı. Ekipteki bütün erkeklerin bahaneler bulup etrafından ayrılmadıkları dikkatinden kaçmamıştı ama bunda adamların suçu yoktu. Onlara o şekilde gülümsememeliydi, ağızlarından çıkan her kelimeye sanki çok kutsal sözlermiş gibi bakmamalıydı. Onun her zaman iyi bir dinleyici olduğu gerçeğini bir anda göz ardı ediverdi. Nişanlı bir kadın ne olursa olsun diğer erkeklere bu kadar ilgi göstermemeliydi.

Dolaptan süt kutusunu çıkardı ve bir yudum içti. Onun dönüşümünün baş sorumlusu olarak o farkında değilken bütün adamların onu izliyor olmalarından Gracie'yi sorumlu tutamazdı ama yine de kızıyordu. Hatta geçen hafta bu yüzden iki kişiye birkaç kelime etmek durumunda da kalmıştı –çok belirgin bir şey yapmamıştı çünkü kimsenin kıskandığını sanmasını istemiyordu– sadece Gracie'nin nişanlısı olduğunu hatırlatmıştı, otel odalarına atabilecekleri ucuz bir seks oyuncağı değildi o.

Sütü yeniden dolaba koydu ve evde dolanarak listesine yeni sıkıntılar eklemeye çalıştı. Bir anda bulamadığını fark etti. Ne yapıyordu? O Bobby Tom Denton'dı, Tanrı aşkına! Neden Gracie'nin ona bunları yapmasına izin veriyordu? Kozlar kendi elindeydi.

Bunu hatırlamak onu sakinleştirmeliydi ama sakinleştirmedi. Öyle ya da böyle Gracie'nin fikirleri kendisi için önemliydi, belki de onu başkalarından çok daha iyi tanıdığı için onu kafasından atamıyordu. Bunu fark etmek bir anda kendini inanılmaz derecede hassas hissetmesine sebep oldu. Purosunu kül tablasına koyarken kararını verdi, onu yola getirecekti. Bundan sonraki birkaç gün boyunca Gracie'ye karşı son derece dostça ama uzak bir tavır takınacaktı. Kendisine karşı ne kötü bir tavır sergilemiş olduğunu düşünme

fırsatı verecekti, kime sadık olması gerektiğini de düşünmeliydi. Bu ilişkide gücün kimde olduğunu anladığında da onu geri alacaktı.

Kafası hızla çalışmaya başladı. Cennet Festivali ve buradaki dış çekimler biter bitmez Los Angeles'a dönecekler ve bu çılgın kasabadan kurtulacaklardı, o zaman Gracie de sakinleşirdi. Peki ya çekimler sona erip işsiz kalınca ne olacaktı? New Grundy'deki yaşlı dostlarıyla ve burada yeni edindikleriyle olan ilişkisine bakınca futbolun kendi kanına işlemiş olduğu gibi huzurevlerinin de onun kanına işlemiş olduğunu görüyordu. Ya New Grundy'ye dönme kararı verirse ne olacaktı?

Bu fikir onu huzursuz etti. Gracie'ye bugüne kadar çalıştığı tüm yardımcılarından çok daha fazla güveniyordu ve gitmesine izin vermeyecekti. Ona reddedemeyeceği bir teklif yapacaktı ve tam zamanlı olarak kendisiyle çalışmasını sağlayacaktı. Resmî olarak çalışanı olup dolgun bir maaşa sahip olduğunda aralarındaki bu aptalca para tartışması da tarihe gömülecekti. Bu fikri düşündü. İlişkilerinin fiziksel yönünü düşündüğünde bu son derece bağlayıcı bir anlaşmaydı. Yine de kendisi için çok değerli olan dostluklarını zedelemeden onu yatağından çıkarabileceğinden emindi.

Planındaki kusurları bulmaya çalıştı. Yoktu. Bir kadını idare etmek, Gracie gibi biri olsa bile durumu kontrol altına alabilen kişi olmaktan geçiyordu, bunu yapma yeteneğine sahip olduğu için kendini kutladı. Onu tam istediği yere geri getirecekti, yatakta yanına kıvrılacak ve kalbinin üzerine o küçük X'i çizecekti.

20

"Sence anahtarlıkları nereye koymalıyız, Gracie?"

Gracie Teksas haritası şeklindeki son hediyelik porselen kül tablalarını da açmayı yeni bitirmişti. Üzerlerinde Telarosa'yı gösteren pembe bir Eros ve kırmızı bir yazı vardı:

CENNET TEKSAS
YÜREĞİNİZDEKİ YER

Anahtarlıklar konusundaki soru kasabanın en meşgul dişçisinin karısı ve Bobby Tom Denton Doğum Yeri Komitesi'nin başkanı Toolee Chandler'dan gelmişti. Toolee bir zamanlar Suzy ile Hoyt Denton'ın sundurması şimdi ise hediyelik eşya dükkânı olan yerin tezgâhında duruyordu. Bobby Tom'un büyüdüğü evin turistik bir yere dönüştürülme işlemi henüz tamamlanmamıştı ve Cennet Festivali'ne sadece üç hafta kalmıştı.

Suzy ile Hoyt yıllar önce taşınırken eşyaların çoğunu atmışlardı ama komite bodrumları ve ikinci el eşya satan dükkânları araştırarak onlara çok benzeyen, hatta aynı eşyaları bulmayı başarmıştı. Evin çoğu, zamanın favori rengi olan avokado yeşili ve altın renkleriyle döşenmişti ama Suzy o zamanlar hiç alışık olunmayan bir şekilde

aralara parlak kırmızıları da eklemişti ve eve esas alımını kazandıran da buydu.

Ünlü sporcuların yol ve konaklama düzenlemelerini yapma sorumluluğunu üstlenmiş olmasına rağmen Gracie'nin yine de boş vakti kalmıştı. Bobby Tom ile üç hafta önce kavga ettiklerinden bu yana akşamlarının çoğunu Arbor Hills'te ya da burada Terry Jo ve Toolee ile çalışarak geçirmişti.

Anahtarlıklara düşünceli gözlerle baktı. Hediyelik eşya dükkânındaki diğer şeyler gibi onlar da Bobby Tom'un canını sıkıyordu; henüz kullanılmaları için izin bile vermemişti. Üzerinde resmi olan parlak turuncu renkli küçük disklerdi: ayakları yerden kesilmiş, bedeni çok hoş bir C şeklini almış, kolları pası yakalamak üzere uzanmıştı. Şikago Stars takımı üniformasının yerine üzerine Dallas üniforması montajlanmış ve üzerine de parlak harflerle "Aslında bir Cowboy olmalıydı" yazılmıştı.

"Belki de kartpostalların arkasındaki rafa koyabiliriz," diye önerdi Gracie.

"Hiç sanmam," dedi Toolee. "Onları orada kimse görmez."

Gracie de bunu umuyordu zaten. Bobby Tom keşke bu lisanssız ticarete bir son verseydi ama aralarında böylesine bir gerilim yaşanırken bu konuyu gündeme bile getirmeyecekti. Yanlarında başkaları varken birbirlerine karşı son derece kibar davranıyorlardı, o gösteri yapmak adına kolunu beline sarıyordu ama birlikte çok az vakit geçiriyorlardı ve her gece de ayrı odalarda yatıyorlardı.

Gracie kül tablalarını raflara taşıyıp yerleştirmeye başladığında Terry Jo salondan çıkarak yanına geldi, kulağının arkasına bir kalem sıkıştırmıştı ve elinde de bir not defteri vardı. "Benim kayıp fincanlarımı bulan oldu mu?"

"Henüz olmadı," dedi Toolee.

"Muhtemelen onları bir yerlere sokuşturdum. Way Sawyer Rosatech'i kapatmayacağını ilan ettiğinden beri yemin ederim ki aklım başımda değil ve doğru düzgün düşünmeyi başaramıyorum."

"Luther onu festivalin onursal başkanı ilan edecek," dedi Toolee bunu daha önce hiç konuşmamışlar gibi. Way Sawyer'ın duyurusu kasabadaki herkesi huzura kavuşturmuştu ve adam Telarosa'nın düşmanı konumundan kahramanı konumuna getirilmişti.

"İşler bu kasaba için sonunda yoluna giriyor." Terry Jo gülümseyerek pencerelerin önünde uzanan cam raflara baktı. Önünde duran buzdolabı mıknatıslarının üzerinde "Cennet Teksas'ta büyüdüm!" yazıyordu.

"Bay Denton'ın bu verandayı inşa ettiği zamanı hatırlıyorum. Bobby Tom ile birlikte burada dama oynardık, Suzy de bize üzüm suyu getirirdi." İçini çekti. "Bu evi yeniden dekore etmek çocukluğuma bir yolculuk yapmamı sağladı. Suzy bu kapıdan her geçtiğinde yirmi yıl gençleştiğini söylerdi ama artık burayı paylaşacağı Bay Denton yok ve buraya geleceğini hiç sanmıyorum. Bilmiyorum. Son zamanlarda hiç iyi görünmüyor."

Gracie de Suzy için endişeleniyordu. Onu San Antonio'da karşılaşmalarından sonraki her görüşünde çok daha kırılgan duruyordu. Son kül tablalarını rafa yerleştirirken bugün Suzy'ye söylediği fikri ortaya atmanın zamanının gelmiş olduğuna karar verdi.

"Bu evin çoğunlukla boş durması fikri aslında utanç verici."

"Bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok," dedi Toolee. "Turistler buraya sadece hafta sonlarında, özel günlerde ve Cennet Festivali'nde gelecekler."

"Yine de geri kalan zamanda kapalı tutulması gerçekten utanç verici, özellikle de insanlara yardımı olabilecekken."

"Ne demek istiyorsun?"

"Telarosa'da yaşlılar için bir merkez olmadığını fark ettim. Bu ev büyük değil ama dinlenme alanı ve rahat bir salonu var. Yaşlı insanların kâğıt oynaması, el sanatlarıyla uğraşması ve arada bir müzik dinleyebilmesi için oldukça uygun bir yer. Arbor Hills o kadar uzak değil. Orası oldukça sıkışık bir yer. Haftada birkaç kez eğlenmek üzere buraya getirilebilirler."

Toolee elini kalçasına vurdu. "Bunu ben niye düşünemedim?"

"Çok iyi fikir," dedi Terry Jo. "Bu iş için gönüllüler bulacağımızdan eminim. Neden bir komite oluşturmuyoruz? Eve gider gitmez kayınvalideme telefon açacağım."

Gracie huzurla soluklandı. Film şirketinin buradaki işi birkaç hafta sonra bitecekti, âşık olduğu ve çok özleyeceği bu kasabada bir iz bırakacağını bilmek güzeldi.

Bobby Tom birkaç saat sonra pikabıyla doğduğu evin önünde durdu. Evin önünde kalan tek araba T-bird'üydü, yani Gracie hâlâ buradaydı ama diğer gönüllüler ailelerine yemek hazırlamak üzere evlerine dönmüşlerdi. Bu küçük beyaz eve her bakışında zaman duruyordu ve yeniden bir çocuk oluveriyordu. Babasının eski kırmızı çim biçme makinesi ile garajdan çıkıvermesini bekliyordu, gözlerini birkaç kez kırpıştırdı. Babasını çok özlemişti.

Yalnızlık her yanını sardı. Hayatında önem verdiği tüm insanlarla ilişkisi kesilmişti sanki. Üç hafta önce San Antonio'da yaşanan karşılaşmadan bu yana annesiyle kibarca selamlaşmak dışında hiçbir şey yapmamıştı, Gracie'yi ne kadar özlediğini itiraf etmemek için de kendini zor tutuyordu. Onu gündüz çekimler sırasında elbette görüyordu ama bu aynı şey değildi. Ona sadece elemanıymış gibi davranıyordu, Gracie istediği her şeyi yapıyor ve sonra ortadan kayboluyordu. Birisi ona Gracie'nin kendisine verdiği emirleri özle-

yeceğini söyleseydi onu çılgın olmakla suçlardı ama şu an hayatında ne büyük bir boşluğu doldurmuş olduğunu reddedemiyordu.

Yine de ona patronun kim olduğunu göstermeliydi, şu ana kadar bunu zaten anlamış olduğundan emindi ve artık hesaplaşma zamanı gelmişti. Ona bu soğukluğun koşulsuz bir şekilde sona erdiğini bildirecekti. Biraz inat edebilirdi ama onu susturmayı başarıp öpmeye başladığı anda her şey yoluna girecekti. Geceyarısı olmadan yatağına, ait olduğu yere dönmüş olacaktı.

Pikabından indiği sırada Suzy arabasını arkasına park etti. Arabasından çıkarken ona hafifçe el salladı, sonra arabanın arkasına geçerek bagajı açtı. Büyük bir karton kutuyu bagajdan çıkarmaya çalıştığını görünce yanına gitti.

"Bu nedir?"

"İlkokuldan lise bitene kadar kazandığın kupalar."

Bobby Tom kutuyu elinden aldı. "Bunları tavan arasından tek başına indirmedin, değil mi?"

"Birkaç kerede topladım."

"Beni çağırmalıydın."

Suzy omuz silkti. Gözlerinin altında gölgeler vardı, cildi de solgundu. Annesi kendine çok iyi bakardı ve Bobby Tom onun yaşlandığını asla anlamamıştı ama bu akşamüstü, yaşadığı elli iki yılın hepsini hatta biraz da fazlasını gösteriyordu. Son derece mutsuz olduğu da belli oluyordu, o siyah gölgelerin sebebinin kendisi olduğunu düşününce suçluluk duydu. Gracie'nin sözlerini hatırlayınca kendini daha da kötü hissetti. Ona annesinin desteğine ihtiyacı olduğunu anlatmaya çalışmıştı ama Gracie'yi dinlememişti.

Kutuyu kolunun altına soktuktan sonra boğazını temizledi. "Son zamanlarda seninle daha fazla vakit geçirmediğim için özür

dilerim. Günde on iki saat çalışıyorduk ve... ve çok meşguldüm," diye bitirdi sözlerini.

Suzy gözlerinin içine bakmadı. "Eve neden gelmediğini biliyorum ve özür dilemesi gereken benim." Sesi titredi. "Bu benim hatam. Öyle olduğunu biliyorum."

"Anne..."

"Onu bir daha görmeyeceğim. Sana söz veriyorum."

İçini bir huzur kapladı. Way Sawyer kasabanın yeni kahramanıydı ama adamı yine de sevemiyordu. Kollarını omuzlarına dolayarak onu kucakladı. "Sevindim."

"Bunu anlatmak zor..."

"Anlatmak zorunda değilsin. Unuturuz gider."

"Evet, en iyisi bu olacak galiba."

Boş kolunu ona sarmaya devam ederek onu eve doğru yürütmeye başladı. "Bu akşam seni ve Gracie'yi yemeğe götürmeme ne dersin? O'Leary'ye gidebiliriz."

"Teşekkür ederim ama kurul toplantım var."

"Yorgun görünüyorsun. Belki biraz daha az iş yapmalısın."

"İyiyim. Dün gece biraz fazla kitap okumuşum." Önünden ilerleyerek beton basamakları çıktı ve sahanlığa vardı. Eli otomatik olarak tokmağa gitti ama kapı kilitliydi. Bobby Tom onun için zile ulaşmaya çalıştı ama annesinin tokmağı hızla zorladığını görünce eli havada asılı kaldı.

"Lanet olsun!" dedi Suzy.

"Kilitli," dedi Bobby Tom. Annesinin tavrı paniklemesine sebep olmuştu.

"Cevap ver bana!" Kapıyı yumruklamaya başladı, yüzü hüzünle buruşmuştu. "Cevap ver bana, lanet olası!"

"Anne?" Sonra bir anda anladı. Kupa kutusunu hemen yere bıraktı.

"Neden cevap vermiyor?" diye bağırdı Suzy. Yaşlar yanaklarından süzülmeye başlamıştı. "Neden benim için burada değil?"

"Anne?" Onu kollarının arasına çekmeye çalıştı ama Suzy karşı koydu. "Anne, her şey yolunda."

"Ben kocamı istiyorum!"

"Bunu biliyorum. Biliyorum." Onu yakalayarak kendine bastırdı. Omuzları sarsılıyordu ve Bobby Tom ona nasıl yardım edeceğini bilemiyordu. Babasının ölümünden dolayı çektiği acının azaldığını düşünmüştü hep ama şu an üzüntüsünün cenazedeki kadar taze olduğunu görüyordu.

Gracie vurulan kapıyı açtı ama Suzy'nin halini görünce tebessümü yüzünde dondu. "Ne var? Ne oldu?"

"Onu eve götüreceğim," dedi Bobby Tom.

"Hayır!" Suzy geri çekildi ve yaşları elinin tersiyle sildi. "Özür dilerim. İkinizden de özür dilerim. Bana ne olduğunu bilmiyorum ama çok utanıyorum."

"Utanacak hiçbir şey yok. Ben senin oğlunum."

Gracie verandaya çıktı. "Buraya gelmek içindeki tüm acıları ortaya çıkardı. Tepki vermemiş olsan insanlığından şüphe ederdim."

"Yine de bu bir bahane olamaz." İkisine de tebessüm etmeye çalıştı. "Artık iyiyim... Gerçekten... Ama içeri girebileceğimi sanmıyorum." Kutuyu gösterdi. "Kupaları benim yerime yatak odasındaki raflara dizebilir misin? Bobby Tom sana yerlerini gösterir."

"Elbette," dedi Gracie.

Bobby Tom annesinin kolunu tuttu. "Seni eve götüreceğim."

"Hayır!" Hızla geri çekildi ve onu iyice panikleterek yeniden ağlamaya başladı. "Hayır, götürmeyeceksin! Yalnız kalmak istiyorum.

Herkesin beni rahat bırakmasını istiyorum!" Elini ağzına bastırarak arabasına koştu.

Bobby Tom Gracie'ye baktı, çaresizdi. "Eve sağlam gittiğinden emin olmalıyım. Döneceğim."

Gracie başıyla onayladı.

Bobby Tom annesini eve kadar takip etti, olanların etkisiyle hâlâ titriyordu. Suzy'yi hep annesi olarak düşünmüştü, kendi hayatı olan bir insan olarak değil ve bundan utanıyordu. Neden Gracie'yi dinlememişti? Yarın annesiyle haftalar önce yapması gereken konuşmayı yapacaktı.

Onu köşeden içeri girene kadar izledi ve büyümüş olduğu beyaz küçük eve geri döndü. Gracie kapıyı kilitlememişti, onu üst kattaki çocukluk yatak odasında buldu. Yatağın kenarına oturmuş, boşluğa bakıyordu, kupa kutusu ayağının dibindeydi. Gracie'yi çocukluk anılarıyla dolu bu odada görmek omurgasında garip bir karıncalanmaya yol açtı.

Köşedeki masa hatırladığına pek benzemiyordu ama yeşil lambanın üzerinde hâlâ seneler önce yapıştırmış olduğu Titans çıkartmaları duruyordu. Ahşap raflardan birinin üzerinde beyzbol şapka koleksiyonu duruyordu; duvarda da eski Evel Knievel posteri asılıydı. Neden annesi bunları atmamıştı? Babası kupalarının konabilmesi için bütün duvarlara raflar yapmıştı. Puf orijinalin bir kopyasıydı, altın renkli yatak örtüsü ise büyürken kullanmış olduğuna pek benzemiyordu.

Gracie başını kaldırdı. "Eve sağ salim vardı mı?"

Başıyla onayladı.

"Ne oldu?"

Pencereye gitti, perdeyi açtı ve bahçeye baktı. "Ağaçların bu kadar büyümüş olduğuna inanamıyorum. Onların dışındaki her şey eskiden olduğundan çok daha ufak görünüyor."

Gracie onun kendisiyle bu konuyu konuşmak istememesinin neden cesaretini kırdığını bilmiyordu; buna çoktan alışmış olması gerekirdi. Annesi ile yaşadıklarının onu ne hale getirdiğini biliyordu ve bunu konuşmayı çok isterdi. Yatağın kenarından kalktı ve kutuya eğilerek gazete kâğıdına sarılı kupaları çıkarmaya başladı.

Önce çizmeleri görüntüye girdi, sonra Bobby Tom yanında durdu ve yatakta boşalttığı yere oturdu. "Ne olduğunu bilmiyorum. Bir dakika öncesinde konuşuyorduk ve bir sonraki dakikada kapıyı yumruklayarak babam ona cevap vermediği için bağırıyordu."

Gracie yere çömelip ona baktı. "Onun için çok üzülüyorum."

"Ne olmuş olabilir?"

Gracie bir şey söylemeyince Bobby Tom suçlarcasına ona baktı. "Bunun Sawyer ve restoranda olanlarla bir ilgisi olduğunu düşünüyorsun, değil mi? Bu konuda beni suçluyorsun."

"Böyle bir şey söylemedim."

"Söylemene gerek yok. Aklından geçenleri okuyabiliyorum."

"Anneni seviyorsun. Bilerek onu inciteceğini düşünmüyorum."

"Bunun Way Sawyer ile bir ilgisi yok, bundan eminim. Bana onunla bir daha görüşmeyeceğini söyledi."

Gracie başını salladı ama bir yorum yapmadı. İkisi için de endişeleniyordu ama bunu kendi başlarına çözmeleri gerekiyordu.

Bakışlarını eski odasında gezdirişini izledi ve konuyu Way Sawyer ile annesinden başka yöne çevirdiğinde hiç şaşırmadı.

"Bu doğum yeri olayı tüylerimi diken diken ediyor. Neden insanlar vakitlerini eski futbol kupalarımı görmek için harcasınlar?

Bu işle bu kadar ilgileniyor olmanın hoşuma gitmediğini de bildiğini sanıyorum."

"Birisi senin çıkarlarını gözetmeli. Hediyelik eşya dükkânında satacakları anahtarlıkları görmelisin. Seni Cowboys formasıyla basmışlar."

"Hayatımda Cowboys forması giymedim."

"Modern fotoğrafçılığın sihri. Yapabildiğim tek şey onları arka köşeye taşıtmak oldu ama birkaç hafta önce aklıma gelen bir fikirde daha büyük bir başarı elde ettim."

"Neymiş o?"

"Kasabanın yaşlılar için bir eğlence merkezine ihtiyacı var ve bu akşamüstü Terry Jo ile Toolee'ye bu evin o amaçla kullanılabileceğini söyledim. Suzy ile zaten konuşmuştum ve bu fikri onaylamıştı."

"Yaşlılar için eğlence merkezi mi?" Şöyle bir düşündü. "Bunu sevdim."

"Tekerlekli iskemle rampası ve tuvaletleri düzenlemek için gereken parayı verecek kadar mı?"

"Elbette."

İkisi de Gracie'nin başkaları için ondan para isteyebildiği gerçeği üzerinde bir yorum yapmadı ama Gracie hâlâ aldığı maaşın bir kısmını Bobby Tom'a veriyor ve o da bu paraya hiç dokunmayıp çekmecesine koyuyordu. Gracie masraflarını iyice kısarak o siyah kokteyl elbisesini golf turnuvasından bir gece önce şehir kulübünde giyeceği gün tüm borcunu ödenmiş olacağını düşünerek gurur duyuyordu.

Bobby Tom yatağın kenarından kalkarak odanın diğer ucuna doğru yürüdü. "Bak Gracie tartıştığımız gece biraz ileri gitmiş olabilirim ama Way Sawyer'ın benim için oldukça hassas bir konu olduğunu anlamalısın."

Konuyu tekrar açmasına çok şaşırdı. "Bunu anlıyorum."

"Yine de öfkemi senden çıkarmamalıydım. Annemle konuşmam gerektiğini söylerken haklıydın, bunu şimdi anladım. Yarın sabah kalkar kalkmaz bu işi yapacağım."

"Güzel." Aralarındaki yabancılaşmanın sonunda ortadan kalkmış olmasına minnet duydu.

"Sanırım pek çok konuda haklıydın." Yeniden pencereye giderek bahçeye baktı. Omuzları hafifçe düştü. "Futbolu çok özledim, Gracie."

Gracie iyice dikkat kesildi. Bu onu tanıyan biri için son derece sarsıcı bir itiraftı ve Bobby Tom'un bunu kabullenmesi Gracie'yi gerçekten hayrete düşürmüştü. "Özlediğini biliyorum."

"Bu lanet olasıca şey hiç *adil* değil!" Ona döndü, yüzü allak bullaktı. O kadar çok acı çekiyordu ki kadınların karşısında yapmamaya özen gösterdiği bir şey yaparak küfür etmişti. "Bir çarpışma ve sonsuza kadar oyun dışı kaldım! Lanet bir çarpışma! Jamal beni iki saniye önce ya da iki saniye sonra yakalasaydı bu hiç olmayacaktı!"

Videokaseti düşündü, o mükemmel bedenin bu hasara yol açan darbeyi aldığı anı asla unutmayacaktı.

Bobby Tom öfke dolu bakışlarını ona çevirdi, bir eli yanında yumruk haline gelmişti. "Üç ya da dört iyi yılım daha vardı. Bu zamanı emeklilik için plan yaparak geçirecektim, koçluk mu spikerlik mi yapmak istediğime karar verecektim. Hazır olmak için o zamana ihtiyacım vardı."

"Çabuk öğrenen birisin," dedi Gracie usulca. "Bunları hâlâ yapabilirsin."

"Ama istemiyorum!" Bu sözler ağzından püskürdü ve Gracie bu cümlenin kendisinden çok onu şaşırttığını düşündü nedense. Sesi bir fısıltıya dönüştü. "Anlamıyor musun? Ben top oynamak istiyorum."

Başıyla onayladı. Anlıyordu.

Dudakları çirkin bir tebessümle kıvrıldı. "Orada kusmadan oturup beni dinlemeyi nasıl başardığını anlayamıyorum. Çok acıklı, değil mi? Tüm dünya ayaklarının altına serilmiş olan bir adam hayat ona kötü bir kırık verdiği için sızlanıp duruyor. Param, dostlarım, evlerim, arabalarım var ama ben futbol oynayamadığım için üzülüp duruyorum. Yerinde olsaydım şu ana kadar kahkahalara boğulmuştum. Yerinde olsaydım doğruca Wagon Wheel'e gitmiş ve Bobby Tom Denton'ın nasıl bir ahmak olduğunu söyleyerek orada bulunanların da kahkahalara boğulmasını sağlamıştım."

"Bana hiç komik gelmiyor."

"Ama gelmeli." Küçümseyen bir ifadeyle homurdandı. "Daha da acıklı bir şey duymak ister misin? Artık kim olduğumu bile bilmiyorum. Hep bir futbolcuydum ve başka bir şey nasıl olunur hiç bilmiyorum."

Gracie kısık sesle konuşmaya başladı. "Bence aklına koyduğun her şey olabilirsin."

"Anlamıyorsun! Futbol oynayamayacaksam oyunun bir parçası olmak istemiyorum. Koçluk yapmak ya da klimalı bir kabinde otururak evlerinde oturan çatlaklara maç anlatmak istemiyorum."

"Bunlardan başka yeteneklerin de var."

"Ben bir futbolcuyum, Gracie! Hep öyleydim. Ben sadece buyum."

"Şu an bir aktörsün. Film kariyerin hakkında ne düşünüyorsun?"

"Tamam. Belki bir zaman sonra bir film daha çekerim ama kendimi ne kadar aksine ikna etmeye çalışırsam çalışayım bu işi içimde hissetmiyorum. Bana bir iş değil, bir oyunmuş gibi geliyor. Mahvolmuş bir sporcunun hiçbir şey yapamadığı için oyuncu olmaya kalkışması da son derece acınacak bir durum."

"Ben seninle kariyerin sona erdikten sonra tanıştım ve seni mahvolmuş biri ya da eski bir futbolcu olarak algılamıyorum. Seni

bir film yıldızı olarak düşünmek de zor. Dürüst olmam gerekirse seni bir işadamı olarak düşünüyorum. Para kazanmak konusunda oldukça yeteneklisin ve bundan keyif de alıyorsun."

"Keyif aldığım doğru ama içeriğinde insanı onurlandıracak bir şey yok. İnsanlar sadece skor yapmak adına paralarını artırmaktan hoşlanabilirler ama ben onlardan değilim. Hayat daha büyük oyuncaklar almaktan öte bir şey olmalı. Zaten çok fazla şeyim var. Bir eve, yeni bir uçağa ya da birkaç araba daha almaya ihtiyacım yok."

Farklı koşullarda olsalar bu onurlu duruşu gülümsemesine yol açabilirdi ama eğlenemeyeceği kadar dertli görünüyordu. Aklına ofisinde, çizmelerini masaya yaslamış, Stetson'ını başının arkasına itmiş yeni bir hisse senedi almak, farklı yatırımlar yapmak üzerine telefonda yoğun tartışmalar yaparkenki görüntüleri geldi.

Yerden kalktı ve ilerleyerek yanında durdu. "Gerçek şu ki para kazanmayı seviyorsun ve büyük oyuncaklar almaktan çok daha onur kazandıran işler var. Çocukları ne kadar çok sevdiğini biliyorum. Kadınların sana babalık davaları açmalarına izin vermek yerine neden babasız çocuklar için bir şeyler yapmayı düşünmüyorsun? Onlar için burslar yaratabilirsin, günlük bakım merkezleri kurabilirsin, aşevleri açabilirsin. Ziyaret etmeyi sevdiğin hastanedeki çocuk bölümünü iyileştirmeye ne dersin? Dışarıda yapılacak pek çok iş var ve sen de yardım edebilecek konumdasın. Futbol sana pek çok şey verdi. Artık geri ödeme zamanı geldi."

Bobby Tom tek kelime bile etmeden ona baktı.

"Bir fikrim var. Bu konuda ne düşünürsün bilmem ama... neden bir hayır vakfı kurmuyorsun? Kendin için değil, vakıf için para kazanırsın." Cevap almayınca devam etti. "Bunu tam zamanlı bir iş olarak yapmandan bahsediyorum, zengin bir adamın oyuncağı olarak değil. Yeteneğini insanların yaşamlarını farklılaştırmak için kullan."

"Bu delilik."

"Sen yine de bir düşün."

"Çoktan düşündüm ve delilik, bugüne kadar bulduğun en delice şey. Ben bir iyiliksever değilim. Bu tür bir işe kalkışırsam insanlar gülmekten yerlerde yuvarlanırlar." O kadar şaşkındı ki etrafa tükürükler saçarak konuşmaya başlamıştı, Gracie gülümsemesine engel olamadı.

"İnsanların çok şaşıracağını sanmam. Bu kesinlikle senin karakterine çok uygun." Dikkatini yeniden kupaları açmaya verdi. Tohumları ekmişti, geri kalanı onun bileceği işti.

Bobby Tom gelip yatağın kenarına oturarak birkaç dakika boyunca onu seyretti. Konuşmaya başladığında gözlerindeki pırıltı aklında geleceği konuşmaktan çok daha farklı şeyler olduğunu ortaya koyuyordu. "Gracie öylesine aklımı başımdan aldın ki neredeyse o kotun içinde kalçanın ne kadar sevimli göründüğünü bile fark etmeyecektim." Şapkasını çıkararak elini döşeğe vurdu. "Buraya gel, sevgilim."

"Yüzündeki o ifadeden hoşlanıp hoşlanmadığımı bilemedim." İşin aslında çok hoşlanmıştı. Onunla bu küçük odada baş başa kalmak sevişmeyeli ne kadar çok zaman olduğunu fark etmesine sebep olmuştu.

"Çok hoşlanacağına söz veriyorum. Bu odada çıplak bir kız bulunmasını ne kadar uzun bir süre hayal ettiğimi bilsen beni reddetmeyi aklının ucundan bile geçirmezdin."

"Peki ya hiç oldu mu?" Ayağa kalktı.

Kalçasından yakalayarak onu açık dizlerinin arasına çekti. "Bu odada çıplak biri mi?" Kotunun düğmesini açtı ve göbek deliğini öpmek için öne uzandı. "Korkarım olmadı. Annemin gözü hep üzerimdeydi." Dudakları fermuara doğru indi. "Dokuzuncu sınıftayken ortak bir dostumuzu buraya kadar getirmiştim ama bir tür radara sahip olan Suzy elinde bir tabak bisküvi ile karşımızda belirivermişti."

"Sen de bu yüzden nehir kenarında arka koltuklara mahkûm kaldın." Nefesi kesilmeye başlamıştı.

"Aynen öyle." Bluzunun altından elini sokarak göğsünü avuçladı. Parmakları göğüs ucunun üzerinde harekete geçince Gracie'nin nefesi iyice sıklaştı, ipeğin üzerinden yaptığı bu hareketler içini eritiyordu.

"Hımm," diye fısıldadı. "Yine şeftali gibi kokuyorsun."

İkisi de soyunup daracık yatağın üzerinde sevişmeye başlamadan önce gelecek konusu çoktan tarihe karışmıştı. Her şey sona erip Gracie bitap bir şekilde onun üzerinde yatarken eli hâlâ kalçasının üzerindeydi. Gracie gözlerini açmayı başardığında Bobby Tom'un yüzündeki tatmin olmuş tebessümü gördü.

"Burada bir kadını soymam yıllarımı aldı ama bu bekleyişin her bir dakikasına değdi."

Boynuna sürtünürken sakallarının şakaklarına değdiğini hissetti. "Terry Jo'dan daha mı iyiyim?"

Yan dönüp göğsünü avuçlarken sesi boğuktu. "Terry Jo sadece bir çocuktu, sevgilim. Sen tam anlamıyla bir kadınsın. Karşılaştırma yapılması mümkün değil."

Gracie aşağıdan gelen sesler duydu, başını hızla kaldırdığında yatak odasının kapısının açık olduğunu fark etti. Kötü bir şeyler olacağı içine doğdu. "Geri döndüğünde ön kapıyı kilitledin, değil mi?"

"Hiç sanmıyorum."

Hemen ardından Belediye Başkanı Luther Baines'in sesi alt kattan yankılandı. "Bobby Tom? Yukarıda mısın?"

Gracie inleyerek ayağa fırladı ve giysilerini toparlamaya başladı. Bobby ayaklarını tembel tembel yere uzatırken esnedi. "Luther buraya gelmesen iyi olur. Gracie çıplak."

"Gerçekten mi?"

"Bana öyle görünüyor."

Gracie gittikçe kızardığını hissetti ve ona öldürücü bakışlarla baktı. Bobby Tom sırıttı.

"Neden bizi mutfakta beklemiyorsun?" diye seslendi. "Birkaç dakika içinde aşağıda oluruz."

"Elbette," diye cevap verdi Başkan. "Gracie, Bayan Baines yaşlılar eğlence merkezi konusundaki fikirlerini Terry Jo'dan duymuş. Gönüllü bir ekip kurmaktan mutluluk duyacağını bildirdi."

Gracie'nin yanakları artık alev alevdi ve vücudunun her yerinden ateş fışkırıyordu. "Ona benim adıma teşekkür etmeyi unutmayın, Başkan Baines," dedi zayıf bir sesle.

"Ah, bunu kendin yapabilirsin. O da şu anda tam yanımda duruyor."

Gracie dondu.

"Merhaba Gracie," diye seslendi Bayan Baines neşeli bir sesle. "Merhaba Bobby Tom."

Bobby Tom daha çok sırıttı. "Nasılsınız Bayan Baines? Aşağıda başka kimse var mı?"

"Sadece baptist kilisesinden Papaz Frank," diye cevapladı Başkan'ın karısı.

Gracie bir çığlık attı.

Bobby Tom saçlarını karıştırarak güldü. "Dalga geçiyorlar, sevgilim."

"Bayan Frank ve ben yaşlılar eğlence merkezinin mükemmel bir fikir olduğunu düşünüyoruz, Bayan Snow." Sahanlıktan bir din adamına ait olduğu belli olan bir ses gelmişti. "Baptist kilisesi projenize yardımcı olmaktan gurur duyacaktır."

Gracie inleyerek yatağın kenarına yığıldı. Bobby Tom kahkahalar atmaya başlayınca yastıkla ona vurdu.

Daha sonra nasıl giyinmeyi ve Telarosa'nın ileri gelenleriyle görüşmek üzere aşağı inmeyi başardığını gerçekten bilemiyordu. Bobby Tom ona Kraliçe Elizabeth gibi davrandığını söylemişti, hatta ondan daha gururluydu. Buna inanıp inanmaması gerektiğine karar veremedi.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ac

21

Doğum yerinin açılışı, ekim ayının oldukça güzel havaya sahip olan bir cuma sabahı yapıldı. Okullar Cennet Festivali'nin açılışı dolayısıyla tatil edilmişti ve evin küçük ön bahçesi yaşlı genç kasaba halkıyla doluydu. Kasabadaki herkesten hafta sonu boyunca o döneme ait giysiler giymeleri istenmişti. Erkeklerin çoğu sakallarını uzatmış, kadınlar rüzgârda uçuşan uzun etekler giymişlerdi.

Gençler sokaklarda park edilmiş arabaların etrafında toplanmışlardı. Bobby Tom gibi kot giymiş ve şapka takmışlardı.

"... ve bu güzel ekim sabahında burada eski ceviz ağaçlarının altında toplanma sebebimiz..."

Luther sözlerine devam ederken Bobby Tom garajın önüne yapılmış olan küçük platformun üzerinden etrafı inceledi. Annesi bir yanında, Gracie de diğer yanında duruyordu. Gracie orada durmak istememişti ama Bobby Tom bu konuda ısrar etmişti. Uzun, çizgili sarı elbisesi, eski moda hasır şapkası ve son moda gözlükleriyle çok sevimliydi.

Cennet Festivali komitesi bu açılışı cuma akşamı yapmak istemişti ama Bobby Tom reddetmişti. Yarınki golf turnuvasında yer alacak sporcular bugün öğleden sonra kasabaya geleceklerdi ve tüm bu utancın onlar Telarosa'ya ulaşamadan bitmesini istiyordu. İşin

aslında Gracie bu doğum yerinin yaşlılar eğlence merkezi olması fikrini ortaya attığından beri bu yapılan işe karşı olan eski nefretini kaybetmişti. O hayatında gördüğü en iyiliksever kadındı.

Bobby Tom'un bakışları annesine kaydı. Keşke ona ne olduğunu bilseydi. Geçen on gün içinde onunla ne olduğu konusunda birkaç kez konuşmaya çalışmış ama annesi konuyu bahçedeki çiçeklere ya da seyahat acentesinden gelen broşürlere çevirmişti.

Luther mikrofona bağırarak ve kollarını sallayarak büyük finaline hazırlandı. "Ve şimdi de sizlere Cennet Teksas'ın örnek vatandaşını sunuyorum! İki Süper Kupa yüzüğüne sahip bir adam... Kendini bu kasabaya ve Teksas'a hiçbir karşılık beklemeden adamış bir adam! Profesyonel futboldaki en iyi dış açık... Ünlü oğlumuz... *Bobby Tom Denton*!"

Bobby Tom kalabalığın alkışları arasında ayağa kalkarak podyumda ilerledi, elini sıkarken Luther'ın parmaklarını kırma içgüdüsünü bastırdı. Mikrofon öttü ama bu hiç de canını sıkmadı. Liseden beri bu insanların önünde konuşma yapıyordu ve ne diyeceğini kelimesi kelimesine biliyordu.

"Yeniden evde olmak ne güzel!"

Yoğun bir alkış ve ıslıklar.

"Burada gördüğüm insanların yarısı annemle babamın beni yetiştirmesine yardımcı oldular ve bunu asla unutamam."

Daha yoğun bir alkış.

Konuşmasına devam etti, kendini sıkıntıdan öldürmeyecek kadar kısa, diğerlerini de mutlu edecek kadar uzun bir konuşma yapma çabasındaydı. Konuşması sona erdiğinde makası ön kapıya gerili kurdeleyi kesmesi için annesine uzattı. Biraz daha alkış ve Bobby Tom Denton Doğum Yeri ve geleceğin Yaşlılar Eğlence Merkezi resmî olarak açıldı.

Annesi arkadaşlarının tebriklerini kabul etmek üzere diğer tarafa dönünce kolunu Gracie'nin omzuna doladı. Cennet Festivali hazırlıkları ile onun acımasız çekim programı arasında dilediği kadar çok birlikte olamamışlardı. Son zamanlarda etrafında paylaşmak üzere o yoksa kendini bir espriden bile keyif almazken buluyordu. Gracie esprilerini herkesten çok daha iyi çözüyordu.

Başını eğerek kulağına fısıldadı. "İkimiz birkaç saatliğine ortalıktan kaybolsak ve biraz dolansak... Ne dersin?"

Büyük bir üzüntüyle ona baktı, işte bu da sevdiği diğer bir şeydi; fiziksel ilişkilerinden aldığı hazzı asla gizlemeye çalışmıyordu. "Keşke bunu yapabilseydik ama sete geri dönmen gerektiğini biliyorsun. Senin için yarını zaten boşalttılar. Ayrıca benim de hemen otele gidip arkadaşlarına verilecek hoş geldin hediyelerini paketlemem gerekiyor. Bu akşam saat altıda şehir kulübünde olman ve dostlarını özel olarak karşılaman gerektiğini de sakın unutma."

İçini çekti. Gracie henüz bilmiyordu ama bu film sona erdiğinde ikisi oldukça gizli bir adada birkaç günlerini çırılçıplak geçireceklerdi, telefon ve İngilizce konuşan kimse olmayacaktı.

"Peki, sevgilim. Ama bu gece kulübe arabayla tek başına gitme fikrinden hoşlanmadım. Buddy'ye seni bırakmasını söyleyeceğim."

"Lütfen, yapma. Bu akşamüstü neyle karşılaşacağımızı bilmiyorum, ikimizde de araba olması iyi olur."

İsteksiz de olsa kabul etti ve sete gitmek üzere yola çıktı.

Gracie gidişini seyretti, güneş üzerinde parlıyordu hatta hep taktığını düşündüğü o görünmez mahmuzların gümüş parıltılarını o kadar net görebiliyordu ki... Film şirketi çok yakında Telarosa'dan ayrılarak Los Angeles'a dönecekti, Willow onu da götürecekleri konusunda bir şey söylememişti. Gracie her şeyin bu kadar çabuk biteceğine inanamıyordu.

Son birkaç gündür Bobby Tom'un ona âşık olabileceği gibi baş döndürücü bir fikre kapılmıştı. Arabasına yürürken yanakları kızardı. Bu düşüncelerin tehlikeli olduğunu biliyordu ama yine de kafasından atamıyordu. Sevmiyorsa ona bu kadar sevgi dolu gözlerle bakmayı nasıl başarıyordu? Şefkati ortadaydı, sevişirken de çok tutkuluydu. Geçmişindeki tüm kadınlarla bunu yaşamamıştı herhalde. Muhakkak ona karşı daha özel bir şeyler hissediyor olmalıydı.

Bazen yaptığı işten başını kaldırdığında onun kendini seyrettiğini görüyordu, çok önemli birisiymiş gibi bakıyordu. İşte o zamanlarda geleceği düşünmeye başlıyordu, sevimli bebekler ve kahkahalarla dolu bir ev. Bu mümkün müydü? Onunla aynı şeyleri hissediyor olabilir miydi? Teni yanmaya ve karıncalanmaya başladı. Gelecekte anılardan fazlasına sahip olması mümkün müydü?

Günün geri kalanında hayallerden vazgeçerek kendini işe verdi. Hoş geldin paketlerini hazırlar hazırlamaz Cattleman's Hotel'e bıraktı ve kulüpte çıkan oturma yeri krizini çözmek üzere oraya gitti. Son hızla oraya doğru ilerlerken ana caddeye asılmış olan afişlerin altından geçti. Kasabadaki her yerde olduğu gibi burada da "CENNET TEKSAS! YÜREĞİNİZDEKİ YER" yazıyordu.

Akşamüstünün çoğunu ise masa düzenlemeleriyle ilgili sorunları çözerek şehir kulübünde geçirdi. İşi bittiğinde saat neredeyse beş olmuştu ve maaş çekini almamış olduğunu hatırladı. Cüzdanında tam olarak dört doları kalmıştı, son hızla otelin en üst katında bulunan Windmill'in süitine çıktı, maaşları ödeyen kadının hâlâ orada olmasını umuyordu.

Asansörden çıktığı sırada Willow odanın kapısını kilitliyordu. "Geciktim, özür dilerim ama bugün çılgın bir gündü. Bana maaş çekimi verebilme imkânın var mı?"

Willow omuz silkerek kapıyı açtı. "Neden olmasın?"

Gracie peşi sıra içeri girdi. Willow'a elinden geldiğince yararlı olmaya çalıştığı halde oldukça gergin bir ilişkileri vardı. Gracie bunun sebebinin Willow'un aslında Bobby Tom ile bir ilişki yaşamayı planlamış olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Kadının nişanlılık saçmalığını öğrendiğinde ne kadar sinirlenmiş olduğunu hayal dahi etmek istemiyordu.

"Setin dışında bu kadar çok vakit geçirmemden hoşlanmıyor olabilirsin ama bana Bobby Tom'un isteklerini yerine getirmem gerektiğini söylemiştin ve o da golf turnuvasının organizasyonuyla ilgilenmemi istedi."

"Tamam, Gracie. Neyse ne."

Willow bir başöğretmen kadar sertti, Gracie onun birilerine karşı hoşgörülü olabileceğini hiç düşünemiyordu. Yalnız oldukları için konuyu gündeme getirmeye karar verdi. "Benim için planlarının ne olduğunu merak ediyorum."

"Plan mı?"

"Los Angeles için. Oraya gelmemi istiyor musun istemiyor musun?"

"Bence bunu Bobby Tom'a sormalısın." Rafın üzerinde duran dosyaları karıştırmaya başladı. "Golf turnuvası için birkaç Lakers oyuncusunun da geldiğini duydum. Takımı yıllardır takip ederim, umarım akşam yemekte onlarla tanışma fırsatını bulurum."

"Bobby Tom seni onlarla tanıştırmaktan mutluluk duyacaktır." Kısa bir tereddüdün ardından kelimelerini özenle seçti. "Willow, Bobby Tom ile olan özel ilişkimin gelecekteki profesyonel kariyerimle karışmasını istemem. Emirlerimi kimden aldığım önemli değil, işverenim sensin ve aklında ne olduğunu söylersen gerçekten içim rahat edecek."

"Üzgünüm Gracie ama sana şu an daha fazlasını söyleyemem." Çeki bulmakta zorlanır gibiydi, dosyayı yeniden aramaya başladığı sırada durdu. "Ah, doğru ya. Senin çekin ayrı hazırlanıyor."

Willow'un masaya ilerleyerek çekmeceyi açışını ve oradan ayrı bir zarf çıkarışını seyrederken ürperdi.

Sesinde garip bir ifade belirdi. "Neden o? Neden benim çekim herkesinkinden farklı hazırlanıyor?"

Willow bir an tereddüt etti. "Muhasebecinin neden böyle bir şey yaptığını kim bilebilir ki?"

"Sen bilirsin," diye zorladı. "Yapımcı sensin."

"Bak Gracie, bu konuyu Bobby Tom ile konuşsan daha iyi olur. Gerçekten acelem var." Çeki Gracie'nin gergin parmaklarının arasına bıraktı.

Gracie her yerinin ürperdiğini hissetti, aldığı nefes yetmemeye başlamıştı. "Bunca zamandır maaşımı ödeyen Bobby Tom'du, değil mi? İşverenim o, Windmill değil."

Willow çantasını alarak kapıya yürüdü. "Bu işe karışmayı gerçekten istemiyorum, Gracie."

"Karıştın bile."

"Bak Gracie, bu işte uzun süre devam etmek istiyorsan yapman gereken ilk şey yıldız oyuncunu kızdırmamaktır. Ne demeye çalıştığımı anlayabildin mi?"

Gracie fazlasıyla anlamıştı. Bunca zamandır maaşını Bobby Tom ödüyordu ve Willow'dan da bunu bir sır olarak saklamasını rica etmişti.

Willow'un peşi sıra giderken dizleri onu taşımıyordu. İçinde bir şeylerin paramparça olduğunu hissetti. Bu hiç beklemediği bir ihanetti. Asansör aşağı inerken tüm hayalleri buharlaştı. Bu onun için çok önemliydi. Çok özel. Daha bu sabah kendine Bobby Tom'un onu

sevebileceğini söylüyordu ama aslında ona yapışan parazitlerden hiç de farklı değildi.

Otelden çıktı ve uyuşuk adımlarla arabaya gitti. Artık onun yardım ettiği vakalardan başka bir şey değildi. Gözyaşlarını tutamadı. Her şeyini ona borçluydu: altında yaşadığı çatıyı, yemeğini, şampuanından aldığı pede kadar. Masasının çekmecesine kirasını ve elbisenin parasını bıraktığı için duyduğu gururu hatırlayınca daha da sindi. Ona geri verdiği parayı görünce kimbilir nasıl da gülüyordu. Harcamaları hakkında espriler yapmak özel hobisiydi zaten.

Direksiyona sımsıkı sarıldı ama yaşları durduramıyordu. Bunu daha önce nasıl çözememişti? Onu sevmiyordu işte. Ona acıyordu, ona da acıdığı ve arkadaşı üzerinden çek yazarak bakımını üstlendiği çocuklar gibi acımış ve bir iş yaratmıştı. Onu meşgul edebilecek kadar iş vermemişti hiç, hatta Gracie kazandığı parayı hak edip etmediğinden bile emin olamamıştı bunca zaman. Bobby Tom'un bir çalışana ihtiyacı yoktu ama işini onun yüzünden kaybetmesini istememişti. Bobby Tom Tanrı rolü oynamayı seviyordu.

Görmeyen gözlerle önüne baktı. Başından itibaren bu durumu anlatmayarak onu affedemeyeceği kadar kötü bir şekilde aldatmıştı. Ona kendi yaşamını kazanmanın ne kadar önemli olduğunu anlatmıştı. Bunu biliyordu! Ama umursamamıştı çünkü Gracie'yi de umursamıyordu. Umursuyor olsaydı onurunu elinden almazdı. *Senden hiçbir şey almayacağım, Bobby Tom. Sadece vermek istiyorum.* Ne komik. Ne korkunç, ne acı veren bir şaka.

Bazı erkekler smokinle savaşıyormuş gibi görünürdü ama Bobby Tom sanki onunla doğmuştu. Elbette kendine has birkaç küçük ayrıntı eklemişti: elmas düğmeli, pilili, lavanta rengi bir gömlek, siyah Stetson ve bir çift yılan derisi çizme. Beyaz kireç taşından yapılmış kulüp binası tarihin en büyük olayına hazırlanmak için soyunma

odası dolaplarından yemek salonuna kadar parlatılmıştı. Yarınki turnuvanın bilet satışları herkesin umduğunun da üzerinde olmuştu, meteoroloji de güneşli bir gün vadetmişti.

Garsonlar Bobby Tom'a onu alt katta birinin beklediğini fısıldadığında ünlü sporcular yemek öncesi kokteyle katılmak üzere yeni gelmeye başlamışlardı. Lobiden ilerlerken girişe tedirgin gözlerle baktı. Gracie neredeydi? Şu ana kadar gelmiş olması gerekirdi. Bu gece erkeklerin çoğu etrafına toplanacaktı, bu nedenle onu bir an önce herkese tanıtmak istiyordu. Gracie hayatında tanıştığı en spor cahili kadındı ve bu bilgisizliği bu gece başını pek çok derde sokacaktı, Bobby Tom ise bununla içten içe çok eğlenecekti. Onun spor konusundaki cehaletinin en iyi yönlerinden biri olduğunu nasıl düşündüğünü kendi de anlamıyordu.

Halı kaplı basamaklardan alt kata, soyunma odalarının bulunduğu yere indi. Aslında cam kapılar kilitli olmalıydı ama aralık durduğu için içeri girdi. Tezgâhın üzerinde sadece bir ışık yanıyordu. Way Sawyer bir adım öne çıkana kadar köşede duran adamın kim olduğunu anlayamamıştı.

"Denton."

Bobby Tom bir gün Sawyer ile karşılaşacağını biliyordu ama tercihi bu gece değildi. Sawyer'ın adı davetli listesinde vardı ve karşılaşmaları da bir sürpriz değildi, bu nedenle kaçmaya da hiç niyeti yoktu. Bu adam bir şekilde annesinin hüznüyle bağlantılıydı ve o da sebebini öğrenecekti.

Sawyer teşhirdeki iri golf sopalarından birine bakıyordu, öne çıkarken onu da elinde getirdi. Takım elbisesi bile yorgunluğunu gizleyemiyordu, uzun zamandır uyumuyor gibiydi. Bobby Tom bu adama olan nefretini kontrol altına almaya çalıştı. Rosatech hakkındaki duyurusuna rağmen bu adamdan hoşlanmıyordu. O son derece katı kalpli bir adamdı, gerekirse kendi annesini bile kandırırdı.

Sawyer'ın acımasızdan çok yorgun göründüğü fikrini kafasından uzaklaştırdı.

"Senin için ne yapabilirim?" dedi soğuk bir sesle.

"Annen hakkında konuşmak istiyorum."

İşin aslında onun da konuşmak istediği konu aynen buydu ama yine de sinirlenmişti. "Konuşacak bir şey yok. Ondan uzak durursan her şey yoluna girecektir."

"Zaten ondan uzak duruyorum. Bu işleri yoluna koydu mu? Mutlu mu?"

"Çok mutlu. Hiç olmadığı kadar mutlu hatta."

"Yalan söylüyorsun."

Bu sözlerdeki tereddüdü sezen Bobby Tom, Sawyer'ın bu zayıflığından yaralanmaya karar verdi. "Son konuşmamızda çıkacağı bir gemi yolculuğu ve bahçesine yeni dikeceği çiçekler konusunda inanılmaz heyecanlıydı. Dostları ve projeleriyle öylesine meşgul ki bize bile zor zaman ayırıyor."

Sawyer'ın omuzları belli belirsiz düştü, sopayı tutan eli gevşedi ama Bobby Tom çıktığı yoldan dönmedi. Bu adam bir şekilde annesini üzmüştü ve bunun bir daha olmayacağından emin olmalıydı. "Dünyayı bile umursamıyor."

"Anlıyorum." Sawyer boğazını temizledi. "Babanı çok özlüyor."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Sawyer sopanın ucunu yere dayadı. "Tıpkı ona benziyorsun. Onu son gördüğümde on sekiz ya da on dokuz yaşlarındaydı ama benzerlik çok fazla."

"Herkes öyle diyor."

"Metanetinden nefret ederdim."

"Onun da senden çok hoşlanıyor olduğunu sanmam."

"Bunu söylemek zor. Beni sevmiyorduysa da hiç göstermedi, hatta ona bunu yapması için yüzlerce sebep vermiş olmama rağmen. Herkese karşı çok iyiydi."

"O zaman neden ondan nefret ediyordun?" Soru istememesine rağmen dudaklarının arasından dökülüvermişti.

Sawyer elini sopanın sapında gezdirdi. "Annem bir süre büyükannenin evini temizledi, bunu biliyor muydun? Bu hayattan umudunu kesip diğer yola sapma kararını vermesinden önceydi." Durdu, Bobby Tom bu sırada yıllardır annesinin bir fahişe olması konusunda kadınlara anlattığı hikâyeyi hatırladı. Bu onun için büyük bir şakaydı ama Sawyer için öyle değildi, adamı sevmemesine rağmen içinde bir utanç hissetti.

Sawyer devam etti. "Babanla aynı yaştaydık ama o daha iriydi, altı ya da yedinci sınıftayken büyükannen onun eski giysilerini anneme verirdi. Okula babanın giysileriyle giderdim, onu çok kıskanırdım ve bazen bu kıskançlığın beni boğacağını hissederdim. Okula her gün giysileriyle gittiğimi gördüğü halde bir gün bile bu konuda ağzını açmadı. Sadece bana değil, kimseye bir şey söylemedi. Diğer çocuklar ise bunu fark ederler ve benimle alay ederlerdi. 'Hey, Sawyer o üzerindeki kareli gömlek Hoyt'un değil mi?' Baban oralardaysa kafasını iki yana sallayarak gömleğin kendisinin olmadığını söylerdi. Tanrım ondan bu yüzden nefret ederdim. Fakirliğimi yüzüme vursaydı onunla kavga edebilirdim. Ama bunu hiç yapmadı, geçmişe dönüp bakınca bunun doğasında olmadığını anlıyorum. Pek çok açıdan hayatımda tanıdığım en iyi adamlardan biriydi."

Bobby Tom hiç beklenmedik bir şekilde içinin gururla dolduğunu hissetti. Hemen ardından da inanılmaz bir kayıp duygusu. Bunların hiçbirini göstermemeye kararlıydı. "Ama yine de ondan nefret ediyordun."

"Kıskançlık insana bunu yaptırıyor. Lisedeyken dolabını kırıp ceketini çalmıştım. Yapanın ben olduğumu anlayacağını düşünmüyordum. O lanet olası şeyi giyemedim bile, giymek istemedim. Demiryoluna götürüp orada yaktım, böylelikle o da giyemeyecekti. Ya da belki de onu yok etmenin babanın yaptığı iyilikleri de yok edeceğini düşündüm ya da eve dönerlerken o ceketi annenin üzerinde görmeye tahammül edemediğim için yapmıştım. O lanet olası şey neredeyse dizlerine kadar inerdi."

Ebeveynlerinin çocukluk görüntüleri Bobby Tom'un dikkatini dağıttı. "Tüm konu bu, değil mi? Annem."

"Sanırım hep oydu." Gözleri bulutlandı ve çok eskilere gitti. "Çok güzeldi. O öyle düşünmüyor çünkü ikinci sınıftayken dişleri telliydi ve o zamandan tek hatırladığı bu, ama benim için telli ya da telsiz hiç fark etmiyordu, bir resim kadar güzeldi. O da baban gibiydi, herkese karşı son derece nazikti." İçten bir kahkaha attı. "Benim dışımda herkese. Bir gün koridorda kimse yokken benimle karşılaştı. Ofisteki öğretmene bir şey götürüyordu, sanırım ben de ders kırıyordum. Tam bir asi gibi yakamı kaldırdım ve dolaplardan birinin arkasına gizlendim. Gözlerimi kısarak onu baştan aşağı iğrenç bir şekilde süzdüm, muhtemelen ölümüne korkmuştu. Kâğıdı tutan elinin titremeye başladığını gördüm ama bana öldürücü bakışlarla baktı. 'Wayland Sawyer sonunun sokaklar olmasını istemiyorsan hemen sınıfının yolunu tut,' dedi. Annen çok yürekli bir kadın."

Böylesine bir dürüstlük karşısında nefretini koruması zorlaşmaya başlamıştı, Bobby Tom kendine Sawyer'ın artık o genç asi olmadığını hatırlattı, bu kez annesinin karşısındaki tehdit çok daha gerçekti.

"Çocukken onu korkutmuş olmak farklı bir şey," dedi usulca. "Büyük bir adamın bunu yapması ise çok daha farklı. Ne yaptın ona?"

Bobby Tom onun bu soruyu cevaplamasını beklemiyordu, Sawyer arkasını dönerek ahşap sıraya oturunca da hiç şaşırmadı.

Golf sopasını yerine koyduktan sonra arkasına yaslandı, duruşunun rahatlığına rağmen yine de gergindi. Bobby Tom adam ona vuracakmış gibi alarma geçti.

Sawyer tavana bakarak yutkundu. "Onu metresim olmazsa Rosatech'i kapatacağıma inandırdım."

Bobby Tom'un içinde bir şeyler patladı. Odayı hızla geçti, bu lanet olası pisliği öldürmek üzere ilerliyordu, yanına ulaştığı sırada içindeki öfkenin yerini daha soğuk bir düşünce aldı. Adamın ceketinin yakalarına yapıştı. "Sana cehenneme gitmeni söylemiş olmalı."

Sawyer boğazını temizledi. "Hayır. Hayır, söylemedi."

"Seni öldüreceğim." Bobby Tom'un yakayı tutan elleri kasıldı ve adamı tezgâhın üzerine savurdu.

Sawyer bileklerini yakaladı. "Sadece beni dinle. Bu kadarını yapabilirsin."

Bobby Tom'un da geri kalanı bilmeye ihtiyacı vardı, adamı bırakmak için kendini zorladı ama geri adım atmadı. Sesi kısık ve ölümcüldü. "Başla konuşmaya."

"Ona bu sözleri elbette ki söylemedim ama niyetimin bu olduğunu düşündü; ona doğruyu söylemek için uzun bir süre bekledim. İster inan ister inanma ama Telarosa dışındaki dünyada herkes benim son derece dürüst bir insan olduğumu düşünür, birlikte vakit geçirirsek onun da bunu göreceğini düşündüm. Ama işler rayından çıktı."

"Ona tecavüz ettin."

"Hayır!" Sawyer ilk kez çok sinirlendi ve gözleri kısıldı. "Hakkımda pek çok şeye inanabilirsin Denton ama sakın buna inanmaya cüret dahi etme. Aramızda olanlar seni hiç ilgilendirmez ama sana şu kadarını söyleyeceğim: Güç kullanmak gibi bir şey hiç olmadı."

Bobby Tom midesinin bulandığını hissetti. Nasıl olursa olsun annesini öyle düşünmek istemiyordu. Onun kendini isteyerek Sawyer'a

vermiş olması fikri daha da dayanılmazdı, hâlâ babasıyla evliyken, Hoyt'un anısı hafızalardan hâlâ silinmemişken bu olamazdı.

Sawyer'ın öfkesi aynı hızla söndü. "Güç falan kullanılmadı ama onun için henüz çok erkendi ve ben de bunu biliyordum. Hâlâ babanı çok seviyor; o mükemmel bir adamdı, bunun için anneni suçlayamam. Ama o artık burada değil ve ben buradayım. Annen yalnız. Beni sevmek istiyor ama kendine bu izni vermiyor, bunun büyük bir sebebi de sensin."

"Bunu bilemezsin."

"Hayatındaki en değerli insan sensin ve seni incitmektense kolunu kesmeyi yeğler."

"Ondan uzak durmanı istiyorum."

Sawyer ona düşmanca bakışlarla baktı. "Umarım sadece bir mazoşist olduğum için sana içimi döktüğümü düşünmüyorsundur. Seni fazla sevmem –bencil piçin teki olduğunu da söyleyebilirim– ama umarım yanılıyorumdur. Umarım içten içe babana daha çok benziyorsundur. Sana dürüst oldum çünkü burada bir mucizenin olması için dua edip duruyorum. Senin onayın olmazsa hiç şansımız yok."

"Mucize falan olmayacak."

Gururlu bir adamdı ve sesinde asla bir yakarı yoktu. "Tek istediğim şey bana bir şans verilmesi. Adil bir oyun istiyorum."

"Benim lanet olası *onayımı* istiyorsun!"

"Onu suçluluk duymaktan kurtarabilecek tek kişi sensin."

"Bu çok kötü çünkü bunu yapmayacağım!" Parmağını Sawyer'ın göğsüne dayadı. "Seni uyarıyorum. Annemi rahat bırak, ona uzun süre baktığını bile görürsem seni buna pişman ederim."

Sawyer ona sakınmaz bakışlarla baktı.

Bobby Tom arkasını dönerek odadan çıktı, derin derin soluyordu ve kendini en üst basamağa çıkana kadar toparlayamadı. Haklı ol-

duğuna inanıyordu. Sawyer annesini incitmişti ve ne olursa olsun bunu bir daha yapamayacaktı.

Eski takım arkadaşlarından biri onu yakaladı ve bir anda barda duran bir kalabalığın içine çekildiğini hissetti. Bir gruptan diğerine dolaşarak dünyayı umursamıyormuş gibi göründüğü bir tavırla hepsinin sırtına vurdu, gülüp eğlendi ama gözü hep kapıdaydı. Sawyer ile karşılaşmasından sonra Gracie'ye daha da çok ihtiyacı vardı. Neredeydi? Otoparka koşup onu aramamak için kendini zor tutuyordu.

Göz ucuyla Sawyer'ın barın yanında Luther ile konuştuğunu gördü, annesi de odanın diğer ucunda birkaç arkadaşıyla sohbet ediyordu. İyi vakit geçiriyor gibiydi ama emin olamıyordu; mesafe çok fazlaydı. Film çekimleri biter bitmez bahsettiği gemi seyahatine onunla birlikte çıkmaya karar verdi. Seyahatten hoşlanmayacaktı ama annesiyle birlikte olmayı severdi, ona da uzaklaşmak iyi gelecekti. Hem Gracie de gelirdi, böylelikle gemide delirmesi de engellenmiş olurdu, üçü birlikte eğlenirlerdi. Düşündükçe bu fikri daha da sevdi, keyfi yerine geliyordu.

Annesinin Way Sawyer'a baktığını gördüğü anda bu his kayboldu. Kadının gözleri hüzün ve bakmaya dayanamayacağı kadar yoğun bir özlemle dolmuştu. Sawyer da dönerek onu gördü, Luther'a her ne söylüyorduysa unuttu. Sawyer'ın yüzü bir anda Bobby Tom'un içten içe çok iyi bildiği ama asla isimlendirmediği bir duyguyla yumuşadı.

Saniyeler geçti. Ne Way ne de Suzy bir adım attı. Sonunda bu acıya daha fazla katlanamayacaklarını anlayarak aynı anda birbirlerine sırtlarını döndüler.

22

Gracie kokteylin verildiği kulübün küçük yemek salonunun tam girişinde durdu. Yapılı sporcular ve güzel kadınlar etrafta dolanıyordu, bir an kendini Bobby Tom ile ilk tanıştığı gecede sandı. Görünürde jakuzi yoktu ama oldukça tanıdık simalar ve aynı şekilde eğlenen insanlar mevcuttu.

Üzerindeki eski gece mavisi etek ve ceketi de ona bu dejavu hissini yaşatıyordu ve artık daha şık şeyler giymekten hoşlandığı için de bu kıyafet üzerinde çok daha bol ve rüküş duruyordu. Eski topuklu siyah ayakkabılarını giymiş, yüzünü de makyajdan arındırmıştı, saçlarını da firketelerle bir topuz yapmıştı. Bu gece Bobby Tom'un onu hayal ettiği görüntüye bürünmemişti, oysa o görüntüyü çok seviyordu. Başını döndürmeyi planladığı o siyah kokteyl elbisesini zaten giyemezdi. Hayatıyla oynadığı dönemin öncesine, yani eski haline dönmüştü.

Bu gece burada olmanın onu nasıl zorladığını asla bilmeyecekti ama Gracie sorumluluklarını sonuna kadar yerine getiren bir insandı. Bobby Tom Gracie'ye, Marilyn Monroe'yu hatırlatan muhteşem bir sarışınla derin bir konuşmaya dalmıştı. Bobby Tom'dan biraz daha büyüktü, üstüne oturan gümüş rengi, muhteşem bir mini elbise giymişti, Bobby Tom kadına o kadar aleni bir sevgiyle bakıyordu ki

Gracie'nin yüreği sıkıştı. Bu tam da günün birinde evleneceği tipte bir kadındı, ona biraz daha yıldız tozu ekleyecek bir kadın.

Sarışın, kolunu Bobby Tom'un beline sardı, yanağını da ceketine yasladı. Bobby Tom da karşılık olarak kadına sarılırken Gracie Şikago Stars'ın sahibi ve Bobby Tom'un eski patronu olan Phoebe Calebow'u tanıdı. Onların gazetelerdeki saha kenarında öpüşen fotoğraflarını hatırlayarak neden bu kadar uyumlu iki insanın bir arada olmadığını merak etti.

Tam o sırada Bobby Tom başını kaldırdı ve Gracie'yi gördü. Gözlerindeki karmaşa yerini hemen hoşnutsuzluğa bıraktı ve Gracie ona bağırmak istedi. *Bu benim, Bobby Tom! İşte ben buyum. Her şeyi olan bir adama bir şeyler verebileceğini sanacak kadar aptal olan sıradan bir kadın.*

Phoebe Calebow başını kaldırarak ona doğru baktı. Gracie bunu daha fazla erteleyemezdi. Omuzlarını dikleştirerek onlara doğru yürümeye başladı; çirkin ördek iki güzel kuğunun yanına gidiyordu.

Erkek kuğu kızgın gözlerle baktı, muhteşem tüylerini kabarttı. "Geciktin. Neredeydin ve neden bu şekilde giyindin?"

Gracie onu umursamadı çünkü doğrudan onunla uğraşacak gücü yoktu. İçini kıskançlıkla sıkan pençelere aldırış etmeden elini Phoebe'ye uzattı. "Ben Gracie Snow."

Soğuk bir kibirle karşılaşmayı bekliyordu, böylesine muhteşem bir kadın onun gibi bir rüküşü ancak hor görürdü ama o gözlerde gördüğü dostluk ve merak karşısında şaşkına döndü. "Phoebe Calebow," dedi elini sıkarken. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum. Nişanlandığınızı daha geçen hafta duydum."

"Eminim herkes için sürpriz olmuştur," dedi gergin bir sesle, bu seks tanrıçası gibi görünen ama toprak ana kadar da sıcak ve sevimli olan kadının karşısında bocalayarak.

"Sendeki çekiciliği çok iyi görebiliyorum."

Gracie dik dik kadına baktı, dalga geçiyor olmalıydı ama Phoebe Calebow kesinlikle çok ciddi görünüyordu. "İkizler yıkılacak. Kızlarım, Bobby Tom'un onlar büyüyene kadar bekleyeceğini ve nasıl olacaksa ikisiyle birden evleneceğini düşünüyorlardı. Dört çocuğumuz var," diye açıkladı. "Sonuncusu da üç aylık bir erkek. Onu hâlâ emziriyorum, bu yüzden de yanımızda getirdik. Şu an bakıcıyla birlikte Suzy'nin evinde."

Bobby Tom acı çeker gibiydi. "Bak Phoebe, bu emzirme meselelerini konuşmaya başlarsanız yemin ederim ki salonu terk ederim."

Phoebe kıkırdayarak onun kolunu okşadı. "Evlilik hayatına hoş geldin. Alışacaksın."

Gracie, Bobby Tom'un babaları kadar karşı konulmaz güzellikte olan oğullarıyla yerlerde yuvarlanırkenki halini gözlerinin önüne getirmemek için büyük çaba sarf etti. Böylesine bir acı çekebileceğini hiç ummamıştı, Bobby Tom'u kendisinden olmayan çocuklarla birlikte düşünmek gerçekten yoğun bir acı dalgasıydı.

İri yarı, kırk yaşlarında hoş bir adam Phoebe'nin arkasına gelip omuzlarından yakaladığında kalabalık yemek salonuna geçmeye başlamıştı. Güneyli aksanıyla ağır ağır konuştu. "İşe alacak birilerini arıyorsan tatlı kuzum, tam yerindesin. Bu kalabalığın arasında patronlarından hiç de memnun olmayan birkaç tane çok iyi oyuncu var."

Phoebe bir anda dikkat kesildi. Aynı anda başını çevirerek arkasında duran adama öyle bir şefkatle baktı ki Gracie bir anda ağlamak istedi. Bobby Tom da arada bir ona öyle bakardı ama tabii bu aynı anlama gelmiyordu.

"Gracie, bu kocam Dan Calebow. Eskiden Bobby Tom'un koçuydu. Dan, bu da Gracie Snow."

Calebow gülümsedi. "Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan Snow. Bu çok güzel bir parti." Bobby Tom'a döndü. "Birileri nişanlının

da burada olduğunu söyledi, Bay Film Yıldızı. Sonunda evlenmeye karar verdiğine inanamıyorum. Onunla ne zaman tanışacağım?"

Phoebe kocasının eline dokundu. "Bobby Tom'un nişanlısı Gracie."

Calebow şaşkınlığını hemen toparladı. "Eee, bu pek hoş. Oldukça hoş bir hanıma benziyorsunuz." Gafını kapatma çabası gerilimi azaltmadı. Gracie normal şartlar altında havadan sudan sohbetler yapmada oldukça başarılıydı, özellikle de garip durumlarda ama dili damağına yapışmış gibi hissediyordu ve üçünün karşısında öylece duruyordu: sıkıcı, renksiz ve sus pus.

Sonunda Bobby Tom konuştu. "Bize biraz müsaade ederseniz Gracie ile konuşmamız gereken bir konu var."

Phoebe elini salladı. "Hadi gidin. Ben herkes masasına oturmadan biraz avcılık yapayım."

Bobby Tom Gracie'nin kolunu yakaladı ve onu yemek salonundan uzaklaştırmaya başladı, Gracie onun bir söylev vereceğinden emindi ama yalnız kalmadan önce karşılarına siyah saçlı, iri burunlu ve hoş dudakları olan bir adam çıkarak Bobby Tom'u yakaladı. "Benden saklayıp duruyorsun B.T ama evleneceğini duydum. Şanslı hanım nerede?"

Bobby Tom dişlerini gıcırdattı. "Şanslı hanım bu." Adam duygularını saklamakta Dan Calebow kadar bile başarılı değildi ve şoka girdiği ortadaydı. Gracie Bobby Tom'un kolunu omzuna sardığını hissetti, onu bu kadar iyi tanımasa bunun korumaya yönelik bir hareket olduğunu söyleyebilirdi.

"Gracie, bu Jim Biederot. Uzun yıllar boyunca Stars'ın oyun kurucusuydu ve birlikte çok güzel oynardık."

Biederot'nun sıkıntısı ortadaydı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Gracie."

Luther aralarında belirerek Gracie'yi cevap vermekten kurtardı. "Papaz Frank duaya başlamak üzere. Siz ikiniz gelin artık."

Luther onları çekiştirirken Gracie Bobby Tom'un öfkesini hissedebiliyordu. "Bunu daha sonra konuşacağız," diye usulca uyardı onu. "Sakın konuşmayacağımızı sanma."

Yemek Gracie'ye hiç bitmeyecekmiş gibi göründü, onun dışındaki herkes iyi vakit geçiriyordu. Misafirler daha ana yemek gelmeden masalar arasında dolaşmaya başlamışlardı, baş konunun kendisi olduğunu çok iyi biliyordu. Arkadaşlarının hiçbiri Bobby Tom'un neden böylesine soluk, küçük bir serçeye bağlandığını anlayamıyordu, özellikle de konuşma yeteneğinden yoksun birine...

Bobby Tom bunu hiç belli etmese de onu utandırdığı ortadaydı ve bunu bilerek yapmadığına asla inanmayacaktı. Şu an bile onu incitmek istemiyordu. Gracie gibi o da kişiliğini değiştiremezdi, bu gece güzel giysiler giyip makyaj yapmamasının sebebi buydu.

Telarosa'lılar onun görüntüsünden ve hiç konuşmamasından dolayı hem şaşkındı hem de kendilerini hakarete uğramış gibi hissediyorlardı. Sanki kötü giysilerle değil de sarhoş gelmiş muamelesi yapıyorlardı. Suzy hasta olup olmadığını öğrenmeye çalıştı, Toolee Chandler onu tuvalete kadar izleyerek bu şekilde ortaya çıkmak için aklını yitirip yitirmediğini sordu ve Terry Jo yoluna çıkarak ona Bobby Tom'u utandırdığı için kızdı.

Gracie daha fazla dayanamadı. "Bobby Tom ile artık nişanlı değiliz."

Terry Jo'nun dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Ama Gracie bu doğru değil. Herkes sizin birbirinizi ne kadar çok sevdiğinizi biliyor."

Bu tahammülünü aşan bir durumdu. Tek kelime daha etmeden arkasını dönerek binadan çıktı.

Bir saatten biraz daha uzun bir süre sonra dairesine çıkan basamakları çifter çifter tırmanan botların topuk seslerini duydu, sonra

da kapısı yumruklandı. Hâlâ beyaz gömleği ve gece mavisi eteğiyle koltukta oturmuş, geleceğini planlamaya çalışıyordu. Ayağa kalktı, ışığı yaktı, elini yorgun bir hareketle firketelerden arınmış olan saçlarının arasından geçirdi. Kendini toparlamaya çalışarak salona gitti ve kapıyı açtı.

Bunca zamandan sonra bile onu karşısında gördüğü anda nefesi kesiliyordu. Sahanlıkta durmuştu ve bütün boşluğu dolduruyordu. Lavanta rengi gömleğinin elmas düğmeleri uzak gezegenler gibi parlıyordu.

Öfkeli olmasını bekliyordu, endişeli değil. İçeri girerken şapkasını çıkardı. "Ne oldu tatlım? Hasta mısın?"

İçindeki onursuz ve korkak parça evet demek istiyordu ama çok daha katı bir malzemeden yapılmıştı ve başını iki yana salladı.

Bobby Tom kapıyı çarparak kapadıktan sonra tam karşısına geçti. "O zaman bana bu gece ne yapmaya çalıştığını söyleyecek misin? Ortaya korkunç bir şekilde çıktın ve birileri de dilini kesmiş gibiydi. Sonra Terry Jo'ya artık nişanlı olmadığımızı söyleyerek üzerine tuz biber ektin! Şu ana kadar kasabadaki herkes öğrenmiştir."

Onunla kavga etmek istemiyordu. Sadece bu kasabadan ayrılıp yaralarını sarabileceği sakin bir yer bulmak istiyordu. Ona kendisinden istediği her şeyi sadece ve sadece bedelsiz olarak verebileceğini anlamasını nasıl sağlayabilirdi?

Bobby Tom ateş saçan gözlerle bakıyordu, o ışıltılı cazibesi yerini öfkeye bırakmıştı. "Seninle oyun oynamayacağım Gracie. Biraz önce bana son derece büyük bir iyilik yapmış olan insanları yalnız bıraktım ve bu gece beni neden utandırmak istediğini öğrenmeye çalışıyorum."

"Bugün maaşımı ödeyenin sen olduğunu öğrendim."

Gözlerinde bir temkin ifadesi belirdi. "Eee, ne olmuş?"

Bunu önemsiz bir şey olarak algılaması onun ne kadar az şey anlamış olduğunu ortaya koyduğu için acısı daha da arttı. Onu bir an bile sevebileceğine nasıl inanmıştı? "Bana yalan söyledin!"

"Sana işvereninin kim olduğu konusunda herhangi bir söz söylediğimi hiç hatırlamıyorum."

"Benimle oyun oynama! Senden para almak konusunda ne hissettiğimi biliyordun ve yine de bunu yaptın."

"Benim için çalışıyordun. O parayı hak ettin."

"İş falan yoktu, Bobby Tom! Sürekli olarak yapacak iş aradım."

"Çok saçma. Bu golf turnuvası için gece gündüz çalıştın."

"Bu sadece son birkaç günlük bir şeydi. Ya daha öncesine ne diyeceksin? *Hiçbir şey* yaptığım için maaş aldım."

Bobby Tom şapkasını en yakındaki koltuğun üzerine attı. "Bu doğru değil ve bunu neden bu kadar büyüttüğünü anlamıyorum. Seni kovacaklardı ve sen ne dersen de benim için çalışacak birine ihtiyacım vardı. Bu kadar basit."

"Bu kadar basitse neden bana senin için çalışıp çalışmayacağımı sormadın?"

Omuz silkerek salonun sonunda yer alan mutfak tezgâhına doğru yürüdü. "Ağrı kesici var mı?"

"Çünkü hayır diyeceğimi biliyordun."

"Bu saçma bir sohbet. Willow seni kovacaktı ve bunun sebebi bendim." Evyenin üzerindeki dolabı açtı.

"Sen de kendime bakamayacağımı düşünerek beni işe aldın."

"Hiç de öyle değil. Sözlerimi çevirip durmayı bırak!" Dolabı aramaktan vazgeçti. "Bu konuda anlayışlı olmaya çalışıyorum ama yine de bir sorun göremiyorum."

"Benim için bunun ne kadar önemli olduğunu biliyordun ve umursamadın."

Sanki Gracie hiç konuşmamış gibiydi. Bobby Tom salona geri döndü, konuşurken ceketini çıkardı. "Bunların açık açık konuşulması daha iyi oldu. Bu konuyu düşünüyordum da sanırım ikimizin kalıcı bir anlaşma yapma zamanı geldi." Ceketini koltuğa attı. "Birkaç hafta sonra Los Angeles'a gideceğiz ve seni özel asistanım olarak şu an kazandığının üç katı maaşla işe almak istiyorum. Artık maaşını hak etmiyormuşsun gibi davranmayı da bırak. Günde on saat stüdyoda çalışırken diğer işlerimle ilgilenemeyeceğim ortada."

"Bunu yapamam."

"İşin aslında oraya birkaç gün önceden gidip bize yaşayacak bir yer bulmanı istiyorum." Koltuğa oturarak çizmelerini sehpaya dayadı. "Havuzlu bir ev bulmanın daha iyi olacağını düşünüyorum, sence de öyle değil mi? Tabii manzarası da olsun. Oradayken kendine bir araba da al, ikinci bir arabaya ihtiyacımız olacak."

"Bunu yapma, Bobby Tom."

"Yeni giysiler de alman gerekecek, bunun için yeni bir harcama hesabı açacağım. Artık ucuz alışveriş merkezleri yok, Gracie. Doğruca Rodeo Drive'a gidecek ve en iyilerini alacaksın."

"Seninle Los Angeles'a gelmiyorum."

Bobby Tom gömleğini pantolonunun içinden çıkararak düğmelerini açmaya başladı. "Bu vakıf fikrine gelince, henüz ciddi bir adım atmaya hazır değilim çünkü fikir bana çılgınca geliyor ama bir işe başla bakalım neler yapacaksın." Ayaklarını indirdi, koltuktan kalktı, gömleği omuzlarından aşağı düştü. "Yarın sabah beşte kalkmak zorundayım sevgilim, golf sahasında bir aptal gibi davranmamı istemiyorsan hemen yatak odasına gitsek iyi olacak." Karşısına geçerek Gracie'nin bluzunun düğmelerini açmaya başladı.

"Söylediklerimi duymuyorsun." Gracie geri çekilmeye çalıştı ama Bobby Tom onu sıkıca tuttu.

"Çünkü çok fazla konuşuyorsun." Eteğinin yanındaki fermuarı indirdi ve onu yatak odasına doğru çekti.

"Los Angeles'a gitmiyorum."

"Kesinlikle gidiyorsun."

Ayakkabılarını çıkarırken onu neredeyse düşürüyordu, eteğini kenara fırlattıktan sonra külotlu çorabını da indirdi. Gracie önü açık bluzu, sütyen ve külotuyla karşısında kalakaldı.

"Lütfen, Bobby Tom. Dinle."

Bakışları üzerinde dolaştı. "Beni mutlu et. Bunu yapmak istediğini söylemiştin, öyle değil mi?" Elleri pantolonunun fermuarına gitti ve onu açtı.

"Evet, ama..."

Kolunu yakaladı. "Bu kadar konuşma yeter, Gracie." Hâlâ giyinikti ama gömleğiyle pantolonunun önü açıktı, onu yatağa devirerek üzerine tırmandı.

Sert diziyle bacaklarını aralarken Gracie bir anda huysuzlandı. "Dur!"

"Durmam için bir sebep yok." Elleri külotuna gitti ve onu çıkarırken bu kez ağırlığıyla onu yatağa mıhladı. Kendi soyunurken de tüm eklemleri Gracie'nin leğen kemiğine battı.

"Bundan hoşlanmadım!" diye bağırdı Gracie.

"Bana bir dakika verirsen hoşlanacaksın."

Onunla konuşmamak için seksi kullanıyordu, Gracie bundan nefret etti. "Sana hoşlanmadığımı söyledim! İn üzerimden."

"Pekâlâ." Onu kollarının arasında hapsederek döndü, şimdi Gracie üstteydi ama onu kalçasından öyle sert tutarak kendisine bastırıyordu ki Gracie kendini hiç de özgür hissetmiyordu.

"Hayır!"

"Karar ver." Onu yeniden yuvarladı.

"Kes şunu!"

"Durmamı istemediğini sen de biliyorsun." Bacaklarını yakalayıp aralarken göğsüyle onu döşeğe bastırdı, artık Gracie son derece savunmasızdı. Parmaklarının üstünde gezinmeye başladığını hissettiği anda elini yumruk yaparak başının arkasına tüm gücüyle vurdu.

"Ah!" Bobby Tom kısa bir çığlık attıktan sonra üzerinden indi ve başını tuttu. "Bunu neden yaptın?" diye bağırdı öfkeyle.

"Seni *göt*!" Hemen arkasından doğruldu, eli acıyordu ama yumrukları hâlâ havada uçuyordu. Bobby Tom yastığa yaslanırken eline geçirebildiği her şeyi üzerine fırlattı. Bobby Tom bu darbelerden korunabilmek için kollarını kaldırdı, hassas noktasına aldığı darbeler çığlık atmasına sebep oldu ama onu durdurmaya çalışmadı.

"Kes şunu! Acıtıyor, lanet olsun! Ahh! Neyin var senin?"

"Sana lanet olsun!" Gracie'nin elleri acıyla sızlamaya başlamıştı. Son bir darbe daha savurduktan sonra yatağa çöktü. Bluzunun önünü kapatırken göğsü hızla inip kalkıyordu. Bobby Tom'un fiziksel saldırısının cinsellikle alakası yoktu, ona gücünü ispatlamaya çalışmıştı ve Gracie bundan nefret ediyordu.

Kollarını başından uzaklaştırdı ve tedirgin gözlerle ona baktı.

Gracie yataktan inip kapının arkasında asılı olan sabahlığını el yordamıyla buldu. Elleri çok acıdığı için giymekte zorlandı.

"Belki de konuşsak iyi olacak, Gracie."

"Git buradan."

Döşeğin gıcırtısını ve odadan çıkan ayak seslerini duydu. Sızlayan ellerini kucağında birleştirerek yatağın kenarına yığıldı ve hıçkırmaya başladı. Sonunda aralarındaki her şey bitmişti. Bunun günün birinde olacağını biliyordu ama bu kadar acı biteceğini hayal etmemişti.

Bobby Tom'un odaya döndüğünü duyunca gerildi. "Sana gitmeni söyledim."

Ellerinin arasına soğuk bir şey bastırdı: mutfak havlusuna sarılı buzlar. Sesi son derece pürüzlü ve boğuktu, çok sıkışık ve havasız bir yerden çıkıyordu sanki. "Bu şişmelerini engeller."

Gracie ona bakamadığı için buzlara baktı. Bobby Tom'a karşı hissettiği sevgi her zaman sıcacık ve güzeldi ama şu an bunaltıcıydı. "Lütfen git."

Sesi bir fısıltıya dönüştü. "Hayatımda bir kadına böyle bir şey yapmadım. Özür dilerim, Gracie. Olanları geri alabilmek için her şeyi yapmaya hazırım."

Döşeğin yanı çöktü. "Benimle gelmeyeceğini duymaya tahammülüm yoktu ve seni susturmak zorundaydım. Bunu neden yapıyorsun, Gracie? Birlikte çok iyi vakit geçiriyoruz. Biz dostuz. Bir yanlış anlaşılma yüzünden bunu bitirmemize hiç gerek yok."

Gracie sonunda kendine ona bakma izni verdi ve gözlerindeki mutsuzluğu gördüğü anda çarpıldı. "Bir yanlış anlaşılmadan çok daha fazlası var," diye fısıldadı. "Artık seninle birlikte olamam."

"Elbette olabilirsin. Los Angeles'ta çok eğleneceğiz. Çekimler biter bitmez annemi gemi seyahatine de çıkarırız."

O an Gracie Bobby Tom'a karşı son derece dürüst olması gerektiğini anladı. Yüreğindekileri söylemek için tüm cesaretini toplaması gerekiyordu, bir şeyler değişmeyecekti ama bunu yapmazsa asla kendini iyileştiremeyecekti. Gözlerinin içine bakarak güçlükle kelimeleri telaffuz etmeye başladı. "Seni seviyorum, Bobby Tom. Seni neredeyse en başından beri seviyorum."

Bu açıklamasına Bobby Tom hiç de şaşırmamıştı, onun durumu böylesine bir rahatlıkla kabullenmesi Gracie'nin yarasına bir bıçak daha sapladı. Bunu zaten bildiğini ve tüm fantezilerinin aksine bir karşılığı olmadığını fark etti.

Başparmağıyla yanağını okşadı. "Tamam, tatlım. Bunu daha önce de yaşadım ve inan üstesinden gelebiliriz."

Gracie'nin sesi kupkuru çıktı. "Neyi yaşadın?"

"Bunu."

"Kadınların seni sevdiğini söylemesini mi?"

"Kahretsin, Gracie. Bu dost olamayacağımız anlamına gelmez. Biz dostuz. Şu ana kadar sahip olduğum en iyi dostsun."

Bobby Tom tabutuna birkaç çivi daha çakıyordu ve bunun farkında bile değildi.

"Bak Gracie, bu bir şeyleri bozmak zorunda değil. Yıllar içinde öğrendiğim şey herkesin bu konuda nezaketini koruduğu takdirde sorunla karşılaşmayacağı yönünde. İnsanlar dost kalabilirler."

Buz küplerinin köşeleri zonklayan ellerine batıyordu. "Sana âşık olduğunu söylemiş olan diğer kadınların hepsiyle hâlâ dost musun?"

"Çoğuyla. Ve seninle de öyle kalmak istiyorum. Bunu daha fazla konuşmamız gerektiğini düşünmüyorum. Yolumuzda yürümeye devam edelim, işe yaradığını göreceksin."

Gracie'nin içini paramparça eden aşk ilanı onun için sadece sosyal bir utançtı. Ona hiçbir şey ifade etmediğine dair bir kanıta ihtiyacı varsa işte tam karşısında duruyordu. Kendini aşağılanmış hissetti. "Hâlâ bana önerdiğin işi kabul edeceğimi mi düşünüyorsun?"

"Kabul etmezsen delilik olur derim."

"Hiçbir şey anlamıyorsun, değil mi?" Gözleri yaşlarla doldu.

"Bak, Gracie..."

"İşi kabul etmiyorum," dedi usulca. "Pazartesi günü New Grundy'ye dönmek üzere buradan ayrılacağım."

"Maaşı mı beğenmedin? Pekâlâ. Anlaşırız."

"Atıp tutuyorsun ama aşk hakkında hiçbir şey bilmiyorsun." Yaşlar kirpiklerinden aşağı yanaklarını yalayarak indi. Ucunda Süper Kupa yüzüğü bulunan zinciri boynundan çıkararak Bobby Tom'un avucuna bıraktı. "Seni seviyorum Bobby Tom ve seni ölene kadar seveceğim. Ama hiç satılık olmadım. Her zaman kendimi bedava sundum."

Bobby Tom ağır adımlarla bahçeyi geçti. Yolun yarısında Ay'a bakmak için durdu, bu aslında Gracie camdan bakıyorsa diye aldığı bir önlemdi çünkü işin aslında nefes almakta zorlanıyordu. Adımlarını hızlandırmamaya çalışarak arka kapıya doğru yoluna devam etti. Islık çalmaya bile çalıştı ama ağzı kupkuruydu. Cebindeki yüzük kalçasını yakıyordu, o lanet olası şeyi oradan çıkarıp var gücüyle fırlatmak istiyordu.

Eve girince, kapıya yaslanarak gözlerini sımsıkı yumdu. Her şeyi mahvetmişti ve bunu nasıl başardığını bilmiyordu. Lanet olsun! Reddeden o olurdu! İlişkinin ne zaman biteceğine o karar verirdi! Ama Gracie bunu anlamamıştı. Basit şeyleri asla anlamıyordu. Hangi aptal hayatının teklifini reddederek küçük bir kasabaya gidip lazımlıklarla uğraşmaya karar verirdi?

Kapıdan uzaklaşarak mutfağa gitti. Bu konuda suçluluk hissetmiyordu. Reddeden Gracie idi ve bu onun sorunuydu, kendisinin değil. Demek onu seviyordu. Elbette ki sevecekti; kimliğini değiştiremezdi ki. Ama bir an için Bobby Tom'un ne hissettiğini düşünmüş müydü? Onun Gracie'yi umursuyor olduğu gerçeğini gözden kaçırmıştı. Çok hassas olduğunu düşünüyordu ama Bobby Tom'un duygularına

zerre kadar değer vermiyordu. Hayatındaki en yakın dostuydu ve bunu düşünme zahmetine bile katlanmamıştı.

Yatak odasının kapısı son hızla itince duvara çarptı. Lanet olsun! Eğer Gracie onu terk ederek bunalıma sokmak istiyorsa tekrar düşünmeliydi çünkü buna müsaade etmeyecekti. Pazartesiye kadar gitmeyeceğini söylemişti ve yarın akşam dans partisine katılacağından emindi çünkü Arbor Hills için yapılacak piyango çekilişini o yönetecekti ve her zaman sorumluluklarını yerine getirirdi. Pekâlâ, onun için hazırlanacaktı.

Bu gece yatmadan önce Bruno'yu arayacak ve yarın uçakla tüm eski kız arkadaşlarını buraya getirmesini söyleyecekti. Yarın geceki dansta etrafı güzel kadınlarla dolu olacaktı. Gracie Snow neyi bıraktığını iyice anlamalıydı. O bir duvar süsü gibi kenarda otururken bütün o seks bombaları etrafını saracaktı ve Gracie'nin de aklı başına gelecekti. İhtiyacı olan tek şey gerçeklerdi. Madem dikkatini çekmeye çalışıyordu bunu bir kez daha düşünmeliydi. Onu bir dost gibi sevdiği için ayaklarına kapanmasını bekleyemezdi.

Dalgın gözlerle boş yatağa baktı. Yarın akşam dersini alacaktı. Evet, kesinlikle bu olacaktı. Aklı olan bir kadının asla Bobby Tom Denton'ı terk edemeyeceğini öğrenecekti!

Susan Elizabeth Phillips Adanmış Bir Aşk

23

Gracie'nin inadı sağ olsun, Bobby Tom hayatının en kötü golfünü oynadı, hem de kendi turnuvasında. Sonuç olarak arkadaşlarının alaylarına tahammül etmek zorunda kaldı, nişanının bozulduğu duyulunca bu durum daha da zorlaşmıştı.

Akşam dansa geldiğinde o kadar yorgundu ki Bruno'nun Şikago'dan göndermiş olduğu seks bombalarıyla konuşmak bile ağır geldi. Amber egzotik dansçı olmaktan sıkıldığında mikrobiyolog olarak kariyer yapmak istediğini söyledi; Charmaine Uluslararası Gözleme Evi'nde doğmuş olan bir Aslan olduğunu ya da ona benzer saçma bir şey olduğunu bildirdi, Payton hâlâ o korkunç futbol testinin peşindeydi! Bobby Tom hepsini Troy Aikman'a devretmek istedi ama Gracie'nin aklının başına gelmesini istiyorsa onları yanında tutmalıydı.

Bruno'ya hakkını vermek gerekiyordu, kadınların hepsi birbirinden çekiciydi ama Bobby Tom hiçbirine en ufak bir ilgi bile duymuyordu. Üzerlerine kendilerine özgü Batı kıyafetleri giymişlerdi: Amber minicik bir kot etek ve tam göğsünün üzerinde bir şerif yıldızı bulunan üçgen bir kumaş parçası, Payton göbeği açık bir dansçı kostümü, Charmaine de tamamen saçaklardan oluşan bir süt sağan kız kostümü. Göz ucuyla baktığında Gracie'nin dün sabah

doğum yeri açılışında giydiği sarı elbiseyi giymiş olduğunu gördü ve üçünden de çok daha güzel göründüğünü düşündü, bu gözlem elbette ki keyfini yerine getirmedi.

Dans partisi kasabanın birkaç kilometre dışındaki bir çiftlikte yapılıyordu ve golf turnuvasına katılanlara, Cennet Festivali komitesine ve "Kanlı Ay" ekibi için hazırlanmış yarı özel bir davetti, yani kasabanın büyük kısmı buradaydı. Bobby Tom'un ısrarlarıyla dansa turistler alınmamış ve insanların sürekli olarak imza vermek zorunda kalmadan bir gece geçirmeleri sağlanmıştı, kasaba halkı bu konuda zaten uyarılmıştı. Gecenin tek resmî anı Bobby Tom'un golf turnuvası kazananlarını herkese tanıttığı seremoniydi. Bu arada turistler unutulmuştu, kasabalılar gecenin düzgün geçtiğinden emin olmak için oradan oraya koşuşturuyorlardı: rodeo alanındaki eğlenceler, *country* ve *western* müzik çalan gruplar, yiyecekler...

Çiftlik evinin etrafını saran ağaçlar renkli ışıklarla bezenmişti, ahırın yanına geçici bir dans pisti yapılmıştı, seremoni de orada gerçekleşecekti. Bobby Tom'un bakışları bir kez daha dans pistinin yanındaki masaya ilişti. Gracie orada Arbor Hills sakinleri tarafından yapılmış olan el işi yorganın çekilişi için bilet satıyordu, onu görmek içini yoğun duygularla doldurduğu anda bakışlarını kaçırdı.

"Hey, B.T sanırım bugün golfte dokuz numaradan sonra bir sorun yaşadın." Buddy, Terry Jo ile birlikte yanında belirdi. İkisi de kot ve gömlek giymişlerdi, ellerinde de plastik bira bardakları vardı.

"Bence ondan önce de sorun yaşamıştı," diyen Terry Jo yanındaki seks bombalarına öldürücü bakışlarla baktıktan sonra yeniden Bobby Tom'a döndü. "Buddy, Bobby Tom'un aşk böceklerini biraz oyalayabilir misin? Ben ve Bay Ateşli biraz konuşacağız."

Bobby Tom'un şu an en son istediği şey Terry Jo ile yapılacak özel bir sohbetti ama o kolunu çekip onu çitlere doğru yürütünce seçme şansı kalmadı. "Senin neyin var lanet olası?" dedi duyula-

mayacakları bir bölgeye vardıkları anda. "Gracie'ye ne yaptığının farkındasın, değil mi? Nişanınızı bu şekilde bozmak..."

Kızgın gözlerle ona baktı. "Nişanı benim bozduğumu mu söyledi?"

"Onunla bu sabah konuşmaya çalıştığımda pek bir şey söylemedi. Sadece ilişkinizi bitirmek konusunda ortak bir karar almış olduğunuzu söyledi."

"Ve sen de benim bitirdiğimi düşündün."

"Bitirmedin mi?"

"Lanet olsun, hayır."

"Gracie'nin seni terk ettiğini mi söylüyorsun?"

Kendine hazırladığı tuzağı görmekte gecikmişti. "Elbette hayır! Kimse beni terk edemez."

"Yaptı, değil mi? Seni terk etti! Ah Tanrım! Sonunda bir kadın Bobby Tom Denton'ı terk etti." Sırıtarak yüzünü göğe kaldırdı. "Teşekkür ederim, Tanrım."

"Şunu keser misin? Beni terk etmedi! Şu ana kadar gerçekten nişanlı olmadığımızı bile fark etmedin mi gerçekten? Bu sadece kasabada olduğumuz süre zarfında insanları benden uzak tutmak için oynadığımız bir oyundu." Terry Jo'nun onunla dalga geçmesi canını inanılmaz derecede acıtmıştı.

"Elbette ki nişanlıydınız. Sizi gören bir aptal bile birbirinize nasıl âşık olduğunuzu anlardı."

"Değiliz! Tamam, o beni seviyor olabilir ama... ben ona sadece değer veriyorum. Kim vermez ki? O yeryüzündeki kadınların en iyisi. Ama aşk? Benim tipim değil, Terry Jo."

Terry Jo ona uzun uzun baktı. "İnanılmaz. Beni Sherri Hopper için terk ettiğin günden bu yana kadınlar hakkında hiçbir şey öğrenmemişsin." Hüzünle süzmeye devam etti. "Ne zaman büyüyeceksin, Bobby Tom?"

Terry Jo başka tek kelime etmeden uzaklaştı. Bobby Tom gidişini kırgınlık ve acıyla izledi. Neden onun hatasıymış gibi davranmıştı? Hayatı ne zaman böylesine karışmıştı? Son döneme kadar bunun dizinin parçalanmasından sonra olduğunu düşünüyordu ama esas felaket Gracie'nin evine gelip striptiz yapmasıyla başlamıştı galiba.

Natalie kucağında Elvis'i taşımakta olan Anton'la birlikte yanına geldi. Onlarla selamlaşırken Natalie'nin ne kadar güzel bir kadın olduğunu düşündü. Çok da nazikti. Onu çıplak görmüş, saatler boyunca öpüşmüştü. Natalie de üzerine süt sızdırmış, onunla güreşe tutuşmuş, ona ateş etmişti, daha dün birlikte nehre atlamışlardı. Natalie ile çok şey yaşamışlardı ama kendini hiç de ona yakın hissetmiyordu, Gracie'ye hissettiklerinin yarısını bile hissetmiyordu.

Üçü birkaç dakika boyunca sohbet ettiler ve bunun ardından ebeveynlerinin dans edebilmesi için Elvis onun kucağına geçti. Bebek, şapkasının kenarına uzandı, yetişemeyince Bobby Tom'un boynuna takmış olduğu siyah ipek atkıyı tutup emmeye başladı. Kıyafetlerine özen gösterdiği halde atkıyı kurtarmak için hiçbir çaba sarf etmedi. Bebek mis gibi kokuyordu, içinde garip bir sancı hissetti.

Seks bombaları ona doğru geliyordu, onları görmemiş gibi yaparak binalardan birinin arkasına saklandı ve toparlanmaya çalıştı. Elvis yakasını emmeye başlamıştı. Yiyecek masalarının birinin yanından geçerken on metre ötede annesini gördü. Uzun siyah bir etek ve dik yakalı beyaz bir öğretmen gömleği giymiş, boynuna da büyük annesinin eski akik broşunu takmıştı. Way Sawyer'ın ona yaklaştığını görünce gerildi. Aynı anda Way'in soluk kotu, eski şapkası ve çizmeleri ve pamuklu gömleğiyle son derece iyi bir dönemsel kıyafet seçtiğini de gözden kaçırmadı.

Annesinin onu gördüğü anda sanki aklı başından gitti. Sawyer elini onun omzuna koyunca Bobby Tom gerildi, yardım etmek üzere

koşmaya hazırlandı ama annesinin tüm bedeninin gevşeyiverdiğini gördü.

Bir an için onun Sawyer'a yaslanacağını düşündü ve midesi bulandı ama annesinin sırtı yeniden gerildi ve yürüyerek uzaklaştı.

Way kıpırdamadan orada durmaya devam etti. Sonunda o tarafa döndüğünde Bobby Tom o gözlerde asla unutmayı başaramayacağı bir umutsuzluk gördü. Kucağında bebeği daha sıkı tutmaya başladı ve terlediğini hissetti. Nesi vardı? Neden kendini bir anda Way Sawyer ile kardeşmiş gibi hissetmeye başlamıştı?

"Bobby Tom'un kalbini kırıyorsun," diye tısladı Terry Jo, Gracie'nin piyango biletlerini sattığı masaya varınca ve birkaç dakika önce başlamış olduğu söylevine burada devam etti. "Onu bu şekilde nasıl bırakırsın?"

Genelde espri yapmayan Gracie yeniden Bobby Tom'un etrafına toplanmış olan üç seks bombası sarışına bakınca kendini tutamadı. "Kesinlikle kalbi kırılmış gibi görünüyor."

"Onları umursamıyor ve sen de bunu biliyorsun. Değer verdiği, umursadığı kişi sensin."

"Değer vermek sevgiden çok uzak bir şey." Güzelliklerden bir tanesinin bira bardağını onun dudaklarına uzatışını izledi. Hangisi daha acıydı bilemedi: Onu biraz önce Elvis'le izlemek mi yoksa bu inanılmaz kadınlarla birlikte görmek mi? "Artık onun yakınında olmak gerçekten çok can acıtıyor."

Terry Jo yumuşamadı. "Değerli olan her şey savaşla kazanılır. Senin çok daha güçlü olduğunu sanıyordum."

"Neden bu kadar öfkelendiğini anlayamıyorum. Buraya geldiğim ilk günden beri herkes onun tipi olmadığımı söyleyip duruyor."

"Bu doğru. Ama bu da Bobby Tom'un deyişlerine benziyor. Kalbin gizemlerine akıl sır ermez."

"Bunu insanları kandırmak için söylüyor! Onun ağzından çıkanların çoğunun uydurmaca olduğunu biliyoruz."

Terry Jo içerlemiş gibi göründü. "Hayır değil. Bobby Tom Denton hayatımda gördüğüm en içten insanlardan biridir."

"Hah!"

"Ona âşık biri olarak olaya çok eleştirel yaklaşıyorsun."

"Ona âşık olmam kör olmamı gerektirmiyor." Geri çekildi. "Masaya dönmem gerekiyor."

"Hayır, gerekmiyor. Gecenin geri kalanında bu işi Suzy'nin briç kulübü üstlenecek. Sen masadan ayrılıp gecenin tadını çıkarabilirsin. Ona seni bu şeklide manipüle edemeyeceğini göster. Şu anda yaptığı bu ve herkes de bunun farkında."

Tam o sırada Terry Jo'dan emir almış gibi "Kanlı Ay" kameramanlarından biri olan Ray Bevins Gracie'nin yanında belirdi. "Gece boyunca seninle dans edebilmek için işini bitirmeni bekledim."

Gracie, Terry Jo'nun cesaret veren gülümsemesini görmezden geldi. "Üzgünüm Ray ama bu gece kendimi dans edecek kadar iyi hissetmiyorum."

"Evet, Bobby Tom'la ayrıldığınızı duydum. Seni kıskandırmak için elinden geleni yapıyor gibi görünüyor."

"Sadece kendisi gibi davranıyor."

"Seni bu şekilde manipüle etmesine izin vermemelisin. Ekipteki bütün çocuklar Bobby Tom'u sever ama aramızda senden dostluktan daha öte şekilde ilgilenenler olduğu da bir sır değil. Seninle ilk dans edenin kim olacağını merak ediyorduk ve ben kazandım."

Ona minnetle gülümsedi. "Teşekkür ederim ama dürüst olmak gerekirse bunu gerçekten istemiyorum." Ray ya da Terry Jo üzerinde

daha fazla baskı kuramadan yanlarından ayrılarak kalabalığa karıştı. Erkeklerin onu arzulanır bulduğunu bilmek hoştu ama bu gece sosyalleşebileceğini hiç sanmıyordu.

Natalie ile Anton'un Elvis'in bebek arabasını bıraktıkları yerde bulunan ahşap piknik masasına çöktü. Oturduktan sonra bu yerin kadın sürüsünün ortasında duran Bobby Tom'u son derece iyi gören bir yer olduğunu fark etti. Hayatının en mutlu gününü yaşıyor gibiydi, gülüyor eğleniyordu, hür bir erkek oluşunu kutladığı ortadaydı. Kadınlardan bir tanesi onu cipsle besliyordu, bir diğeri de kolunu sıvazlayıp duruyordu. Gracie'nin izlediğini hissetmiş gibi başını kaldırarak döndü, bakışları üzerinde dolaştı. Gözleri kenetlendi ve bir an için ikisi de kıpırdamadı. Sonra Bobby Tom yanında duran kadına gülümsedi. Gracie izlemeye devam ederken başını eğerek onu ağır ağır öpmeye başladı.

Canını acıtmak için bundan daha iyi bir yol bulamazdı. Öpücüğünü derinleştirirken kadının başını avucunun içine aldı, Gracie bunun nasıl bir his olduğunu hatırladı. *O dudaklar benim,* diye bağırmak istedi.

Dün akşam yemekte tanıştığı birkaç sporcu, Bobby Tom'a yaklaştı ve Bobby Tom onları eğlendirmeye başladı, adamların tepkisine bakılırsa çok komik bir hikâye anlatıyor olmalıydı. Hikâyeyi anlatırken iki kolunun altında da birer kadın vardı. Onun ne kadar etkileyici olabileceğini çok iyi biliyordu, kalabalığın etrafına toplanması fazla zaman almadı.

"Toolee Chandler bana on piyango bileti alırsam seninle dans edebileceğimi söyledi." Gracie başını hızla kaldırınca elinde biletlerle yanında duran Way Sawyer'ı gördü.

Gülümsedi. "Desteğinizi çok takdir ediyorum ama hiç dans edecek durumda değilim."

Way elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. "Hadi, Gracie. Dayak yemiş bir köpek yavrusuna benziyorsun."

"Hislerimi saklamakta pek usta değilim."

"Bu çok da büyük bir haber değil." Kolunu omzuna dolayarak dudaklarına bir öpücük kondurdu ve onu şoka soktu. Gracie o kadar şaşkındı ki konuşamadı.

"İşte bu," diye sırıttı. "Bu Bobby Tom Denton'ı uçurumdan yuvarlayacak."

Onu sıkıca tutarak dans pistine doğru çekti. Orkestra yavaş bir şarkı çalarken onu göğsüne çekti, Gracie orayı o kadar rahat buldu ki başını yaslayıp gözlerini kapatmak istedi.

"Çok iyi bir insansınız," dedi. "Bunu hep biliyordum."

"Rosatech ile ilgili açıklamayı yapmadan önce de mi?"

"Orayı kapatacağınıza bir an bile inanmadım. İnsanların bunu anlaması için size bir kez bakmaları yeterli."

Gülerken göğsü sarsıldı. Bir süre konuşmadan dans ettiler ve sonra Sawyer'ın kaslarının bir anda gerildiğini hissetti. Bakışlarını takip edince Buddy Baines ile dans etmekte olan Suzy'yi gördü. Başını kaldırıp bakınca Sawyer'ın ne kadar hüzünlü olduğunu fark etti.

"Bobby Tom bilerek zalimlik etmiyor; bunun farkındasınız, değil mi?" dedi usulca. "Annesine karşı çok korumacı. Er geç mantığını kullanmayı başaracaktır."

"Çok iyimser bir bakış açın var." Way onu pistin başka tarafına doğru sürüklerken konuyu da değiştirdi. "İnsanlar sen gidince çok üzülecek. Kısa bir sürede bu kasaba için onların yaşamları boyunca yaptıklarından fazlasını yaptın."

Gracie buna gerçekten çok şaşırmıştı. "Ben, hiçbir şey yapmadım."

"Öyle mi? Dur bakalım yanılıyor muyum yoksa? Arbor Hills'i düzeltecek ve onlara eğlence merkezi yapacak bir komite kurdun.

Yaşlılar Eğlence Merkezi de senin fikrindi. Arbor Hills'teki yalnız insanları sıklıkla ziyaret ettiğini de duydum. Bence bunlar hayatı boyunca futbol maçı kazanmaktan başka bir şey bilmeyen birine göre çok fazla şey yapmak anlamına geliyor."

Buna itiraz edecekti. Bobby Tom insanlara sürekli yardım ediyordu, hem zamanını hem de parasını onlar için harcıyordu. Ama sonra kendini tuttu. Bay Sawyer, Bobby Tom'dan bahsetmiyordu; kendisinden bahsediyordu. Ve haklıydı.

Kendi başarılarını başkalarınınkinden daha önemsizmiş gibi hissetme alışkanlığına ne zaman sahip olmuştu? Yaşlıları görmek ve huzurlarını sağlamak yakışıklı ve çekici olmaktan değersiz miydi? İyice şaşkına dönmüştü. Varlığından haberdar olmadığı bir kapı önünde açılıvermişti, kendine yeni bir gözle bakabiliyordu, hayatı boyunca taşıdığı duygusal yüklerden arınmıştı. Dostları, onu umursayan insanlar vardı ve kurallara uymak için hayatı boyunca elinden gelenin en iyisini yapmıştı.

Ama azla yetinmeye alışarak büyümüştü. Bobby Tom ile tanıştığı günden bu yana kendisine bahşettiği şefkat kırıntılarından dolayı şanslı olduğunu düşünmüştü. Ama böyle olmamalıydı. Başkalarının duygusal artıklarından çok daha fazlasına layıktı.

Dans sona erince içini korkunç bir hüzün sardı. Kendisinde hiçbir hata yoktu. Çok iyi bir insandı ve Bobby Tom Denton'ın aşkından fazlasını hak ediyordu. Ama o bunu asla anlamayacaktı, fırlatıp attığı değeri fark etmeyeceği gibi.

Bobby Tom annesiyle konuşabilmek için seks bombalarını birkaç Phoenix Suns oyuncusuna devretti. "Bu dansı benimle yapacağını düşünüyorum."

"Dans kartımda yazıyor olmalıydı." Elini tutarken Suzy gülümsedi ve birlikte piste ilerlediler.

İkisi de iyi dansçıydı –Bobby Tom dans etmeyi annesinden öğrenmişti– ve bir süre hiç konuşmadan müziğin ritmine uydular ama Bobby Tom bundan normalde alacağı zevki almadı. Gracie, Way Sawyer onu öptüğünden beri sürekli olarak farklı erkeklerle dans ediyordu. O anı hatırlayınca çenesi kasıldı.

Zor olmasına rağmen kendi mutsuzluğunu bir süreliğine bir kenara bırakarak San Antone'dan beri yapması gereken şeyi yapmaya odaklandı, dün gece Way Sawyer ile annesinin birbirlerine nasıl baktıklarını gördükten sonra bunu yapması gerekiyordu.

"Anne, sana neler olduğu konusunu konuşmamız gerekiyor ve bu kez beni bahçecilik ya da gemi seyahatiyle geçiştiremeyeceksin."

Elinin altındaki omurganın kasıldığını hissetti. "Konuşacak bir şey yok."

"Onu benim de çok özlediğimi biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum. Seni çok severdi."

"Harika bir babaydı."

Tek kaşını kaldırarak ona baktı. "Senin yaşına geldiğinde on dört yaşında bir oğlu olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Evet."

Alnı kırıştı. "Seninle Gracie'ye ne oldu? Ve bu korkunç kadınları buraya neden getirdin?"

"Hiçbir şey olmadı. Bu nişanlılık meselesinin zaten sahte olduğunu biliyorsun, bu yüzden ayrılmamız büyük bir trajediymiş gibi davranmaya kalkışma."

"İkinizi bir çift olarak görmeye alışmıştım. Sanırım gerçekten evleneceğinize inanmaya başlamıştım."

Huzursuzluğunu göstermemek için homurdandı. "Anne, Gracie ile benim evlenebileceğimizi düşünebiliyor musun gerçekten?"

"Ah, evet. Çok kolay düşünüyorum hem de. Başta düşünemediğimi itiraf ediyorum ama Gracie'yi tanıdıktan sonra senin için mükemmel olduğunu düşündüm, özellikle de seni ne kadar mutlu ettiğini gördükten sonra."

"O mutluluk değildi. Ona gülüyordum hepsi bu, çoğu zaman çok komik şeyler yapıyordu."

Suzy ona bakarak usulca başını iki yana salladı, sonra bir an için yanağını göğsüne yasladı. "Senin için endişeleniyorum, hayatım. Gerçekten çok endişeleniyorum."

"Ben de senin için endişeleniyorum, o yüzden eşit durumdayız." Dans pistinin diğer ucunda Gracie'nin Dan Calebow ile dans ettiğini gördü. Eski koçu mükemmel vakit geçiriyor gibi görünüyordu. Bu arada Dan'in karısı Phoebe gözlerini bir türlü göğüslerinden ayıramayan Luther Baines ile dans ediyordu. "Anne, Sawyer ile aranızda yaşanan şeyi konuşmamız gerekiyor."

"Adı Wayland ve konuşulacak bir şey yok."

"Bana öyle söylemedi."

Gözlerinde alevler belirdi. "Seninle mi konuştu? Bunu yapmaya hakkı yoktu."

"Benden Eros olup sizi bir araya getirmemi istedi."

"Seninle konuştuğuna inanamıyorum."

"İkimiz birbirimizi biraz kaşıyoruz bu nedenle de hayatımın en iyi sohbetlerinden biri olduğunu söyleyemem ama ona âşık olan ben değilim bu yüzden de fark etmez."

Annesinin bu sözlerine karşı çıkmasını bekledi. Alnının kırışarak kendini aşağılanmış hissetmesini diledi ama Suzy tam tersine başını çevirdi. "Bu işe seni karıştırmaya hakkı yoktu."

Annesi bir başkasını seviyordu. Bunu fark ettiğinde içini bir öfkenin sarmasını bekledi ama canı düşündüğü kadar çok yanmamıştı.

Bobby Tom kelimelerini özenle seçmeye çalıştı. "Ya ölen sen olsaydın anne? Ve ölümünün dört yıl sonrasında babam gerçekten değer verdiği ve yalnızlığına son verebilecek biriyle karşılaşmış olsaydı?" Bu konuşmadan bunca zaman kaçtıktan sonra şu an kendini çok iyi hissediyordu ve nedense Gracie'nin elini tutuyor olduğu gibi garip bir hisse de kapılmıştı. "Ve o da senin yaptığını yaparak sırf sana hissettiklerinden dolayı o kişiyi elinin tersiyle itseydi? Ona ne derdin?"

"Aynı şey değil."

Suzy'nin sesindeki acıyı duydu, onu üzdüğünün farkındaydı ama devam etti. "Ah, kesinlikle aynı şey."

"Bunu yaşayan sen değilsin! Anlamıyorsun."

"Bu doğru. Sadece babama ne derdim hayal etmeye çalışıyorum. Sanırım ona hayatının sonuna kadar yalnız kalmasını söylememi tercih ederdin. Senin yaptığını yaparak değer verdiği kişiye arkasını dönüp hayatının geri kalanını senin anılarına mumlar adayarak geçirmesini söylememi isterdin."

"Bana niye böyle bir baskı yaptığını anlamıyorum! Wayland'i sevmezsin bile. Bunu sen de itiraf ettin."

"Hayır, sevmem ama sana şunu da söyleyeyim o orospu çocuğuna saygı duyuyorum."

"Kabalaşma," dedi Suzy son hızla. Gözleri yaşlarla doldu. "Bobby Tom, yapamam. Baban ve ben..."

"Birbirinize karşı neler hissettiğinizi biliyorum, anne. Bunu her gün gördüm. Belki de bu yüzden evlenmekle pek ilgilenmedim. Çünkü hep gördüğüm şeyi isteyecektim."

Gracie pistte etrafında dans ediyordu. İşte tam o anda yıllar boyunca ebeveynlerinin sahip olduğu şeye sahip olabileceğini anladı ve neredeyse yere yuvarlanıyordu. *Tanrım.* Annesini kollarının arasında tutarken babasının varlığını hissetti, onların sahip olduğu o özel ilişki onu dans pistinin diğer ucunda bekliyordu. Onu seviyordu. Bu farkındalık onu tüketti. Gracie Snow'u, komik giysileri, hükmeden tavırları, her şeyiyle seviyordu. O eğlencesi, vicdanı, ruhunun aynasıydı. Onun huzura erdiği yerdi. Neden bunu haftalar önce anlamamıştı?

Hayatının belirli bir yönde ilerlemesine öylesine alışmıştı ki gerçek ihtiyaçlarını göremeyecek kadar kör olmuştu. Gracie'yi seks bombalarıyla kıyaslamış ve iri göğüsleri olmadığı için onu ezik bir insan olarak ilan etmişti. Gracie'nin güzel gri gözlerini ve ağzını sulandıran uçuşan buklelerini göz ardı etmişti. Neden inatla istediğinin o seks bombaları olduğunu düşünmüştü? Gracie haklıydı. Onun yaşına gelmiş biri hayatta neye ihtiyaç duyduğunu çok daha önce keşfetmiş olmalıydı. Fakat o tam tersine tıpkı ergenlikte hormonları yüzünden yaptığını yapmaya devam ederek kadınları oldukça yapay bir şekilde yargılamaya devam etmişti ve bundan utanıyordu. Gracie'nin güzelliği ilk andan beri gözlerini okşamıştı. Sonuna kadar gerçekti ve bir de iç güzelliği vardı. Yaşlandığında da hep onunla kalacak olan, ruhu besleyen bir güzellikti.

Gracie Snow'u seviyordu ve onunla evlenecekti. Onunla gerçekten evlenecekti, lanet olsun! Hayatının kalan kısmını onunla geçirmek istiyordu, karnını bebekleriyle, evlerini sevgisiyle doldurmak istiyordu. Hayatının geri kalanını onunla geçirme fikri onu korkutmak yerine içini mutlulukla doldurdu, dans pistinden havalanmak üzereydi. Onu şu anda Dan Calebow'un kollarının arasından alıp sevdiğini söylemek istiyordu. Onun gözlerinin önünde eriyişini seyretmek

istiyordu. Ama annesiyle işleri yoluna koyana kadar bunların hiçbirini yapamazdı.

Annesine baktı. Göğsü sıkıştı, sesi normal çıkmayı başaramadı. "Bunca zamandır Way'e olan hoşnutsuzluğum kişiselmiş gibi davranıyordum ama gerçek şu ki senin ilgilendiğin kişi kim olursa olsun bunu yapacaktım. İçimdeki bir parça senin kendini kapatarak hayatının sonuna kadar babam için yas tutmanı istiyor çünkü o benim çok sevdiğim bir insandı."

"Ah, hayatım..."

"Anne, beni dinle." Ona dikkatle baktı. "Ama adım kadar emin olduğum bir şey var ki babam asla bu şekilde hissetmemi ve senin de bu acıları çekmeni istemezdi. Senin ona ve bana olan sevgin sonsuz ve çok cömert ama geleceğe sırt çevirerek bunu küçültüyorsun."

Suzy'nin usulca iç çektiğini duydu. "Yaptığımın bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet."

"Bilerek yapmadım," dedi usulca.

"Bunu biliyorum. Sawyer'a olan duyguların babama hissettiklerini değiştirecek mi?"

"Ah, hayır. Asla."

"O zaman artık toparlanma zamanının geldiğini düşünmüyor musun?"

Bir anda annesinin rahatladığını hissetti. "Evet. Evet, sanırım geldi." Bir an öylece durdu ve sonra ateşli bir şekilde onu kucakladı.

Bobby Tom etrafına bakındıktan sonra pistteki yerlerini değiştirmeye başladı. Annesi omzunu sıktı. "Sen bir kadının sahip olabileceği en mükemmel oğulsun."

"Bakalım seni ölümüne utandırdıktan sonra da aynı şeyi söyleyecek misin?" Elini bırakarak partneriyle dans etmekte olan Way Sawyer'ın omzuna dokundu. Adam durarak soran gözlerle ona baktı.

Bobby Tom konuştu. "Bayan Baines'i gece boyunca tekelinde mi tutacaksın Sawyer? Onunla konuşmamız gereken bir mesele var, öyle değil mi Bayan Baines? Partner değiştirmeye ne dersiniz?"

Sawyer küçük dilini yutmuş gibiydi. Bobby Tom bir an için onun önüne düşen bu altın fırsatı kaçıracağını düşündü. Adam hemen toparlandı ve Suzy'yi bir an önce kollarının arasına alabilmek için neredeyse zavallı Judy Baines'i yere deviriyordu.

Suzy'yi kollarının arasına almadan hemen önce bakışları Bobby Tom'la kenetlendi, bir erkeğin gözlerinde böylesine bir şükran gördüğünü hiç hatırlamıyordu. Suzy'nin ifadesi ise hem heyecanlı hem de panik doluydu.

Bobby Tom Bayan Baines'in elini tuttu. Gracie'yi sevdiğini fark etmek dünyasını altüst etmeliydi ama o tam tersine çok mutluydu. Sawyer'a elinden geldiği kadar kötü bir şekilde gözlerini kısarak baktı. "Annem bu camiada oldukça saygın bir kadındır, ona karşı doğru bir tavır sergilemeni bekliyorum. Bu işi de çok uzatmayın, törenden önce fazla oynaştığınızı duyarsam bunu sana ödetirim."

Sawyer başını arkaya atarak bir kahkaha patlattı. Aynı anda kolunu Suzy'nin omzuna atarak onu dans pistinden uzaklaştırmaya başladı.

Onlar gözden kaybolurken Judy Baines onları izledi. Bobby Tom'a dönerek dilini şaklattı. "Sanırım onu ahıra götürüyor."

"Oynaşmak için olduğundan eminim."

"Bu konuda bir şey yapacak mısın?"

"Gelini verdim Bayan Baines, şimdi iyi olmasını umuyorum."

Way ile Suzy öpüşmeyi bırakamadılar. Way Suzy'nin sırtını ahırın duvarına dayamıştı, beyaz gömleğinin ucunu dışarı çıkarmış elini altına sokmuştu. İkisi de nefes nefeseydi, Bobby Tom'un aptal uyarısı onlarda son derece uçarı bir his oluşmasına sebep olmuştu.

"Seni seviyorum, Suzy. Seni hayatım boyunca bekledim."

"Ah, Way..."

"Söyle, sevgilim. Söyle bana. Bu sözleri duymaya ihtiyacım var."

"Ben de seni seviyorum. Sevdiğimi biliyorsun. Seni uzun zamandır seviyorum ve sana çok ihtiyacım var."

Way onu yeniden öptü ve hemen ardından sorulması gereken soruyu sordu. "Peki ya Hoyt? Evliliğinin sana ne ifade ettiğini biliyorum."

Suzy elini ensesinden çekerek çenesini avuçladı. "Onu hep seveceğim, bunu biliyorsun. Bobby Tom bu gece aslında çok uzun zaman önce çözmem gereken bir şeyi fark etmemi sağladı. Hoyt da benim için böyle olmasını isterdi. O da benim için *seni* seçerdi. Bu gece oğlu aracılığıyla bizi kutsadığına inanıyorum."

Way yanağını okşadı. "Bu Bobby Tom için zor olmalı. Babasına karşı olan hislerini biliyorum." Onu öperken ilk kez endişeliydi. "Oğlunun benden hoşlanmadığı bir sır değil Suzy ama sana söz veriyorum bunu değiştirmek için elimden geleni yapacağım."

Gülümsedi. "Seni seviyor; sadece bunu yeni anladı. İnan bana ikiniz çok iyi anlaşacaksınız. Bu konudaki kararını vermemiş olsaydı beni asla sana teslim etmezdi."

Rahatlamış göründü ve yeniden alt dudağını küçük küçük ısırmaya başladı. Aynı anda başparmağı göğüs ucunu buldu. "Sevgilim buradan gitmemiz gerekiyor."

Geri çekilerek muzip bir şekilde gülümsedi. "Bobby Tom bana saygılı davranman gerektiğini söyledi."

"Öyle yapıyorum. Seni soyduktan sonra sana karşı son derece saygılı olacağım."

Suzy düşünüyormuş gibi yaptı. "Bilemiyorum. Çok caydırıcı bir tavrı vardı."

Way inledi. "Töreni hazırlamak birkaç hafta alabilir ve sana dokunmak için o kadar çok bekleyemem. Oğlun büyüklerinin ihtiyaçlarına saygı duymayı öğrenmeli."

"Buna katılıyorum."

Way onu bir kez daha öptü. Ayrıldıklarında başını geriye atarak güldü. Telarosa Lisesi'nin en büyük serserisi sonunda ikinci sınıftaki en güzel kızın kalbini kazanmıştı.

Bobby Tom golf turnuvası galiplerini ilan etmek üzere platforma tırmandığında son derece keyifliydi. Âşıktı ve bunun farkına varmak onu futboldan çok daha fazla ayakta tutuyordu, her şeyin nasıl değiştiğini Gracie'ye haber vermenin yolunu da bulmuştu. Büyük jestler yapmak ona her zaman çekici gelmişti, gelecekteki karısına hiç unutmayacağı bir eylilik teklifi yapacaktı.

Bu arada Gracie bu acı veren gecenin sona ermesi için dakika sayıyordu. Bundan sonra hak ettiğinin eksiğiyle yetinmemeye dair vermiş olduğu kararın onu huzura kavuşturmasını diliyordu ama kalp kırıklığının bir çaresi yoktu.

Terry Jo yorgan için çekilişi onun adına yapmayı reddetmişti, bu nedenle platformdaydı ve Bobby Tom'dan elinden geldiğince uzak durmaya çalışıyordu. Luther sporculara katıldıkları için teşekkür ederken kalabalığa bir göz attı. Willow ve "Kanlı Ay" ekibi bir grup halinde duruyordu, Elvis Natalie'nin kollarında uyuyakalmıştı,

Buddy ile Terry Jo Bobby Tom'un eski takım arkadaşı Jim Biederot ile Calebow'ların yanında duruyordu.

Bobby Tom'un sporcu arkadaşları gece boyunca onunla dans etmişlerdi, çoğu onun tarafından tanınmadıklarını anlayınca oldukça eğlenmişti. Gracie onların ayrılık haberini duymuş olduklarını da keşfetmişti ve bırakanın o olduğunun da farkındaydılar. Kadınlar bir arkadaşlarının terk edildiğini duyduklarında şefkatli davranırlardı ama Bobby Tom'un arkadaşları bu durumu çok komik bulmuşlardı, Gracie onların gece boyunca Bobby Tom'la da dalga geçtiklerinden emindi. Bobby Tom'un gururunun nasıl bir darbe aldığını çok iyi biliyordu ve bu anlamsız duygu biraz da olsa acısını dindiriyordu.

Luther Gracie'nin önceden ona verdiği, içinde bilet koçanlarının bulunduğu cam akvaryumu eline alarak ona yaklaşmasını işaret etti. "Bobby Tom misafirlerimizi tanıtmaya başlamadan önce Arbor Hills Huzurevi'ndeki dostlarımızın hazırlamış olduğu bu güzel yorganın çekilişini yapacağız. Çoğunuz Gracie Snow'u tanıyorsunuz. Buradan ayrıldığında onu çok özleyeceğiz, yaptığı büyük işler için ona kocaman bir alkış rica ediyorum."

Coşku dolu bir alkış yükseldi, ıslıklar çalındı. Gracie kazananı belirlemek için akvaryuma uzandı.

"Bir-üç-yedi"

Bu bilet, çekim ekibi tarafından Elvis adına alınmıştı; uyandırılan Elvis annesi tarafından öne çıkarıldı. Gracie yorganı Natalie'ye verirken kazananı da sarılarak öptü ve bu iyi huylu bebeği ne kadar çok özleyeceğini fark etti. Çekiliş tamamlandığı için platformdan inmeye yeltendi ama Luther yoluna çıktı.

Bobby Tom *stand-up* yapacak bir komedyen gururuyla mikrofona yaklaştı. Arkadaşlarının oyunları ve kendi başarısız skorlarıyla dalga geçerken Gracie onu hiç bu kadar keyifli görmediğini düşündü. Onun

kalbi kırık olanın kendisi olmadığını kalabalığa daha iyi şekilde gösteremeyeceği duygusuna kapıldı.

Sporcuları tanıtmayı bitirince Gracie aşağı inebilmek için onun mikrofondan çekilmesini bekledi. Bobby Tom bunu yapmak yerine ona baktı. "Dansa yeniden başlamadan önce yapmak istediğim bir anons daha var..."

Bir anda Gracie'nin tüyleri diken diken oldu.

"Bazılarınız Gracie ile nişanımızı bozduğumuzu duymuş olabilirsiniz. Onun şu an bana nasıl kızdığını da görüyorsunuzdur." Dudakları bir kez daha yeryüzünde ona kızabilecek birisi olmadığını belirtircesine yukarı doğru kıvrıldı.

Gracie durması için dua etti. İçinde yaşadığı acıyı tüm kalabalığın görmesi fikrini kabullenemiyordu ama o konuşmaya devam etti.

"Konu şu, nişanlanmak vardır nişanlanmak vardır ve görünüşe göre Gracie ile ben öylesine nişanlanmışız, bu yüzden şimdi bu işi doğru bir şekilde yapmamız gerekiyor. Luther Gracie'yi buraya getir çünkü hâlâ bana çok kızgın ve kendi kendine geleceğini hiç sanmıyorum."

Bu yaptığından dolayı onu asla affetmeyecekti, Luther bir kahkaha koyuvererek onu çekti. Yardımcı olmaları için kalabalığın önünde duran Terry Jo, Natalie ve Toolee Chandler'a baktı ama hepsi sadece gülümsüyordu. Bobby Tom'un arkadaşları da eğleniyor gibiydi.

Bobby Tom kolunu Gracie'nin omzuna dolayarak gergin yüzüne baktı. "Gracie Tanrı'nın, kasabalıların ve dostum dediğim tüm şu spor farelerinin önünde bana karım olma onurunu verir misin?" Eliyle mikrofonu kapatarak eğildi. "Seni seviyorum tatlım ve bu kez bu gerçek."

Korkunç bir ürperti her yanını sardı. İnsanın canının bu kadar çok yanabileceğini hiç bilmezdi. Kalabalık gülerek tempo tutuyordu.

O bu insanların arasında büyümüştü ve onların Bobby Tom'u bir kaybeden olarak görmelerine tahammülü yoktu. Sevdiğini söylerken de yalan söylemişti. Yalan söylemek onun için çok kolaydı ve şanını korumak için Gracie'yi mahvetmek istiyordu.

Gracie'nin usulca söylediği sözler sadece Bobby Tom'un duyması için söylenmişti. "Seninle evlenemem, Bobby Tom. Daha iyisini hak ediyorum."

Fakat sesini hoparlörlerden duydu ve Bobby Tom'un elini mikrofonun üzerinden çekmiş olduğunu fark etti. Kalabalığın kahkahaları bir anda kesildi. Birkaç gergin kıkırtı duyuldu, insanlar ciddi olduğunu anlayınca ölümcül bir sessizlik oldu.

Bobby Tom'un yüzü soldu. Yaralı gözleriyle onun gözlerinin içine baktı. Gracie onu aşağılamak istememişti ama laf ağızdan çıkmıştı ve geri alamazdı, çünkü doğruydu.

Onun durumu geçiştirmek adına bir espri yapmasını bekledi ama Bobby Tom hiçbir şey söylemedi.

"Üzgünüm," diye fısıldadı geri çekilerek. "Gerçekten çok üzgünüm." Arkasını dönerek hızla platformdan indi.

Donakalmış sessiz kalabalığın arasından ilerlerken onun tembel aksanıyla konuşmasını ve sevimli kahkahasını duymayı bekledi. Ne söyleyeceğini bile biliyordu.

Hey, hey! Bakın dostlarım, işte size çılgın bir kadın. Onu sakinleştirmek bana bu gece bir şişe şampanyadan fazlasına mal olacak.

Uzun elbisesinin eteğine basarak tökezlediğinde tıpkı düşündüğü gibi onun sesini duydu. Ama söylenenler hayal ettiği sözler değildi; sesine öfke ve düşmanlık hâkimdi.

"Hadi git, Gracie! Çek git buradan! İkimiz de sana iyilik yapmaya çalıştığımı biliyoruz. Lanet olsun... Neden senin gibi biriyle

evlenmek isteyeyim ki zaten? Şimdi git buradan! Hayatımdan çık git, bir daha yüzünü görmek istemiyorum!"

Gracie hıçkırmaya başladı, aşağılanmıştı. Görmeyen gözlerle ileri atıldı, nereye gittiğini bilmiyordu, umursamıyordu da, sadece oradan gitmek istiyordu.

Bir el kolunu tuttu ve "Kanlı Ay" kameramanı Ray Bevins'i gördü... "Hadi gel, Gracie. Ben seni götürürüm."

Hoparlörler mikrofonun kulakları sağır edici sesiyle inledi.

Gracie kaçtı.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ar

24

Bobby Tom Denton'ın sarhoşluğu korkunçtu. Wagon Wheel'a büyük ölçüde hasar verdi, yepyeni bir Pontiac'ın camlarını tekmeledi ve Len Brown'ın kolunu kırdı. Bobby Tom daha önce de kavga etmişti ama sarhoş araba kullanmasını engellemek için kamyonetinin anahtarlarını gizlice çalan Len ve Buddy gibi adamlarla etmemişti. Kimse Telarosa'lıların biricik oğullarından böylesine utanabileceğini aklına getirmezdi ama o gece hepsi hayal kırıklığına uğramıştı.

Bobby Tom uyandığında hapisteydi. Dönmeye çalıştı ama canı çok acıdı. Başı zonkluyordu ve bedenindeki bütün kaslar ağrıyordu. Gözlerini açmaya çalıştığında bir tanesinin şişerek kapanmış olduğunu fark etti. Aynı anda midesi de deli gibi bulanıyordu.

Bacaklarını döşekten aşağı sallarken irkildi ama yine de doğrulmayı başardı. En vahşi maçın ardından bile hiç bu hale gelmemişti. Başını ellerinin içine alarak umutsuzluğunu hissetmeye başladı. Pek çok kişi sarhoşken yaptıklarını hatırlamazdı ama o her sefil anı hatırlıyordu. İşin daha da kötüsü buna neyin yol açtığını da hatırlıyordu.

O mikrofonun başında durup Gracie'ye o sözleri nasıl söylemişti? Reddedildiği için her ne kadar aşağılandığını düşünürse düşünsün bunu nasıl yapabilmişti? Kaçarken yüzünde gördüğü ifadeyi ölene

kadar unutmayacaktı. Söylemiş olduğu her lanet olası kelimeye inanmıştı ve bunu bilmek Bobby Tom'u utançtan öldürüyordu. Aynı anda onun söylediği sözler de zihninden silinmiyordu.

Seninle evlenemem, Bobby Tom. Daha iyisini hak ediyorum.

Ve ediyordu. Tanrı yardımcısı olsun ama bu doğruydu. O bir erkek hak ediyordu, bir çocuk değil. Onu kendi efsanesini sevdiğinden çok daha fazla sevecek olan bir adamı hak ediyordu. *Efsane*. Hayatında ilk kez bu düşünce içinin tiksintiyle dolmasına sebep oldu. Dün gece hangi efsaneyi yok etmiş olduğu umurunda bile değildi. Tek umursadığı şey Gracie'yi geri almaktı.

Bir an içi korkuyla doldu. Ya kasabayı çoktan terk ettiyse? Ahlaki değerleri en katı yönüydü, artık çok geçti ama prensiplerinin onun için ne kadar önemli olduğunu çok iyi anlamıştı. Gracie her zaman ne demek istediyse onu söylemişti, bir konuda haklı olduğuna inandığı anda bunu değiştirmek imkânsızdı.

Gracie onu sevdiğini söylemişti ve bu onun için çok önemliydi. Onun sevgisini hafife alarak ve duygularına saygı göstermeyerek kendini çok kötü bir duruma düşürmüştü. Gracie dün gece yüzüne bakıp onunla evlenemeyeceğini söylerken de son derece ciddiydi, sevgisini halkın önünde açıklamış olması bile onu yolundan döndürmemişti.

Çok yabancı duyguların bombardımanına uğradı ama içlerinde en yabancısı umutsuzluktu. Hayatını kolay kadınları elde ederek geçirirken kendine olan güvenini yitirmiş olduğunu fark etti. Öyle olmasa bir kez gitti mi dönmeyeceğinden bu kadar emin olmazdı ama şu an onu sonsuza kadar kaybettiğini çok iyi biliyordu. Eğer kendi sahasında onu elde etmeyi başaramazsa başka nerede elde etmeyi umabilirdi?

"Bak sen. Kasabanın has çocuğu dün gece başını biraz derde sokmuş galiba."

Başını kaldırdı ve yorgun gözlerle yüzünde iğrenç bir sırıtışla hücrenin dışında duran Jimbo Thackery'ye baktı.

"Şu an seninle laf dalaşına giremeyeceğim, Jimbo," diye mırıldandı. "Buradan çıkmak için ne yapmam gerekiyor?"

"Adım Jim."

"Jim, o zaman," dedi soğuk bir sesle. Belki de çok geç değil, diye düşündü. Belki de Gracie olanları düşünme fırsatı bulmuştu ve belki de Bobby Tom onun fikrini değiştirebilirdi. Tanrı'nın şahitliğinde yemin etti, onunla evlenmeyi başarırsa ilk evlilik yıldönümlerinde Gracie'ye kendi huzurevini satın alacaktı. Ama ilk önce onu bulması gerekiyordu. Sonra da onu herhangi bir kadını sevmeyi düşündüğünden çok daha fazla sevdiğine ikna etmesi. Affedilmek için ne gerekirse yapmaya hazırdı.

Yatağın kenarından doğruldu. "Buradan çıkmam gerekiyor."

"Hâkim Gates henüz kefaletini belirlemedi," dedi Jimbo. Bobby Tom'un acısından büyük keyif alıyordu.

Ayağa kalkmaya, midesindeki asidi ve yaralı dizinin lanet olasıca zonklamasını umursamamaya çalıştı.

"Ne zaman belirleyecek?"

"Er ya da geç." Jimbo gömlek cebinden bir kürdan çıkararak ağzının kenarına sıkıştırdı. "Hâkim onu sabah erken aramamdan hoşlanmıyor."

Bobby Tom parmaklıkların arkasından duvarda bulunan saati görmeyi başardı. "Neredeyse dokuz olmuş."

"Fırsat bulduğumda ararım. Zengin olman iyi bir şey çünkü hakkında oldukça ciddi suçlamalar var: darp, ahlaka aykırı dav-

ranışlar, mülke hasar verme, tutuklamaya karşı koyma. Hâkim bu durumdan hiç hoşlanmayacak."

Bobby Tom her geçen saniye biraz daha umutsuzluğa düşüyordu.

Parmaklıkların arkasında geçirdiği her an Gracie'nin ondan biraz daha uzaklaşması anlamına geliyordu. Dün gece neden böylesine iğrenç bir tavır sergilemişti? Neden gururunu ayaklar altına alarak hemen onun peşinden gitmemişti? Neden dizlerinin üzerine çöküp özür dilememişti? Tam tersine arkadaşlarına rezil olmamak için kaba tavırlar sergilemiş, çirkin sözler söylemişti; mikrofondaki performansı baştan sona umutsuzluk üzerine kuruluydu. Arkadaşlarının fikrini neden bu kadar çok umursadığını bilmiyordu. Onları severdi ama hayatını birlikte geçirmek istediği ve çocuklarını doğurmasını istediği kişi değillerdi.

Parmaklıklara doğru topallarken acısını gizleyemedi. "Ne yapmam gerekirse hepsini yaparım ama şu an değil. Sadece birkaç saate ihtiyacım var. Kasabadan ayrılmadan önce Gracie'yi bulmam gerekiyor."

"Senin bir kadın karşısında kendini bir aptal durumuna düşürdüğünü göreceğimi hiç sanmazdım." Jimbo sırıttı. "Ama dün gece tam olarak bunu yaptın. Gerçek şu ki o seni istemiyor B.T ve bunu artık herkes biliyor. Şu senin Süper Kupa yüzüklerin ona yetmedi sanırım."

Bobby Tom parmaklıkları kavradı. "Beni buradan çıkar, Jimbo! Onu bulmam lazım."

"Çok geç." Son bir sırıtışın ardından kürdanı Bobby Tom'un göğsüne fırlattı. Kapıya ilerlerken topuk sesleri duyuldu ve gözden kayboldu.

"Geri dön, seni orospu çocuğu!" Bobby Tom yüzünü parmaklıkların arasına sokmaya çalıştı. "Haklarımı biliyorum ve bir avukat istiyorum. Hemen bir avukat istiyorum!"

Kapı sımsıkı kapalıydı.

Gözleri saate ilişti. Belki de Gracie bugün gitmezdi. Belki de buralarda kalırdı. Buna kendi bile inanmadı. Dün gece onun canını çok yakmıştı ve ilk fırsatta buradan gidecekti.

"Telefon konuşması yapmak istiyorum!" diye bağırdı.

"Kes sesini artık."

İlk kez yalnız olmadığını fark etti. Kasaba hapishanesinde iki hücre vardı ve yandaki hücrede bulunan yatağın üzerinde hırpani kılıklı, kırmızı gözlü, sakallı bir adam vardı.

Bobby Tom onu umursamadan bağırmaya devam etti. "Telefon konuşması yapacağım! Bunu hemen yapmak istiyorum!"

Kimse cevap vermedi.

Hücrenin içinde topallayarak gezinmeye başladı. Yaralı olan dizi parçalanmış kotundan görünüyordu, gömlek düğmelerinin çoğu kopmuştu ve bir kolu parçalanmıştı, eklemleri kıyma makinesine girmiş gibiydi. Parmaklıklara dönerek yeniden bağırmaya başladı ama tek karşılık veren kişi yan hücredeki sarhoştu.

Dakikalar geçiyordu. Jimbo'nun onu bu şekilde görmekten büyük keyif aldığının farkındaydı ama umursamadı. Sesi boğuklaştı ama buna rağmen durmadı. Kendine aptalca davrandığını söyleyip duruyordu ama bu tavrının ardında zaten bir mantık yoktu ve paniği dinmiyordu. Gracie'ye şu an ulaşamazsa onu sonsuza kadar kaybedecekti.

Kapı açılmadan önce yaklaşık yarım saat geçti, bu kez gelen Jimbo'nun yardımcısı Dell Brady'ydi. Bobby Tom hayatında birini

gördüğü için hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Dell'in ağabeyiyle birlikte futbol oynardı ve hep çok iyi anlaşırlardı.

"Lanet olsun B.T, bağırarak burayı yıkacaksın. Daha önce gelemediğim için üzgünüm ama Jim'in gitmesini beklemem gerekti."

"Dell! Telefon konuşması yapmalıyım. Bunu yapma hakkım olduğunu biliyorum."

"Dün gece yaptın B.T. Jerry Jones'u aradın ve Dallas Cowboys takımının sahibine hayatta sadece o takım kalsa bile asla orada oynamayacağını söyledin."

"*Lanet olsun!*" Bobby Tom yumruğunu parmaklıklara geçirdi ve bütün kolu ağrıdı.

"Kimse seni hiç bu kadar sarhoş görmemişti," diye devam etti Dell. "Wagon Wheel'ı neredeyse yıktın, Len'e yaptığını söylemek dahi istemiyorum."

"Hepsiyle sonra ilgileneceğim ve Len'le de anlaşacağım. Ama şu an telefon etmem lazım."

"Bilemiyorum B.T. Jim gerçekten sana çok kızgın. Sen ve Sherri Hopper..."

"Bu on beş yıl önceydi!" diye bağırdı. "Hadi, yapma, sadece bir telefon."

Dell kemerindeki anahtarlara uzanarak onu rahatlattı. "Pekâlâ. Sanırım Jim kahvesini alıp dönmeden önce seni yeniden buraya kapatmış olurum, bilmediği bir şey onu incitmez."

Dell anahtarı bulmak için o kadar çok vakit geçirdi ki Bobby Tom onu boğazından tutup acele etmesi için bağırmak istedi. Sonunda hücreden çıkıp ana ofise giden kapıdan geçmeyi başarmıştı. Oraya vardığında ofiste çalışan ve hayatı boyunca çimlerini biçmiş olduğu Rose Collins ona bakarak elindeki telefonu uzattı.

"Telefon sana, Bobby Tom. Arayan Terry Jo."

Telefonu kadından kaptı. "Terry Jo, Gracie'nin nerede olduğunu biliyor musun?"

"Şu an San Antone'a gitmek üzere Buddy'den araba kiralıyor. Beni göremiyor –arka odadayım– ama Buddy'ye öğleden sonra uçacağını söyledi. Dün gece yaşadığım sürece seninle konuşmamaya yemin etmiş olduğum halde Buddy'nin zoruyla seni arıyorum. Senin bu kadar iğrenç biri olabileceğini hiç düşünmezdim. Sadece Gracie'ye yaptıklarından bahsetmiyorum –gözünde güneş gözlüğü var ama ağladığından eminim– Buddy'nin yüzünü de görmelisin. Çenesi şişerek iki katına ulaştı ve..."

"Buddy'ye ona o arabayı kiralamamasını söyle!"

"Kiralamak zorunda, aksi takdirde lisansını kaybeder. Onu durdurmaya çalışıyor ama Gracie'nin nasıl olduğunu bilirsin. Şu an ona anahtarları veriyor."

Bobby Tom küfrederek elini saçlarının arasından geçirdi ve alnındaki şişliğe dokununca irkildi. "Hâkim Gates'i ara ve onu buraya getir. Ona de ki..."

"Zaman yok, arabaya biniyor. Mavi bir Grand Am. Oldukça dikkatli bir sürücüdür. Şimdi yola çıkarsan onu rahat rahat yakalarsın."

"Hapisteyim!"

"İyi o zaman, çık oradan!"

"Çalışıyorum. Sen de bu arada onu durdurmak zorundasın."

"Çok geç. Yola çıktı. Onu karayolunda yakalamak zorundasın."

Bobby Tom telefonu çarparak kapadı ve onu ilgiyle dinlemekte olan Rose ile Dell'e döndü. "Gracie şimdi Buddy'nin garajından yola çıkmış. San Antone'a gidiyor ve eyaletler arası yola ulaşmadan önce onu yakalamam gerekiyor."

"*O hücrenin dışında ne arıyor?*" Jimbo Thackery kapıdan fırtına gibi girdi, gömleğinde çörek kırıntıları vardı ve esmer yüzü öfkeden kızarmıştı.

"Gracie kasabayı terk ediyor," diye açıklamaya başladı Dell, "Bobby Tom'un onu otobana varmadan..."

"O bir tutuklu!" diye bağırdı Jimbo. "Onu hemen hücresine kapat!"

Dell isteksiz bir tavırla Bobby Tom'a döndü. "Üzgünüm B.T, korkarım seni yine hücreye kapatmam gerekiyor."

Bobby Tom ellerini uzattı, sesi kısık ve uyarı doluydu. "Daha fazla yaklaşma, Dell. Gracie ile konuşma şansını elde etmeden o hücreye dönmeyeceğim. Sana vurmak istemiyorum ama gerekirse vururum."

Dell bir süre onu inceledikten sonra Jimbo'ya döndü. "Ona bir saat versek ve hayatının aşkıyla ilgilense ne olur? Özellikle de sen onu tutukladığından beri haklarıyla bu kadar oynaşıp durduktan sonra?"

Jimbo dudaklarını büzdü, gözleri ortada birleşti. "Onu hücreye kapat lanet olası, yoksa seni kovarım!"

Brady'ler tehdit edilmekten hiç hoşlanmazdı ve Dell de buna pabuç bırakmayacaktı. "Beni kovamazsın; Luther bunu yapmana izin vermez! Onu hücrede görmeyi bu kadar çok istiyorsan kendin kapat!"

Jimbo felce uğramış gibiydi. Sonra büyük bir öfkeyle ileri atıldı. Bobby Tom en yakın masanın arkasında duran iskemleyi kaparak onu yere doğru savurdu, iskemle Jimbo'nun dizine gelerek onu düşürdü.

Bobby Tom, polis müdürü ayağa kalkmadan önce kapıya koştu, koşarken Rose'a bağırdı. "Bana araba lazım!"

Rose masasındaki anahtarları alarak ona fırlattı. "Jimbo'nunkini al, hemen kapının sağında."

Bobby Tom dışarı koştu, en yakındaki araca, polis müdürünün parlayan ekip arabasına bindi. Lastikleri öttürerek parktan çıktı ve ana caddede doğru yola koyuldu. Sireni ve kırmızı ışıkları çalıştıran düğmeyi bulmak sadece birkaç saniyesini aldı.

Polis merkezinde Rose Collins, Bobby Tom Denton'ın o anda hapisten kaçmış olduğu haberini yaymak üzere telefonu eline aldı.

CENNET TEKSAS
YÜREĞİNİZDEKİ YER

Kasabanın sınırına asılmış olan renkli bez afiş Gracie'nin dikiz aynasında gittikçe küçüldü ve görülmez oldu. Kucağındaki kâğıt mendillerden bir tanesini alarak burnunu silerken San Antonio'ya varana kadar ağlamaya devam edip etmeyeceğini merak etti. Dün gece Ray onu dairesine geri götürürken ve eşyalarını toparlayıp geceyi geçireceği otele giderken üzgündü ama hiç ağlamamıştı. Uyuyamamıştı. Yattığı yerde Bobby Tom'un o lanet sözlerini düşünüp durmuştu.

İkimiz de sana iyilik yapmaya çalıştığımı biliyoruz... Neden senin gibi biriyle evlenmek isteyeyim ki?.. Bir daha yüzünü görmek istemiyorum!

Ne bekliyordu? Bobby Tom'u önem verdiği insanların önünde küçük düşürmüştü ve o da şiddetle tepki vermişti.

Mendili gözlüğünün altına sokarak şişmiş gözlerini kuruladı. Shady Acres'ın yeni sahibi onu Columbus Havaalanı'ndan alıp New Grundy'ye götürmesi için birini gönderecekti. Shady Acres ait olduğu yerdi ve yarın sabah bu saatlerde yapacak o kadar çok işi olacaktı ki bunları düşünmeye hiç vakti kalmayacaktı.

Bunun biteceğini biliyordu ama bu kadar kötü bir sonu olacağını hiç tahmin etmemişti. Bobby Tom'un kendisini hiçbir şey almayan

kadın olarak hoşlukla hatırlamasını istiyordu ama dün gece bu ihtimal ortadan tamamıyla kalkmıştı. Bilmeden de olsa parasını almıştı ve onun için çok önemli olan itibarını da yerlere sermişti. İşi o noktaya getiren şeyin onun kibri olduğunu düşünerek kendini rahatlatmaya çalışıyordu ama onu hâlâ seviyordu ve incinmesinden haz alamıyordu.

Arkasından gelen siren sesini duydu, dikiz aynasından bakınca iki şeritli yolda hızla yaklaşan polis arabasının yanıp sönen kırmızı ışıklarını gördü. Hız göstergesine bakınca limiti aşmadığını gördü ve arabanın yanından geçip gidebilmesi için sağa yanaştı. Araba yaklaştı ama onu sollayıp geçmek yerine peşinden ilerlemeye devam etti.

Sirenden garip sesler çıktı ve sonra kenara çekmesi anons edildi. Can sıkıntısıyla yeniden aynadan baktı ve gördüğüne inanamadı. Direksiyonun arkasındaki adam Bobby Tom'du! Güneş gözlüğünü çıkardı. Şu ana kadar iradesi sayesinde kendine hâkim olmuştu ama onunla bir kez daha karşı karşıya gelemezdi. Çenesini kararlılıkla havaya dikerek hızlandı ve o da hızlanarak peşinden geldi.

Eski bir kamyonet bir anda önünde belirdi. Direksiyona asılarak sola kırarken eklemleri beyaza kesti. Hız göstergesi doksan beşe ulaştığında Bobby Tom hâlâ peşindeydi.

Bunu nasıl yapmıştı? Bu nasıl bir kasabaydı? Vatandaşlardan birinin polis arabası alarak masum bir insanın peşine bu şekilde düşmesine nasıl izin veriliyordu? Gösterge yüzü geçti. Gracie sürat yapmaktan nefret ederdi ve terlemeye başladı. Bobby Tom yeniden sirene basarak sinirlerini daha da yıprattı. Arkadan dibine girince panikleyerek kendisine çarpmasından korktu. Ulu Tanrım, onu yoldan çıkaracaktı!

Gracie'nin seçme şansı yoktu. Bobby Tom gözünü budaktan sakınmayan biriydi. Yüz kilometre süratle tampon tampona gitmekten keyif alıyor olabilirdi ama Gracie hiç almıyordu. Ayağını gazdan

çekerek yavaşlarken içini bir öfke sardı, arabayı kenara çektiği anda kapıyı açarak dışarı fırladı.

Dört ya da beş adım atmıştı ki o da ekip arabasından çıktı ama Gracie adımlarını hızlandırdı. Ne olmuştu ona? Gözlerinden biri şişti, diğeri de vahşetle bakıyordu. Giysileri paramparçaydı ve hiç başından çıkarmadığı Stetson'ı yoktu, şakağındaki çirkin kesik ona son derece ilkel ve tehlikeli bir görüntü kazandırmıştı. Gracie Bobby Tom'a ne yaptığını hatırladı ve tanışmalarından bugüne ilk kez ondan korktu.

Bobby Tom üzerine doğru yürüdü. Gracie panikleyerek arkasını dönerek arabaya kaçıp kapıları kilitlemeyi düşündü ama harekete geçmek için fazla beklemişti.

"Gracie."

Buğulu gözlerinin ardından onun kendine doğru uzandığını gördü ve tam zamanında geri kaçtı. İçgüdüsel bir tavırla kaçmaya başladı. Sandaletleri çakılların üzerinde kayıyordu, neredeyse dizüstü düşecekti. Tökezledi ama toparlanmayı başardı ve yoluna devam etti. Yolun kenarındaki beyaz çizgiyi geçerek son hızla koşmaya devam etti. Her an onu yakalamasından korkuyordu ve bu gerçekleşmeyince başını çevirerek arkasına bakma riskini göze aldı. Yaklaşıyordu ama çok kötü topalladığı için hızı kesiliyordu. Bunu avantaj görerek daha da hızlandı, bunu yaparken Suzy'nin anlattığı, insanların karşısında aşağılanmış olan dokuz yaşındaki Bobby Tom'un kıza vurma hikâyesi aklına geldi. Kadınlara bunca yıl boyunca kibar davrandıktan sonra içinden bir şeyler taşmıştı sanki.

Ayağı asfaltın kenarına geldi, çakılların içine kaydı ve sonra da otlara girdi. Kumlu toprak sandaletlerinin içine doldu. Sesini hemen arkasında duyduğu anda dehşete kapıldı.

"Gracie!"

Onu otların arasına kemiklerini çatırdatacak bir şekilde devirirken Gracie çığlık attı. Düşerken ters döndü ve yere konduğunda ona bakıyordu. Bir an sadece korku ve acı hissetti. Sonra nefes almaya çalıştı. Onun altında daha önce de yatmıştı ama o zaman sevişiyorlardı ve böyle bir şey hissetmemişti. Bobby Tom tüm ağırlığıyla onu yere bastırmıştı. Hiç alışık olmadığı ekşi bir bira ve ter kokusuna sahipti. Sakalları yanağını örseledi.

"Kahretsin!" diye bağırdı kollarının üzerinde yükselirken. Onu yakaladı ve omuzlarından tutarak bez bebek gibi sallayarak kaldırdı. "Neden benden kaçıyorsun?"

O cazibe ve acımasız nezaket yok olmuş, geride sınıra gelmiş öfkeli ve vahşi bir adam kalmıştı.

"Dur!" diye hıçkırdı. "Yapma..."

Gracie'yi kollarının arasına alarak nefes alamayacağı bir sıkılıkta tuttu. Arkadan gelen siren sesini hayal meyal algıladı. Bobby Tom'un göğsü hızla inip kalkarken düzensiz nefesi Gracie'nin kulağını yakıyordu.

"Yapamazsın... Sakın... gitme." Dudakları şakağında gezindi ve Gracie bir anda ondan kurtuldu.

Birkaç saniyeliğine güneş ışığı gözünü alınca ne olduğunu bilemedi. Sonra Bobby Tom'un Thackery tarafından üzerinden çekilerek kaldırıldığını gördü. Gracie ayağa fırladığında polis müdürü, Bobby Tom'un kollarını arkada birleştirmiş ve kelepçelemişti.

"Tutuklusun, orospu çocuğu!"

Bobby Tom onunla ilgilenmedi. Gracie'ye odaklanmıştı, Gracie onun hırpalanmış yüzünü ellerinin arasına almak istedi.

"Gitme, Gracie! Gidemezsin. Lütfen! Konuşmalıyız."

Yüzü harabeye dönmüştü. Gracie'nin gözleri yaşlarla doldu. Arkadan gelen öten lastik seslerini ve kapanan kapıları duydu ama oraya bakmadı. Başını iki yana sallayarak, acizliğine yenik düşmeden önce geri çekildi.

"Üzgünüm, Bobby Tom. Böyle bir şey olacağını hiç tahmin etmemiştim." Boğazından garip bir hıçkırık yükseldi. "Gitmek zorundayım. Daha fazla dayanamam."

Thackery sırıttı. "Hanımefendi seni istemiyor gibi görünüyor."

Bobby Tom'u çevirerek ekip arabasına doğru itmeye başladı. Bobby Tom'un sakat dizi pes etti ve yere düştü. Gracie inleyerek ileri atıldı ve Thackery'nin onun koluna yapışarak ayağa kaldırışını dehşetle izledi.

Bobby Tom acıyla inledi, sonra polis müdürüne dengesini kaybettirecek bir omuz atarak yeniden Gracie'ye döndü.

"Benden hiçbir şey almayacağını söyledin!" diye bağırdı.

Thackery öfkeyle böğürdü ve sonra Bobby Tom'un kollarını yerinden çıkaracakmış gibi büktü.

Bobby Tom ruhunun derinliklerinden kopan bir umutsuzlukla inledi. "*Seni seviyorum! Beni bırakma!*"

Gracie donakalarak onun bir vahşi gibi kavga edişini izledi. Thackery kükreyerek copunu çıkardı.

Bobby Tom bir saniye bile beklemedi. Öfkeli bir çığlık atarak kendini polis müdürünün üzerine attı. "Sakın ona vurmaya kalkışma!" Thackery'ye bir yandan kafa bir yandan yumruk atmaya başladı, onu kendini koruyabilmek için Bobby Tom'u bırakmaya zorladı.

"Hemen dur!" Sandaletiyle baldırına vurunca Thackery küfretmeye başladı. "Kes şunu! Kes şunu yoksa seni de tutuklayacağım."

"Burada neler oluyor?" diye kükredi Luther Baines. Üçü birden başını çevirince kendilerine doğru koşan Luther'ı gördüler, kısa bacaklarıyla sallanarak ilerliyordu, Dell Brady yanındaydı ve ekip arabası da yolda çapraz bir açıyla duruyordu. İki adamın arkasında yine tekerlekler öttü ve birkaç araba daha durdu. Terry Jo ile çenesi şiş ve dudağı yarık olan Buddy, Explorer'larından fırladılar. Connie Cameron da Sunbird'ünden atladı.

Luther, Jimbo Thackery'yi kolundan tuttu ve onu bir adım gerilemeye zorladı. "Aklını mı yitirdin sen? Ne yaptığını sanıyorsun?"

"Bobby Tom!" diye bağırdı Suzy yanında Way Sawyer'la oraya doğru koşarken.

Thackery, Luther'a çıkıştı. "Hapisten kaçtı. Kadın da bana saldırdı. İkisini de tutukluyorum!"

"Lanet olsun sana!" diye öfkeyle bağırdı Buddy.

Luther işaret parmağını Thackery'nin göğsüne koydu. "Amatör bir pislik olmak sana yetmedi, değil mi Jimbo? İlle de profesyonelleşerek tepemi attıracaksın!"

Thackery'nin yüzü beyazladı. Ağzını açtı, sonra kapatarak bir adım daha geriledi. Suzy öne doğru atıldığında, Gracie'nin kollarıyla Bobby Tom'u korumaya aldığını gören Way Suzy'yi durdurdu.

"Herkes ondan uzaklaşsın!" Gracie bağırırken bakır saçları güneşte parladı. Savaşçı amazonlara benziyordu. "Kimse ona dokunmasın! Duydunuz mu beni? Kimse ona dokunmaya kalkışmasın!"

Bobby Tom hâlâ elleri arkasından kelepçeli olarak ona baktı, çok şaşkındı.

Artık tehlikede olmaması Gracie'yi yine de rahatlatmamıştı. Onu incitmek isteyen, önce karşısında Gracie'yi bulacaktı.

Bobby Tom'un yanağını başına bastırdığını hissetti ve sonra da sadece yakınlarında olanların duyabileceği bir sesle yeryüzünün en güzel kelimelerini mırıldanmaya başladı.

"Seni çok seviyorum, sevgilim. Bana dün gece için beni affettiğini söyle. Hakkımda söylediğin her şey doğruydu. Biliyorum, bencil, duyarsız, egoist bir adamım. Ama değişeceğim. Söz veriyorum. Benimle evlenirsen değişeceğim. Sadece beni bırakma çünkü seni çok seviyorum."

Biri kelepçelerini açmış olmalıydı çünkü bir anda Gracie Bobby Tom'un kollarının bedenine sarıldığını hissetti. Başını kaldırıp gözlerine baktı ve şiş olanın bile yaşlarla parladığını gördü. Söylediği her kelimede son derece ciddi olduğunun bir anda farkına vardı. Bu sevgi sözcüklerinin incinmiş bir gurur ya da ödeşmekle ilgisi yoktu. Gracie'yle yüreğindekileri paylaşıyordu.

"Bana bir şans daha vereceğini söyle," diye fısıldadı yanağını avucunun içine alarak. "Bana bütün olanlara rağmen hâlâ beni sevdiğini söyle."

Gracie'nin boğazı yanıyordu. "Bu da benim acizliğim."

"Neymiş o?"

"Seni sevmek. Seni seviyorum, Bobby Tom Denton ve hep seveceğim."

Bobby Tom'un göğsünün çırpındığını hissetti. "Bunu duyduğuma ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin." Bir an cesaretini toplamaya çalışıyormuşçasına gözlerini sımsıkı kapadı. Onları yeniden açtığında kirpikleri ıslak ve ok gibiydi. "Benimle evleneceksin, değil mi sevgilim? Bana benimle evleneceğini söyle."

Bobby Tom'un sesinde duyduğu tedirginlik onu daha da fazla sevmesine sebep oldu ve gözleri doldu. "Ah, seninle evleneceğim. Buna güvenebilirsin."

Birkaç dakika süreyle etraflarındakileri unuttular. Teksas karayolunun kenarında yapayalnızdılar ve güneş üzerlerine düşerek onlara parıltılı bir gelecek sunuyordu; kahkahalar, çocuklar ve sevgi dolu bir gelecek. Onu hırpalanmış şiş dudaklarıyla öptü, Gracie çok nazik hareketlerle bu öpücüğe karşılık verdi. Suzy dayanamayarak kucaklaşmalarına bir son vererek oğlunun hırpalanmış yüzüne ciddi bir şey olup olmadığını anlamak için dokundu. Way de Bobby Tom bırakınca Gracie'yi kucakladı. Sonra hepsi birden arabaların arttığını ve Bobby Tom'un hapisten kaçışını izlemek üzere Telarosa'lıların oraya gelmiş olduğunu fark ettiler. Gracie, Toolee Chandler ile Judy Baines'i, Papaz Frank ve Suzy'nin briç kulübü arkadaşlarını tanıdı.

Jimbo Thackery bir kenara çekilmişti, Connie Cameron ona akıl verir gibi görünüyordu. Luther yeniden Gracie'yi kollarına almış olan Bobby Tom'a hem mutlu hem de kuşku dolu gözlerle bakıyordu.

"Kendini toparlaman için sana Gracie ile birkaç saat veriyorum, sonra ikimiz hâkim Gates ile uzun bir sohbet yapacağız. Ona boşu boşuna ipe dizen hakim demiyorlar B.T, pek çok ceza ve sosyal hizmet servisi yükümlülüğüyle baş başa kalacağını sana şimdiden söyleyebilirim. Bu kaçış sana yüklü bir paraya mal olacak, evlat."

Gracie, Bobby Tom'un göğsünden bakarak fikrini söyleyiverdi. "Yaşlılar Eğlence Merkezi'nin rampalı bir otobüse ihtiyacı var."

Luther ona bakarak gururla gülümsedi. "Mükemmel bir fikir, Gracie. Bu toplantıya hâkim Gates ile bana ilham vermek adına katılmaya ne dersin?"

"Çok sevinirim."

Bobby Tom'un kaşları kalktı. "Sen kimin tarafındasın?"

Cevap vermesi biraz zamanını aldı çünkü Bobby Tom Denton Vakfı'nın gelecekte yapacaklarını planlamakla meşguldü. "Bu kasabanın iyi bir vatandaşı olacağıma göre topluma karşı sorumluluklarım var."

Ne olduysa bir anda öfkeli görünmeye başlamıştı. "Burada yaşayacağımızı da kim söylüyor?"

Ona sevgiyle gülümserken bu kadar zeki bir adamın zaman zaman nasıl bu kadar anlayışsız olabildiğini düşünüyordu. Başka bir yerde asla buradaki kadar mutlu olamayacağını zaman içinde görecekti.

"Neden bizimle geri dönmüyorsunuz?" diye sordu Way.

Bobby Tom tam bu öneriyi kabul etmek üzereyken araya son hızla Terry Jo girdi. "Durun bakalım!" Yüzündeki kararlı ifade kocasına verdiği hasardan dolayı hâlâ Bobby Tom'u affetmemiş olduğunu gösteriyordu. "Önce Buddy'me yaptıkların için cevaplaman gereken pek çok sorum var ve bu işi senin için kolaylaştırmayacağım."

"Sakin ol!" diye bağırdı Bobby Tom. Gracie'yi kaçar korkusuyla asla bırakmıyordu. "Bugün neredeyse kendimi öldürtüyordum!"

"Ah, bu çok kötü çünkü sen de dün gece neredeyse Buddy'yi öldürüyordun!"

"Bunu yapmadı, Terry Jo." Buddy rahatsız olmuş gibi görünüyordu. "Hem ben ve Bobby Tom kavga etmeyi severiz."

"Sen kes sesini. Bu öykünün sadece bir kısmı. Gracie'nin benim iyi dostum olduğunu da göz ardı edemeyiz ve o kendi çıkarlarını gözetemeyecek kadar âşık olduğuna göre bu işi onun adına ben yapacağım."

Gracie Terry Jo'nun gözlerindeki parıltıdan hiç hoşlanmamıştı. Ona buradakilerin Telarosa dışında bir yerde yaşasalar kesinlikle sertifikalı deli olarak ilan edilebileceğini hatırlatıyordu. Ayrıca

buradaki herkesin son derece farklı bir eğlence anlayışına sahip olduğunu da keşfetmişti.

"Önemli değil, Terry Jo," dedi telaşla. "Gerçekten."

"Hayır, olmaz. Sen farkında değilsin ama insanlar Bobby Tom nişanınızı ilan ettiğinden beri arkandan konuşup duruyorlar ve şimdi gerçekten evlenme kararı verdiğinize göre bu konuşmalar daha da artacak. İnsanlar senin futbol konusunda neredeyse hiçbir şey bilmediğini ve Bobby Tom'un seni testten geçirmediğini söyleyip duruyor."

Aman Tanrım.

"Hatta bazıları onun hile yaptığını bile söylüyor, öyle değil mi Suzy?"

Suzy ellerini büyük bir ciddiyetle önünde kenetledi. "Ben hile yaptığını sanmıyorum ama böyle söylentiler var tabii."

Gracie ona bakakaldı. Bugüne kadar Suzy'yi son derece aklı başında biri olarak tanımıştı.

Terry Jo ellerini beline koydu. "Gracie, işin doğrusu şu ki düğününe gelecekler bile bu testten geçip geçmediğini bilmedikleri için çocuklarınızın meşruluğunu dahi sorgulayacaklardır. Söyle ona Bobby Tom."

Bobby Tom'a baktığında onun kaşını ovaladığını görerek paniğe kapıldı. "Sanırım haklısın, Terry Jo."

Hepsi tımarhanelik, diye düşündü Gracie. Özellikle de gelecekteki kocası.

Çenesini dikti. "Ama Teksaslı olmadığı ve futbolla büyümediği için ona sadece beş soru soracağım." Etraflarını saran izleyicilerine baktı. "Bununla bir sorunu olan var mı?"

Connie Cameron da dâhil olmak üzere birkaç kadın bununla sorunları varmış gibi baktılar ama bu duygularını yüksek sesle dile getirmediler.

Bobby Tom mutlulukla başını salladı. Gracie'yi bırakarak bir adım geri çekildi, tek başına olduğunu bilmesini istiyordu. "Başlıyoruz. Soru bir: UFG harfleri neyi belirtir?"

Bu komik derecede basit soruyu duyan kalabalık inledi ama Bobby Tom bakışlarıyla onları susturdu.

"Eee, Ulusal Futbol Ligi'ni," dedi Gracie bu işin nereye varacağını merak ederek. Bu saçma testi geçse de geçmese de onunla kesinlikle evlenecekti.

"Çok güzel. Soru iki." Konsantre olmak için alnını kırıştırdı. "Her ocak ayında en iyi derecelere sahip olan iki takım yılın en önemli oyununu oynar. Hatta aynı oyunda kazanan, büyük bir yüzüğün de sahibi olur," diye ekledi yardıma ihtiyacı olursa diye. "Bu oyunun adı ne?"

Kalabalıktaki homurtular arttı.

Gracie onları hiç umursamadı. "Süper Kupa."

"Harika. Çok iyi gidiyorsun, sevgilim." Burnunun ucunu öpmek için kısa bir ara verdi ve sonra yeniden ondan uzaklaştı. "Şimdi sorular biraz zorlaşacak umarım buna hazırsındır. Normal bir futbol sahasının her iki yanında kaç kale direği vardır?"

"İki!" diye bağırdı Gracie. "Ayrıca her birinin üzerinde de şeritler var ve ben tam olarak uzunluklarını da biliyorum."

Bobby Tom hayranlıkla dilini şaklattı. "Uzunluğun bir önemi yok, seni bu şeritleri bildiğin için dördüncü sorudan muaf tutuyorum. Çünkü bunu herkes bilemez. Yani sonuçta bilmen gereken bir soru kaldı. Lütfen odaklan, sevgilim."

"Odaklandım."

"Bayan Gracie Snow Denton olabilmek için..." Durdu. "Senin için çok önemli değilse iki soyadı kullanmazsan sevinirim."

"Ben öyle bir şeyden bahsetmedim ki! Bunu söyleyen sen..."

"Burası bunun tartışılacağı yer değil, tatlım. Şimdi beşinci ve son sorun..." Tereddüt etti ve ilk kez endişeli göründü. "Öncelikle şunu sorayım: Oyun kurucular konusunda ne biliyorsun?"

"Troy Aikman'ın kim olduğunu biliyorum."

"Bu hiç adil değil, Bobby Tom," diye seslendi Toolee.

"Gracie dün onunla konuşuyordu."

"Joe Namath'ı da duydum," dedi Gracie zafer kazanmış bir edayla.

"Öyle mi?" diye atıldı Bobby Tom. "Tamam, sevgilim işte son sorun. Bu gerçek bir test sakın kıskanç kadınların dikkatini dağıtmalarına izin verme. Gelecekteki on iki çocuğumuzun da meşru olabilmesi için bana Joe Namath'ın NewYork'un hangi takımında oynadığını söyle bakalım."

Gracie'nin yüzü düştü. *Tanrım*. Bir aptal bile bu soruyu bilirdi. Hangi futbol takımı New York'luydu? Yüzü aydınlandı. "New York *Yankees*![3]"

Kalabalıktan büyük bir kahkaha koptu, bunu homurtular takip etti. Bobby Tom bakışlarıyla hepsini susturdu. Aynı anda gözlerindeki parıltı aralarından birinin bile Gracie'ye karşı gelemeyeceğini gösteriyordu.

Herkesin mesajını anladığından emin olduktan sonra Gracie'ye dönerek onu kollarının arasına aldı. Dudaklarını dudaklarına do-

3 Yankees, Amerikan futbol takımı değil, beyzbol takımıdır. (ed.n.)

kundurdu. "Kesinlikle doğru, sevgilim. Futbol hakkında bu kadar bilgili olduğunu gerçekten fark etmemiştim."

İşte o anda Telarosa'da yaşayan herkes Bobby Tom Denton'ın sonunda hiç bitmeyecek bir aşka kapıldığını anladı.

Susan Elizabeth Phillips - Kalbinde Bir Yer Ar